کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب زاد المعاد – ترجمه تحت اللفظ بفارسی

مصنف / مؤلف ملا محمد باقر مجلسی

خطی / چاپی سنگی نسخ

سال طبع بالتحریر ۱۲۶۰ عدد اوراق

جزء کتب ادعیه شماره ۶۹

شماره عمومی ۲۰۶۱ شماره قبض

واقف معلوم نشد تاریخ وقف –

طول ۲۸ عرض ۲۱ قطعه

سال ۱۳۴۸ خورشیدی بازبینی شد

آستان قدس رضوی

وقف جناب ... رضی ... که این عمل چهار ماه شهر رجب المرجب و شهر شعبان المعظم و شهر رمضان المبارک
و شهر صیام الکریم نسخه را وا گذار

خدا هیچ مؤمن و کسی را که این عمل چهار ماه ... نسخه را وا گذار
را از حرم محترم ... بیرون نبرد
برای کتابخانه ... مبارکه

بسم الله الرحمن الرحیم
بنام خدای بخشاینده مهربان

الحمد لله الذی جعل العبادة وسیلة لنیل السعادة فی الاخرة والاولی والصلوة و
حمد مر خدای که گردانیده عبادت را وسیله از برای رسیدن بسعادت در آخرت والاولی و درود و
السلام علی سید الوری محمد وعترته ائمة الهدی اما بعد بنده خاطی محمد باقر ابن محمد تقی
سلام بر بزرگوار خلایق محمد و عترت او امامان راهنما
عفی الله عن جرائمهما بر الواح ارواح صفا فیه
برادران ایمانی واخلاء روحانی نگارد که جناب مقدس ایزدی تعالی شانه برای هدایت
گمگشتگان بوادی جهالت وضلالت طریق صوم وصلوة ودعا وعبادات که اشرف
واقرب طرق نیل سعادات است مقرر گردانید واز حضرت رسول خدا وائمه هدی صلوات الله
علیه وعلیهم اجمعین ادعیه واعمال بسیار وارد گردیده که کتب دعا مشحون است از انها
واین خادم اخبار ائمه اطهار صلوات الله الملک الغفار اکثر انها را در کتاب بحار
الانوار ایراد نموده واکثر خلق را باعتبار اشتغال بانواع اشغال دنیویه وغیر آن تحصیل
وعمل بجمیع انها میسر نیست خواستم که منتخبی از اعمال سال وفضایل ایام ولیالی متبرکه
واعمال انها که باسانید صحیحه ومعتبره وارد شده است در این رساله ایراد نمایم که تا
خلق

کتابخانه آستان ...

در رجب
در اعمال ماه

خلق از برکات انها محروم نباشند و این بنده عاصی را بدعا مغفرت یاد نمایند و مسمی گردانیدم
انرا بزاد المعاد عسی الله ان یهدینا وایاهم الی سبیل الرشاد وچون تمام این رساله
واغاز وانجام این عجاله در زمان دولت عدالت نمو واوان سلطنت سعادت اثر
اعلیحضرت سید سلاطین زمان وسرور خواقین دوران شیرازهٔ اوراق ملک
ودین نقاوهٔ احفاد سید المرسلین آب رنگ گلستان مصطفوی چشم وچراغ دودمان
مرتضوی سلطان جم خدم وخاقان فریدون حشم شجاعت نژادی که تیغ ابدارش
برای سرهای کفار نهر پست بسوی دار البوار وحسام آتش بارش برای خرمن حیات
مخالفان ومعاندان مصدوق یرسل علیکما شواظ من نار دستهای واعیان
مؤید رفعتشان در آستان رفیع بنیانش باکف الخضیب همه ستان هر که
تیغ خلاف از نیام کین برکشید چون بید بر خود بلرزید وهر که چهار آیینه نفاق
در برکشید صورت مرگ خود در آن دید که جبین قهرش عقده گشای گرههای
کار بستگان کشادگی کف دربار نوالش سحاب مزارع آمالهای پژمردگان
مؤسس قواعد ملک ودین مروج شریعت آبای طاهرین حیاض ساحت درگاه
خلایق پناهش از تقبیل شفاه سلاطین زمان لبریز وخواقین دوران در صحن
حرم عزت وجلالش نوزبان بندای قد مسنا الضر ایها العزیز اعنی السلطان الاعظم
والخاقان الاعدل الاکرم ملجا الاکاسرة وملاذ القیاصرة مروج مراسم الشریعة
الغراء ومشید قواعد الملة البیضاء السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان
الشاه سلطان حسین الموسوی الحسینی الصفوی بهادرخان لازالت رایات دولته
مرفوعة وهامات اعدائه مقموعة میسر گردید تحفهٔ آن بارگاه خلایق امیدگاه
گردانید امید که مقبول طبع اشرف گردد واوان اعلیحضرت از فواید آن منتفع
گردند بمحمد واله الطاهرین والله الموفق والمعین واین مشتمل است بر چهارده باب
وخاتمه باب اول در فضایل واعمال ماه مبارک رجب است بدانکه واین مشتمل
بر پنج فصل فصل اول در بیان فضایل این ماه وعبادات این است بدانکه این
ماه وماه شعبان وماه رمضان بهترین ماهها سال اند واز حضرت رسالت
پناه صلی الله علیه واله منقولست که هر که حرمت ماه رجب وشعبان را بدارد
ووصل نماید روزه انها را بروزه ماه مبارک رمضان این ماهها مبارک در

سال ۱۳۱۸ خورشیدی
بازبینی شد [illegible]

روز قیامت گواهان او باشند نزد حق تعالی و در آن روز منادی از افق اعلی ندا کند
که ای رجب و شعبان و ماه رمضان چگونه بوده است عمل این بنده در شما و طاعت او
از برای خدا همه آن ماهها گویند که این بنده توشه گرفت در ما ها در طاعت تو و
استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خوشنودی تو کرد و تا توانست
اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند ملائکه که موکلند بر این ماهها
که ما نیافتیم این بنده را مگر طلب کننده طاعت و خوشنودی تو و امیدوار
از رحمت و آمرزش تو بود و آنچه را نهی کرده بودی تو ترک کرد و آنچه از او طلبید
بودی بسوی آنها مسارعت نمود و روزه کامل از برای تو داشت و شکم و فرج
و گوش و چشم و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد و روزها
را با تشنگی بشب رسانید و در شبها خود را بتعب انداخت برای بندگی تو و تصدق
بفقرا و مساکین بسیار داد و احسان بسیار نسبت به بندگان تو نمود با این ماهها
مصاحبت نیکو کرد و چون از اینها جدا شد وداع نیکو کرد و بعد از رفتن اینها
پیرامون محرمات تو نگردید و نیکو بنده بود این بنده پس حق تعالی فرماید که ببرید
این بنده را بسوی بهشت و استقبال کنند او را ملائکه خدا بتحفهای گرامیها و او را بر
اسبان نور سوار کنند و ببرید بسوی نعیمی که هرگز زوال ندارد و خانه که فانی نمیشود
و سرای که جوانانش پیر نمیشود و شادی و خوشحالی آن زوال ندارد و هرگز ایشان را تعب
نمی باشد و از عذاب ایمن میگردند و مشقت حساب از برای ایشان نیست
و ایضا از آنحضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در حرمت
و فضیلت بآن نمیرسد و قتال با کافران در این ماه حرامست و رجب ماه خدا
و شعبان ماه منست و ماه رمضان ماه امت منست کسی که یک روز از ماه رجب
روزه دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد
و دری از درهای جهنم بروی او بسته گردد و بسند معتبر از حضرت موسی بن
جعفر علیه السلام منقولست که هر که یک روز از ماه رجب روزه دارد آتش جهنم
یکساله راه از او دور گردد و هر که سه روز از آن روزه دارد بهشت از برای او واجب
گردد و ایضا فرمود که رجب نام نهریست در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل
شیرینتر هر که یک روز از رجب روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و بسند معتبر

از حضرت

از حضرت صادق منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه فرمود که رجب ماه
استغفار امت منست پس بسیار در این ماه طلب آمرزش کنید که خداوند آمرزنده
و مهربانست و رجب را اصب میگویند از برای اینکه رحمت خداوند در این ماه بر امت
بسیار ریخته میشود پس بسیار بگویند استغفر الله و اسئله التوبه و بسند معتبر از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد
و هر روز ثواب روزه یکساله برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن روزه بدارد
هفت در جهنم بروی او بسته گردد و هر که هشت روز از آن روزه بدارد هشت در
بهشت بروی او گشاده گردد و هر که پانزده روز از آن روزه بدارد خدا حساب
او را آسان بکند و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی خوشنودی خود
برای او بنویسد و هر که خوشنودی خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکنند
و ابن بابویه رحمه الله بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت
حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روزی از آن مانده بود چون
نظر مبارک آن حضرت بر من افتاد پرسید که آیا روزه گرفته در این ماه گفتم نه
والله ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر از ثواب از تو فوت شده است که قدر
آنرا بغیر از خدا کسی نمیداند بدرستی که این ماهیست که خدا از سایر ماهها بکرم فضیلت
داده است و حرمت آنرا عظیم گردانیده است و برای روزه داشتن آن کرامت داشتن
را بر خود واجب گردانیده است پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقی مانده این ماه روزه
بدارم آیا ببعضی از ثواب روزه داران آن فایز میگردم فرمود که ای سالم هر که یک روز از آخر
اینماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات موت و از هول بعد از مرگ
و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر اینماه روزه بدارد در صراط باسانی بگذرد و
هر که سه روز از آخر اینماه روزه بدارد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و
هولهای آن روز ایمن گردد و برات بیزاری از آتش جهنم را باو عطا کنند و ایضا از حضرت
امیرالمؤمنین صلوات الله علیه روایت کرده است که هر که یک روز از اول ماه رجب یا از
وسط یا از آخر آن روزه بدارد گناهان گذشته اش آمرزیده شود و هر که سه روز
از اول یا میان یا آخر ماه رجب روزه بدارد گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده
گردد و هر که یک شب از این ماه را احیا کند حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد گرداند

وقبول کند شفاعت او را در حق هفتاد مرد گناه کار و هر که در این ماه تصدق کند از
برای خدا بکند خداوند غفار در بهشت نعمتی جلیل عطا کند که چشم ندیده باشد و گوش
نشنیده باشد و بر خاطر کسی خطور نکرده باشد و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق روایت
کرده است که چون روز قیامت شود منادی از میان عرش ندا کند که کجایند رجبیون
پس گروهی برخیزند که نور روهای ایشان جمیع محشر را روشن گرداند و تاج پادشاهی بر سر
ایشان باشد که مکلل باشد تاج ایشان بمروارید و یاقوت و با هر یک از ایشان هزار
ملک بوده باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و همه ایشان گویند که گوارا
باد نور اکرامتها حق تعالی ای بنده خدا پس خداوند رحمن ندا کند ایشان را که ای بندگان
و کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که شما را در کما و ای نیکو سا گردانم
و عطای شما را بزرگ گردانم و عطا کنم بشما از بهشت غرفها که نهرها در زیر آنها جاری
باشد و همیشه در آن غرفها باشید و نیکو مزدیست مزد کارکنان از برای من
آنکه بر شما واجب کرده بودم روزه داشتید از برای من در ماهی که حرمتش را عظیم گردانیده
بودم و حق او را واجب ساخته بودم ای ملائکه من بندگان و کنیزان مرا داخل بهشت
گردانید پس حضرت فرمود که این همه ثوابها برای کسیست که چیزی از ماه مبارک رجب
روزه دارد اگر چه یک روز باشد از اولش یا میانش یا آخرش و بسند معتبر از حضرت
امام رضا علیه السلام منقولست که هر که روز اول ماه رجب روزه بدارد حق
تعالی در قیامت از او خشنود باشد هر که دو روز از آن روزه دارد بعنایت از او خشنود
و راضی گردد و او را خشنود گرداند و هر که سه روز از آن روزه دارد خداوند کریم
کرده و خصمان او را از او راضی
از او راضی گرداند در قیامت و هر که هفت روز از آن روزه بدارد چون بمیرد درهای
هفت آسمان برای روح او گشوده شود تا بملکوت اعلی برسد و هر که هشت روز
از آن روزه بدارد هشت در بهشت بر روی او گشوده میشود و هر که پانزده روز از
آن روزه بدارد هر حاجت که از حق تعالی بطلبد برآورد مگر آنکه سؤال او یا
گناهی باشد یا متضمن قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد از
گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و از آتش جهنم
آزاد گردد و داخل بهشت گردد با برگزیدگان و نیکوکاران و احادیث در این باب
بسیار است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد فصل دوم در بیان اعمال ایام

که کسی

که کسی که از روزه عاجز باشد یا بر او دشوار باشد بعوض آن بعمل آورد و در بعضی از روایات
معتبره وارد شده است که بدل روزه مستحب یک درهم تصدق کند که موافق زرهای
این زمان تقریبا هفتاد دینار بوده باشد و بروایت دیگر عوض روزه یک مد گندم یا
جو وارد شده است و احوط دو مد شاه هست و ظاهر آن صد درم کهنه کافی باشد و در
روایتی در خصوص روزه ماه مبارک رجب یک گرده نان نیز وارد شده است اگر قادر
بر روزه نباشد و حمل کرده اند بر کسی که پریشان باشد و قادر بر درهم و مد نباشد و ایضا در
خصوص روزه ماه رجب از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده است که بعوض
روزه اگر قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیح را بخواند تا ثواب روزه را
بیابد سُبحانَ الإلهِ الجَلیلِ سُبحانَ مَن لا یَنبَغی التَّسبیحُ إلّا لَهُ سُبحانَ الأعَزِّ الأکرَمِ
پاکست خدای بزرگوار پاکست کسی که سزاوار نیست تنزیه مگر برای او پاکست آنکه غالب تر و گرامی تر است
سُبحانَ مَن لَبِسَ العِزَّ وَهُوَ لَهُ أهلٌ و در روایات معتبره وارد شده است
پاکست آنکه پوشیده جامه عزت را و آن برای او سزاوار است که هر که بمنزل برادر مؤمن خود وارد شود
و قصد روزه سنت کرده باشد و او طعام حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب
افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر اظهار نکند
که روزه ام ثوابش بیشتر است و برابر یکسال روزه است و زن را روزه سنت داشتن
بی رخصت شوهر و غلام و کنیز را بی رخصت مالک و فرزند را بی رخصت پدر
و مادر و مهمان را بی رخصت مهمان دار و مهماندار را بی رخصت مهمان از
احادیث ظاهر میشود که خوب نیست و مشهور میان علما آنست که روزه
سنت مملوک بدون اذن مالک باطل است و همچنین روزه سنت زن بی رخصت
شوهر صحیح نیست و بدون پدر و مادر مشهور آنست که روزه سنت فرزند بدون
اذن ایشان مکروه است و باطل نیست و بعضی گفته اند که بی رخصت پدر باطل است
و احوط آنست که بدون رخصت پدر و مادر روزه سنت ندارد و در روزه سنت
مهمان بدون رخصت مهماندار نیز خلافست و احوط آنست که مهمان
و مهماندار هیچیک بی رخصت دیگری روزه مستحب ندارند اگر چه اظهر آنست که
مکروه است فصل سیم در بیان اعمال هر شب و هر روز است بسند معتبر منقولست
که حضرت امام زین العابدین در روز اول ماه رجب این دعا را

میخوانند و علما ذکر کرده اند که هر روز سنت است خواندن یا من یملک حوائج السائلین

ویعلم ضمیر الصامتین لکل مسئلة منک سمع حاضر وجواب ای کسیکه مالک شده است حاجتهای سوال کنندگان

و میداند آنچه در خواطر خموشان است از برای هر مسئله از تو شنونده حاضری و جواب

عتید ولکل صامت منک علم باطن محیط اللهم ومواعیدک الصادقة وایادیک

خوب میدهی و از برای هر خاموشی از تست علم باطن بارخدایا و وعدهای تو راست است و نعمت های

الفاضلة ورحمتک الواسعة وسلطانک القاهر وملکک الدائم وکلماتک

بزرگست و رحمت تو فراخست و پادشاهی تو که قاهر است و ملک تو که همیشه است و کلمات تو

التامات یا من لا ینفعه طاعة المطیعین ولا یضره معصیة العاصین

که تمامست ای آنکه سود نمیدهد او را طاعت فرمانبرداران و ضرر نمیرساند نافرمانی نافرمانان

فاسئلک ان تصلی علی محمد وال محمد وان تقضی حوائجی للدنیا والاخرة

پس میخواهم از تو آنکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و بر آوری حاجتهای مرا بجهة دنیا و آخرت

انک علی کل شیء قدیر و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام هر روز

بدرستی که تو بر هر چیز توانائی ماه رجب این دعا میخواندند خاب الوافدون علی غیرک

وخسر المتعرضون الا لک وضاع الملمون الا بک نا امید شدند وارد شوندگان بر غیر تو

در زیان کردند فرا پیش آیندگان مگر بتو و ضایع شدند فرود آیندگان مگر بدرگاه تو اجدب المنتجعون الا من

انتجع فضلک بابک مفتوح للراغبین وخیرک طلب روزی کنند مگر کسی که

طلب کند از فضل تو درگاه باز است از برای خواهشمندان و خیر تو مبذول للطالبین وفضلک

مباح للسائلین ونیلک متاح للاملین بخشیده شده برای طلب کنندگان و احسان تو

حلال گردیده است برای درخواهندگان و عطای تو مقدر شده برای ورزقک مبسوط لمن عصاک

وحلمک معترض لمن ناواک عادتک و روزی تو پهن گردیده است برای آنکه نافرمانی کرده

و بردباری تو فرا پیش شده است کسی را که دشمنی کند با تو و طریقه الاحسان الی المسیئین وسبیلک

الابقاء علی المعتدین اللهم فاهدنی نیکوئی کردن است بسوی بدکاران و طریق تو

و رحم کردن است بر تجاوز کنندگان خداوندا پس هدایت کن مرا هدی المهتدین وارزقنی

اجتهاد المجتهدین ولا تجعلنی من مانند هدایت راه یافتگان و روزی کن مرا

کوشش کوشش کنندگان و مگردان مرا از الغافلین المبعدین واغفرلی

یوم الدین وایضا بسند معتبر منقولست غافلان دور شدگان و بیامرز مرا

کرمحمد بن

که محمد بن ذکوان بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که فدای تو شوم

این ماه رجبست مرا دعائی تعلیم نما که حق تعالی مرا بان نفع بخشد حضرت فرمود

که در هر روز ماه رجب در صبح و پسین و بعد از همه نمازها در شب و روز

این دعا را بخوان یا من ارجوه لکل خیر وامن سخطه عند کل شر یا من یعطی

الکثیر بالقلیل ای آنکه امید دارم او را از برای هر نیکی و ایمنی یابم از غضب او نزد هر بدی ای آنکه عطای کند

بسیار در مقابل اندک یا من یعطی من سئله یا من یعطی من لم یسئله ومن لم یعرفه

تحننا منه ورحمة ای آنکه عطا می کند آنرا که سوال کند او را ای آنکه عطا می کند آنرا که سوال نکند آنرا و نشناسد

آنرا بجهة عطوفت و مهربانی اعطنی بمسئلتی ایاک جمیع خیر الدنیا وجمیع خیر الاخرة

واصرف عنی بمسئلتی عطا کن مرا بسبب سوال کردنم از تو همه خیر دنیا و همه خیر آخرت

و بگردان از من بسبب سوال کردنم ایاک جمیع شر الدنیا وشر الاخرة فانه غیر منقوص ما

اعطیت وزدنی از تو همه بد دنیا و بد آخرت را پس بدرستی که کم نمیکرده آنچه تو

عطا فرمائی و زیاد کن برای من من فضلک یا کریم پس حضرت ریش مبارک خود را بدست چپ

گرفتند و انگشت بن احسان آخرت را ای کریم سبابه دست راست خود را بجانب راست

جبجر که میدادند و این دعا را میخواندند یا ذا الجلال والاکرام یا ذا النعماء

والجود یا ذا المن والطول حرم شیبتی ای خداوند بزرگوار و گرامی داشتی ای خداوند نعمت

و بخشش ای خداوند عطا و احسان حرام گردان پیری مرا علی النار و دست بر نداشتند تا از آب

دیده اش تر شد و شیخ طوسی بسند معتبر بر آتش روایت کرده است که حضرت

صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس گفت که در ماه رجب این دعا را بخوان

اللهم انی اسئلک صبر الشاکرین لک وعمل الخائفین منک ویقین العابدین

بارخدایا بدرستی که من می خواهم از تو شکیبائی شکرگذاران ترا و کردار ترسناکان از تو و یقین پرستندگان

لک اللهم انت العلی العظیم وانا عبدک البائس الفقیر انت الغنی الحمید وانا العبد الذلیل اللهم صل علی محمد واله وامنن

ترا خداوندا تو والا و بلند مرتبه بزرگی و من بنده توام بدحال و محتاج بارخدایا رحمت بفرست بر محمد و آل او

بغناک علی فقری وبحلمک علی جهلی وبقوتک علی ضعفی یا قوی یا عزیز اللهم صل علی

و منت بنه بتوانگری خود بر نیازمندی من و بر بردباری خود بر نادانی من و بتوانائی خود بر ناتوانی من ای توانای غالب خداوندا رحمت بفرست

محمد وال محمد الاوصیاء المرضیین واکفنی ما اهمنی من امر الدنیا والاخرة یا

بر محمد و آل او و جانشینهای پسندیده گان و کفایت کن از من آنچه غمگین ساخته مرا از امر دنیا و آخرت ای

ارحم الراحمین و از روایت سید بن طاوس علیه الرحمة ظاهر میشود که این دعا بهترین دعاها
بخشنده‌ترین بخشندگان و جامع‌ترین دعاهاست و در همهٔ اوقات میتوان خواند و شیخ طوسی
و سید و دیگران بسندهای معتبر از حضرت صاحب الامر علیه السلام روایت کرده‌اند که
هر روز از روزهای ماه رجب سنت است که این دعا بخوانند اللّهمّ انّی اسئلك بالمولودین
خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم بدو فرزند که متولد
فی رجب محمد بن علی الثانی وابنه علی بن محمد المنتجب والتقرب
در ماه رجب محمد ابن علی دویم پسر او علی ابن محمد برگزیده شده و نزدیک
بهما الیك خیر القرب
یا من الیه المعروف طلب وفیما لدیه رغب اسئلك
می جویم باشان بسوی بهترین نزدیکیها
ای آنکه بسوی او احسان طلب کرده میشود و آنچه نزد اوست رغبت کرده میشود سوال کنم
سؤال مقترف مذنب قد
اوبقته ذنوبه واوثقته عیوبه فطال علی الخطایا
مانند سوال کردن عاجز گناه کاری که بتحقیق
هلاک کرده باشد او را گناهان و بسته باشد او را عیبهایش و پس بطول انجامیده بر گناهان
دؤوبه ومن الرزایا خطوبه
یسئلك التوبة وحسن الاوبة والنزوع عن الحوبة
کوشش او و از مصیبتها امور عظیمه او
که درخواهد از تو توبه و نیکوئی رجوع را و باز ایستادن از گناهان را
ومن النار فکاك رقبته
والعفو عما فی ربقته فانت یا مولای اعظم امله
و از آتش آزادی گردن خود را
و در گذشتن از آنچه در گردن اوست پس تو ای آقای من بزرگترین آرزوی او
وثقته اللهم واسئلك بمسائلك
الشریفة ووسائلك المنیفة ان تتغمدنی فی هذا
و اعتماد او خداوندا سوال میکنم ترا بسؤالهای
بلند و وسیلهای با رفعت تو اینکه بپوشانی مرا در این ماه
الشهر برحمة منك واسعة و
نعمة وازعة بما رزقتنا قانعة الی نزول الحافرة و
ماه برحمت از جانب خود فراگیرنده و
نعمتی که باز دارنده باشد بانچه روزی کرده تو او را قانع تا فرود آمدن قبر و
محل الآخرة وما هی الیها صائرة
و از حضرت رسول صلی الله و آله منقولست که
جای آخرت و آنچه نفس بسوی او باز گردیده است
در جمیع ماه رجب هر صبح و شام هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله ربی واتوب
الیه پس دستها را بسوی آسمان بردارد بگوید اللهم اغفر لی
طلب آمرزش میکنم از خداوند و رجوع میکنم
بسوی او و تب علیّ
و این استغفار در جمیع ایام سال
خداوندا بیامرز مرا
سنت است و هزار
مرتبه
بپذیر توبه مرا
سورهٔ قل هو الله احد در جمیع سال خواندن ثواب بسیار دارد
اگر خواهد یک روز بخواند و اگر خواهد هر روز قدری بخواند که در
تمام ماه بخواند و ایضا منقولست که هر کس هزار مرتبه لا اله الا الله در
تمام ماه بگوید صد هزار حسنه از برای او نوشته شود و حق تعالی در

بهشت شهری از برای او بنا کند و در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لا اله الا
الله وارد شده است و صد مرتبه این استغفار منقولست و اگر در جمیع ماه چهار صد مرتبه
بخواند فضیلت بسیار دارد استغفر الله الذی لا اله الا هو وحده لا شریك له واتوب
الیه و از حضرت امیر المؤمنین
طلب آمرزش میکنم خدا را که نیست سزاوار پرستش مگر خدای واحد نیست انبازی برای او
علیه السلام منقولست که هر که در شب و روز ماه رجب و شعبان و رمضان
سه مرتبه سوره حمد و آیة الکرسی و انا انزلناه و قل یا ایها الکافرون و قل هو
الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس را بخواند و سه مرتبه سبحان
الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی
خدا و سپاس مر خدا را و نیست سزاوار پرستش مگر خدا و خدا بزرگتر است نیست حرکتی و نه توانائی مگر به خدای بلند
العظیم و سه مرتبه اللهم صل علی محمد وآل محمد وعلی کل ملك ونبی و در حدیث
قدر
قدسی وارد
خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و بر هر ملکی و پیغمبری
شده است
که حق تعالی جل جلاله فرمود که هر که ماه رجب هزار مرتبه بگوید استغفر الله
ذا الجلال والاکرام اکرمن او را بیامرزم پروردگار او نیستم و سه مرتبه
طلب آمرزش میکنم خدا را
که صاحب جلال و کرامت است
بگوید اللهم اغفر للمؤمنین والمؤمنات و بعد از آن بگوید
اللهم اغفر لی ولوالدیّ
خداوندا بیامرز مردان مؤمن و زنان مؤمنه را
کما ربیانی صغیرا
خداوندا بیامرز مرا و پدر و مادر مرا چنانکه
واغفر للمؤمنین والمؤمنات و چهار
پرورش کردند مرا از طفولیت
صد مرتبه استغفر الله ربی
و بیامرز مردان مؤمن و زنان مؤمنه را
واتوب الیه بگوید
گناهانش را
طلب آمرزش میکنم از خدا
خدا بیامرزد اگر چه بعدد قطرهای
باز میگردم بسوی او
باران باشد و برگ درختان و کف دریاها باشد و حق تعالی در روز عید او را
ندا کند که دوست منی و بحرمت از حق ان شفاعت میدهم ترا در برادران و
خواهران مؤمن تو و حضرت فرمود که اگر در عمر خود یکبار این عمل را بجا آرد حق
تعالی بهر حرفی هزار حسنه با و عطا کند و هر حسنه از تمام کوههای دنیا بزرگتر
در وقت مردن و هفتصد حاجت او را
و سنگین‌تر باشد و هفتصد حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت او را در وقت
بیرون آمدن از قبر مثل آن از در وقت پرواز نمودن نامهای اعمال و نزد سنجیدن اعمال
در میزان و نزد صراط براورد و او را در سایه عرش خود جا دهد و حساب کند او را
حساب آسان و هفتاد هزار ملك او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و با و عطا کند

انچه هیچ چشمی و گوشی نشنیده و ندیده باشد فصل چهارم در فضایل و اعمال شب

و روز اول است تا روز پانزدهم در شب اول ماه رجب غسل سنت است و منقول است که هر که

در شب اول و شب پانزدهم و شب جمعه غسل کند از گناهان بیرون اید مانند روزیکه

از مادر متولد شده است و در وقت دیدن ماه دعای صحیفهٔ کامله بخواند که

بهترین دعاهاست و هفت مرتبه سورهٔ حمد بخواند تا از درد چشم ایمن گردد و در هر ماهی

این سنت است و منقول است که چون ماه رجب را ببینند بگوید اللهم اهله علینا

بالامن والایمان والسلامة والاسلام ربی وربک الله خداوندا طالع گردان ماه را

بایمنی از بلا و ایمان و سلامتی و اسلام پروردگار من و پروردگار تو عز وجل و در شب

اول و روز اول زیارت حضرت امام حسین علیه السلام فضیلت بسیار دارد

و در حدیث معتبر وارد شده است که هر که در روز اول ان حضرت را زیارت کند بهشت

او را واجب میشود البته و احیا شب اول رجب سنت است و از حضرت صادق منقول است

که تا توانی محافظت نمای بر احیا شب عید رمضان و شب عید قربان و شب اول محرم

و شب عاشورا و شب اول رجب و شب نیمهٔ شعبان را و در این شبها نماز و دعا و تلاوت

قران بسیار بکن و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقول است که در شب اول

رجب بعد از نماز عشا این دعا بخواند اللهم انی اسئلک بانک ملیک وانک

علی کل شیء مقتدر وانک ما تشاء

من امر یکون اللهم انی اتوجه الیک بنبیک

محمد نبی الرحمة صلواتک علیه واله

یا محمد یا رسول الله انی اتوجه الی الله ربی

وربک لینجح بک طلبتی اللهم بنبیک

محمد وبالائمة من اهل بیته صلی الله

علیه واله وانجح طلبتی پس حاجات خود را

نماید و بیست رکعت نماز بین و ارده است

هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت حمد و یک مرتبه قل هو الله احد بخواند تا از بلاها

ی دنیا و اخرت ایمن گردد و در شب دیگر بسند معتبر روایت کرده اند

از حضرت امام موسی علیه السلام که در شب اول رجب این دعا در سجده میخواندند

اللهم

اللهم لک المحمدة ان اطعتک ولک الحجة ان عصیتک لا صنع لی ولا لغیری فی احسان

خداوندا مر تراست ستودن اگر فرمان بردار باشم ترا و مر تراست حجت اگر نافرمانی کنم ترا

الا بک یا کائنا قبل کل شیء انک علی کل شیء قدیر اللهم انی اعوذ بک من العدیلة

مگر بتوفیق تو ای موجود پیش از هر چیزی بدرستیکه تو بر هر چیز توانائی خداوندا بدرستیکه پناه میبرم بتو از عدیله

عند الموت ومن شر المرجع فی القبور ومن الندامة یوم الازفة فاسئلک

نزد مردن و از بدی بازگشت از قبرها و از پشیمانی روز رستخیز پس میخواهم از تو

ان تصلی علی محمد وال محمد وان تجعل عیشتی عیشة نقیة ومیتتی میتة سویة

این که رحمت فرستی بر محمد و آل او و اینکه بگردانی زندگانی مرا زندگانی پاکیزه و مردن مرا مردن درست

ومنقلبی منقلبا کریما غیر مخز ولا فاضح اللهم صل علی محمد واله الائمة ینابیع

و بازگشت مرا بازگشت گرامی که نباشد خوار سازنده و رسوا نماینده خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل او

الحکمة واولی النعمة ومعادن العصمة واعصمنی بهم من کل سوء ولا

چشمهای دانش و صاحبان نعمت و معدنهای عصمت و نگاهدار مرا بسبب ایشان از هر بدی و

تاخذنی علی غرة وعلی غفلة ولا تجعل عواقب اعمالی وارض عنی فان

مغفرتک للظالمین وانا من الظالمین اللهم اغفر لی ما لا یضرک واعطنی

ما لا ینقصک فانک الوسیع رحمته البدیع حکمته واعطنی السعة

والدعة والامن والصحة والنجوع والقنوع والشکر والمعافاة

والتقوی والصبر والصدق علیک وعلی اولیائک والیسر والشکر

واعمم بذلک یا رب اهلی وولدی واخوانی فیک ومن احببت واحبنی

وولدت وولدنی من المسلمین والمسلمات والمؤمنین والمؤمنات

دوست دارد و انکه زائیده ام و آنکه زائید مرا از مردان مسلم و زنان مسلمات و مردان گرونده

یا رب العالمین بسند معتبر منقولست که بعد از سلام دادن نماز ونیز چنانچه نشسته است
ای پروردگار جهانیان این دعا بخواند الحمد لله الذی لا تنفد خزائنه ولا یخاف آمنه
رب اذا رکبت المعاصی فذلک سپاس مر خدایرا که بپایان نمی رسد خزانهای آن و نمی رسد امان یافته او
پروردگار من اگر مرتکب شوم گناهان را پس بجز آن ثقه بکرمک انک تقبل التوبة عن عبادک
وتعفوا عن سیئاتهم وتغفر اعتماد بکرم تواست بدرستیکه تو قبول می کنی توبه را از بندگان خود
ودر می گذری از بدیهای ایشان و می آمرزی الزلل فانک مجیب لداعیک ومنه قریب فانا
تائب من الخطایا وراغب الیک لغزش را بدرستیکه تو اجابت کننده مر خواننده خود را و با وست نزدیکی و من
رجوع کننده ام بسوی تو از گناهان رغبت کننده ام بسوی تو فی توفیر حظی من العطایا یا خالق البرایا یا
منقذی من کل شدید یا مجیری در دادن فراوانی بهره من از بخششهای بر آورده خلایق ای رهاننده من
از هر سختی ای پناه من من کل محذور وفر علی السرور واکفنی شر
عواقب الامور فانک الله علی از هر خوف تمام کردن بر من شادی را و دفع کن از من
عاقبتهای کارها را زیرا بدرستی که تو خدا بر نعمائک وجزیل عطائک مشکور ولکل
خیر مذخور وایضا از حضرت امام نعمت خود و عطای بسیار و از شکر کرده شده و برای هر
نیکی ذخیره کرده شده علی نقی علیه السلام منقولست که بعد از
نماز ونیز این دعا را بخوان یا نور النور یا مدبر الامور یا مجری البحور یا باعث
من فی القبور یا کهفی ای نور همه نورها ای تدبیر کننده کارها ای روان سازنده دریاها ای برانگیزاننده
مردهها که در قبرهایند ای پناه من حین تعیینی المذاهب وکنزی حین تعجزنی المکاسب
ومونسی حین یخذلنی الاباعد و ملالی مانده سازد مرا راهها و دفینه من بهنگامی که عاجز سازد کسبها
و ای همنشین من بهنگامی که ترک نمایند مرا دوران ولیسلمنی الاقارب ومنزهی بمجالسة اولیائه
وموافقة احبائه فی ریاضه وتسلیم سازند مرا نزدیکان و ای زینت بخشنده من بهمنشینی دوستان خود
و رفاقت یاران خود در بوستانهای خود وساقی باوانیه من نمیر حیاضه ورافعی بنجاته
من ورطة الذنوب الی دنوه و آب دهنده من بظرفهای خود از آب گوارای حوضهای خود بلند گرداننده من بنجات
بخشیدن خود از گودال گناهان خود بسوی نزدیکی التقرب ومبدلی بولایته عزة العطایا من
ذلة الخطایا اسئلک یا مولای مقرب گرداننده و ای بدل آورنده برای دوستی خود عزت بخششها را از
خواری گناهان سوال می کنم از تو ای آقای من بالفجر واللیالی العشر والشفع والوتر واللیل
اذا یسر وبما جری به قلم الاقلام بحرمت صبح وشبهای ده گانه بحرمت شفع و وتر و شب هرگاه

بغیر

بغیر کیف ولا ابهام وباسمائک العظام وبحججک علی جمیع الانام علیهم منک
بلا کیفیت و بی ابهامی و به حرمت نامهای بزرگ و به حرمت حجتهای تو بر همه آدمیان بر ایشان باد از جانب تو
افضل السلام وبما استحفظتهم من اسمائک الکرام ان تصلی علیهم و
بهترین درودها و به حرمت آنچه را امر نموده به حفظ ایشان از نامهای گرامی اینکه رحمت بفرستی برایشان و
ترحمنا فی شهرنا هذا وما بعده من الشهور والایام وان تبلغنا شهر الصیام
رحم کنی بر ما در این ماه و آنچه پس از این است از ماهها و روزها و اینکه برسانی ما را بماه روزه
فی عامنا هذا وفی کل عام یا ذا الجلال والاکرام والمنن الجسام وعلی محمد
در این سال ما و در هر سال ای خداوند بزرگواری و گرامی داشتن و نعمتهای بزرگ و بر محمد
وآله منا افضل السلام واعمال وادعیه این شب بسیار است وروزه روز او
و آل او باد از ما بهترین درودها فضیلت بسیار دارد و از حضرت امام محمد باقر علیه
السلام منقولست که در روز اول رجب حضرت نوح بکشتی سوار شد وامر کرد جمیع
جن وانس را که با او در کشتی بودند روزه بدارند وهر که این روز را روزه بدارد
آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد واز حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که هر که روزه دارد اول رجب را از برای رغبت در ثواب خدا بهشت از برای او واجب شود
وهر که بگیرد روز وسط این ماه را روزه دارد حق تعالی شفاعت او را قبول نماید
در مانند ربیعه و مضر که دو قبیله بزرگند از قبایل عرب وهر که بگیرد روز آخر
اینماه را روزه دارد حق تعالی او را از پادشاهان بهشت گرداند وقبول کند شفاعت
او را در پدر و مادر او و پسر و دختر و خواهر و عمو و عمه و خاله و خالو او
وجمیع همسایگان او هرچند مستحق جهنم باشند شیخ طوسی و دیگران از
سلمان فارسی رضی الله عنه روایت کرده اند که گفت در آخر جمادی الثانی
رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه چون چشم آنحضرت بر من افتاد فرمود ای
سلمان تو از ما اهل بیتی پس فرمود هر مرد مؤمن و زن مؤمنه که در ماه رجب سی
رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه قل هو الله وسه مرتبه
قل یا ایها الکافرون بخواند البته محو کند حق تعالی از نامه عمل وی که در کودکی و بزرگی
هر گناهی کرده باشد وخدا عطا کند ثواب کسی را که تمام این ماه را روزه گرفته
باشد وحق تعالی او را از نماز گذارندگان بنویسد (تا سال آینده) وبعدد هر روز اینماه ثواب شهیدی

طریقه نماز سلمان

ازشهیدان بکذ برای او باسمان برند و بهر روز ثواب یکساله در نامه عمل او نوشته شود
وهزار درجه در بهشت از برای او بلند کنند واگر تمام ماه را روزه دارد خدا او را از
آتش جهنم نجات دهد و بهشت او را واجب شود ای سلمان این نماز را جبرئیل از برای من آورد
وگفت یا محمد این علامتیست میان شما و منافقان زیرا که این نماز را منافقان نمیکنند
گفتم یا رسول الله این نماز را چگونه بگذارم و در چه وقت بجای آورم فرمود که در
روز اول ماه ده رکعت بجا می آوری یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت
یکمرتبه حمد و سه مرتبه قل هو الله و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون میخوانی و بعد از
سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک
وله الحمد یحیی و یمیت وهو حی نیست سزاوار پرستش مگر خداوند در حالتی که یگانه است نیست شریکی برای او مر او راست
ومر او راست سپاس زنده می سازد و می میراند و او زنده است لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر اللهم لا
مانع لما اعطیت ولا معطی لما کسی که نمی میرد بدست اوست نیکی و او بر همه چیز تواناست خداوندا نیست
بازدارنده مر آنچه را عطا کنی و بخشنده مر آنچه را منعت ولا ینفع ذا الجد منک الجد پس دستها را
بروی خود میکشی و در روز وسط که بازداری و سود نمی بخشد خداوند بخت از بخت ماه یعنی روز
پانزدهم ده رکعت همان نحو بجا می آوری و بعد از سلام دستها را بسوی آسمان بلند
کن و بگو لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و یمیت وهو
حی نیست سزاوار پرستش مگر خدای یگانه نیست انبازی مر مر او راست پادشاهی و مر او راست سپاس زنده می کند و می میراند و
زنده لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر الها واحدا فردا صمدا لم یتخذ
صاحبة که نمی میرد بدست اوست نیکی و او بر همه چیز تواناست خدای یگانه یکتای بی همتا ...
هیچ زنی ولا ولدا پس دستها را بروی خود میکشی و در روز آخر ماه ده رکعت همانحو
میکنی و فرزندی و بعد از سلام دستها را برمیداری و میگوئی لا اله الا الله و
وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و یمیت وهو حی نیست سزاوار پرستش مگر خدای
یگانه نیست انبازی مر او را مر او راست پادشاهی و مر او راست سپاس زنده می کند و میمیراند لا یموت بیده الخیر
وهو علی کل شیء قدیر وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین کسی که نمی میرد بدست اوست نیکی
و آن بر همه چیز تواناست و رحمت فرستاده خدا بر محمد و آل محمد که پاکانند ولا حول ولا قوة
الا بالله العلی العظیم پس دستها را بروی خود بمال و حاجت خود را از خدا
بطلب که البته برآورده است و حق تعالی میان تو و جهنم ... مرتبه بزرگ

هفت

هفت خندق قرار میدهد که عرض هر خندقی مابین آسمان و زمین بوده باشد و بعد هر
رکعتی ثواب هزار هزار رکعت نماز در نامه عمل تو مینویسند و برات بیزاری از جهنم و
گذشتن از صراط برای تو مینویسند و منقولست که هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه
سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی در قیامت باو نوری عطا کند که با آن نور داخل
بهشت شود و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در
روز جمعه اول ماه رجب متولد شد و موجب زیادتی شرف این روز گردید و در روایت
وارد شده که ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام در روز دوم ماه رجب واقع شد
و در روایت دیگر سیم رجب واقع شده و در روایت ابراهیم ابن هاشم وفات آنحضرت
در این روز واقع شده است و ابن عباس گفته است که ولادت آنحضرت در پنجم این ماه
واقع شده و ولادت امام محمد تقی علیه السلام در دهم این ماه واقع شده است و در
فضیلت ایام البیض ماه رجب احادیث بسیار معتبر وارد شده است یعنی سیزدهم و چهار
دهم و پانزدهم و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که حق تعالی فضیلت سه ماه
باین امت داده است که با هیچ از امتهای گذشته نداده است ماه رجب و شعبان
و رمضان است و سه شب باین امت داده است که بامتهای دیگر نداده است شب
سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم است و سه سوره باین امت داده است که مثل آنها
بامتهای پیش نداده است سوره یس و تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله احد پس هر که
جمع کند میان این سه فضیلت تمام فضیلت این امت را جمع کرده باشد پرسیدند که
چگونه جمع کنند فرمود در شب سیزدهم هر یک از این سه ماه دو رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعت بعد از حمد این سوره ها را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت نماز بگذارد بدو سلام و در هر رکعت
بعد از حمد این سوره ها را بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بجا آورد و بعد
از حمد این سوره ها را بخواند تا جمیع فضیلت این ماه را دریافته باشد و جمیع گناهانش
آمرزیده شود بغیر از شرک بخدا و رسول و از حضرت صادق منقولست که هر که ایام البیض
ماه رجب را روزه دارد حق تعالی هر روزی عبادت یکساله برای او بنویسند در قیامت
و او را در محل ایمنان نگاه دارند که هیچ بیم و خوف نداشته باشد و مشهور آنست که ولادت
باسعادت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در میان خانه کعبه معظمه در روز سیزدهم
رجب بود دوازده سال قبل از بعثت و علی بن ابراهیم گفته است که ولادت حضرت

امام علی نقی نیز در روز سیزدهم رجب بوده در سال دویست چهاردهم از هجرت و شب
پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل در این شب سنت است و احیای آن بعبادت
فضیلت بسیار دارد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در شب
که در شب نیمه رجب حق تعالی امر میکند ملائکه را که هر گناهیکه در دیوان اعمال
مؤمنان باشد محو کنید ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در روز سیزدهم و چهاردهم
و پانزدهم رجب را روزه بدارد و در شبهای آن مشغول عبادت باشد از دنیا نرود مگر
با توبه نصوح و هر روز که روزه دارد هفتاد گناه کبیره او آمرزیده شود و هفتاد حاجت
او برآورده شود و در وقتی که از قبر بیرون می آید نزد میزان و صراط چنان باشد که هفتاد
بنده از فرزندان اسمعیل آزاد کرده باشد و شفاعت او را قبول کند در حق هفتاد نفر
از اهل بیت و خویشان او که مستحق جهنم شده باشند و حق تعالی بنا کند از برای او
در جنات فردوس هفتاد شهر و در هر شهر هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر
قصر هفتاد هزار حوریه باشد و هر حوریه را هفتاد هزار خادم باشد و شیخ طوسی بسند
صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در شب نصفه رجب
دوازده رکعت نماز میکنی [illegible] بشش سلام با حمد و هر سوره که خواهی و چون
فارغ شوی هر یک از سوره قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها ال
الکافرون و آیة الکرسی را چهار مرتبه میخوانی پس چهار مرتبه میگوئی سبحان الله
و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر پس میگوئی الله الله ربی لا اشرک پاک و منزه است خدا
و ستایش خدا را است و نیست سزاوار پرستش مگر خدا بزرگتر است خدا خدا پروردگار منست شریک
به شیئا و ما شاء الله و لا قوة الا بالله و در شب و روز زیارت حضرت امام
مر ترا چیزی و آنچه خواست خدا میشود و نیست قوه مگر بخدا حسین علیه السلام سنت مؤکد است
و بسند صحیح از ابی بصیر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد
که زیارت حضرت امام حسین در کدام وقت بهتر است فرمود در نیمه رجب و شعبان
و در روز پانزدهم نماز سلمان را باید کرد بکیفیتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت
صادق منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز چهار رکعت نماز
کرد و دستهای خود را گشود و این دعا را خواند پس فرمود که هر که مبتلی باغمی
مبتلا شود این دعا را بخواند البته کرب و شدت او زایل گردد و این چهار رکعت را بدی

شب احیای رجب در نماز نصف

سلام

سلام میکند و هر سوره را که میخواهند بخوانند و دعا این است اللهم یا مذل کل جبار و معز
المؤمنین انت کهفی حین تعیینی المذاهب و انت بارئی بار خدایا ای خوار کننده هر جبار و عزیز کننده
و ارزنده مؤمنان تو پناهی منی هنگامی که عاجز کنند مرا راهها و تو پدید آورنده خلقی رحمة بی وقد کنت
عن خلقی غنیا و لولا رحمتک لکنت من الهالکین خلقی و مهربانی من و حال آنکه بتحقیق تو بودی
از آفرینش من بی نیاز و اگر نمی بود رحمت تو هر آینه می بودم من از هلاک شدگان و انت مؤیدی بالنصر علی
اعدائی و لولا نصرک ایای لکنت من المفضوحین و تو قوت دهنده مرا یاری بر
دشمنان و اگر نمی بود یاری دادن مرا هر آینه بودم من از رسوا شدگان یا مرسل الرحمة من معادنها
و منشئ البرکة من مواضعها یا من خص بالشموخ ای فرستنده رحمت از معدنهای آن
و فرستنده برکت از جاهای آن ای آنکه مخصوص ساخت بزرگی و الرفعة فاولیائه بعزه
یتعززون یا من وضعت له الملوک نیر المذلة و رفعت پس دوستان او بعزت
عزیزند ای آنکه گذاشته اند برای پادشاهان خواری مذلت علی اعناقهم فهم من سطواته
خائفون اسئلک بکینونیتک التی و اسئلک بر گردنهای ایشان از غضبهای او
ترسانند سؤال میکنم از تو ببزرگواری که ... و می خواهم از تو بعزت بعزتک التی استویت بها
علی عرشک فخلقت بها جمیع خلقک مذعنون بغلبه تو که استیلای یافتی بآن
بر عرش خود پس آفریدی بآن همه خلق خود را که خاضع منقادند ان تصلی علی محمد و اهل بیته
پس حاجت خود را از حق تعالی طلب نماید بدانکه عمل این که درود فرستی بر محمد و اهل بیتش
اعمال نصف رجب دعای ام داود است که ابن بابویه بسند معتبر روایت کرده است
و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و رفع ظلم ظالمان مجرب است و مجمل روا
یاتش آنست که فاطمه مادر داود بن الحسن پسر زاده حسن مجتبی علیه السلام دایه
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بود و پسر داود و آنحضرت را شیر داده بود
و چون محمد بن عبد الله بن الحسن در مدینه خروج کرد منصور دوانقی لشکر فرستاد
او را کشتند و ابراهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات
حسنی را باغل و زنجیر از مدینه بعراق بردند داود نیز در میان ایشان بود ام داود گفت
چون مدتی از حبس فرزندم گذشت و از او خبری بمن نرسید بوسیله دعا و تضرع
میکردم و از صلحا و نیکان و برادران مؤمن التماس دعا مینمودم و ایشان تقصیر نمیکردند
و مطلقا اثر استجابت نمی یافتم و گاهی خبر بمن میرسید که داود را کشتند و گاهی میگفتند

اعمال نصف رجب

که اورا با پسران عمّ او در زیر عمارت زنده گذاشتند و روز بروز مصیبت من بیشتر میشد
تا آنکه از غم گداختم و پیر شدم و از ملاقات او نا امید گردیدم تا آنکه روزی شنیدم
که حضرت صادق را علتی عارض شده است بعیادت آنحضرت رفتم و چون احوال پرسیدم
و دعا کردم و خواستم برگردم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من شیر داود را
با آنحضرت داده بودم چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم داود کجاست
او در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع امید کرده ام و از شما التماس میکنم که
او را دعا کنید او برادر رضاعی شماست حضرت فرمود چرا غافلی از دعای استفتاح و دعا
اجابت و نجاح و آن دعائیست که درهای آسمان برای آن گشوده میشود و ملائکه
استقبال میکنند خواننده آنرا و بشارت میدهند او را باجابت و آن دعائیست
که از حجب الدعوات محجوب نمیگردد و خواننده او را ثوابی نیست بغیر از بهشت ام داود
گفت ای فرزند طاهرین و راستگویان چگونه است آن دعا حضرت فرمود که ای مادر
داود ماه حرام یعنی ماه رجب نزدیک شده است و آن ماهیست مبارک و حرمت
آن عظیم است و دعاها در آن مستجاب است چون آن ماه در آید سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
آنرا که ایام البیض اند روزه بدار پس حضرت کیفیت عمل را تعلیم او نمود و فرمود که
این دعا را حفظ کن و تعلیم کس مکن که میترسم که بدست کسی افتد که از برای امر
باطلی یا نا مشروعی این دعا را بخواند بدرستی که این دعا بسیار شریف است و مشتمل
بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند البته حاجت او روا شود و اگر درهای آسمان و زمین
همه بسته شود باید برای حاجت تو باز شوند مبادا تو و حاجت تو چون این دعا را بخوانی البته
حق تعالی ایشانرا میگرداند رسیدن تو را بمطلب تو و حاجت تو را برمی آورد و هر که این
دعا را بخواند خدا مستجاب میگرداند خواه مرد و خواه زن و اگر جن و انس همه دشمن فرزند
تو باشند خداوند قادر کفایت شر ایشان میکند و زبان ایشانرا می بندد و ایشانرا منقاد
فرزند تو میگرداند ام داود گفت که حضرت این دعا را برای من نوشت و بخانه برگشتم.
و چون ماه رجب داخل شد آنچه حضرت فرموده بود بعمل آوردم و در شب پانزدهم نماز
شام و خفتن را ادا کردم و از روزه افطار نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم
و در خواب دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران و شهدا و عبادرا که من بر ایشان صلوات
فرستاده بودم و حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرا خطاب فرمود که ای مادر

داود

داود بشارت باد ترا که این جماعت که می بینی همه برادران و یاران و شفیعان تواند و از برای تو
طلب آمرزش میکنند و بشارت میدهند با آنکه حاجت تو برآورده است پس بشارت
باد ترا بآمرزش خدا و خوشنودی خدا و خدا ترا جزای خیر دهد و شاد باش که حق تعالی
فرزند ترا حفظ میکند و بتو بر میگرداند ان شاء الله تعالی ام داود گفت که از خواب
بیدار شدم و بعد از آن باندک زمانی که سوار شد روی از عراق بمدینه آمد داود و نزد من
رسید و گفت ای مادر من در عراق در زندان بسیار تنگی و سنگینی بند و زنجیر بودم
و نا امید بودم از خلاص شدن چون نصف رجب شد در خواب دیدم که بلندیهای
زمین پست شد و ترا دیدم که بر روی حصیر نماز خود نشسته بودی و بر دور تو مردانی
چند بودند که سرهای ایشان در آسمان بود و پاهای ایشان در زمین و تسبیح و تنزیه
خدا میکردند پس یکی از ایشان که از همه خوشروتر و خوشبوتر بود و جامههای بسیار
پاکیزه در بر داشت و گمان کردم که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله بود مرا
خطاب کرد با من که بشارت باد ترا ای فرزند عجوزه صالحه که حق تعالی دعای مادر
تو را در حق تو مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصور دوانیقی بدر
زندان رسیدند بطلب من آمده بودند در میان شب مرا نزد او بردند پس امر کرد
که زنجیرها را از من برداشتند و ده هزار درهم که زیاده از هزار تومان بوده بحساب
این زمان بمن عطا کرد و فرمود که مرا بر شتر رهوار تیز رو سوار کنند و بنهایت سرعت
بمدینه بیاورند ام داود گفت که من داود را بخدمت حضرت صادق علیه السلام بردم
حضرت فرمود که سبب خلاص تو آن بود که حضرت امیرالمؤمنین را در خواب دید
که با و فرمود که رها کن فرزند مرا و اگر نکنی ترا در آتش اندازم چون نظر کرد
در پای خود دید پس از دهشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان گردید و ترا رها کرد
و اما کیفیت این عمل شریف ام داود گفت که حضرت صادق فرمود که در ماه مبارک
رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدار و در روز پانزدهم در وقت
زوال غسل بکن و بروایت دیگر نزدیک بزوال غسل بکن و چون زوال معلوم شود
پاکیزه ترین جامههای خود را بپوش و بخانه خلوتی برو و شغلی که کسی نزد تو نیاید که
ترا مشغول گرداند و با تو سخن بگوید و هشت رکعت نافله زوال را بعمل آور و رکوع
و سجود آنها را خوب بعمل آور پس نماز ظهر را با آداب و شرایط بعمل آور و بعد از آن

نماز ظهر دو رکعت نماز بکن بهر سوره که میخواهی و بعد از ان صد مرتبه بگو یا قاضی حوائج

الطالبین پس هشت رکعت نافلهٔ عصر را با اداب بجای اوری ودر

بعضی از روایات وارد شده است که در هر رکعت از نافلهٔ عصر بعد از حمد

سه مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و یک مرتبه سورهٔ انا اعطیناک الکوثر بخوان پس نماز

عصر را با خشوع بجای اورد و در روایتی وارد شده است که بر روی حصیر یا کرهٔ بنشیند

پس صد مرتبه سوره حمد و صد مرتبه سوره قل هو الله احد و ده مرتبه ایة الکرسی

بخوان پس هر یک از این سورها را یکمرتبه بخوان سوره انعام و بنی اسرائیل و کهف

و لقمان و یس و والصافات و حم سجده و حمعسق و حم دخان و انا فتحنا و اذا وقعه

و تبارک الذی بیده الملک و ن والقلم و اذا السماء انشقت تا اخر قران و اگر نتوانی

این سورها را از روی مصحف درست بخوانی بعوض هر هزار مرتبه سوره قل هو الله

احد بخوان و شیخ مفید گفته است که اگر نتوانی یا نتوانی سورها مخصوصه را بخوانی

صد مرتبه سوره حمد و ده مرتبه ایة الکرسی و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان

و این خوط است و در روایت دیگر وارد شده است که بیشتر از صد مرتبه سبحان الله

والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر و بعد از ان ایة الکرسی صد مرتبه بگوید پاکست خدای

تبارک و تعالی و شکر خدا را و نیست سزاوار پرستش کمرا خدا اللهم صل علی محمد و آل محمد و اگر ایة الکرسی نیز

درست نتواند بخواند صد مرتبه خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل محمد سوره حمد و هزار

مرتبه قل هو الله احد بخواند پس دعا را بخواند و ایة الکرسی را بهر انسته تا هم فیها خالدون

بخواند بسم الله الرحمن الرحیم صدق الله العظیم الذی لا اله الا هو الحی القیوم

ابتدا میکنم بنام خدای بخشنده مهربان راست گوست خدای بزرگ که نیست سزاوار پرستش مگر او زنده و پاینده

ذو الجلال والاکرام الرحمن الرحیم الحلیم الکریم الذی لیس کمثله شیء وهو

خداوند بزرگواری بخشاینده مهربان بردبار بزرگوار آن خدائی که نیست مانند او چیزی و اوست

السمیع البصیر العلیم الخبیر شهد الله انه لا اله الا هو والملائکة واولوا العلم

شنوای بینا دانای آگاه گواهی داده خدا آنکه نیست سزاوار پرستش مگر او گواهی دادند ملائکه و صاحبان علم

قائما بالقسط لا اله الا هو العزیز الحکیم ان الدین عند الله الاسلام و بلغت

در حالتی که قائم بعدالت است نیست سزاوار پرستش مگر او غالب درست کردار بدرستی که دین نزد خدا است و اسلام و رساننده

رسله الکرام وانا علی ذلک من الشاهدین اللهم لک الحمد ولک المجد ولک

العز ولک الفخر ولک القهر ولک النعمة ولک العظمة ولک الرحمة ولک المهابة و

ارجمندی و مر تراست فخر و مر تراست غلبه و مر تراست نعمت و مر تراست بزرگی و مر تراست بخشش و مر تراست ترسانیدن

لک السلطان ولک البهاء ولک الامتنان ولک التسبیح ولک التقدیس و لک

مر تراست پادشاهی و مر تراست نیکوئی و مر تراست انعام و مر تراست تسبیح و مر تراست تقدیس و مر تراست

التهلیل ولک التکبیر ولک ما یری ولک ما لا یری ولک ما فوق السموات العلی

تهلیل و مر تراست بزرگی و مر تراست آنچه دیده شود و مر تراست آنچه دیده نشود و مر تراست آنچه بالای آسمانهای بلند

ولک ما تحت الثری ولک الارضون السفلی ولک الاخرة والاولی ولک ما ترضی

و مر تراست آنچه زیر خاک است و مر تراست زمینهای پست و مر تراست این جهان و آن جهان و مر تراست آنچه راضی شوی

به من الثناء والحمد والشکر والنعماء اللهم صل علی جبرئیل امینک علی وحیک

آنرا از ستایش و سپاس گذاری و نعمتها خداوندا رحمت بفرست بر جبرئیل امین تو بر وحی تو

والقوی علی امرک والمطاع فی سمواتک ومحال کرامتک المتحمل لکلماتک الناصر

و توانا بر فرمان تو و در طاعت کرده شده در آسمانها و جاهای بزرگی تو بردارنده کلمهای تو یاری کننده

لانبیائک المدمر لاعدائک اللهم صل علی میکائیل ملک رحمتک والمخلوق لرافتک

پیغمبران ترا هلاک سازنده دشمنان ترا خداوندا رحمت بفرست بر میکائیل فرشته رحمت تو و آفریده شده از مهربانی

والمستغفر المعین لاهل طاعتک اللهم صل علی اسرافیل حامل عرشک وصاحب

و طلب آمرزش کننده و مدد نماینده مر اهل طاعت ترا خداوندا رحمت بفرست بر اسرافیل بردارنده عرش تو و خداوند

الصور المنتظر لامرک والوجل المشفق من خیفتک اللهم صل علی عزرائیل ملک

صور انتظار برنده مر فرمان ترا و ترسان و مهربان از ترس تو خداوندا رحمت بفرست بر عزرائیل فرشته

الموت الموکل علی عبیدک وامائک المطیع فی ارضک وسمائک قابض ارواح

مرگ که نگهبان بوده بر بندگان خود و فرمانبر در زمین تو و آسمان خود قبض کننده روحهای

جمیع خلقک اللهم صل علی حملة العرش الطاهرین وعلی ملائکة الذاکرین

همه آفریدگان تو رحمت بفرست بر دارنده عرش مطهر و بر فرشتگان ذکر

اهل التامین علی دعاء المؤمنین وعلی السفرة الکرام البررة الطیبین وعلی

گویندگان امین بر دعای مؤمنان و بر نویسندگان بزرگوار ابرار پاکیزگان

ملائکتک الکرام الکاتبین وعلی ملائکة الجنان وخزنة النیران وملک

فرشتگان بزرگواران نویسندگان و بر فرشتگان بهشت و خازنان دوزخ و فرشته

الموت الاعدان يا ذا الجلال والاكرام اللهم صل على ابينا آدم بديع
موت و ... داری آن ای خداوند بزرگوار گرامی خداوندا رحمت کن بر پدر ما آدم آفریده تو

فطرتك الذي اكرمته بسجود ملائكتك واجنة جنتك اللهم صل على امنا
آفرینش تو گرامی داشتی آن را بسجده فرشتگان و حلال کردی برای او بهشت خداوندا رحمت بفرست بر مادر ما

حواء المطهرة من الرجس المصفاة من الدنس المفضلة من الانس المترددة
حوا پاک کرده از هر پلیدی پاکیزه شده از هر آلودگی زیاده داده شده از آدمیان و آمد شد کننده

بين محال القدس اللهم صل على هابيل وشيث وادريس ونوح وهود
در میان جاهای پاکیزه خداوندا رحمت بفرست بر هابیل و شیث و ادریس و نوح و هود

وصالح وابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب ويوسف والاسباط
و صالح و ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و یوسف و فرزندان یعقوب

ولوط وشعيب وايوب وموسى وهرون ويوشع وميشا والخضر
و لوط و شعیب و ایوب و موسی و هرون و یوشع و میشا و خضر

وذي القرنين ويونس والياس واليسع وذي الكفل وطالوت و
و ذی القرنین و یونس و الیاس و الیسع و ذی الکفل و طالوت و

داود وسليمان وزكريا وشعيا ويحيى وتورخ ومتا وارميا وحيقوق
داود و سلیمان و زکریا و شعیا و یحیی و تورخ و متا و ارمیا و حیقوق

ودانيال وعزير وعيسى وشمعون وجرجيس والحواريين والاتباع
و دانیال و عزیر و عیسی و شمعون و جرجیس و حواریون و اتباع

وخالد وحنظلة ولقمان اللهم صل على محمد وآل محمد وارحم محمدا وآل
و خالد و حنظله و لقمان خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و رحم کن محمد و آل

محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت ورحمت وباركت على ابراهيم
محمد و برکت ده بر محمد و آل محمد چنانچه رحمت فرستادی و ترحم نمودی و برکت دادی بر ابراهیم

وآل ابراهيم انك حميد مجيد اللهم صل على الاوصياء والشهداء و
و آل ابراهیم بدرستیکه تو ستوده و بزرگی خداوندا رحمت بفرست بر اوصیای او و گواهان

وائمة الهدى اللهم صل على الابدال والاوتاد والسياح والعباد
و پیشوایان هدایت خداوندا رحمت بفرست بر ابدال و اوتاد و روندگان و عبادت کنندگان

والمخلصين

والمخلصين والزهاد واهل الجد والاجتهاد واخصص محمدا واهل بيته
و خالصان و بی رغبتان بدنیا و اهل سعی و کوشش و مخصوص گردان محمد و اهل خاندان او را

بافضل صلواتك واجزل كراماتك وبلغ روحه وجسده مني تحية
به بهترین رحمتهای خود و بزرگترین نوازشهای خود و برسان روح او و جسد او را از من درود

وسلاما وزده فضلا وشرفا وكرما حتى تبلغه اعلى درجات اهل
و سلام و افزون کن بخشش و بلندی و بزرگی تا اینکه برسانی او را به بلندترین درجهای اهل

الشرف من النبيين والمرسلين والافاضل المقربين اللهم وصل على من سميت
شرف از پیغمبران و فرستادگان و صاحبان فضل که مقربانند خداوندا رحمت بفرست بر کسی که نام بردم

ومن لم اسم من ملائكتك وانبيائك ورسلك واهل طاعتك واوصل
و بر کسی که نام نبردم از فرشتگان تو و پیغمبران تو و فرستادگان تو و اهل فرمانبرداری و برسان

صلواتي اليهم والى ارواحهم واجعلهم اخوانا فيك واعوانا على
درودهای مرا بسوی ایشان و بسوی روح ایشان و گردان ایشان را برادران من در راه تو و مددکاران من بر

دعائك اللهم اني استشفع بك اليك وبكرمك الى كرمك و
خواندن تو خداوندا بدرستیکه من شفاعت می جویم بتو بسوی تو و ببزرگواری تو بسوی بزرگواری تو و

بجودك الى جودك وبرحمتك الى رحمتك وباهل طاعتك اليك واسئلك اللهم
ببخشش تو و برحمت تو بسوی رحمت تو و باهل فرمانبرداری تو بسوی تو و سوال میکنم

بكل ما سألك به احد منهم من مسئلة شريفة غير مردودة وبما دعوك
بهمه آنچه درخواسته ترا یکی از ایشان از سوال بزرگ که رد کرده نشده و بانچه خواند ترا

به من دعوة مجابة غير مخيبة يا الله يا رحمن يا رحيم يا حليم يا كريم يا عظيم
بان از دعا پذیرفته که نباشد بی بهره ای خدا ای رحمن ای مهربان ای بردبار ای بزرگوار ای بزرگ

يا جليل يا منيل يا جميل يا كفيل يا وكيل يا مقيل يا مجير يا خبير يا منير
ای بزرگ ... ای نیکو ای ضامن ای کارساز ای درگذرنده ای پناه دهنده ای آگاه ای روشن

يا مبير يا منيع يا مديل يا محيل يا كبير يا قدير يا بصير يا شكور يا بر يا طهر
ای هلاک کننده ای ... ای دولت دهنده ... ای بزرگ ای توانا ای بینا ای جزا دهنده ای نیکوکار ای پاک

يا طاهر يا قاهر يا ظاهر يا باطن يا ساتر يا محيط يا مقتدر يا حفيظ يا متجبر
ای پاک ای غالب ای هویدا ای پنهان ای پوشنده ای احاطه کننده ای توانا ای نگاهدارنده ای

یا مجیر یا قریب یا ودود یا حمید یا مجید یا مبدئ یا معید یا شهید یا محسن
... ای بزرگوار ای پدید آورنده ای بازگرداننده ای احسان کننده
یا مجمل یا منعم یا مفضل یا قابض یا باسط یا هادی یا مرسل یا مرشد یا مسدد یا معطی
... ای راهنما ای فرستنده ای ... ای توفیق دهنده ای
یا مانع یا دافع یا رافع یا باقی یا واقی یا خلاق یا وهاب یا تواب یا فتاح یا
...
نفاح یا مرتاح یا من بیده کل مفتاح یا نفاع یا رؤوف یا عطوف یا کافی
...
یا شافی یا معافی یا مکافی یا وفی یا مهیمن یا عزیز یا جبار یا متکبر یا سلام
... ای عافیت بخشنده ... ای بزرگوار ای سلام
یا مؤمن یا احد یا صمد یا نور یا مدبر یا فرد یا وتر یا قدوس یا ناصر یا مونس
...
یا باعث یا وارث یا عالم یا حاکم یا بادی یا متعالی یا مصور یا مسلم یا
... ای پدید آورنده ای ... ای بلند مرتبه ای نگارنده ای ...
متحبب یا قائم یا دائم یا علیم یا حکیم یا جواد یا باری یا بار یا سار یا عدل یا
... ای بخشنده ای آفریدگار ای نیکوکار ای شادی بخش ای عدالت ...
فاصل یا دیان یا حنان یا منان یا سمیع یا بدیع یا خفیر یا معین یا ناشر
... ای شنونده ای پدید آورنده ای نگهدارنده ای ...
یا غافر یا قدیم یا مسهل یا میسر یا ممیت یا محیی یا نافع یا رازق یا مقتدر
... ای زنده کننده ... ای روزی دهنده ...
یا مسبب یا مغیث یا مغنی یا مقنی یا خالق یا راصد یا واحد یا حاضر
... نگهبان ای حاضر ...
یا جابر یا حافظ یا شدید یا غیاث یا عائد یا قابض یا منیب یا مبین
... ای فریادرس ... ای گیرنده ... ای جدا کننده
یا طاهر یا مجیب یا متفضل یا مستجیب یا عادل یا بصیر یا مؤمل یا مسدی
... ای اجابت کننده ای ... ای دادخواه ای بینا ... ای بخشنده

یا اواب

یا اواب یا وافی یا راشد یا ملک یا رب یا مذل یا معز یا ماجد یا رازق
ای رجوع کننده ای وفا کننده ای پادشاه ای پروردگار ای خوار کننده ای عزیز کننده ای بزرگوار ای روزی دهنده
یا ولی یا فاضل یا سبحان یا من علا فاستعلی فکان بالمنظر الاعلی یا من
ای صاحب اختیار ای زیاده ای پاک ای آنکه بلند است پس بلند است پس هست در دیده بلندتر ای آنکه
قرب فدنی وبعد فنأی وعلم السر واخفی یا من الیه التدبیر وله المقادیر
نزدیک است پس نزدیک و دور پس دور و دانسته راز پنهانی ای کسیکه بسوی اوست تدبیر و مر اوراست اندازه ها
یا من العسیر علیه سهل یسیر یا من هو علی ما یشاء قدیر یا مرسل الریاح
ای کسی که دشوار است بر او بسیار آسان است ای آنکه او بر آنچه خواهد تواناست ای فرستنده بادها
یا فالق الاصباح یا باعث الارواح یا ذا الجود والسماح یا راد ما قد
ای شکافنده صبح ای برانگیزنده نفوس ای خداوند بخشش و نوازش کننده ای برگرداننده بتحقیق
فات یا ناشر الاموات یا جامع الشتات یا رازق من یشاء بغیر حساب و
آنچه فوت شده ای زنده ساز مردگان ای جمع کننده پراکنده شده ای روزی دهنده آنچه خواهد بدون شمار
یا فاعل ما یشاء کیف یشاء یا ذا الجلال والاکرام یا حی یا قیوم یا حی
و ای کننده آنچه را خواهد بهر روش که خواهد ای خداوند بزرگوار و گرامی ای زنده ای پاینده ای زنده
حین لا حی یا حی یا محیی الموتی یا حی لا اله الا انت بدیع السموات والارض
هنگامی که نیست زنده ای زنده کننده مردگان ای زنده که نیست خدائی مگر تو آفریننده آسمانها و زمین
یا الهی وسیدی صل علی محمد وآل محمد وارحم محمدا وآل محمد وبارک
ای خدای من و آقای من رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و رحم کن محمد و آل محمد را و برکت ده
علی محمد کما صلیت وبارکت ورحمت علی ابراهیم وآل ابراهیم انک حمید
بر محمد همچنانکه رحمت فرستادی و برکت و رحم کردی برابراهیم و آل ابراهیم بدرستی که تو ستوده
مجید وارحم ذلی وفاقتی وفقری وانفرادی ووحدتی وخضوعی بین یدیک
و بزرگوار رحم کن خواری مرا و بیچارگی مرا و درویشی مرا و بیکسی مرا و تنهائی مرا و فروتنی مرا پیش تو
واعتمادی علیک وتضرعی الیک ادعوک دعاء الخاضع الذلیل
و تکیه نمودن بر لطف تو و زاری بسوی تو میخوانم ترا خواندن فروتنی کننده خوار
الخاشع الخائف المشفق البائس المهین الحقیر الجائع الفقیر العائذ
زاری کننده ترسنده مهربان ... ضعیف ... گرسنه ... پناه گیرنده

المستجير المقر بذنبه المستغفر منه المستكين لربه دعاء من أسلمته ثقته و
زنهار جوینده اعتراف دارنده بگناه خود طلب آمرزش می کنم نماینده فروتنی کننده برای خدای خود مانند دعای کسی که واگذاشته باشد او را اعتمادش
رفضته أحبته وعظمت فجيعته دعاء حرق حزين ضعيف مهين بائس
و ترک نموده باشند او را دوستانش او و بزرگ شده باشد مصیبت او دعای سوخته غمگین ناتوان خوار محتاج
مستكين بك مستجير اللهم وأسئلك بأنك مليك وأنك ما تشاء من أمر
و فروتنی کننده بتو پناه جوینده خداوندا می خواهم از تو بسبب آنکه تو پادشاهی و اینکه آنچه را تو خواهی از امری
يكون وأنك على ما تشاء قدير وأسألك بحرمة هذا الشهر الحرام والبيت
می شود و بدرستی که تو بر آنچه می خواهی توانائی و می خواهم از تو بحرمت این ماه محرم و خانه
الحرام والبلد الحرام والركن والمقام والمشاعر العظام وبحق نبيك محمد
محترم و بلد محترم و رکن و مقام ابراهیم و جایهای عبادت که بزرگ است و بحق پیغمبر تو محمد
عليه وآله السلام يا من وهب لآدم شيثا ولإبراهيم إسمعيل وإسحق ويا من
بر او و آل او باد درود ای آنکه بخشیده مر آدم را شیث و مر ابراهیم را اسمعیل و اسحق و ای آنکه
رد يوسف على يعقوب ويا من كشف بعد البلاء ضر أيوب يا راد موسى
برگرداننده یوسف را بر یعقوب و ای آنکه زایل کردی پس از امتحان بدحالی ایوب را ای برگرداننده موسی
على أمه ويا زائد الخضر في علمه ويا من وهب لداود سليمان ولزكريا
بر مادرش و ای آنکه زیاد دادی خضر بر علمش و ای آنکه بخشنده مر داود را سلیمان و زکریا را
يحيى ولمريم عيسى يا حافظ بنت شعيب ويا كافل ولد أم موسى أسألك أن
یحیی و مر مریم را عیسی ای نگاهدارنده دختر شعیب و ای کارگذارنده مادر موسی می خواهم از تو آنکه
تصلي على محمد وآل محمد وأن تغفر لي ذنوبي كلها وتجيرني من عذابك وتوجب
رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بیامرزی برای من گناهان مرا همه و پناه دهی مرا از عذاب خود و لازم گردانی
لي رضوانك وأمانك وإحسانك وغفرانك وجنانك وأسألك أن تفك
برای من خوشنودی خود را و امان خود را و احسان خود را و آمرزش خود را و بهشت خود را و می خواهم آنکه برداری
عني كل حلقة بيني وبين من يؤذيني وتفتح لي كل باب وتلين لي
از من همه حلقه تنگ که میان من و میان آنکه ایذا کند و بگشائی برای من همه در را و نرم سازی برای من
كل صعب وتسهل لي كل عسير وتخرس عني كل ناطق بشر وتكف عني كل باغ
هر امر سختی را آسان کنی برای من هر مشکل را و گنگ سازی از ذکر من هر سخن گوینده بدی را و باز داری از من هر ظالمی

وتكبت

وتكبت لي كل عدو لي وحاسد وتمنع مني كل ظالم وتكفيني كل عائق يحول
و خوار سازی برای من هر دشمن مرا و بدخواهی را و منع کنی از من هر ظالمی را و کفایت کنی از من هر مانعی را که حایل
بيني وبين ولدي ويحاول أن يفرق بيني وبين طاعتك ويثبطني عن عبادتك
میان من و میان فرزندان من و قصد کند این که جدا افکند میان من و میان فرمان برداری تو و آنکه مشغول کند مرا از عبادت
يا من ألجم الجن المتمردين وقهر عتاة الشياطين وأذل رقاب المتجبرين
ای آنکه لجام کرد جنیان سرکش را و مغلوب کرده متجاوز کنندگان دیوان را و خوار گردانیده گردنهای جباران را
ورد كيد المتسلطين عن المستضعفين أسألك بقدرتك على ما تشاء
و برگرداننده مکر دست یابندگان را از ناتوانان سوال می کنم از سبب توانائی تو بر آنچه خواهی
وتسهيلك لما تشاء كيف تشاء أن تجعل قضاء حاجتي فيما تشاء پس بسجده برو
و آسان نمودن تو بر آنچه خواهی و هر گونه خواهی آنکه گردانی برآوردن حاجت مرا در آنچه می خواهی پهلوهای
روی خود را بر خاک بگذار و بگو اللهم لك سجدت وبك آمنت فارحم ذلي و
فاقتي واجتهادي وتضرعي خداوندا برای تو سجده کردم و بتو ایمان آوردم پس رحم کن خواری مرا و
نیازمندی مرا و کوشش مرا و زاری مرا ومسكنتي وفقري إليك يا رب پس بحضرت
که سعی کن که آب از چشمت بیرون آید و بیچارگی مرا و احتیاج مرا بسوی تو ای پروردگار
اگرچه بقدر سر مگسی بوده باشد که آن علامت اجابت دعاست و در روایت دیگر
وارد شده است که در سجده این دعا را بخواند اللهم لك سجدت وبك آمنت
فارحم ذلي وخضوعي بين يديك خداوندا برای تو سجده کردم و بتو ایمان آوردم
پس رحم کن خواری مرا و فروتنی مرا در پیش تو وفاقتي إليك وارحم انفرادي
وخشوعي واجتهادي بين يديك وتوكلي و احتیاج مرا بسوی تو و رحم کن تنهائی مرا
و زاری و سستی نمودن مرا و کوشش مرا پیش تو و اعتماد مرا عليك اللهم بك أستفتح وبك
أستنجح وبمحمد عبدك ورسولك وآله أتوجه بلطف تو خداوندا ابتدا طلب می کنم و
طلب رستگاری می کنم و بمحمد که بنده تو و فرستاده تو و آل او روی آورم إليك اللهم سهل لي كل حزونة
وذلل لي كل صعوبة وأعطني من الخير أكثر مما أرجو خداوندا آسان کن برای من هر اندوه
و ناهمواری را و آسان کن برای من هر امر مشکل و دشوار را و عطا کن مرا از خوبی بیشتر از آنچه امید دارم وعافني من الشر و
اصرف عني السوء و بروایت دیگر صد مرتبه ایمن دارم از لطف خود و سالم دار مرا از بدی
و بگردان از من هر بدی را در سجده بگوید يا قاضي حوائج الطالبين اقض حاجتي

بلطفك يا خفيّ الالطاف ودر روايت معتبر وارد شده است حضرت فرمود كه
بمهربانی خود ای آنکه پنهان است لطفهای او بلی در روز عرفه میتوان خواند واگر موافق افتد
که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه خدا بیامرزد او را و در هر ماه
که باشد اگر ایام البیض همه ماه را روزه بدارد و در روز پانزدهم این دعا را بخواند بنحوی
که ذکر کردم حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر وارد شده که حضرت
فرمود که در روز عرفه و هر روز که این دعا را بخواند حاجتش برآورده میشود مؤلف
گوید که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض یعنی سیزدهم و چهاردهم
و پانزدهم روزه بدارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا آورد بمطلوب خود فایز گردد
و دور نیست که اگر در روز عرفه و جمعه و سایر ایام متبرکه نیز این عمل را بدون روزه
بعمل آورد خوب باشد و اگر در غیر اشهر حرم که ذی القعده و ذی الحجه و محرم و ماه رجب
این دعا را بخواند بجای بحرمة هذا الشهر الحرام بگوید بحرمة الشهر الحرام و هذا را بیندازد
بهتر باشد فصل پنجم در بیان فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجب شیخ طوسی و دیگران
رحمة الله علیهم گفته اند که روز هفدهم این ماه ابرهیم پسر رسول خدا صلی الله علیه و آله از دنیا
رفت پس حزن و اندوه و لعن بر اعدا که در این مصیبت شماتت کردند مناسب است خصوصا عایشه
علیها اللعنة و ابن عیاش که یکی از محدثین شیعه است گفته است که حضرت فاطمه زهرا صلوات
الله علیها در روز بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس ارتحال نمود اگرچه خلاف مشهور است
اما لعن بر فلان و ظالمان جگرگوشه حضرت رسالت صلی الله علیه و آله که عمده آنها
عمر بن الخطاب علیه اللعنة و العذاب است و زیارت آنحضرت احتیاط مناسب است بنحوی
ثواب دارد
که مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی و شیخ مفید رحمه الله گفته است که در روز بیست و
دویم این ماه معویه علیه اللعنة بجهنم واصل شد است مستحب است که این روز را روزه بدارند
بشکر این نعمت و در روز بیست و سیم این ماه خارجیان خنجر زهرآلود بر ران مبارک حضرت
امام حسن مجتبی صلوات الله علیه زدند و زیارت آنحضرت و لعن بر ظالمان و قاتلان
آنحضرت مناسب است و در روز بیست و چهارم این ماه فتح خیبر بدست معجز نمای اسد الله الغالب
علی بن ابی طالب صلوات الله علیه جاری شد و مرحب یهودی بدست آنحضرت کشته شد و
گفته که روزه این روز بشکر این نعمت و زیارت آنحضرت مستحب است و شیخ علیه الرحمة ذکر
کرده است که شهادت حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه در روز بیست و پنجم ماه

رجب

در فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجب

[illegible]

رجب واقع شد اما احادیث بسیار در فضیلت این روز و ثواب روزه اش وارد شده است
و در روایتی نقل کرده اند ابن بابویه و غیر آن که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز
بیست و هفتم رجب مبعوث شد برسالت و این مخالف مشهور و احادیث بسیار است که بعد
از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت روزه اش شکی نیست چنانچه از حضرت امیر
المؤمنین ع منقولست که روزه اش کفاره دویست ساله گناه است و بسند بسیار
معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که روز بیست و پنجم ماه رجب
را روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هفتاد ساله گناه او گرداند و ایضا از
آنحضرت علیه السلام منقولست که هر که روز بیست و ششم ماه رجب را روزه
بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هفتاد ساله گناه او گرداند و روز بیست و هفتم
این ماه از جمله اعیاد عظیمه است و روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
در آن روز برسالت بر امت مبعوث شد و جبرئیل به پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و شبش
نیز شب بسیار گرامی است و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی ع منقولست که در ماه
رجب شبی هست که بهتر است از برای مردم از آنچه آفتاب بر آن میتابد و آن شب بیست و
هفتم این ماه است و در حدیث صحیح از آنحضرت منقول است که در شب بیست و هفتم رجب حضرت رسول صلی الله علیه برسالت مبعوث
شد و کسی که عبادت کند در این شب مثل اجر شصت سال عبادت خدا را و عطا میفرماید
که عمل این شب چنین است فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت از شب که
بیدار شوی خواه پیش از نصف شب و خواه بعد از آن برخیز و دوازده رکعت نماز
بکن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سورهای کوچک
بعد از آن بنشین و چون از همه فارغ شوی چنانکه نشسته سوره حمد و قل اعوذ برب
الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه
فی لیلة القدر و آیة الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان الحمد
لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل
[illegible]
و کبره تکبیرا اللهم انی اسئلک بمعاقد عزک علی ارکان عرشک
[illegible]
و منتهی الرحمة من کتابک و باسمک الاعظم الاعظم و ذکرک الاعلی

الاعلی و بکلماتک التامات کلها ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تفعل بی ما انت
بلندتر و به حرمت کلمات تو که تمام و کامل است کل آن اینکه رحمت بفرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بکنی با من آنچه تو سزاوار
اهله پس هر حاجت که خواهی بطلب که هرچه بطلبی مستجاب میشود مگر آنکه حرامی بطلبی یا قطع
سزاواری رحم یا هلاک جمعی از مؤمنان را طلب کنی و روزش را روزه بدارد که از برای او
حساب میشود بروزه یکساله و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
منقولست که در شب بیست و هفتم رجب هر وقت شب که باشد دوازده رکعت نماز
بجای آورد و در هر رکعت بعد از حمد چهار مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق و قل
اعوذ برب الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از دوازده رکعت فارغ شوی
در همان مکان چهار مرتبه بگو لا اله الا الله و الله اکبر و الحمد لله و سبحان الله و لا
حول و لا قوة الا بالله العلی نیست سزاوار پرستش مگر خدا و خدا بزرگتر است و ستایش مر خدا راست و پاکی است خدا
و نیست قدرتی و نه توانائی مگر بخدای بلند قدر العظیم پس هر حاجت که خواهی بطلب و شیخ مفید گوید که بهتر
ازین دو روایت که عمل کند خوب بزرگ است و اگر هر دو را بکند بهتر است و اگر نماز شب
نصف رجب را که پیشتر مذکور شد درین شب نیز بجا آورد خوب است و در آن روایت
وارد شده است که درین شب نیز بجا آورند و شیخ طوسی علیه الرحمة گفته است که غسل
درین شب سنت است و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام درین شب مناسب است و این دعا نیز وارد شده است که در این شب بخوانند
اللهم انی اسئلک بالتجلی الاعظم فی هذه اللیلة من الشهر المعظم و المرسل المکرم
خداوندا بدرستیکه سوال میکنم ترا بحق آن تجلی بزرگ در این شب از این ماه گرامی داشته شده و بحرمت آن
ان تصلی علی محمد و آله و ان تغفر لنا ما انت به منا اعلم یا من یعلم و لا
اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل او و اینکه بیامرزی برای ما گناهی را که تو بآن از ما داناتری ای آنکه میداند و
یعلم اللهم بارک لنا فی لیلتنا هذه التی بشرف الرسالة فضلتها و بکرامتک
ای خداوندا برکت ده برای ما در شب ما این که بسبب شرافت فرستادن پیغمبر زیادتی دادی آنرا و بکرامت
اجللتها و بالمحل الشریف احللتها اللهم فانا نسئلک بالمبعث الشریف و
خود بزرگ گردانیدی آنرا و بجایگاه بلندی فرود آوردی آنرا خداوندا پس بدرستیکه ما سوال میکنیم از تو بحرمت بعثت شریف
السید اللطیف و العنصر العفیف ان تصلی علی محمد و آله و ان تجعل اعمالنا
و آن آقای بزرگ مهربان و آن اصل پرهیزکار اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل او و اینکه بگردانی کردارهای ما

فی هذه

فی هذه اللیلة و فی سایر اللیالی مقبولة و ذنوبنا مغفورة و حسناتنا مشکورة
در این شب و در سایر شبها پذیرفته و گناهان ما آمرزیده و نیکیهای ما را جزا داده شده
و سیئاتنا مستورة و قلوبنا بحسن القول مسرورة و ارزاقنا من لدنک بالیسر
و بدیهای ما را پوشیده شده و دلهای ما را بسبب نیکوئی گفتار شاد و روزیهای ما را از نزد خود باسانی
مدرورة اللهم انک تری و لا تری و انت بالمنظر الاعلی و ان الیک الرجعی
روان گردیده شده خداوندا بدرستیکه تو می بینی و دیده نمی شوی و تو دیده گاه بلندتری و بتحقیق بسوی تست بازگشت
و المنتهی و ان لک الممات و المحیا و ان لک الآخرة و الاولی اللهم انا نعوذ
و منتهی شدن و بتحقیق که بسوی تست مردن و زنده شدن و بدرستیکه بسوی تست این جهان و آن جهان خداوندا بدرستیکه پناه می بریم
بک ان نذل و نخزی و ان نأتی ما عنه تنهی اللهم انا نسئلک الجنة برحمتک
بتو از اینکه خوار شویم و رسوا شویم و از اینکه اتیان نمائیم آنچه را ازان منع نموده خداوندا بدرستیکه سوال میکنیم بهشت را بوسیله رحمت
و نستعیذ بک من النار فاعذنا منها بقدرتک و نسئلک من الحور العین
تو و پناه می جوئیم بتو از آتش سوزان پس پناه ده ما را ازان بتوانائی خود و سوال میکنیم از سیاه دیدگان فراخ چشم
فارزقنا بعزتک و اجعل اوسع ارزاقنا عند کبر سننا و احسن اعمالنا
پس روزی کن ما را بعزت خود و بگردان وسیع ترین روزیهای ما را نزد بسیاری عمرها و نیکوئی کردارهای ما
عند اقتراب آجالنا و اطل فی طاعتک و ما یقرب الیک و یحظی عندک
نزد نزدیک شدن اجلهای ما و دراز کن در فرمانبرداری خود آنچه نزدیک گرداند بسوی تو و بهره مند گرداند نزد تو
و یزلف لدیک اعمارنا و احسن فی جمیع احوالنا و امورنا معرفتنا و لا
و نزدیک گرداند نزد تو عمرهای ما را و نیکو گردان در همه احوال ما و کارهای ما شناختن ما را و وا
تکلنا الی احد من خلقک فیمن علینا و تفضل علینا بجمیع حوائجنا للدنیا
مگذار ما را بسوی یکی از آفریدگان خود پس منت گذار بر ما و احسان کن بر ما بهمه حاجتهای ما دنیا
و الآخرة و ابدأ بآبائنا و جمیع اخواننا المؤمنین فی جمیع ما سألناک
و عقبی است و ابتدا کن به پدران ما و همه برادران ما که گرویدگانند در همه آنچه سوال میکنیم ترا
لانفسنا یا ارحم الراحمین اللهم انا نسئلک باسمک العظیم و ملکک
بجهت خواهشهای خود ای بخشنده ترین بخشندگان خداوندا بدرستیکه سوال میکنیم ترا باسم تو که بزرگست و بپادشاهی
القدیم ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تغفر لنا الذنب العظیم انه
که قدیم است اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بیامرزی برای ما گناه بزرگ را بدرستیکه

لا يغفر العظيم اللهم وهذا رجب المكرم الذي اكرمتنا به اول اشهر الحرم اكرمتنا
نمی آمرزد گناه بزرگرا خداوندا واین ماه رجبست گرامی داشته شده که گرامی داشته ما را بان اول ماه محرم که گرامی داشته ما را
به من بين الامم فلك الحمد يا ذا الجود والكرم فاسئلك به وباسمك الاعظم
بان از میان امتهای گذشته پس مر تراست سپاس ای خداوند بخشش و بزرگواری پس سوال می کنم ترا بان و بحرمت نام تو که بزرگتر
الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى
است بزرگوارتر گرامی دارتر که آفریدی آنرا پس قرار گرفته در مملکت پس نرود از تو بسوی
غيرك ان تصلي على محمد واهل بيته الطاهرين وان تجعلنا من العاملين
غیر تو اینکه رحمت فرستی بر محمد و اهل خاندان او که پاکانند و اینکه بگردانی ما را از عاملان
فيه بطاعتك والاملين فيه بشفاعتك اللهم اهدنا الى سواء السبيل
در این ماه به طاعت خود و آرزومند در این ماه مر شفاعت ترا خداوند هدایت کن ما را بسوی راه راست
واجعل مقيلنا عندك خير مقيل في ظل ظليل وملك جزيل فانك حسبنا
و بگردان خوابگاه ما را نزد خود بهترین خوابگاهی در سایه پادشاهی بزرگ پس بدرستیکه تو بسی ما را
ونعم الوكيل اللهم اقلبنا مفلحين منجحين غير مغضوب علينا ولا ضالين
و نیکو کارگذاری خداوند برگردان ما را رستگار فیروزی یافته غیر غضب شده گان بر ما و نه گمراهان
برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك بعزائم مغفرتك وبواجب
برحمت خود ای بخشنده ترین بخشندگان خداوندا بدرستیکه طلب میکنم ترا بوسیله آمرزشهای تو و برحمت واجب
رحمتك السلامة من كل اثم والغنيمة من كل بر والفوز بالجنة والنجاة
سلامتی از هر گناهی و غنیمت از هر نیکی و رستگاری بر بهشت و خلاصی
من النار اللهم دعاك الداعون ودعوتك وسالك السائلون و
از آتش دوزخ خداوندا خوانند مرا خوانندگان و خواندم ترا و درخواستم از تو خواهندگان و
سالتك وطلب اليك الطالبون وطلبت اليك اللهم انت الثقة
خواستم از تو و رغبت کردن بسوی تو رغبت کنندگان و رغبت نمودم بسوی تو خداوندا تویی اعتماد من
والرجاء واليك منتهى الرغبة والدعاء اللهم فصل على محمد واله واجعل
و امید من و بسوی تست منتهی شدن رغبتها و دعاها خداوندا پس رحمت فرست بر محمد و آل او و بگردان
اليقين في قلبي والنور في بصري والنصيحة في صدري وذكرك في الليل
یقین را در دل من و روشنائی را در دیده من و پند را در سینه من و یاد خود را در شب

والنهار

والنهار على لساني ورزقا واسعا غير ممنون ولا محظور فارزقني واجعل
و روز بر زبان من و روزی فراخ که نباشه مقطوع و نه حرام پس روزی کن و بگردان
غناي في نفسي ورغبني فيما عندك برحمتك يا ارحم الراحمين پس بسجده برو
بی نیازی مرا در نفس من و رغبت ده مرا در آنچه نزد تست برحمت خود ای بخشنده ترین بخشندگان و بگو
الحمد لله الذي هدانا لمعرفته وخصنا بولايته ووفقنا لطاعته پس بگو
سپاس مر خدایرا که هدایت کرد ما را بشناخت خود و مخصوص گرداننده ما را بدوستی خود و توفیق داده ما را بطاعت خود
شكرا شكرا پس صد مرتبه سر از سجده بردار و بگو اللهم اني قصدتك بحاجتي
واعتمدت عليك بمسئلتي
خداوندا بدرستیکه من قصد نمودم ترا با آرزوی خود
وتوجهت اليك دیگه کرده ام بلطف بسوی تو در سوال خود بائمتي وسادتي اللهم انفعنا
و روی آورده ام بسوی تو بحجتهم و اوردنا موردهم بوسیله پیشوایان خود و آقایان خود خداوندا بهره مند گردان
وارزقنا مرافقتهم مارا بدوستی ایشان و فرود آور ما را در جایگاه ایشان وادخلنا الجنة برحمتك
و روزی کن ما را رفاقت ایشان یا ارحم الراحمين و داخل گردان ما را در بهشت برحمت خود در زمره ایشان
و در روز بیست ای بخشنده ترین بخشندگان هفتم غسل سنت و روزه اش فضیلت
بسیار دارد و بسندهای معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست
که روزه اش برابر است با روزه هفتاد سال و بروایت دیگر شصت سال ایضا
منقولست که حسن بن راشد از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام سئوال
کرد که با عیدهای مشهور عیدی هست حضرت فرمود بلی شریفتر و فاضلتر همه روزیست
که حضرت رسول صلی الله علیه واله برسالت مبعوث گردیده است و آن بیست و هفتم
ماه رجبست باید که روزه بدارند و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستند و زیارت
حضرت رسول صلی الله علیه واله و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در این
روز منقولست و نماز این روز بطرق مختلفه وارد شده است و اکثر گفته اند
که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که بکنند
خوبست و بسند معتبر از ریان بن الصلت منقولست که چون حضرت امام محمد تقی
صلوات الله علیه ببغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب و روز بیست و هفتم
روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که این دو روز را
روزه بدارند و در هر یک دوازده رکعت نماز بکنند یعنی در هر روزی که دانست بیابت

سلام وهر دو رکعت را بحمد وسوره که خواهند بخوانند وچون از همه فارغ شوند سوره حمد
وقل هو الله وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس
بگویند لا اله الا الله والله اکبر وسبحان الله والحمد لله ولا حول ولا قوة الا
بالله نیست سزاوار پرستش مگر خدا و خدا بزرگتر است و پاکست خدا و سپاس مر خدا راست و نیست حرکتی و نه توانائی مگر
بخدای العلی العظیم پس چهار مرتبه بگوید الله الله ربی لا اشرک به شیئا پس چهار
بلند قدر بزرگ مرتبه مرتبه بگوید لا اشرک خدا خدا خدای منست انباز نمی گردانم با او چیزی را احدا
وبسند معتبر دیگر از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه شریک گردانم به خدای خود چیزی را
منقولست که در بین روز دوازده رکعت نماز بجای آوری ودر هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر
شود بخوانی وبعد از هر دو رکعت سلام میگوئی وبعد این دعا را میخوانی الحمد لله الذی
لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولی من الذل سپاس مر خدا را که
فرا نگرفت فرزندی و نیست برای او انبازی در پادشاهی و نیست برای او یاوری از وکبره تکبیرا
یا عدتی فی مدتی یا صاحبی فی شدتی یا ولیی فی نعمتی یا غیاثی از مذلت و بزرگ یاد کن او را
ای ذخیره من در مدت عمر من ای یاور من در سختی ای صاحب اختیار من در نعمت من ای فریادرس من
فی رغبتی یا نجاحی فی حاجتی یا حافظی فی غیبتی یا کالئی فی وحدتی یا انسی
در خواهشهای من ای فیروزی بخش من در حوائج من ای پاداش دارنده من در پنهان بودن من ای نگاهدارنده من در تنهائی من ای انیس من
فی وحشتی انت الساتر عورتی فلک الحمد وانت المقیل عثرتی فلک الحمد
در حال رمیدن من تو پوشاننده عورت مرا پس تراست سپاس و توئی گذرانده لغزش مرا پس مر تراست سپاس
وانت المنعش صرعتی فلک الحمد صل علی محمد وآل محمد واستر عورتی وامن
و توئی نگاهدارنده مرا افتادن مرا پس برای تست حمد رحمت فرست بر محمد وآل محمد و بپوشان عورت مرا ایمنی بخش
روعتی واقلنی عثرتی واصفح عن جرمی وتجاوز عن سیئاتی فی اصحاب
خوف مرا درگذار از لغزش من و بگذر از گناه من و درگذر از بدیهای من در زمره یاران
الجنة وعد الصدق الذی کانوا یوعدون وچون از نماز ودعا فارغ
بهشت وعده داده وعده راست که بودن اصحاب بهشت شوی سوره قل هو الله احد
وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس وقل یا ایها الکافرون وانا
انزلناه فی لیلة القدر وآیة الکرسی هر یک را هفت مرتبه میخوانی پس هفت مرتبه
میگوئی لا اله الا الله والله اکبر وسبحان الله والحمد لله ولا حول ولا قوة

الا بالله پس هفت مرتبه میگوئی الله الله ربی ولا اشرک به شیئا پس آنچه خواهی از
خدا بطلب و بسند ... از حضرت امام موسی بکر از جعفر
موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که سنت است این دعا را در روز مبعث
بخوانند یا من امر بالعفو والتجاوز وضمن نفسه العفو والتجاوز یا من
ای آنکه فرمان داد ببخشش نمودن و درگذشتن وضامن گرداننده نفس خود را برای بخشش و درگذشتن ای آنکه
عفی وتجاوز اعف عنی وتجاوز یا کریم اللهم وقد اکدی الطلب
بخشش نموده و درگذشته عفو کن از من و درگذر از من ای بزرگوار خداوندا بتحقیق که بستوه گردیده طلب
واعیت الحیلة والمذهب ودرست الامال وانقطع الرجاء الا منک
و عاجز شده چاره و راه معاش و کهنه شده آرزوها و بریده شده امید مگر از تو در حالتی
وحدک لا شریک لک اللهم انی اجد سبل المطالب الیک مشرعة و
یگانه نیست شریکی برای تو خداوندا بدرستیکه می یابم راههای حاجتها را بسوی تو گشاده و
مناهل الرجاء لدیک مترعة وابواب الدعاء لمن دعاک مفتحة و
آبخورهای امید را نزد تو پر آب و لبریز و درهای خواندن را و ای کسی که خواند ترا گشوده
والاستعانة لمن استعان بک مباحة واعلم انک لداعیک بموضع اجابة
و یاری جستن برای آنکه یاری جست بتو حلال گردیده شده و میدانم بتحقیق تو برای خواندن در جایگاه اجابت
وللصارخ الیک بمرصد اغاثة وان فی اللهف الی جودک والضمان
و برای استغاثه نمودن بسوی تو انتظارگاه فریادرسی و آنکه بتحقیق در استغاثه بسوی بخشش و ضامن شدن
بعدتک عوضا من منع الباخلین ومندوحة عما فی ایدی المستاثرین
بوعده تو بعوض بزرگی از منع بخیلان و وسعت آنچه در دستهای توانگران است
وانک لا تحتجب عن خلقک الا ان تحجبهم الاعمال دونک وقد علمت
و بدرستیکه تو پنهان نمی گردی از آفریدگان خود مگر آنکه حایل شود ایشان را کردار که نزد تست و بتحقیق دانستم
ان افضل زاد الراحل الیک عزم ارادة وقد ناجاک بعزم الارادة
اینکه بهترین توشه بسوی تو اراده ثابت است و بتحقیق راز گفته ترا با اراده ثابت
قلبی فاسئلک بکل دعوة دعاک بها راج بلغته امله او صارخ
دل من پس سوال میکنم ترا بهمه دعاها که خوانده ترا بآن امیدواری که رساننده باشی بآرزوی او یا استغاثه نماینده
الیک اغثت صرخته او ملهوف مکروب فرجت عن قلبه او مذنب
بسوی تو رسیده باشی بفریاد او یا درمانده و غمگین که گشف نموده باشی از دل او یا گناهکار خطا

رجب ۱۳ ... سیزدهم ...

خاطئٍ غفرتَ له او معافاً اتممت نعمتك عليه او فقيرٍ اهديتَ غناك اليه

خطاکرداری که آمرزیده باشی برای او یا بخشیده شده و تمام کرده باشی نعمت خود را بر او یا محتاجی که تحفه فرستاده باشی بی‌نیازی خود را

ولتلك الدعوة عليك حقٌّ وعندك منزلةٌ الّا صلّيت على محمّدٍ وآله

و از برای آنکه بر آن دعوت بوده باشد بر تو حقی و نزد تو مرتبه مگر آنکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد

وقضيت حوائجي حوائج الدنيا والاخرة وهذا رجب المرجّب المكرّم

و روا کنی حاجتهای من حوائج این جهان را و آن جهان را و این ماه رجب بزرگ گردانیده شده گرامی است

الذي اكرمتنا به اوّل اشهر الحرم واكرمتنا به من بين الامم ياذا الجود

که گرامی داشته‌ای ما را به آن اول ماههای حرامست و گرامی داشته‌ای ما را به آن از میان امتها ای خداوند بخشش

والكرم فنسئلك به وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم الاجلّ

و بزرگواری پس سؤال میکنیم ترا به آن و بنام تو که بزرگترست بزرگترست و بزرگوارتر آن نامی

الاكرم الذي خلقته فاستقرّ في ظلّك فلا يخرج منك الى غيرك

و گرامی‌تر آن نامی که آفریدی آنرا پس قرار گرفت در سایه تو پس بیرون نرود از تو بسوی غیر تو

ان تصلّي على محمّدٍ واهل بيته الطاهرين وتجعلنا من العاملين فيه

اینکه رحمت فرستی بر محمد و اهل خانه او که پاکانند و بگردانی ما را از عمل کنندگان در این ماه

بطاعتك والاملين فيه لشفاعتك اللّهمّ واهدنا الى سواء السبيل

به طاعت تو و امید دارنده در این ماه به شفاعت تو خداوندا برسان ما را بسوی راه راست

واجعل مقيلنا عندك خير مقيلٍ في ظلٍّ ظليلٍ فانّك حسبنا ونعم

و بگردان آرامگاه ما را نزد خود بهترین آرامگاهی در سایه همیشگی پس بدرستیکه تو کافی ما را و بهترین

الوكيل والسّلام على عباده المصطفين وصلواته عليهم اجمعين اللّهمّ

کارگذاری و درود بر بندگان برگزیدگان او و رحمتهای او بر ایشان همه خداوندا

وبارك لنا في يومنا هذا الذي فضّلته وبكرامتك جلّلته وبالمنزل

برکت ده ما را در روز ما این روز که زیادتی دادی آنرا و به کرامت خود که بزرگی گردانیده و به مرتبه

العظيم منك انزلته وصلّ على من فيه الى عبادك ارسلته وبالمحلّ

بزرگ از خود که فرود آوردی آنرا و رحمت فرستی بر کسی که در این روز بسوی بندگان خود فرستاده آنرا و به جایگاهی

الكريم احللته اللّهمّ صلّ عليه صلوةً دائمةً تكون لك شكراً ولنا

گرامی که فرود آوردی آنرا خداوندا رحمت فرست بر او رحمت همیشه که بوده باشد برای تو شکری و برای ما

ذخرا

ذخراً واجعل لنا من امرنا يسراً واختم لنا بالسّعادة الى منتهى اجالنا

ذخیره و بگردان برای ما از امر ما آسانی و ختم کن برای ما به نیکبختی تا آخر اجلهای ما

وقد قبلت اليسير من اعمالنا وبلّغنا برحمتك افضل امالنا انّك على كلّ

و به تحقیق پذیرفته باشی اندک از کردارهای ما را و برسان ما را به رحمت خود به بهترین آرزوهای ما بدرستی که تو بر همه

شيءٍ قديرٌ وصلّى الله على محمّدٍ واله وسلّم وبسند معتبر از حضرت امام جعفر

چیز نهایت توانائی و رحمت فرستاده خدا بر بزرگی محمد و آل او درود گفت علیه السّلام منقولست که هرکه

روز بیست هشتم ماه رجب را روزه بدارد کفّاره نود سال گناه او گردد و هرکه

روز بیست نهم را روزه بدارد کفّاره صد سال گناه او باشد و هرکه روز سیام

این ماه روزه بدارد حق تعالی گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و در روز

آخر نماز سلمان سنّتست بنحوی که در اول مذکور شد و اگر احتمال نقصان ماه

باشد در روز بیست نهم نیز احتیاطاً بکند و در کتب دعوات از برای هر شب این ماه

نماز مخصوص ذکر کرده اند چون سند معتبر بنظر نرسیده است نخواستیم ایراد نمائیم

و چون بسیار مشهور شده ایراد نمائیم بر سبیل اجمال و اگر کسی بقصد آنکه مطلق صلوات

خوبست بکند بد نیست شب اول سی رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه

سوره جحد یعنی قل یا ایّها الکافرون سه مرتبه توحید یعنی قل هو الله احد بخواند

ماه رجب
نماز شب اول

د رو شب دوم ده رکعت با حمد و جحد شب سیم ده رکعت با حمد و پنج مرتبه سوره اذا جاء نصر الله در

چهارم صد رکعت در هر رکعت در اوّل بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم

بعد از حمد قل اعوذ برب الناس پنجم ... رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج

مرتبه توحید ششم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه آیة الکرسی هفتم

چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین هر یک سه مرتبه و بعد

از نماز ده مرتبه صلواة بر محمد و آل محمد و ده مرتبه تسبیحات اربع هشتم بیست رکعت

در هر رکعت با حمد و هر یک از جحد و توحید سه مرتبه نهم دو رکعت بحمد و پنج نوبت

الهیکم التکاثر دهم دوازده رکعت بعد از هر یک با حمد و سه مرتبه سوره توحید

یازدهم دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه آیة الکرسی دوازدهم دو

رکعت با حمد و آمن الرسول ده مرتبه سیزدهم ده رکعت در هر دو رکعت

در رکعت اول بعد از حمد سوره والعادیات و در دوم سوره الهیکم التکاثر

جهاردهم سی رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد سوره توحید و آیه قل انما انا بشر مثلکم
تا آخر سوره پانزدهم شانزدهم هفدهم سی رکعت با حمد و ده مرتبه سوره توحید و در هر
رکعت بعد از سوره توحید در هر رکعت هیجدهم دو رکعت در هر رکعت بعد از سوره
توحید و معوذتین هر یک ده مرتبه نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده
مرتبه توحید و آیة الکرسی بیستم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه انا انزلنا
بیست و یکم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطیناک الکوثر ده مرتبه
و ده مرتبه توحید بیست و دوم هشت رکعت در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و هفت
مرتبه قل یا ایها الکافرون و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد
و ده استغفار بیست و سیم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره والضحی
بیست و چهارم چهل رکعت در هر رکعت بعد از حمد آیه امن الرسول و سوره توحید یک مرتبه
بیست و پنجم بیست رکعت در میانه نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و آیه امن
الرسول و سوره توحید یک مرتبه بیست و ششم دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهل
مرتبه سوره توحید بیست و هفتم بیست و هشتم بیست و نهم دوازده رکعت در هر
رکعت بعد از حمد سوره اعلی ده مرتبه و ده مرتبه سوره انا انزلناه و بعد از اتمام
رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار سی ام ده رکعت در هر رکعت
بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک از این نماز ثوابهای بسیار مذکورست و بنابر
عدم اعتماد بر سند ذکر نکردیم و جمیع نوافل که مذکور میشود هر دو رکعت بیک سلام
است و بعضی که طولی دارد در میان نماز شام و خفتن واقع شده است و باید بعد
از داخل شدن وقت خفتن واقع شود کردن خالی از اشکالی نیست لهذا نماز مشهور
شب رغایب را درین رساله ایراد نمودم با آنکه از طریق عامه نقل شده است و معتبر
نیست باب دویم در بیان فضایل و اعمال تمام ماه مبارک شعبان و ایام و لیالی آن و در آن
چند فصلست فصل اول در بیان فضیلت این ماه شریف و ثواب روزه آن بدانکه
فضل ماه شعبان زیاده از ماه رجب است و منسوبست بحضرت سید انبیا صلی
الله علیه و آله چنانچه منقولست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که
چون حضرت رسول صلی الله علیه ماه شعبان را مشاهده می نمود امر میفرمودند
ندا کننده را که ندا کند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول

خدا

خدا بسوی شما و میفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من پس
حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه فرمود که از روزی که ندای منادی آنحضرت را
شنیدم روزه شعبان از من ترک نکردم و ترک نخواهم کرد انشاء الله تعالی و فرمود که روزه
ماه شعبان و ماه رمضان توبه ایست از جانب خدا برای جمیع گناهان و ایضا از ام سلمه
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت مگر
ماه شعبان که آنرا وصل میکرد بماه رمضان و ایضا منقولست که از آنحضرت سؤال کردند
که کدام روزه ها بعد از روزه رمضان افضل است فرمود که روزه شعبان برای تعظیم ماه رمضان و از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله شعبان را
روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خداست و روزه هر دو
کفاره گناهان گذشته و آینده است و ایضا از حضرت امام محمد باقر علیه منقولست
که هر که ماه شعبان را روزه دارد او را پاک گرداند از هر لغزش و از همه معصیت و سهوها
و روایت شده از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله منقولست که شعبان
ماهیست شریف و آن ماه منست و حاملان عرش الهی آنرا تعظیم مینمایند و حق حرمت
آنرا می شناسند و این ماهیست که زیاد میشود در آن روزیهای بندگان از برای شعبان
و زینت میکنند در آن بهشتها را و آنرا شعبان نام کرده اند برای آنکه منشعب بسیار میگردد
در آن روزیهای مومنان و حسنه در آن مضاعف میگردد و هفتاد برابر و گناه در آن
پست میگردد و آمرزیده میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند جبار مباهات
میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان این ماه بملائکه مباهات میکند با ایشان با حاملان
عرش پس در تفصیل روزه هر روز این ماه احادیث وارد شده که ذکرش موجب تطویل کلام است
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه شعبان ذخیره بنده است
از برای روز قیامت و هر بنده که در شعبان روزه بسیار بگیرد البته حق تعالی امر معیشت
او را باصلاح آورد و کفایت کند شر دشمنان او را و کمتر ثوابی که روزه دار روز از
شعبان میدهد آنست که بهشت از برای او واجب گردد و بسندهای معتبر از آنحضرت منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و رمضان ماه خداست
پس هر که یک روز از ماه من روزه بدارد من شفیع او باشم در قیامت و هر که دو روز از ماه
من روزه بدارد گناهان گذشته او آمرزیده شود و هر که سه روز از ماه من روزه بدارد

اورا ندا کنند که عملهای ازسر گیر یعنی هیچ گناه نداری و بسند معتبر از حضرت امام رضا
منقولست که هر که یک روز از شعبان را برای رضای خدا روزه بدارد داخل بهشت
و هر که در هر روز از شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت در زمرهٔ حضرت رسول
صلی الله علیه و آله محشور شود و کرامت از جانب خدا او را واجب گردد و هر که در شعبان تصدق
بکند اگر چه بنصف دانهٔ خرما باشد حق تعالی بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و هر که
سه روز از آخر شعبان را روزه دارد و وصل کند بماه رمضان خدا ثواب روزه دو
ماه متصل برای او بنویسد و ابن بابویه رحمه الله روایت کرده است که از اسامه پرسیدند
که کدام ماه را حضرت رسول صلی الله علیه و آله روزه زیاده از ماههای دیگر میگرفت گفت
ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند و آن ماهیست که در آن عملها بسوی
خدا بالا میرود و دوست میدارم که عمل من بالا رود در وقتی که روزه باشم و ایضا
روایت کرده است که از آن حضرت پرسیدند از روزه رجب فرمود که چرا غافلند
از روزه شعبان یعنی افضل است از آن و ایضا روایت کرده است بسند معتبر از
حضرت خیر البشر صلی الله علیه و آله که فرمود که شعبان ماه منست هر که از ماه من یک روز
روزه دارد بهشت او را واجب شود و هر که دو روز روزه دارد در قیامت از رفیقان
پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه روزه دارد و بپیوندد بماه رمضان
توبه او باشد از هر گناه کوچک و بزرگی هر چند داخل خون حرامی شده باشد که او را
نفع بخشد و بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده است که هر که
سه روز از ماه شعبان را روزه بدارد بهشت او را واجب گردد و رسول خدا ص شفیع
او باشد در قیامت و ایضا بسند بسیار معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه
السلام روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین
العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود که ای گروه اصحاب من
میدانید این چه ماهیست این ماه شعبانست و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
میفرمود شعبان ماه منست پس روزه بدارید در این ماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای
تقرب بسوی پروردگار خود بحق آن خدا که جان علی بن الحسین بید قدرت اوست
سوگند یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین بن علی که گفت شنیدم از امیر المؤمنین
صلوات الله علیه که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت پیغمبر خدا و از برای

تقرب

تقرب بخدا خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت خود در روز قیامت و
بهشت را از برای او واجب گرداند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت
کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و ماه
رمضان ماه خداست پس هر که ماه مرا روزه دارد من شفاعت کنم او را در روز قیامت
و هر که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی مونس گردد و در وحشت قبر او و تنهائی او
و از قبر بیرون آید در قیامت با روی سفید نورانی و نامه عمل او را بدست راست او دهند
و نامه خلد بودن در بهشت را بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند
پس حق تعالی او را ندا کند که ای بنده من و گوید لبیک ای خداوند من پس خدا فرماید که
روزه داشتی از برای من گوید بلی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند ملایکه را که بگیرید
دست بنده مرا و بیرون برید بنزد پیغمبر من پس بیاورند او را بنزد من پس ما و بگویم ماه مرا روزه
داشتی او گوید بلی من بگویم با او که من امروز شفاعت تو میکنم پس حق تعالی فرماید که من
حقوق خود را به بنده خود بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از او عفو کند من القدر عوض
باو بدهم که او راضی شود پس من دست او را بگیرم و بیاورم بنزد صراط بینم که صراط لغزنده
و می لرزد و پای گناهکاران بر روی آن بند نمیشود پس دست او را بگیرم و ملکی که موکل است بر
بر صراط گوید کیست اینکه گویم این فلان کس است از امت که در دنیا ماه مرا روزه گرفته
است بامید شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است از برای طلب وعده خدا پس
او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را بدر بهشت برسانم پس رضوان گوید که امروز
روزیست که در آن برای امت تو مهیا کرده‌ایم و او را داخل بهشت کنم پس حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام فرمود که روزه بدارید ماه حضرت رسالت را تا او شفیع شما گردد در قیامت
و روزه بدارید ماه خدا را تا بیاشامید از شراب سر بمهر بهشت فصل دویم در بیان
اعمال هر روز ماه شعبانست بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعدد ستاره
های آسمان باشد و در کتاب حسین بن سعید از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست پس در این
ماه بسیار بفرستید صلوات بر من و بر آل من و شعبان را ماه شفاعت میگویند زیرا که
پیغمبر شما شفاعت میکند بسیار که در این ماه صلوات بر او و بر آل او بفرستد و از حضرت

در اعمال هر روز از ماه شعبان

امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که بهترین دعاها در ماه شعبان استغفار است
وهر که در هر روز ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر
هفتاد هزار مرتبه استغفار کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود بگوی أَسْتَغْفِرُ
اللهَ وَأَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست طلب آمرزش می کنم
از خدا و سوال می کنم از او بازگشت که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ
اللهَ وَأَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ بنویسد حق تعالی برای او برات بیزاری از آتش جهنم طلب آمرزش می کنم از خدا
از خدا و سوال می کنم از او بازگشت بگذراند او را از صراط و داخل بهشت گرداند او را و بسند ها
معتبر منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ
اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ طلب آمرزش میکنم از خدا
آنچنانکه نیست معبودی بجز او که بخشنده و مهربان است و زنده و پاینده و بازگشت می کنم بسوی او حق تعالی روح او را
در افق مبین جا دهد و آن فضا وسیعیست در پیش عرش و در آن فضا نهرها
جاریست و قدحها در کناران نهرهاست بعدد ستارهای آسمان و در بعضی از
از روایات الْحَيُّ الْقَيُّومُ پیش از الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ است و هر دو خوبست و بسند معتبر منقو
لست که حضرت امام زین العابدین ع در هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن این
این صلوات را میخواندند اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ
وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد درخت پیغمبری و محل فرستادن [illegible]
و آمد شد فرشتگان وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ و معدن دانش و اهل خانه وحی تو خداوندا رحمت بر محمد و آل محمد
فِي اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ يَأْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَيَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ
کشتی جاری شده
مَارِقٌ وَالْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الْكَهْفِ الْحَصِينِ وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَمَلْجَإِ الْهَارِبِينَ وَمَنْجَا الْخَائِفِينَ
وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً تَكُونُ لَهُمْ
رِضًا وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد درود بسیار پاکیزه که گرامی باشد برای ایشان

مُحَمَّدٍ أَدَاءً وَقَضَاءً بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
محمد در حال گذشته به توانائی از تو و قوت ای پروردگار جهانیان خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد
الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أَوْجَبْتَ لَهُمْ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ
که پاکیزگان نیکوکاران برگزیدگانند که واجب گردانیده بر من حقوق ایشان و فرض فرموده اطاعت ایشان و
وِلَايَتَهُمْ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ
دوستی ایشان را خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و معمور کن قلب مرا به طاعت خود و مگردان مرا خوار به معصیت خود
وَارْزُقْنِي مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَ
و روزی کن مرا احسان نمودن با کسی که تنگ کرده بر او از روزی تو بآنچه وسعت داده بر من از زیادتی تو
وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَأَحْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهٰذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ
و پهن کرده بر من از عدل خود و زنده کرده مرا در زیر سایه خود و این ماه پیغمبر تست آقای پیغمبران
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ شَعْبَانُ الَّذِي حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِي
رحمت تو بر او و آل او شعبان آنچنانکه پیچیده شده از تو برحمت و بهشت آنچنانکه
كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدْأَبُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي
لَيَالِيهِ وَأَيَّامِهِ بُخُوعًا لَكَ فِي إِكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ إِلٰى مَحَلِّ حِمَامِهِ اللّٰهُمَّ فَأَعِنَّا
عَلَى الْاِسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ اللّٰهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الْاِسْتِنَانِ
بِسُنَّتِهِ فِيهِ وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ اللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُشَفَّعًا وَ
خداوندا پس گردان او را برای من شفاعت کننده و او را
طَرِيقًا إِلَيْكَ مَهْيَعًا وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعًا حَتّٰى أَلْقَاهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَنِّي
و راه تو بسوی تو هموار و ظاهر و گردان مرا پیروی تا اینکه ملاقات کنم او را در روز قیامت
رَاضِيًا قَدْ أَوْجَبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَأَنْزَلْتَنِي دَارَ
راضی شوی بتحقیق واجب گردانیده بمن از تو و از رحمت تو و بهشت و خوشنودی و بفرست مرا خانه
الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْأَخْيَارِ و سید بن طاوس رحمه الله علیه بسند معتبر از ابن خالویه
قرار گاه و مکان اختیار روایت کرده است که این مناجات حضرت امیر المؤمنین

صلوات الله علیه و امامان از فرزندان او اللهم صل علی محمد وآل محمد واسمع دعائی

اوست علیهم السلام کرده در ماه شعبان میخواندند — خداوند رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بشنو دعای مرا

إذا دعوتك واسمع ندائي إذا ناديتك وأقبل عليّ إذا ناجيتك فقد هربت

هرگاه می خوانم ترا و بشنو ندای مرا هرگاه ندا کنم ترا و رو آور بر من هرگاه راز گویم تو پس بتحقیق گریختم

إليك مستكينا لك متضرعا إليك راجيا لما لديك ثوابي وتعلم ما في

بسوی تو در حالتی که شکسته شده برای تو زاری کننده بسوی تو امیدوار هر آنچه نزد تست از ثواب من و میدانی آنچه در

نفسي وتخبر حاجتي وتعرف ضميري ولا يخفى عليك أمر منقلبي ومثواي

نزد من است و بری آوری حاجت مرا و می شناسی دل مرا و پوشیده نیست بر تو کار آخرت من و دنیای من

وما أريد أن أبدي به من منطقي وأتفوه به من طلبتي وأرجوه لعاقبتي

و آنچه اراده دارم آنکه ابتدا کنم بآن از زبان خود و تلفظ کنم بآن از مطلبهای من و امیدوارم از برای عاقبت خود

وقد جرت مقاديرك عليّ يا سيدي فيما يكون مني إلى آخر عمري من

جاری شده است تقدیرهای تو بر من ای آقای من در آنچه میباشد از من تا آخر عمر من از

سريرتي وعلانيتي وبيدك لا بيد غيرك زيادتي ونقصي ونفعي وضري

امور پنهان من و آشکار من و بدست تست نه بدست غیر زیاد کردن و کم کردن و نفع من و ضرر من

إلهي إن حرمتني فمن ذا الذي يرزقني وإن خذلتني فمن ذا الذي يرزقني

ای خدای اگر محروم کنی پس کیست آنکه روزی دهد مرا اگر خوار کنی مرا پس کیست آنکه

وإن خذلتني فمن ذا الذي ينصرني إلهي أعوذ بك من غضبك وحلول

اگر خوار کنی مرا پس کیست آنکه یاری دهد مرا ای خداوند پناه می برم بتو از غضب تو و فرود آمدن

سخطك إلهي إن كنت غير مستأهل لرحمتك فأنت أهل أن تجود عليّ

عذاب تو ای خداوند من اگر بودم من غیر مستوجب برای رحمت تو پس تو سزاواری آنکه بخشش کنی بر من

بفضل سعتك إلهي كأني بنفسي واقفة بين يديك وقد أظلها حسن

بزیادتی وسعت جود ای خدای من گویا من بنفس خود ایستاده ام پیش تو و حال آنکه سایه افکنده بر او حسن

توكلي عليك فقلت ما أنت أهله وتغمدتني بعفوك إلهي إن عفوت

توکل من بر تو پس گفت آنچه را تو سزاوار آنی که بپوشانی مرا بعفو خود ای خداوند اگر عفو کنی

فمن أولى منك بذلك وإن كان قد دنا أجلي ولم يدنني منك عملي فقد

پس کیست سزاوارتر از تو باین عفو کردن اگر باشد بتحقیق نزدیک شده اجل من و حال آنکه نزدیک نگردانیده مرا

جعلت

جعلت الإقرار بالذنب إليك وسيلتي إلهي قد جرت على نفسي في النظر لها

گردانیدم اعتراف کردن بگناه پس بسوی تو وسیله من ای خدای من بتحقیق جرأت کردم بر نفس خود در نگاه کردن

فلها الويل إن لم تغفر لها إلهي لم يزل برك عليّ أيام حياتي فلا تقطع

پس برای اوست ویل اگر نیامرزی آنرا ای خدای من پیوسته تو همیشه بوده بر من در ایام زندگانی من پس قطع مکن

برك عني في مماتي إلهي كيف آيس من حسن نظرك لي بعد مماتي وأنت لم

نیکی خود از من بعد از مردن من ای خدای من چگونه ناامید شوم از نیکی رحمت تو برای من بعد از مردن من و حال آنکه تو

تولني إلا الجميل في حياتي إلهي تول من أمري ما أنت أهله وعد بفضلك

برای من نکردی مگر نیکی در زندگانی من خداوندا متولی شو از کار من آنچه تو سزاوار آنی و بخشش کن ببخشش خود

على مذنب قد غمره جهله إلهي قد سترت عليّ ذنوبا في الدنيا وأنا أحوج

بر گناهکاری که بتحقیق فرو گرفته اند نادانی او ای خدای من بتحقیق پوشیدی بر من گناهان را در دنیا و من محتاج ترم

إلى سترها عليّ منك في الأخرى إلهي قد أحسنت إليّ إذ لم تظهرها لأحد

بسوی پوشیدن گناهان بر من از تو در آخرت خداوندا احسان کردی بتحقیق بر من زیرا که ظاهر نکردی آنرا برای احدی

من عبادك الصالحين فلا تفضحني يوم القيامة على رؤوس الأشهاد

از بندگان شایسته پس رسوا مکن مرا روز قیامت بر روی رؤس اشهاد

إلهي جودك بسط أملي وعفوك أفضل من عملي إلهي فسرني بلقائك يوم

ای خدای من بخشش تو پهن کرده است آرزوی مرا و در گذشتن تو بهتر است از کردار من ای خدای من پس خوشحال کن مرا بدیدار خود در روز

تقضي فيه بين عبادك إلهي اعتذاري إليك اعتذار من لم يستغن

که حکم کنی در آن میان بندگان خود ای خدای من عذر گفتن من بسوی تو عذر گفتن کسی که بی نیاز نیست

عن قبول عذره فاقبل عذري يا أكرم من اعتذر إليه المسيئون

از قبول شدن عذرش پس بپذیر عذر مرا ای بخشنده ترین کسی که عذر گویند بسوی گناهکاران

إلهي لا ترد حاجتي ولا تخيب طمعي ولا تقطع منك رجائي وأملي إلهي

ای خدای من رد مکن حاجت مرا و ناامید مکن طمع مرا و قطع مکن از خود امید مرا و آرزوی مرا ای خدای من

لو أردت هواني لم تهدني ولو أردت فضيحتي لم تعافني إلهي ما أظنك

اگر خواسته بودی خواری مرا هدایت نمی کردی و اگر خواسته بودی رسوائی مرا عافیت نمی بخشیدی ای خداوند گمان ندارم

تردني في حاجة قد أفنيت عمري في طلبها منك إلهي فلك الحمد أبدا

که رد کنی مرا در حاجتی که بتحقیق فانی کردم عمر خود را در طلب کردن او از تو ای خدای من پس ترا است ستایش همیشه

ابداً دائماً سرمداً يزيد ولا يبيد كما تحب وترضى الهي ان اخذتني بجرمي اخذتك
همیشه دایم است زیاده می شود و نقص نمی شود همچنانکه دوست داری و خوشنود ای خدای من اگر بگیری تو مرا به بدی من فرا می گیرم من
بعفوك وان اخذتني بذنوبي اخذتك بمغفرتك وان ادخلتني النار
ترا اندر گذشتن تو و اگر بگیری مرا بگناه من فرا گیرم با مرزش و اگر در آوری مرا در آتش
اعلمت اهلها اني احبك الهي ان كان صغر في جنب طاعتك عملي فقد
می دانم که سزاوارم بدرستیکه بخشش مرا ای خدای من اگر بوده باشد کوچک در جنب بزرگی تو طاعت من و عمل من پس تحقیق
كبر في جنب رجائك املي الهي كيف انقلب من عندك بالخيبة محروماً وقد
که بزرگ است در جنب امید داری تو آرزوی من ای خدای من چگونه برگردم از نزد تو ناامید در حالتی که محروم شوم و تحقیق
كان حسن ظني بجودك ان تقلبني بالنجاة مرحوماً الهي وقد افنيت عمري في
که بود گمان نیک من به بخشش تو که برگردانی مرا به نجات آمرزیده شده ای خدای من و تحقیق نیست کردم عمر خود را
شرة السهو عنك وابليت شبابي في سكرة التباعد منك الهي فلم استيقظ
در حرص سهو از تو و کهنه کردم جوانی خود را در مستی دوری از تو ای خدای من پس بیدار نشدم
ايام اغتراري بك وركوني الى سبيل سخطك الهي وانا عبدك وابن عبدك
ایام غرور بیاد تو و میل کردم من بسوی راه غضب تو ای خدای من و حال آنکه من بنده توام و پسر بنده تو
قائم بين يديك متوسل بكرمك اليك الهي انا عبد اتنصل اليك مما كنت
ایستاده ام پیش تو توسل کننده ام بکرم تو بسوی تو ای خدای من من بنده بیرون آمده ام بسوی تو از آنچه
اواجهك به من قلة استحيائي من نظرك واطلب العفو منك اذ العفو
روبروی تو بآن از کمی حیای من از نظری که دارم بسوی تو و طلب میکنم عذر ترا از تو زیرا که بخشیدن
نعت لكرمك الهي لم يكن لي حول فانتقل به عن معصيتك الا في وقت
صفتی است از کرم تو ای خدای من نیست مرا قوتی که بگردم بآن از نافرمانی تو مگر در وقتی
ايقظتني لمحبتك وكما اردت ان اكون كنت فشكرتك بادخالي في كرمك
که بیدار کنی مرا بجهت دوستی خود چنانکه می خواهی بوده باشم پس شکر کردم ترا بسبب داخل کردن تو مرا در کرم خود
ولتطهير قلبي من اوساخ الغفلة عنك الهي انظر الي نظر من ناديته
بجهت پاک گردانیدن تو دل از چرکهای بیخبری از تو ای خدای من بنگر بسوی من نگریستن کسیکه خوانده باشی او را
فاجابك واستعملته بمعونتك فاطاعك يا قريباً لا يبعد عن المغتر به
پس اجابت کرد ترا و بکار داشته باشی او را بیاری خود پس فرمان برداری تو کرده ای نزدیکی که دور نمی گردد از فریفته خود

ويا جواد

ويا جواداً لا يبخل عمن رجا ثوابه الهي هب لي قلباً يدنيه منك شوقه ولساناً
و ای بخشنده که بخل نمی ورزد از کسی که امید داشته باشد ثواب آنرا ای خدای من ببخش مرا دلی که نزدیک گرداند او را بتو آرزومندی او و زبانی
يرفع اليك صدقه ونظراً يقربه منك حقه الهي ان من تعرف بك غير
که بالا برده شود بسوی تو راست گوئی او و نظری که نزدیک گرداند مرا بتو درستی او ای خدای من بدرستیکه شناخته شد بتو نیست
مجهول ومن لاذ بك غير مخذول ومن اقبلت عليه غير مملول الهي ان
مجهول و آنکه پناه گرفت بتو نیست خوار و آنکه رو کردی بر او نیست مغلوب ای خدای من بدرستیکه
من انتهج بك لمستنير وان من اعتصم بك لمستجير وقد لذت بك يا الهي فلا
آنکه راه یافته بتو هر آینه روشن یافته و تحقیق آنکه چنگ زده بتو امان جوینده است و تحقیق که پناه گرفته بتو ای خدای من
تخيب ظني من رحمتك ولا تحجبني عن رافتك الهي اقمني في اهل ولايتك مقام
ناامید مکن گمان مرا از رحمت خود و منع مکن مرا از مهربانی خود ای خدای من برپا دار در میان دوستان خود از جای
من رجا الزيادة من محبتك الهي والهمني ولهاً بذكرك الى ذكرك واجعل همتي
کسیکه امید داشته باشد زیادتی از دوستی ای خدای من الهام کن مرا اشتیاق شدنی بسبب یاد کردن تو بسوی یاد کردن تو و بگردان
الى روح نجاح اسمائك ومحل قدسك الهي بك عليك الا الحقتني بمحل
همت مرا بسوی راحت و فیروزی از نامهای خود و در جایگاه قدس خود خداوندا بذات مقدس تو قسم میدهم بر تو که برسانی مرا بجایگاه
اهل طاعتك والمثوى الصالح من مرضاتك فاني لا اقدر لنفسي دفعاً
اهل طاعت خود و آرامگاه شایسته از خوشنودی خود پس بدرستیکه من نمی توانم برای دفع کردن
ولا املك لها نفعاً الهي انا عبدك الضعيف المذنب ومملوكك المنيب
و مالک نیستم برای آن نفعی را ای خدای من من بنده تو ام بنده ناتوان گناهکار و بنده توام آن بنده رجوع
المعيب فلا تجعلني ممن صرفت عنه وجهك وحجبه سهوه عن عفوك الهي
کننده ناپسند پس مگردان مرا از آنان که گرداننده از ایشان روی خود را منع نموده از آن غفلت ایشان از عفو خود خدای
هب لي كمال الانقطاع اليك وانر ابصار قلوبنا بضياء نظرها اليك حتى تخرق
من ببخش مرا کمال بریدگی بسوی خود و روشن گردان دیدهای دلهای مرا بنور روشنائی نگریستن آنها بسوی تو تا بشکافند
ابصار القلوب حجب النور فتصل الى معدن العظمة وتصير ارواحنا
دلهای آن دلهای حجابهای نور را پس برسد بسوی قرارگاه بزرگواری و بگردد نفوس ما در آویخته
معلقة بعز قدسك الهي واجعلني ممن ناديته فاجابك ولاحظته فصعق لجلالك
در آویخته بعزت پاک تو ای خدای من و بگردان مرا از آنکه خواندی او را پس اجابت نمودند ترا و نگریستی بایشان پس بیهوش شد

فناجيته سرّاً وعمل لك جهراً الهي لم اسلّط على حسن ظنّي قنوط الاياس ولا

پس مناجات کنی ایشان را در نهانی و کار کردن برای تو آشکارا ای خدای من مسلط نمی‌سازم بر گمان نیکوی اعتقاد خود را شدت نومیدی و

انقطع رجائي من جميل كرمك الهي ان كانت الخطايا قد اسقطتني لديك

بریده نشود امید من از کرم نیک تو ای خدای من اگر بوده باشد گناهان من که بتحقیق انداخته باشد مرا نزد تو

فاصفح عنّي بحسن توكّلي عليك الهي ان حطّتني الذنوب من مكارم لطفك فقد

پس درگذر از من بسبب نیکوئی اعتماد من بر تو ای خدای من اگر پس کرده باشد مرا گناهان از نوازشهای جمیله تو پس بتحقیق

نبّهني اليقين الى كرم عطفك الهي ان انامتني الغفلة عن الاستعداد

آگاه گردانیده مرا یقین بسوی بزرگی لطف تو ای خدای من اگر خوابانیده مرا غفلت از آماده شدن

للقائك فقد نبّهتني المعرفة بكرم آلائك الهي ان دعاني الى النار عظيم

برای ملاقات تو پس بتحقیق بیدار کرده مرا شناختن بزرگی نعمتهای تو ای خدای من اگر بخواند مرا بسوی آتش دوزخ بزرگ

عقابك فقد دعاني الى الجنّة جزيل ثوابك الهي فلك اسأل واليك

عقاب تو پس بتحقیق می‌خواند مرا بسوی بهشت ثوابهای بسیار تو ای خدای من پس ترا سوال می‌کنم و بسوی تو

ابتهل وارغب واسألك ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان تجعلني ممّن يديم

تضرع می‌نمایم و رغبت می‌کنم و سوال می‌کنم از تو که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی مرا از آنانکه مدام

ذكرك ولا ينقض عهدك ولا يغفل عن شكرك ولا يستخفّ بامرك

دارند ذکر ترا و نشکنند پیمان ترا و غافل نشوند از سپاس گذاری و سبک شمارند امر ترا

الهي والحقني بنور عزّك الابهج فاكون لك عارفاً وعن سواك منحرفاً و

خداوندا برسان مرا بروشنائی عزت خود که نیکوتر پس بوده باشم مرترا شناسا و از غیر تو بدل کننده و

منك خائفاً مراقباً يا ذا الجلال والاكرام وصلّى الله على محمّد رسوله

از تو ترسان و بیمناک ای خداوند بزرگوار و گرامی داشتن و رحمت فرستادن خدا بر محمد فرستاده

وآله الطاهرين وسلّم تسليماً كثيراً و این از مناجاتهای جلیل القدر است

و خاندان او که پاکانند و درود فرستد درود بسیار و بر مضامین عالیه مشتمل است و در

همه اوقات که حضور قلبی باشد خواندن مناسب است و از حضرت رسول صلّی الله علیه

و آله منقولست که هر که در مجموع ماه شعبان هزار مرتبه بگوید لا اله

الا الله ولا نعبد الا اياه مخلصين له الدين ولو كره المشركون بنویسد

نیست خدائی مگر خدا و نمی‌پرستیم مگر او را که خالص گردانیده ایم برای او دین را هرچند ناخوش داشته باشند کافران

حق تعالی عبادت هزار ساله در نامه عمل او بنویسد و گناه هزار ساله از او محو کند و از قبر

بیرون آید با روی سفید نورانی مانند ماه شب چهارده و او را صدیق بنویسند و بسند

معتبر منقولست که از حضرت امام جعفر صادق ع سوال کردند از فضیلت روزه رجب

حضرت فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان راوی گفت یا بن رسول الله چه ثواب

دارد کسی که یک روز از شعبان را روزه دارد گفت والله بهشت ثواب اوست گفت یا بن رسول

الله بهترین عملها در این ماه چیست فرمود تصدق کردن و طلب آمرزش نمودن و هر که

تصدق بکند حق تعالی او را تربیت میکند چنانچه یکی از شما شتر بچه خود را تربیت کند

در قیامت مانند کوه احد بصاحبش برسد فصل ششم در فضایل و اعمال ایام مخصوصه

اول ماه است تا ایام البیض بسندهای معتبر منقولست از حضرت امام جعفر صادق

علیه السلام که هر که روز اول ماه شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب گردد البته و از

حضرت امام رضا علیه السلام منقولست استحباب روزه سه روز اول و سه روز میانه

و سه روز آخر ماه و از حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه منقولست که رسول

خدا صلی الله علیه فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را

پس ملائکه میگویند خداوندا بیامرز روزه داران این روز را و دعاهاشان را مستجاب

گردان و روز سیم ماه شعبان روزیست بسیار مبارک و موافق مشهور روز ولادت

حضرت امام حسین صلوات الله علیه است و از حضرت صاحب الامر صلوات الله

وسلامه علیه فرمانی بیرون آمد که روز سیم ماه شعبان روز ولادت حضرت

امام حسین علیه السلام است پس روزه بدار در آن و این دعا را بخوان بسند

اللهم انّي اسألك بحقّ المولود في هذا اليوم الموعود بشهادته قبل

خداوندا بدرستیکه من سوال می‌کنم بحق آنکه متولد شده در این روز وعده داده شده بشهادت خود پیش از

استهلاله وولادته بكته السماء ومن فيها والارض ومن عليها و

استهلال خود و ولادت خود گریست بر او آسمان و آنچه در آسمانهاست و زمین و هر که در زمین است

لمّا يطأ لابتيها قتيل العبرة وسيّد الاسرة الممدود بالنصرة يوم الكرّة المعوّض

و حال آنکه هنوز حرکت نکرده بود و بزرگ قوم مدد کرده شده و یاری در روز رجعت عوض داده

من قتله انّ الائمّة من نسله والشفاء في تربته والفوز معه في اوبته

از کشته شدن خود که پیشوایان از فرزندان او و شفا در خاک او و فیروزی رستگاری با او در وقت بازگشت

وَالاَوصياءِ مِن عِترَتِهِ بَعدَ قائِمِهِم وَغَيبَتِهِ حَتّى يُدرِكُوا الاَوتارَ وَيَثأَرُوا
و اوصیای از فرزندان خود بعد از ظهور قائم ایشان و غیبت او تا آنکه دریابند خونها را و مطالبه کنند خون را

الثّارَ وَيُرضُوا الجَبّارَ وَيَكُونُوا خَيرَ اَنصارٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِم مَعَ اختِلافِ
و خوشنود سازند خدای غالب بوده باشند بهترین یاوران رحمت فرستد خدا برایشان با آمد و شد

اللَّيلِ وَالنَّهارِ اَللّهُمَّ فَبِحَقِّهِم اِلَيكَ اَتَوَسَّلُ وَاَسئَلُ سُؤالَ مُقتَرِفٍ مُعتَرِفٍ
شب و روز خداوندا پس بحق ایشان بسوی تو توسل می جویم و سؤال می کنم مانند سؤال گناه کار و اعتراف کننده

مُسيءٍ اِلى نَفسِهِ مِمّا فَرَّطَ في يَومِهِ وَاَمسِهِ يَسأَلُكَ العِصمَةَ اِلى
بد کار بسوی خود از تفریطی که کرده در روز خود و شب خود و خواهد از تو عصمت را تا

مَحَلِّ رَمسِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَعِترَتِهِ وَاحشُرنا في زُمرَتِهِ وَبَوِّئنا مَعَهُ
جایگاه دفن خود خداوندا رحمت بفرست بر محمد و خویشان او و برانگیز ما را در گروه ایشان و مهیا گردان با او

دارَ الكَرامَةِ وَمَحَلَّ الاِقامَةِ اَللّهُمَّ وَكَما اَكرَمتَنا بِمَعرِفَتِهِ فَاَكرِمنا
سرای نوازش و محل درنگ خداوندا چنانکه گرامی داشتی ما را به شناخت او پس گرامی دار

بِزُلفَتِهِ وَارزُقنا مُرافَقَتَهُ وَسابِقَتَهُ وَاجعَلنا مِمَّن يُسَلِّمُ لاَمرِهِ وَيُكثِرُ
به نزدیکی او و روزی کن ما را رفاقت او و پیشی گرفتنش با او و بگردان ما را از آنانکه گردن نهند برای فرمان او و بسیار

الصَّلوةَ عَلَيهِ عِندَ ذِكرِهِ وَعَلى جَميعِ اَوصِيائِهِ وَاَهلِ اصطِفائِهِ
رحمت فرستند بر او در نزد ذکر او و بر همه اوصیاهای او و برگزیدگان او

المَمدُودينَ مِنكَ بِالعَدَدِ الاِثنَي عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهرِ وَالحُجَجِ عَلى جَميعِ البَشَرِ
که کشیده شده اند از لطف تو بعدد دوازده ستارگان روشن و حجتهای بر همه آدمیان

اَللّهُمَّ وَهَب لَنا في هذَا اليَومِ خَيرَ مَوهِبَةٍ وَاَنجِح لَنا فيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَما
خداوندا ببخش ما را درین روز بهترین بخشش و برآور برای ما در این روز هر حاجتی را چنانچه

وَهَبتَ الحُسَينَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ جَدِّهِ وَعاذَ فُطرُسُ بِمَهدِهِ
بخشیدی حسین ع را بمحمد صلی الله علیه و آله جد او و پناه گرفت فطرس بگهواره او

فَنَحنُ عائِذُونَ بِقَبرِهِ مِن بَعدِهِ نَشهَدُ تُربَتَهُ وَنَنتَظِرُ اَوبَتَهُ آمينَ
پس ما پناه می گیریم بقبر او از او حاضر می شویم قبر او را و انتظار می کشیم رجعت او را اجابت کن

رَبَّ العالَمينَ وزیارت آنحضرت وغسل زیارت درین روز مستحب
ای پروردگار عالمیان است وکیفیت زیارت بعد ازین مذکور خواهد شد

انشاء الله تعالی و شیخ روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین ع در پنجم
اینماه متولد شده و اسنادکرا حنیاظ هر دو روز را حرمت بدارند و اعمال را درین روز
بعمل آورند خصوصا زیارت آنحضرت را و ایضا شیخ بسند معتبر از حضرت صادق ع
روایت کرده است که حضرت امیرالمؤمنین ع در روز هفتم ماه شعبان متولد شده است
اگرچه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر
روزه و زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر را درین روز بعمل آورند مناسب است فصل چهارم
در اعمال ایام البیض ماه شعبانست یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم که در اعمال ماه
رجب مذکور شد سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت و در شب چهاردهم چهار
رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس
و تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله احد بخوانند و بعد بعضی سورها که
از حفظ ندانند بخوانند دو وی قرآن میتوان خواند و روزه هر سه روز سنت و
فضایل و اعمال شب پانزدهم زیاده از آنست که درین رساله حصر توان نمود و کفعمی
مثل بدانچه چیز است از حضرت امیرالمؤمنین ع منقولست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که چون نصف شعبان شود شب را بعبادت باستید و روز را
روزه بدارید بدرستیکه از اول تا آخر این شب حق تعالی ندا میرسد که آیا
استغفار کننده هست که از ما طلب آمرزش کند از گناهان خود و ما گناهان
او را بیامرزیم آیا کسی هست که از ما طلب روزی کند و ما روزی او را فراخ گردانیم و سایر
درین شب سنتهاست و از حضرت صادق ع منقولست که روزه بدارید ماه شعبان
و در شب نیمه آن غسل کنید که باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی شما را
دریابد از جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است و از حضرت
امام زین العابدین علیه السلام منقولست که هرکه خواهد با او مصافحه کنند صد و
بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند آنحضرت امام حسین را در شب نیمه
شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران درین شب از خدا رخصت می طلبند که زیارت آنحضرت
بایند و رخصت می یابند پس خوشا حال کسیکه این بزرگواران با او مصافحه کنند و از
جمله ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد که مبعوث گردیده
اند بمشرق و مغرب زمین و جنیان و آدمیان و از حضرت صادق ع منقولست که

نیمهٔ شعبان می آمرزند جمیع گناهان کسی را که زیارت آنحضرت کند در آن شب و افضل زیارت
آنحضرت آنست که بپای بایستد بعض گشاده در ابد و بجانب راست آسمان و بجانب چپ و
ببالای سر نظر کند پس بانگشت اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ سلام بر تو باد
ای ابا عبد الله سلام بر تو باد ای پسر فرستادهٔ خدا سلام بر تو باد و رحمت اللهِ وَبَرَکاتُهُ
و اگر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل آورد بهتر است و از جملهٔ آنها این است خدا و برکتهای او
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ
سلام بر تو باد ای میراث برندهٔ آدم برگزیدهٔ خدا سلام بر تو باد ای میراث برندهٔ نوح پیغمبر خدا
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسٰی کَلیمِ
سلام بر تو باد ای میراث برندهٔ ابراهیم دوست خدا سلام بر تو باد ای میراث برندهٔ موسی کلیم
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسٰی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ
خدا سلام بر تو باد ای میراث برندهٔ عیسی روح خدا سلام بر تو باد ای میراث برندهٔ محمد
حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَلِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
حبیب خدا سلام بر تو باد ای میراث برندهٔ پادشاه مؤمنان دوست خدا سلام بر تو باد
یَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ
ای پسر محمد برگزیدهٔ خدا سلام بر تو باد ای پسر علی پسندیده سلام بر تو باد ای پسر
فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خَدیجَةَ الْکُبْرٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
فاطمهٔ زهرا سلام بر تو باد ای پسر خدیجهٔ بزرگ سلام بر تو باد
یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ
ای خون همه فرزندان بخون صاحب خون گواهی میدهم بدرستیکه تو بتحقیق برپا داشته نماز را و عطا
الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاَطَعْتَ اللهَ وَرَسُولَهُ
فرمودی زکوة و امر فرمودی بمعروف و نهی کردی از منکر و فرمانبردار بودی خدا و رسول او را
حَتّٰی اَتٰیکَ الْیَقینُ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ
تا اینکه آمد ترا یقین پس دور کند خدا رحمت خود را از گروهی که کشتند ترا و دور کند خدا از رحمت خود آنها را که
اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ
و لعنت کند خدا گروهی را که ستم کردند بر تو شنیدند این را پس خشنود شدند بان آقای من ای ابا عبد الله گواهی میدهم بدرستیکه تو

کُنْتَ نُوراً فِی الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجاهِلِیَّةُ بِاَنْجاسِها
که بودی نور در اصلابهای بارفعت و در رحمهای پاک و پاکیزه نجس نکرده ترا جاهلیت به نجسیهای
وَلَمْ تُلْبِسْکَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِیابِها وَاَشْهَدُ اَنَّکَ مِنْ دَعائِمِ الدّینِ وَاَرْکانِ
و نپوشانیده از جامهای تیرهای خود گواهی میدهم آنکه بتحقیق از تو ستونهای دین و ارکانهای
الْمُؤْمِنینَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهادِی الْمَهْدِیُّ وَاَشْهَدُ
گروندگانی و گواهی میدهم بدرستیکه توئی پیشوای نیکوکاران پرهیزکار پسندیده پاکان راهنمای راه یافته و گواهی
اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَةُ التَّقْوٰی وَاَعْلامُ الْهُدٰی وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰی
بتحقیق که پیشوایان از فرزندان تست و پرهیزکاری و نشانهای هدایت و دست آویز محکم
وَالْحُجَّةُ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیا وَاُشْهِدُ اللهَ وَمَلائِکَتَهُ وَاَنْبِیائَهُ وَرُسُلَهُ اَنّی
و حجت اند بر اهل دنیا و گواهی میدهم و گواه میگیرم خدا را و ملائکه او را و پیغمبران او را و فرستادگان او را
بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِیابِکُمْ مُوقِنٌ بِشَرایِعِ دینی وَخَواتیمِ عَمَلی وَقَلْبی لِقَلْبِکُمْ
بشما تصدیق نموده ام برجعت شما یقین دارم بستن و آداب دین خود و آخرهای کردار خود و دل من مر دل شما
سِلْمٌ وَاَمْری لِاَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْکُمْ وَعَلٰی اَرْواحِکُمْ وَعَلٰی
صلح است و امر من مر امر شما را پیروی کننده رحمتهای خدا بر شما و بر نفوس شما و بر
اَجْسادِکُمْ وَعَلٰی اَجْسامِکُمْ وَعَلٰی شاهِدِکُمْ وَعَلٰی غائِبِکُمْ وَعَلٰی ظاهِرِکُمْ
بدنهای شما و بر تنهای شما و بر حاضر شما و بر غایب شما و بر ظاهر شما
وَعَلٰی باطِنِکُمْ پس دو رکعت نماز زیارت میکند و اگر این نماز را پیش از
و بر باطن شما زیارت بکند بهتر است و اگر از دور زیارت کند پس قصد
زیارت علی بن الحسین شهید کند و بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ سلام بر تو باد ای پسر فرستادهٔ خدا
سلام بر تو باد ای پسر پیغمبر خدا سلام عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا بْنَ الْحُسَیْنِ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ بر تو باد ای پسر پادشاه مؤمنان سلام بر تو باد
ای پسر حسین شهید سلام بر تو باد اَیُّهَا الشَّهیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا
الْمَظْلُومُ وَابْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً ای شهید سلام بر تو باد ای
ستم رسیده و فرزند ستم رسیده از رحمت خود دور کند خدا قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ
اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ پس فصل گروهی را که کشتند ترا و لعنت کند خدا امتی را که ستم کردند بر تو و لعنت
کند خدا آن گروهی را که شنیدند ذکر این را پس خوشنود شدند باو

زیارت سایر شهدا رضی الله عنهم بکند و بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَوْلِیاءَ اللهِ وَاَحِبّائَهُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَصْفِیاءَ اللهِ وَاَوِدّائَهُ سلام بر شما ای یاوران خدا و دوستان او
سلام بر شما ای برگزیدگان خدا و دوستداران او اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ دینِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ سلام بر شما ای یاوران دین خدا
سلام بر شما ای یاوران رسول خدا سلام عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ بر شما ای یاوران امیر مؤمنان سلام
بر شما ای یاوران فاطمه بهترین زنان عالمیان اَلسَّلامُ یا اَنْصارَ اَبی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ
عَلِیٍّ الزَّکِیِّ النّاصِحِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ سلام بر ای یاوران ابو محمد حسن فرزند
علی پاک و پاکیزه نصیحت نماینده سلام بر شما ای یاوران اَبی عَبْدِ اللهِ بِاَبی اَنْتُمْ وَاُمّی طِبْتُمْ وَطابَتِ
الْاَرْضُ الَّتی فیها دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزاً ابو عبدالله پدرم و مادرم فدای شما باد پاک شد
و پاک است زمین که در آن مدفون شدید و رستگار شدید شما عَظیماً فَیا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ مَعَکُمْ
رستگاری بزرگ پس ای کاش می بودم با شما پس رستگار می شدم
و در شب اول و پانزدهم ماه رجب و در شب
و پنجم ماه شعبان و شبهای ماه مبارک رمضان و شبهای عید و سایر ایامی که زیارت
آنحضرت مستحب است بهمین طریق زیارت میتوان کرد و زیارت مبسوطه مخصوصه را
در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام هر که خواهد بان کتاب رجوع نماید و از جمله
برکات این شب آنست که ولادت با سعادت حضرت صاحب الامر در این شب واقع
شده و باین سبب سنت است که این دعا را در این شب بخوانند که بمنزلهٔ زیارت آنحضرت است
اَللّهُمَّ بِحَقِّ لَیْلَتِنا هذِهِ وَمَوْلُودِها وَحُجَّتِکَ وَمَوْعُودِهَا الَّتی قَرَنْتَ اِلی فَضْلِها
خداوندا بحق این شب و بحق متولد شده در آن و بحق حجت تو و وعده داده شده او که آن رحمتی که رسانیدی بسوی فضل
فَضْلاً فَتَمَّتْ کَلِمَتُکَ صِدْقاً وَعَدْلاً لا مُبَدِّلَ لِکَلِماتِکَ وَلا مُعَقِّبَ لِآیاتِکَ
فضل بزرگ پس تمام شد کلمهای تو از روی راستی و انصاف نیست بدل کننده برکلمهای تو را و نه بازپس اندازنده بر نشانهای ترا
نُورُکَ الْمُتَاَلِّقُ وَضِیاؤُکَ الْمُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورُ فی طَخْیاءِ الدَّیْجُورِ الْغائِبُ
نور درخشنده است و روشنائی تو روشن است و نشان روشن است در شب بسیار تیره و تار پنهان
الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَکَرُمَ مَحْتِدُهُ وَالْمَلائِکَةُ شُهَّدُهُ وَاللهُ ناصِرُهُ وَمُؤَیِّدُهُ اِذا
از خلق پوشیده است از نظرها بزرگ است ولادت او و گرامی است اصل او و فرشتگان شاهدان او بند و خدا یاری کننده و مدد کننده او
سَیْفُ اللهِ الَّذی لا یَنْبُو وَنُورُهُ الَّذی لا یَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذی لا یَصْبُو مَدارُ
شمشیر خداست که هرگز کند نگردد و روشنائی اوست که هرگز ساکن نگردد و خداوند حلمی است که میل نکند مدار

الدهر

الدَّهْرِ وَنَوامیسُ الْعَصْرِ وَوُلاةُ الْاَمْرِ وَالْمُنَزَّلُ عَلَیْهِمُ الذِّکْرُ وَما یَتَنَزَّلُ فی لَیْلَةِ
زمانه و نوامیس عصر و صاحبان فرمان و آنانکه فرو فرستاده بر ایشان ذکر و آنچه فرود می آید در شب
الْقَدْرِ وَاَصْحابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ تَراجِمَةُ وَحْیِهِ وَوُلاةُ اَمْرِهِ وَنَهْیِهِ اَللّهُمَّ فَصَلِّ
قدر و یاوران زنده کردن و برانگیختن بیان کنندگان وحی او و والیان امر او و نهی او بار خدایا پس رحمت
عَلی خاتِمِهِمْ وَقائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوالِمِهِمْ وَاَدْرِکْ بِنا اَیّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِیامَهُ
بفرست بر آخر ایشان و قائم ایشان که پنهان است از عالمهای ایشان و برسان ما را بروزگار دولت او و ظاهر شدن و برپا
وَاجْعَلْنا مِنْ اَنْصارِهِ وَاقْرِنْ ثارَنا بِثارِهِ وَاکْتُبْنا فی اَعْوانِهِ وَخُلَصائِهِ وَ
او و بگردان ما را از یاوران او و ضم کن خون ما را بخون او و بنویس ما را در زمره مدد کنندگان او و خالصان او
وَاَحْیِنا فی دَوْلَتِهِ ناعِمینَ وَبِصُحْبَتِهِ غانِمینَ وَبِحَقِّهِ قائِمینَ وَمِنَ السُّوءِ
و زنده گردان ما را در زمان دولت او رفاه دارندگان و صحبت او غنیمت گیرندگان و حق او را بپا دارندگان از هر بدی
سالِمینَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَالْحَمْدُ للهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَصَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ خاتَمِ
سالم نمایندگان ای بخشنده ترین بخشندگان و سپاس مر خدای را که پروردگار جهانیان است و رحمت فرستد خدا بر محمد آخر
النَّبِیّینَ وَالْمُرْسَلینَ وَعَلی اَهْلِ بَیْتِهِ الصّادِقینَ وَعِتْرَتِهِ النّاطِقینَ وَالْعَنْ
پیغمبران و فرستادگان و بر خاندان او که راست گویانند و خویشان او که بحق گویانند و دور گردان از رحمت
جَمیعَ الظّالِمینَ وَاحْکُمْ بَیْنَنا وَبَیْنَهُمْ یا اَحْکَمَ الْحاکِمینَ و زید شهید روایت
خود دور گردان همه ستمکاران را و حکم کن میان ما و میان ایشان ای بهترین حکم کنندگان کرده که پدرم امام
زین العابدین علیه السلام ما اهل خانه را در شب نیمه شعبان نزد خود جمع میکرد و شب را سه
حصه میکرد در ثلث اول نماز میکرد و در ثلث دویم دعا میکرد و ما آمین
میگفتیم بر دعای او و ثلث آخر را استغفار و طلب آمرزش میکرد و ما نیز استغفار
میکردیم تا صبح طالع میشد یعنی بعد از نماز شب و نمازهای این شب بسیار است از
جمله آنها چهار رکعت است هر دو رکعت بیک سلام و سی نفر از اصحاب حضرت صادق
این نماز را از آنحضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه قل هو
الله احد خوانند و بعد از نماز این دعا را بخوانند اَللّهُمَّ اِنّی اِلَیْکَ فَقیرٌ وَمِنْ عَذابِکَ
خائِفٌ وَبِکَ مُسْتَجیرٌ رَبِّ لا تُبَدِّلِ اسْمی وَلا تُغَیِّرْ خداوندا بدرستیکه من بسوی تو فقیرم و از عذاب تو
ترسانم و بتو پناه جوینده پروردگارا تبدیل مکن نام مرا و تغییر مده جسمی رَبِّ لا تَجْهَدْ بَلائی رَبِّ لا
تُشْمِتْ بی اَعْدائی اَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عِقابِکَ ... پروردگارا مرا از بلای سخت ترسان ...

وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ
و پناه می برم بخوشنودی از خشم تو و پناه می برم بتو از تو بزرگست ستودن تو چنانکه خود ستوده خود را
عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ فِيكَ و بروایت دیگر باز چهار رکعت است
بر نفس خود و بالای آنکه گویندگان در باره تو
بدو سلام و در هر رکعت بعد
از حمد دویست و پنجاه مرتبه قل هو الله احد یا صد مرتبه یا پنجاه مرتبه بخواند و بعد
از نماز این دعا را بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَإِنِّي مِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ
خداوندا بدرستیکه بسوی تو محتاجم و بدرستیکه من از غضب تو ترسانم و بتو
مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلْ اسْمِي وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِي رَبِّ لَا تَجْهَدْ بَلَائِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
پناه جوینده پروردگار من بدل مکن نام مرا و تغییر مده بدن مرا پروردگار من بغایت مرسان بلای مرا خداوندا بدرستیکه من پناه می برم
بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ
بعفو تو از غضب تو و پناه میبرم بتو برحمت تو از عذاب تو و پناه می برم بتو از تو
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا أُحْصِي مِدْحَتَكَ وَلَا الثَّنَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ
نیست سزاوار پرستش مگر تو بزرگ است ثنای تو و نمیشمارم سپاس ترا و نه ستودن ترا بر تو
كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
چنانچه خود را ستوده بر نفس خود و بالای آنچه گویند گویندگان پروردگار من رحمت بفرست بر محمد
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا و بجای وافعل بي كذا وكذا حاجت خود
و آل محمد و بکن با من چنین و چنان
یاد کند و اگر این نماز را با پنجاه مرتبه قل هو الله
احد بعمل آورد موافق میشود با نماز حضرت امیر المؤمنین و در فضیلت
احادیث بسیار است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که شب نیمه
شعبان بهترین شبهاست بعد از شب قدر و حق تعالی فضل خود را در این شب
به بندگان عطا مینماید و باحسان خود گناهان ایشان را می آمرزد پس سعی کنید در
در عبادت این شب که این شبی است که حق تعالی بذات مقدس خود قسم یاد کرده است
که سائلی را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید و این شب را خدا
برای ما اهل بیت قرار داده است بازای شب قدر که از برای پیغمبر ما قرار داده است
پس اهتمام نمائید در این شب در دعا و ثنا کردن بر خدا بدرستیکه هر که در این شب
صد مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ و صد مرتبه الْحَمْدُ لِلَّهِ و صد مرتبه اللَّهُ أَكْبَرُ و صد مرتبه لَا إِلَهَ

إِلَّا اللَّهُ بگوید حق تعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و حاجتهای دنیا و آخرت او را
بر آورد خواه طلب نماید و خواه طلب ننماید راوی پرسید که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود
که بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها ال
الکافرون و در رکعت دویم سوره قل هو الله احد بخوان و بعد از سلام سی و سه
مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ و سی و سه مرتبه الْحَمْدُ لِلَّهِ و سی و چهار مرتبه اللَّهُ أَكْبَرُ بگو و اگر بترتیب تسبیح
فاطمه را بخواند ظاهر خوب باشد پس این دعا بخوان يَا مَنْ إِلَيْهِ مَلْجَأُ
الْعِبَادِ فِي الْمُهِمَّاتِ وَإِلَيْهِ يَفْزَعُ الْخَلْقُ فِي الْمُلِمَّاتِ يَا عَالِمَ ای آنکه بسوی اوست پناه برندگان در کارهای سخت و بسوی او استغاثه نمایند آفریدگان در بلاها ای که دانای آشکار و نهانها
الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ
يَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ وَتَصَرُّفُ الْخَطَرَاتِ يَا رَبَّ
ای آنکه پنهان نیست بر او اندیشهای وهمها و گردش خیالات ای پروردگار
الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ
يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرَضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
خلایق و آفریدگان ای آنکه بدست اوست پادشاهی زمینها و آسمانها تو خدائی نیست خدائی مگر تو
إِلَّا أَنْتَ أَمُتُّ
إِلَيْكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَيَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اجْعَلْنِي فِي هَذِهِ
وسیله آورده‌ام بسوی تو بکلمه که نیست خدائی مگر تو پس ای آنکه نیست خدائی مگر تو بگردان مرا در این
اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ
إِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ وَسَمِعْتَ دُعَاءَهُ فَأَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقَالَتَهُ شب از آنانی که نظر
بسوی او پس رحم کردی او را و شنیدی دعای او را پس اجابت کردی و دانستی طلب در گذشتن او را فَأَقَلْتَهُ وَتَجَاوَزْتَ
عَنْ سَالِفِ خَطِيئَتِهِ وَعَظِيمِ جَرِيرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِي وَلَجَأْتُ
پس در گذشتی و تجاوز کردی از خطاهای او که گذشته و گناهان بسیار بزرگ پس بتحقیق پناه خواستم بتو از گناهان خود و پناه آوردم
إِلَيْكَ فِي سَتْرِ عُيُوبِي اللَّهُمَّ فَجُدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطَايَايَ
آوردم بسوی تو در پوشیدن عیبهای خود خداوندا پس بخشش کن بر من بکرم خود و بخشش خود و فرو ریز گناهان مرا
بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَمَّدْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ كَرَامَتِكَ
ببردباری خود و در گذشتن خود و بپوشان مرا در این شب بنوازش کامل خود وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ
أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتَكَ
از دوستان خود که برگزیدی ایشان را از برای طاعت خود و اختیار کردی ایشان را برای عبادت خود و گردانیدی ایشان را خالص
وَصِفْوَتَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَعِدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ وَ
و برگزیده خود بار خدایا بگردان مرا از آنانکه نیکبخت شد بخت ایشان و وافر شد از خیرات بهره ایشان

اجعلني ممن سلم فنعم ووفد فغنم واكفني شر ما اسلفت واعصمني من الازدياد في
و بگردان مرا از آنانکه سلامتی یافته پس مرفه شده اند و بدرگاه تو وارد شده پس غنیمت بردند و کفایت کن مرا از شر آنچه پیش فرستاده ام و نگاه دار مرا از زیادتی نمودن در
معصيتك وحبب الي طاعتك وما يقربني منك ويزلفني عندك سيدي
نافرمانی تو و دوست گردان بسوی من فرمانبرداری خودرا و آنچه نزدیک گرداند مرا نزد تو ای آقای من
اليك يلجأ الهارب ومنك يلتمس الطالب وعلى كرمك يعول المستقيل
بسوی تو پناه آورنده است گریزنده و از نزد تو خواهش میکند طلب کننده و بر بزرگواری تو اعتماد کننده است
التائب أدبت عبادك بالتكرم وانت اكرم الاكرمين وامرت بالعفو عبادك
رجوع کننده ادب آموختی بندگان خودرا به بزرگواری و تو بزرگترین بزرگوارانی و فرمان دادی و امر کردی بندگان خودرا به عفو
وانت الغفور الرحيم اللهم فلا تحرمني ما رجوت من كرمك ولا تؤيسني
و توئی بغایت آمرزنده مهربان خداوندا پس محروم مکن مرا از آنچه امید داشته ام از کرم تو و نا امید مکن مرا
من سابغ نعمك ولا تخيبني من جزيل قسمك في هذه الليلة لاهل طاعتك
از بخشش نعمتهای کامل خود و نا امید مکن مرا از بسیاری قسمتهای خود در این شب برای اهل طاعت خود
واجعلني في جنة من شرار بريتك رب ان لم اكن من اهل ذلك فانت اهل
و بگردان مرا در پناه خود از بدان خلق خود پروردگارا اگر نبوده باشم من از اهل آن پس تو سزاوار
الكرم والعفو والمغفرة وجد علي بما انت اهله لا بما استحقه فقد حسن
بزرگواری و درگذشتن و آمرزشی و بخشش کن بر من با آنچه تو سزاوار آنی نه با آنچه من مستحق او هستم پس بتحقیق نیکو شد
ظني بك وتحقق رجائي لك وعلقت نفسي بكرمك وانت ارحم الراحمين
گمان من بتو و ثابت است امید من ترا و در آویخته است نفس من ببزرگواری تو و تو بخشنده ترین بخشندگانی
واكرم الاكرمين اللهم واخصصني من كرمك بجزيل قسمك واعذني
و بزرگوارترین بزرگوارانی خداوندا مخصوص گردان مرا از کرم خود بوافر از قسمتهای خود و پناه ده مرا
بعفوك من عقوبتك واغفر لي الذنب الذي يحبس علي الخلق ويضيق
بعفو خود از عقوبت خود و بیامرز برای من گناهی را که باز میدارد از من خلق خودرا و تنگ میکند
على الرزق حتى اقوم بصالح رضاك وانعم بجزيل عطائك واسعد بسابغ
بر من روزی را تا آنکه برپا دارم شایسته خوشنودی ترا و متنعم گردم بعطای وافر تو و نیک بخت شوم به
نعمائك فقد لذت بحرمك وتعرضت لكرمك واستعذت بعفوك من
نعمت کامل تو پس بتحقیق پناه آورده ام بحرمت تو و خودرا پیش آورده ام ببزرگواری تو و پناه جسته ام بعفو تو از

عقوبتك وبحلمك من غضبك فجد لي بما سألتك وانل ما التمست منك
از عقوبت تو و بردباری تو از غضب تو پس ببخش مرا با آنچه سؤال کردم ترا و عطا کن آنچه در خواستم من از تو
اسئلك بك لا بشيء اعظم منك پس بسجده میرو و میگوئی یا رب بیست
طلب میکنم من از تو نیست چیزی بزرگتر از تو یا الله هفت مرتبه لا حول ولا قوة
الا بالله هفت مرتبه ماشاء الله لا حول ولا قوة الا بالله ده مرتبه
گر بخدا ده مرتبه لا آنچه اراده میکند خدا قوة نیست قوتی الا بالله مگر بتوفیق ده مرتبه
پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرست آنچه خواهی و حاجت خودرا از خدا
بطلب و بخدا سوگند که اگر بعدد قطرات باران حاجت بطلبی حق تعالی بورا
بانها میرساند بکرم و فضل خود و بروایت دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت مرتبه
بگوید یا رب حتی و تسبیح کننده است پس بگو الهی تعرض لك في هذا الليل
المتعرضون ای خدا پیش آمدند ترا و قصدك القاصدون ای خدای من خواهش آمدند ترا و امل در این شب
خواهش آینده فضلك و قصد کردند ترا قصد کنندگان و معروفك الطالبون آرزو کنندگان
ولك في هذا الليل نفحات و احسان ترا سؤال جوائز کنندگان
و عطايا در این شب عطیها و مواهب تمن بها جایزها علی
من تشاء و بخششها من عبادك وتمنعها که بخشش میکنی آنها با که من لم تسبق له
هر چیز از بندگان و باز میداری آنها العناية منك وها انا ذا عبيدك
الفقير کرده آنرا اليك المؤمل فضلك ومعروفك مدد از تو و انیک من بنده
حقیر توام فان كنت امید دارم فضل ترا يا مولاي تفضلت احسان في هذه
الليلة بس اگر بوده باشی على احد من خلقك وعدت ای آقای من که بخشش نموده عليه بشيء در این
شب بعائدة از آنکه بده خود نفع رساننده من عطفك فصل پس براو على محمد
وآل محمد الطيبين الطاهرين الخيرين از مهربانی خود رحمت الفاضلين بر محمد
وآل محمد وجد علي که پاک و پاکانند و پاکیزگان بگو بطولك ومعروفك وزیادتی فلك
يا رب العالمين وصل على محمد بخشش کن ای انعام خود احسان خود خاتم النبيين
ای پروردگار عالمیان و رحمت فرست بر محمد وسلم تسليما ان الله
حميد مجيد اللهم اني ادعوك كما امرت
ستوده و آل او که پاکانند و سلام بر ایشان بفرست خداوند بزرگوار است فاستجب لي كما وعدت انك
پس اجابت کن برای من چنانچه وعده فرموده لا تخلف الميعاد

عقوبتك

لا تحمده البلاد. مؤلف گوید که این دعا بسیار خوبست و از دعاهای این شب است تا ظاهراً جزو
تحفه مجلسی بعد و بخود از النعل سابق نیست و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی ع روایت کرده است
که جبرئیل بر حضرت رسول ص نازل شد و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمه شعبان ده رکعت
نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد
بخوانند پس بسجده روند و در سجده بگویند اللهم لک سجد سوادی وخیالی وبیاضی
یا عظیم کل عظیم اغفر لی ذنبی العظیم فانه بار خدایا از برای تست سجده سیاهی من و خیال من و سفیدی من
ای بزرگ هر بزرگ بیامرز برای من گناهی را که بزرگ است لا یغفره غیرک یا عظیم پس هر که این عمل را
بجا آورد محو کند حق تعالی از او هفتاد و دو نمی آمرزد غیر تو ای بزرگ مرتبه
هزار گناه را و مثل آن حسنه در نامه عمل او بنویسند و محو کنند از پدر و مادرش هفتاد
هزار گناه را و شماره بسیار است که عامه و خاصه از حضرت رسول ص روایت کرده اند
که حضرت فرمود که در شب نیمه شعبان در خواب بودم جبرئیل بر من نازل شد و گفت
ای محمد آیا بخواب میروی در این شب گفتم این چه شب است گفت شب نیمه شعبان است
پس برخواست مرا و برد بسوی قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستیکه این
شبی است که درهای آسمان در این شب گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای
خوشنودی خدا و درهای آمرزش گناهان و درهای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه
نعمت و درگاه جود و بخشش و می آمرزد حق تعالی از بندگان در این شب بعدد موهای چهار
پایان و گوسفندان ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را بگفتن الله اکبر و سبحان الله
و لا اله الا الله و الحمد لله و نماز کردن و قرآن خواندن خدا بزرگ است و منزه است خدا
و نیست سزاوار پرستش مگر خدا و ستایش مر خدا را و طلب آمرزش کردن و استغفار نمودن بهشت دار قرار
جای او باشد و گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود ای محمد هر که در این شب صد
رکعت نماز بکند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو
الله احد بخواند و چون از نماز فارغ شود ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه سوره حمد بخواند
و صد مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی صد گناه کبیره هلاک کننده او را بیامرزد و بعدد
هر سوره و تسبیحی قصری در بهشت باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند در صد نفر از
اهل خانه او و خویشان او و شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران
این ماه و عبادت کنندگان این ماه را باو عطا کند بی آنکه از ثواب ایشان چیزی کم شود پس

احیا

پس احیا کن این شب را ای محمد و امر کن امت خود را که احیا کنند آنرا و تقرب جویند بسوی خدا بعبادت
آن بدرستیکه این شبی است بسیار شریف یا محمد من چون نزد تو آمدم جمیع ملائکه
آسمانها پای خود را جفت کرده بودند و نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی در رکوع
و بعضی در سجود بودند و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی بتکبیر و بعضی بتسبیح و بعضی
باستغفار یا محمد بدرستیکه حق تعالی در این شب نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و می آمرزد هر
مؤمن را که بنماز ایستاده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود یا مشغول
یاد خدا باشد و این شبی است که هر که دعا کند البته دعایش مستجاب میشود و هر که سؤال کند
باو عطا کرده میشود و هر که استغفار کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول
میگردد و محروم کسی است که از خیر این شب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که
هر که در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت
ده مرتبه بخواند نمیرد دل او در روزی که دلها از ترس مرده باشند و نمیرد تا آنکه صد ملک را
ببیند که او را ایمن گردانند از عذاب الهی سی نفر ایشان بشارت دهند او را به بهشت
و سی نفر ایشان باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میداشتند و سی نفر ایشان باشند
که در شب و روز برای او استغفار میکردند در ساعات شب و روز و ده نفر که او را حفظ
میکردند از شر دشمنان و منقول است که اللهم اقسم لنا من خشیتک ما یحول بیننا
حضرت رسول ص در این شب این دعا را میخواندند خداوندا قسمت کن برای من از ترس خود آنچه حایل شود میان من
و بین معصیتک و من طاعتک ما تبلغنا به رضوانک و من الیقین ما یهون
و میان نافرمانی خود و از فرمان برداری و آنچه برساند ما را بسبب آن بخوشنودی خود و از آنچه یقین او آسان شود
علینا به مصیبات الدنیا اللهم امتعنا باسماعنا و ابصارنا و قوتنا ما
بر ما بسبب او مصیبتهای دنیا بارخدایا بهره ور کن ما را بگوشهای ما و دیدهای ما و توانائی ما ما دام که
احییتنا و اجعله الوارث منا و اجعل ثارنا علی من ظلمنا و انصرنا علی من عادانا
زنده داری ما را و بگردان آن را میراث برنده از ما و بگردان مطالبه خون ما را بر آنکه ستم کرده ما را و یاری ده ما را بر آنکه دشمنی
کرده ما را و مگردان ما را مصیبت در دین ما و مگردان دنیا را بزرگترین آهنگ و منتهای رسیده دانش ما
و لا تجعل مصیبتنا فی دیننا و لا تجعل الدنیا اکبر همنا و لا مبلغ علمنا و لا
تسلط علینا من لا یرحمنا برحمتک یا ارحم الراحمین و این دعای جامع کاملیست
و دست مده بر ما آنرا که رحم نکند بر ما برحمت خود ای رحیم ترین رحم کنندگان و متضمن جمیع مطالب

دنیا و آخرت و چون دعای کمیل بن زیاد که از خواص اصحاب امیرالمؤمنین است بهترین
دعاهاست و از دعاهای این شب است و در اوقات دیگر نیز میتوان خواند با ترجمه در اینجا ایراد
مینمائیم که در وقت خواندن متذکر معانی آن باشند تا فائده‌اش تمام‌تر و ثوابش عظیم‌تر باشد
بدانکه سید جلیل ابن طاوس در کتاب اقبال روایت کرده است که کمیل بن زیاد گفت روزی
با مولای خود حضرت امیرالمؤمنین در مسجد بصره نشسته بودم شب نیمه شعبان مذکور شد
حضرت فرمود که هر بنده که این شب را بعبادت احیا کند و دعای حضرت خضر را در این شب
بخواند البته دعای او مستجاب گردد چون حضرت بمنزل خود مراجعت نمود شب خدمت
او رفتم چون مرا دید پرسید بچه کار آمده ای کمیل گفتم یا امیرالمؤمنین بطلب دعای خضر
آمده‌ام فرمود بنشین ای کمیل چون این دعا را حفظ نمائی در هر شب جمعه یا در هر ماهی
یکمرتبه یا در سالی یکمرتبه یا در عمری یکمرتبه بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو بشود
و یاری کرده شوی و روزی داده شوی و البته آمرزیده شوی ای کمیل طول صحبت
و خدمت تو موجب آن شد که ترا بچنین نعمتی گرامی ممتاز و سرافراز گردانم
پس گفت بنویس و دعا را املا فرمود بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی اسئلک
من نمودم و این است دعای کمیل بنام خداوند بخشنده مهربان خداوندا بدرستیکه سوال میکنم از تو
برحمتک التی وسعت کل شیء وبقوتک التی قهرت بها کل شیء وخضع لها کل
برحمت تو که فرا گرفته هر چیز را و بتوانائی تو که قهر کرده بآن هر چیز را و خاضع و منقاد گردیده برای آن
شیء وذل لها کل شیء وبجبروتک التی غلبت بها کل شیء وبعزتک التی لا یقوم
هر چیز و خوار و ذلیل شده برای آن هر چیز و بجبروت و بزرگواری تو که غالب گردیده بآن هر چیز و بعزت تو که در برابر او نمی‌ایستد
لها شیء وبعظمتک التی ملأت کل شیء وبسلطانک الذی علا کل شیء وبوجهک
برای آن چیزی و بعظمت و بزرگواری تو که پر کرده است هر چیز را و بپادشاهی تو که برتر است هر چیز را و بذات مقدس تو
الباقی بعد فناء کل شیء وباسمائک التی ملأت ارکان کل شیء وبعلمک
که باقی است بعد از فانی شدن هر چیز و بنامهای تو که پر کرده است اجزا و ارکان هر چیز را و بدانائی تو
الذی احاط بکل شیء وبنور وجهک الذی اضاء له کل شیء یا نور یا قدوس
که فرا گرفته است هر چیز را و بروشنی ذات مقدس تو که روشن شده است برای هر چیز ای روشنی ای پاک و پاکیزه
یا اول الاولین ویا آخر الآخرین اللهم اغفر لی الذنوب التی تهتک العصم
ای پیشتر از پیشینیان و ای پس‌تر از پسینیان خداوندا بیامرز از برای من گناهانی را که میدرد پرده‌های عصمت

اللهم

اللهم اغفر لی الذنوب التی تنزل النقم اللهم اغفر لی الذنوب التی تغیر
خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که فرود می‌آورد عذابها را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که تغییر میدهد
النعم اللهم اغفر لی الذنوب التی تحبس الدعاء اللهم اغفر لی الذنوب التی
نعمتها را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که حبس میکند دعا را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که
تنزل البلاء اللهم اغفر لی الذنوب التی تقطع الرجاء اللهم اغفر لی
نازل می‌گرداند بلا را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که قطع میکند امید را خداوندا بیامرز برای من
کل ذنب اذنبته وکل خطیئة اخطأتها اللهم انی اتقرب الیک بذکرک
هر گناهی را که کرده‌ام و هر خطائی را که بجا آورده‌ام خداوندا بدرستیکه تقرب می‌جویم بسوی تو بیاد کردن تو
واستشفع بک الی نفسک واسئلک بجودک ان تدنینی من قربک وان
و شفیع میگردانم ترا بسوی ذات مقدس تو و سوال میکنم از تو ببخشش تو و کرم تو که نزدیک گردانی مرا بقرب خود
توزعنی شکرک وان تلهمنی ذکرک اللهم انی اسئلک سؤال خاضع
و توفیق دهی مرا برای شکر خود و الهام نمائی مرا بذکر خود خداوندا بدرستیکه سوال میکنم مانند سوال کسی که با خضوع باشد
متذلل خاشع ان تسامحنی وترحمنی وتجعلنی بقسمک راضیا قانعا وفی
و اظهار ذلت نماید و با خشوع و گریه باشد برای آنکه با من مسامحه نمائی و رحم نمائی و بگردانی مرا بقسمت خود که برای من نموده‌ای خشنود و قانع
جمیع الاحوال متواضعا اللهم واسئلک سؤال من اشتدت فاقته
در تمام احوال و تواضع کننده و خاضع خداوندا و سوال میکنم از تو مانند سوال کسی که سخت شده است بر او فقر
وانزل بک عند الشدائد حاجته وعظم فیما عندک رغبته اللهم
و فرود آورده است بتو در نزد سختیها حاجت خود را و بزرگ شده است در آنچه نزد تست رغبت او خداوندا
عظم سلطانک وعلا مکانک وخفی مکرک وظهر امرک وغلب
بزرگست پادشاهی تو و بلند است مکان و پنهان است مکر تو و ظاهر است امر تو و غالب است
قهرک وجرت قدرتک ولا یمکن الفرار من حکومتک اللهم لا اجد
قهر تو و جاری است قدرت تو و ممکن نیست گریختن از حکومت تو خداوندا نمی‌یابم از برای
لذنوبی غافرا ولا لقبائحی ساترا ولا لشیء من عملی القبیح بالحسن مبدلا
گناهان خود آمرزنده و نه برای قبایح خود پوشنده و نه برای چیزی از عمل قبیح من بحسن تبدیل کننده
غیرک لا اله الا انت سبحانک وبحمدک ظلمت نفسی وتجرأت بجهلی و
غیر تو نیست خدائی مگر تو پاکی ترا و بحمد تو مشغولم ستم کردم بنفس خود و جرأت کردم بسبب نادانی خود

سكنت الى قديم ذكرك لي ومنك علي اللهم مولاي كم من قبيح سترته وكم

من فادح من البلاء اقلته وكم من عثار وقيته وكم من مكروه دفعته

وكم من ثناء جميل لست اهلا له نشرته اللهم عظم بلائي وافرط بي سوء

حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت بي اغلالي وحبسني عن نفعي بعد املي وخدعتني الدنيا

بغرورها ونفسي بجنايتها ومطالي يا سيدي فاسئلك بعزتك ان

لا يحجب عنك دعائي سوء عملي وفعالي ولا تفضحني بخفي ما اطلعت

عليه من سري ولا تعاجلني بالعقوبة على ما عملته في خلواتي من

سوء فعلي واساءتي ودوام تفريطي وجهالتي وكثرة شهواتي وغفلتي

وكن اللهم بعزتك لي في الاحوال كلها رؤفا وعلي في جميع الامور عطوفا

الهي وربي من لي غيرك اسئله كشف ضري والنظر في امري الهي ومولاي

اجريت علي حكما اتبعت فيه هوى نفسي ولم احترس فيه من تزيين عدوي

فغرني بما اهوى واسعده على ذلك القضاء فتجاوزت بما جرى

علي من ذلك بعض حدودك وخالفت بعض اوامرك فلك الحمد

علي

علي في جميع ذلك ولا حجة لي فيما جرى علي فيه قضاؤك والزمني فيه حكمك

وبلاؤك وقد اتيتك يا الهي بعد تقصيري واسرافي على نفسي معتذرا نادما

منكسرا مستقيلا مستغفرا منيبا مقرا مذعنا معترفا لا اجد مفرا مما

كان مني ولا مفزعا اتوجه اليه في امري غير قبولك عذري وادخالك

اياي في سعة من رحمتك اللهم فاقبل عذري وارحم شدة ضري

وفكني من شد وثاقي يا رب ارحم ضعف بدني ورقة جلدي ودقة عظمي

يا من بدء خلقي وذكري وتربيتي وبري وتغذيتي هبني لابتداء كرمك و

سالف برك بي يا الهي وسيدي وربي اتراك معذبي بنارك بعد توحيدك

وبعد ما انطوى عليه قلبي من معرفتك ولهج به لساني من ذكرك

واعتقده ضميري من حبك وبعد صدق اعترافي ودعائي خاضعا لربوبيتك

هيهات انت اكرم من ان تضيع من ربيته او تبعد من ادنيته او تشرد

من آويته او تسلم الى البلاء من كفيته ورحمته وليت شعري يا سيدي

والهي ومولاي اتسلط النار على وجوه خرت لعظمتك ساجدة وعلى

الّتی نطقت بتوحیدک صادقة وبشکرک مادحة وعلی قلوب اعترفت
زبانهائی که گویا شده بیگانگی تو راست گویان وبشکر تو مدح گویان وبر دلهائی که اعتراف کرده اند
بالهیّتک محقّقة وعلی ضمائر حوت من العلم بک حتّی صارت خاشعة و
بخدائی تو از روی یقین وبر خاطرها که احاطه کرده اند از دانائی تو تا اینکه گردیده اند با خشوع و
علی جوارح سعت الی اوطان تعبّدک طائعة واشارت باستغفارک
وبر عضوهای چند که سعی کرده اند بسوی محلهای عبادت تو بطوع ورغبت واشارت کرده به طلب آمرزش از تو
مذعنة ما هکذا الظّنّ بک ولا اخبرنا بفضلک عنک یا کریم یا ربّ وانت
از روی اذعان نیست چنین گمان ما بتو وچنین خبر نداده اند ما را بفضل تو از تو ای صاحب کرم ای پروردگار من وتو
تعلم ضعفی عن قلیل من بلاء الدّنیا وعقوباتها وما یجری فیها من المکاره
میدانی ناتوانائی مرا از اندکی از بلاهای دنیا وعقوبتهای آن وآنچه جاری میشود در دنیا از مکروهات
علی اهلها علی انّ ذلک بلاء ومکروه قلیل مکثه یسیر بقاؤه قصیر
بر اهل آن با اینکه این بلا وناخوشی است که اندک است ماندن او وکمست بقای او وکوتاه
مدّته فکیف احتمالی لبلاء الآخرة وجلیل وقوع المکاره فیها و
مدت او پس چگونه باشد تاب آوردن من بلای آخرت را ودر حالی که بزرگ واقع شود ناخوشیها که در آن می
هو بلاء تطول مدّته ویدوم مقامه ولا یخفّف عن اهله لانّه لا یکون
وحال آنکه بلائی که طولانی است مدت او ودایمست اقامت او وسبک نمیشود از اهل او زیرا که آن نمی باشد
الّا عن غضبک وانتقامک وسخطک وهذا ما لا تقوم له السّموات و
مگر از غضب تو وانتقام کشیدن تو وخشم تو وچنین امری که توان بر آن ایستاد وتاب آوردن آسمانها
الارض یا سیّدی فکیف بی وانا عبدک الضّعیف الذّلیل الحقیر
وزمین ای آقای من پس چگونه تاب آورم وحال آنکه من بنده توام ضعیف وناتوان وخوار وبیمقدار
المسکین المستکین یا الهی وربّی وسیّدی ومولای لایّ الامور
ومسکین وسکون کننده ای خدای من وپروردگار من وبزرگ من وآقای من برای کدام یک از امور
الیک اشکو ولما منها اضجّ وابکی لالیم العذاب وشدّته ام لطول البلاء
بسوی تو شکایت کنم وبرای کدام یک از آنها بگریم وفریاد کنم آیا برای عذاب دردناک وسختی آن یا برای درازی بلا و
ومدّته فلئن صیّرتنی للعقوبات مع اعدائک وجمعت بینی وبین اهل
ومدت او پس اگر بگردانی مرا در عقوبتهای با دشمنان خود وجمع کنی میان من ومیان اهل

بلائک

بلائک وفرّقت بینی وبین احبّائک واولیائک فهبنی یا الهی وسیّدی ومولای
بلای خود وجدائی افکنی میان من ومیان دوستان واولیای خود پس گرفتم ای خدای من وبزرگ من وآقای من
وربّی صبرت علی عذابک فکیف اصبر علی فراقک وهبنی صبرت علی حرّ نارک
وپروردگار من که صبر کردم بر عذاب تو پس چگونه صبر نمایم بر مفارقت تو وگرفتم که صبر کردم بر گرمی آتش تو
فکیف اصبر عن النّظر الی کرامتک ام کیف اسکن فی النّار ورجائی عفوک
پس چگونه صبر نمایم برگردیدن از نظر کردن بسوی کرامت تو آیا چگونه ساکن شوم در آتشها که امید من آن بوده که از عفو تو
فبعزّتک یا سیّدی ومولای اقسم صادقا لئن ترکتنی ناطقا لاضجّنّ الیک بین
پس بعزت تو ای بزرگ من وآقای من وصاحب اختیار من قسم می خورم براستی که اگر رها گذاری مرا گویا هر آینه خروش برآورم بسوی تو در میان
اهلها ضجیج الآملین ولاصرخنّ الیک صراخ المستصرخین ولابکینّ علیک
اهل جهنم خروش امیدواران وناله کنم بسوی تو ناله استغاثه کنندگان وگریه کنم از محرومی از رحمت تو ولطف
بکاء الفاقدین ولانادینّک این کنت یا ولیّ المؤمنین یا غایة آمال العارفین
تو گریستن آنها که دوست خود گم کرده باشند والبته فریاد برآورم ونداکنم ترا که کجائی ای دوست مؤمنان ای نهایت آرزوهای عارفان
یا غیاث المستغیثین یا حبیب قلوب الصّادقین ویا اله العالمین افتراک
ای فریادرس یاری جویان ای دوست دلهای راست گویان ای خدای عالمیان آیا پس می بینی
سبحانک یا الهی وبحمدک تسمع فیها صوت عبد مسلم سجن فیها بمخالفته و
تنزیه میکنم ترا ای خداوند من وبحمد تو مشغولم وحال اگر بشنوی تو در جهنم صدای بنده مسلمانی را که در زندان کرده باشند آنرا بسبب مخالفت
ذاق طعم عذابها بمعصیته وحبس بین اطباقها بجرمه وجریرته وهو یضجّ
وچشیده باشد مزه عذاب ترا بنافرمانی خود وبند کرده باشند در میان طبقات جهنم بجرم وجنایت او واو خروش برآرد
الیک ضجیج مؤمّل لرحمتک ویناد یک بلسان اهل توحیدک ویتوسّل الیک
بسوی تو مانند خروش کسی که امیدوار از رحمت تو باشد وندا کند ترا بزبان یگانه پرستان تو وتوسل جوید بسوی تو
بربوبیّتک یا مولای فکیف یبقی فی العذاب وهو یرجو ما سلف من حلمک
به پروردگاری تو ای آقای من پس چگونه باقی ماند در عذاب وحال آنکه امیدوار است آنچه پیش گذشته از بردباری
ورأفتک ورحمتک ام کیف تؤلمه النّار وهو یأمل فضلک ورحمتک
ومهربانی تو ورحم کردن تو آیا چگونه بسوزد او را آتش واو امیدوار فضل ترا ورحمت ترا
ام کیف یحرقه لهیبها وانت تسمع صوته وتری مکانه ام کیف یشتمل علیه زفیرها
آیا چگونه بسوزد او را زبانه آتش وتو بشنوی صدای او را ومی بینی جای او را آیا چگونه مشتمل شود بر او زبانهای

وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ اَمْ كَيْفَ يَتَغَلْغَلُ بَيْنَ اَطْباقِها وَاَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ اَمْ كَيْفَ

و تو دانائی ناتوانی او را آیا چگونه مضطرب بشد در میان طبقات جهنم و تو دانائی راستگوئی او را آیا چگونه

تَزْجُرُهُ زَبانِيَتُها وَهُوَ يُناديكَ يا رَبَّهُ اَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ في عِتْقِهِ مِنْها

زجر نمایند او را [illegible] و او ندا کند ترا ای پروردگارم آیا چگونه امید دارد از فضل تو در آزاد کردن از جهنم

فَتَتْرُكُهُ فيها هَيْهاتَ ما ذلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلاَ الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلا مُشْبِهٌ

[illegible] این حال [illegible] از فضل تو و نه شبیه است

لِما عامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدينَ مِنْ بِرِّكَ وَاِحْسانِكَ فَبِالْيَقينِ اَقْطَعُ لَوْلا ما حَكَمْتَ

بآنچه معامله کنی بآن یگانه پرستان از نیکی تو و احسان پس بیقین قطع دارم که اگر نه آن بود که حکم

بِهِ مِنْ تَعْذيبِ جاحِديكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ اِخْلادِ مُعانِديكَ لَجَعَلْتَ النّارَ

[illegible] عذاب کردن منکران خداوندی خود را و مقرر گردانیدی که همیشه در جهنم بداری معاندان خداوندی خود را [illegible]

كُلَّها بَرْداً وَسَلاماً وَما كانَتْ لِاَحَدٍ فيها مَقَرّاً وَلا لكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ اَسْماؤُكَ

[illegible] سرد و سلامت [illegible] احدی را در آن قرار و نه [illegible] لیکن مقدس است نامهای تو

اَقْسَمْتَ اَنْ تَمْلَاَها مِنَ الْكافِرينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنّاسِ اَجْمَعينَ وَاَنْ تُخَلِّدَ

قسم یاد کرده [illegible] از کافران از جنیان و آدمیان همه و اینکه همیشه بداری

فيهَا الْمُعانِدينَ وَاَنْتَ جَلَّ ثَناؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئاً وَتَطَوَّلْتَ بِالْاِنْعامِ مُتَكَرِّماً

در جهنم معاندان را [illegible] ابتدا کننده [illegible] نعمت دادن کرم کننده

اَفَمَنْ كانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كانَ فاسِقاً لا يَسْتَوُونَ اِلهي وَسَيِّدي فَاَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ

آیا کسی بود مؤمن مانند کسی است که بود فاسق مساوی نیستند ای خدای من و آقای من پس سوال میکنم از تو بقدرت

الَّتي قَدَّرْتَها وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتي حَتَمْتَها وَحَكَمْتَها وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ اَجْرَيْتَها

[illegible] مقرر کرده [illegible] محکم کرده [illegible] که آن [illegible]

اَنْ تَهَبَ لي في هذِهِ اللَّيْلَةِ وَفي هذِهِ السّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ اَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ

[illegible] و در این ساعت هر جرمی که کسب کرده [illegible] و هر گناهی را که [illegible]

وَكُلَّ قَبيحٍ اَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ

[illegible] پنهان کرده [illegible] خواه آشکار

وَكُلَّ سَيِّئَةٍ اَمَرْتَ بِاِثْباتِهَا الْكِرامَ الْكاتِبينَ الَّذينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ

[illegible] که موکل گردانیده [illegible]

ما يكون

ما يَكُونُ مِنّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُوداً عَلَيَّ مَعَ جَوارِحي وَكُنْتَ اَنْتَ الرَّقيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرائِهِمْ

آنچه صادر میشود از من و گردانیدی ایشانرا شاهد بر من با اعضای بدن من گواهی خواهند داد و بودی تو مطلع بر من از پس ایشان

وَالشّاهِدَ لِما خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ اَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَاَنْ تُوَفِّرَ

و گواه بر آنچه پنهان است از ایشان و برحمت خود پنهان کردی آنرا و بفضل خود پوشیدی آنرا و اینکه بسیار گردانی

حَظّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ اَوْ اِحْسانٍ تُفَضِّلُهُ اَوْ بِرٍّ تَنْشُرُهُ اَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ اَوْ ذَنْبٍ

بهره مرا از هر نیکی که فرستی آنرا و احسانی که تفضل نمائی آنرا یا خوبی که پهن نمائی آنرا یا روزی که گشاده کنی یا گناهی را

تَغْفِرُهُ اَوْ خَطَأٍ تَسْتُرُهُ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ يا اِلهي وَسَيِّدي وَمَوْلايَ وَمالِكَ

که بیامرزی یا خطائی که بپوشی آنرا ای پروردگار من ای پروردگار من ای پروردگار من ای خدای من و آقای من و صاحب اختیار

رِقّي يا مَنْ بِيَدِهِ ناصِيَتي يا عَليماً بِضُرّي وَمَسْكَنَتي يا خَبيراً بِفَقْري وَفاقَتي يا رَبِّ

بندگی من ای آنکه بدست اوست موی پیشانی من ای دانا بر بدحالی من و بیچارگی من ای مطلع بر فقر من و حاجت من ای پروردگار

يا رَبِّ يا رَبِّ اَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَاَعْظَمِ صِفاتِكَ وَاَسْمائِكَ

ای پروردگار من ای پروردگار من سوال میکنم از تو بحق پاکی تو و بزرگترین صفات تو و نامهای تو

اَنْ تَجْعَلَ اَوْقاتي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً

اینکه بگردانی اوقات مرا در شب و روز بیاد خود گویا و آبادان و بخدمت تو پیوسته شده

وَاَعْمالي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتّى تَكُونَ اَعْمالي وَاَوْرادي كُلُّها وِرْداً واحِداً

و اعمال مرا نزد خود پسندیده تا آنکه باشد کارهای من و وردهای من همه یک ورد

وَحالي في خِدْمَتِكَ سَرْمَداً يا سَيِّدي يا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلي يا مَنْ اِلَيْهِ شَكَوْتُ

و حال من در خدمت تو پیوسته همیشه ای آقای من ای آنکه بر اوست اعتماد من ای آنکه بسوی او شکایت کردم

اَحْوالي يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ قَوِّ عَلى خِدْمَتِكَ جَوارِحي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزيمَةِ

احوال خود را ای پروردگار من ای پروردگار من ای پروردگار من توانا گردان بر خدمت خود اعضای مرا و محکم کن بر عزم بندگی

جَوانِحي وَهَبْ لِيَ الْجِدَّ في خَشْيَتِكَ وَالدَّوامَ فِي الْاِتِّصالِ بِخِدْمَتِكَ

دل مرا و ببخش مرا جد در ترس خود و مداومت در متصل بودن بخدمت تو

حَتّى اَسْرَحَ اِلَيْكَ في مَيادينِ السّابِقينَ وَاُسْرِعَ اِلَيْكَ فِي الْمُبادِرينَ

تا روان شوم بسوی تو در میدانهای پیشی گیرندگان و شتاب نمایم بسوی تو در پیشی گیرندگان

وَاَشْتاقَ اِلى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتاقينَ وَاَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصينَ وَاَخافَكَ

و مشتاق گردم بسوی قرب تو در میان مشتاقان و نزدیک شوم بتو مانند نزدیک شدن مخلصان و بترسم

فی غایة الموقنین واجمع فی جوارک مع المؤمنین اللّهمّ ومن ارادنی فکده واجعلنی
برسیدن صاحبان یقین وجمع آریم در همسایگی قرب تو با مؤمنان خداوندا هرکه اراده کند مرا به بدی تو برگردان مکر او

من احسن عبادک نصیباً عندک واقربهم منزلةً منک واخصّهم زلفةً
از نیکوترین بندگان خود در بهره نزد تو ونزدیک ترین ایشان در منزلت نسبت بتو ومخصوص ترین ایشان در قرب

لدیک فانّه لا ینال ذلک الّا بفضلک وجُد لی بجودک واعطف علیّ بمجدک
نزد تو زیرا که نمی توان رسید باین مرتبه مگر بفضل تو وبخشش کن برای من بکرم خود ومهربانی کن بر من به بزرگواری خود

واحفظنی برحمتک واجعل لسانی بذکرک لهجاً وقلبی بحبّک متیّماً ومُنّ
ونگاه دار مرا برحمت خود وبگردان زبان مرا بیاد خود گویا ودل مرا بدوستی خود دلباخته ومنت نه

علیّ بحسن اجابتک واقلنی عثرتی واغفر لی زلّتی فانّک قضیت علی عبادک
بر من به نیکوئی اجابت خود ودرگذر از لغزش من وبیامرز گناه مرا بدرستیکه تو حکم کرده بر بندگان خود

بعبادتک وامرتهم بدعائک وضمنت لهم الاجابة فالیک یا ربّ نصبت
به بندگی خود وفرمان داده ای ایشان را بخواندن خود وضامن شده برای ایشان اجابت خواندن را پس بسوی تو ای پروردگار من برداشتم

وجهی والیک یا ربّ مددت یدی فبعزّتک استجب لی دعائی وبلّغنی منای
روی خود را وبسوی تو ای پروردگار کشیده ام دست خود را پس بعزت تو سوگند میدهم ترا که مستجاب گردان دعای مرا وبرسان مرا بآرزوی من

ولا تقطع من فضلک رجائی واکفنی شرّ الجنّ والانس من اعدائی یا
وقطع مکن از فضل خود امید مرا ودفع کن از من بدی جنیان وآدمیان که دشمنان من باشند ای

سریع الرّضا اغفر لمن لا یملک الّا الدّعاء فانّک فعّال لما تشاء یا
زود خوشنود شونده بیامرز کسی را که از دست او نمی آید مگر خواندن ترا پس بدرستیکه تو کننده آنچه را که خواهی ای

من اسمه دواء وذکره شفاء وطاعته غنیً ارحم من رأس ماله الرّجاء
آنکه نام او دوای همه دردهاست ویاد او شفای بیماریها وفرمان برداری او توانگری است رحم کن کسی را که سرمایه اش امید است

وسلاحه البکاء یا سابغ النّعم یا دافع النّقم یا نور المستوحشین فی
وحربه اش گریه است ای صاحب نعمت کامل ای دفع کننده عذابها ای روشنائی وحشت یافتگان

الظّلم یا عالماً لا یعلّم صلّ علی محمّد وآل محمّد وافعل بی ما انت اهله
در تاریکیها ای دانائی که نیاموخته رحمت بفرست بر محمد وآل محمد وبکن بمن آنچه تو سزاوار آنی

وصلّی الله علی رسوله والائمّة المیامین من آله وسلّم تسلیماً کثیراً
ودرود فرستاده خدا بر فرستاده خود وبر پیشوایان صاحب برکت که آل اویند وسلام فرستاده سلام بسیار

فصل پنجم

ماه شعبان بقیه اعمال

فصل پنجم در بقیه اعمال ماه شعبان از حضرت امام رضا منقولست که هرکه سه روز از آخر ماه
شعبان را روزه بدارد وبماه مبارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب روزه دو ماه
متوالی برای او بنویسد وابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعه آخر ماه شعبان
بخدمت حضرت امام رضا رفتم حضرت فرمود که ای ابا الصلت اکثر ماه شعبان رفت
واین جمعه آخر آنست پس تدارک وتلافی کن آنچه از این ماه مانده است تقصیرها را که کرده در
ایام گذشته این ماه وبر تو باد که روآوری بر آنچه نافع است برای تو ودعا
واستغفار بسیار بکن وتلاوت قرآن مجید بسیار بکن وتوبه بکن بسوی حق تعالی از گناهان
خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص کرده باشی نفس خود را از برای خدا ومگذار در
گردن خود امانت وحق کسی را مگر آنکه ادا کنی ومگذار در دل خود کینه کسی را مگر آنکه بیرون کنی
ومگذار گناهی را که کرده مگر آنکه ترک کنی واز خدا بترس وتوکل کن بر خدا در پنهان وآشکار
امور خود وهرکه بر خدا توکل کند خدا بس است او را وبسیار بخوان در بقیه این ماه این دعا را

اللّهمّ ان لم تکن غفرت لنا فیما مضی من شعبان فاغفر لنا فیما بقی منه بدرستیکه حق تعالی
بارخدایا اگر نبوده باشی که آمرزیده باشی ما را در آنچه گذشته است از ماه مبارک شعبان پس بیامرز ما را در آنچه باقی مانده است از این ماه آزاد میکند
بندهای بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه رمضان وبسند بسیار معتبر منقولست که حضرت
صادق ع در شب آخر ماه شعبان وشب اول رمضان این دعا را میخواندند

اللّهمّ انّ هذا الشّهر المبارک الّذی انزلت فیه
خداوندا بدرستیکه این ماه با برکت که فرستاده در آن

القرآن وجعلته هدیً للنّاس وبیّنات من الهدی والفرقان قد حضر فسلّمنا فیه
قرآن را وگردانیدی او را هدایت از برای مردمان وروشن از هدایت وفرق کننده میان حق وباطل بتحقیق حاضر شد سالم دار ما را

وسلّمه لنا وتسلّمه منّا فی یسرٍ منک وعافیةٍ یا من اخذ القلیل وشکر الکثیر اقبل
در آن وسالم دار آن را از ما وحال آنکه بوده باشد در آسانی از جانب تو وعافیت ای آنکه فرا گرفته عمل اندک را وعطا داده بسیار

منّی الیسیر اللّهمّ انّی اسئلک ان تجعل لی الی کلّ خیرٍ سبیلاً ومن کلّ ما لا تحبّ مانعاً
بپذیر از من عمل اندک را بارخدایا بدرستیکه سوال میکنم از تو اینکه بگردانی برای من راهی بسوی هر خیری وازهرچه دوست نداری مانعی

یا ارحم الرّاحمین یا من عفا عنّی وعمّا خلوت به من السّیّئات یا من لم
ای رحیم ترین رحم کنندگان ای آنکه درگذشته است از من واز آنچه در خلوت کرده ام از بدیها ای آنکه

یؤاخذنی بارتکاب المعاصی عفوک عفوک عفوک یا کریم الهی وعظتنی
مواخذه نکردی مرا بارتکاب گناهان عفو فرما بعفو خود ای بزرگوار ای خدای من پند دادی مرا

فلم انته وزجرتني عن محارمك فلم انزجر فما عذري فاعف عني يا كريم عفوك

پس باز نایستادم و منع کردی مرا از محرمات خود پس ممنوع نگشتم پس چیست عذر من پس درگذر از من ای بزرگوار از عفو خود

عفوك اللهم اني اسئلك الراحة عند الموت والعفو عند الحساب عظم

و درگذشتن خود خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم از تو آسایش را در نزد مردن و درگذشتن نزد حساب عظیم بزرگ

الذنب من عبدك فليحسن العفو من عندك يا اهل التقوى ويا اهل المغفرة

گناه از بنده تو پس باید که نیکو باشد از نزد تو ای سزاوار پرهیزکاری ای سزاوار آمرزش

عفوك عفوك اللهم اني عبدك ابن عبدك ابن امتك ضعيف فقير الى

درگذر از من بعفو خود بار خدایا بدرستیکه من بنده تو پسر بنده تو پسر کنیز تو ناتوانم و محتاجم بسوی

رحمتك وانت منزل الغنى والبركة على العباد قاهر مقتدر احصيت

رحمت تو و تو فرود آورنده بی نیازی و برکتی بر بندگان تو غالب و توانائی شمردی

اعمالهم وقسمت ارزاقهم وجعلتهم مختلفة السنتهم والوانهم خلقا

کردار ایشان را و قسمت کردی روزیهای ایشان را و گردانیدی ایشان را مختلف زبانهای ایشان و رنگهای ایشان آفریدی

من بعد خلق لا يعلم العباد علمك ولا يقدر العباد قدرك وكلنا فقير

آفرینش بعد از آفرینش ندانند بندگان دانش ترا و طاقت ندارند بندگان قدرت ترا و همه محتاجیم

الى رحمتك فلا تصرف عني وجهك واجعلني من صالح خلقك في العمل

بسوی رحمت تو پس مگردان از من روی خود را و بگردان مرا از شایسته ترین آفریدگان خود در کردار

والامل والقضاء والقدر اللهم ابقني خير البقاء وافنني خير الفناء على

و امید و در حکم خود و اندازه کردن خود ای خدای من باقی دار مرا بهترین باقی داشتن و فانی کن مرا بهترین فانی

موالاة اوليائك ومعاداة اعدائك والرغبة اليك والرهبة منك

دوست داشتن دوستان تو و دشمنی دشمنان تو و خواهشمندی بسوی تو و ترسیدن از تو

والخشوع والوفاء والتسليم لك والتصديق بكتابك واتباع سنة

و فروتنی کردن و وفا نمودن و گردن نهادن برای تو و تصدیق نمودن کتاب تو و پیروی نمودن بطریقه

رسولك اللهم ما كان في قلبي من شك او ريبة او جحود او قنوط او فرح

فرستاده تو بار خدایا آنچه باشد در دل من از شک یا تهمت یا انکار حق یا نومیدی یا شادی

او بذخ او بطر او خيلاء او رياء او سمعة او شقاق او نفاق او كفر

یا سرکشی یا گناه یا فخر یا ریا یا سمعه یا بدبختی یا دورویی یا ناسپاسی

اوفسوق

او فسوق او عصيان او عظمة او شيء لا تحب فاسئلك يا رب ان تبدلني

یا گناه یا نافرمانی یا بزرگی یا چیزی که دوست نداری پس سوال میکنم از تو ای پروردگار من اینکه بدل

مكانه ايمانا بوعدك ووفاء بعهدك ورضى بقضائك وزهدا في الدنيا

برای من بجای آن تصدیق کردن بوعده تو و وفا کردن به پیمان تو و رضا به قسمت تو و بی رغبتی در دنیا

ورغبة فيما عندك واثرة وطمانينة وتوبة نصوحا اسئلك ذلك

و خواهشمندی در آنچه نزد تست و عطا که بان مشغول باشم و آرام دل و توبه خالص میخواهم از تو آنرا

يا رب العالمين الهي انت من حلمك تعصى فكانك لم تر ومن كرمك وجودك

ای پروردگار عالمیان ای خدای من تو از بردباری معصیت کرده میشوی پس گویا که تو ندیده آنرا و از بزرگواری خود و

تطاع فكانك لم تعص وانا ومن لم يعصك سكان ارضك فكن علينا

اطاعت کرده میشوی پس گویا که تو نافرمانی کرده نشده و من و آنکه نافرمانی ترا نکرده ساکنان زمین توایم پس باش بر ما

بالفضل جوادا وبالخير عوادا يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد واله

بتفضل بخشنده و بخیر بسیار بازگردنده ای رحم ترین رحم کنندگان و رحمت فرستد خدا بر محمد و آل او

صلوة دائمة لا تحصى ولا تعد ولا يقدر قدرها غيرك يا ارحم الراحمين

رحمتی که همیشه باشد شمرده نشود و اندازه نشود و اندازه نکند اندازه آنرا غیر تو ای بخشنده ترین بخشندگان

واما نمازهای مخصوصه که باسانید معتبره وارد شده و بعضا ذکر کرده اند

اول صد رکعت با حمد و توحید یک مرتبه و بعد از فارغ شدن سوره حمد هفتاد

مرتبه دوم چهار رکعت با حمد و توحید و معوذتین هر یک ده مرتبه سیم دو رکعت در هر

یکی حمد و بیست و پنج مرتبه توحید چهارم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه

توحید پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد دفعه

صلوات بر محمد و آل محمد ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید هفتم دو

رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید هشتم دو رکعت در رکعت اول حمد و آیه

آمن الرسول تا آخر سوره و پانزده مرتبه توحید و در دوم حمد و آیه قل انما انا بشر و

پانزده مرتبه توحید نهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه اذا جاء نصر الله دهم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و آیة الکرسی یک مرتبه و سوره انا اعطیناک الکوثر

سه مرتبه یازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون

دوازدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره الهیکم التکاثر سیزدهم

دو رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره والتین چهاردهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و پنج
مرتبه سوره والعصر پانزدهم چهار رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد
و ده مرتبه توحید و بعد از نماز ده مرتبه یا رب ارحمنا و ده مرتبه یا رب تب علینا و ...
یکمرتبه توحید و ده مرتبه سبحان الله ای خدا رحم کن ما را الذی یحیی ای خدا توبه بپذیر ما را
الموتی و یمیت الاحیاء و هو علی کل شیء قدیر شانزدهم اگر زنده بگیرد دو رکعت در هر رکعت
حمد و یکمرتبه آیة الکرسی و پانزده مرتبه توحید هفدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و هفتاد و یکمرتبه توحید و بعد از
هفتاد مرتبه استغفار هجدهم ده رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه توحید نوزدهم
دو رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه آیه قل اللهم مالک الملک بیستم چهار رکعت در
هر رکعت حمد و پانزده مرتبه سوره اذا جاء نصر الله بیست و یکم هشت رکعت در هر
رکعت حمد و یکمرتبه توحید و معوذتین بیست و دوم دو رکعت در هر رکعت حمد
و یکمرتبه قل یا ایها الکافرون و پانزده مرتبه توحید بیست و سیم سی رکعت در هر رکعت
حمد و یکمرتبه سوره اذا زلزلة بیست و چهارم دو رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه
سوره اذا جاء نصر الله بیست و پنجم ده رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه الهیکم التکاثر بیست
ششم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه آیه آمن الرسول بیست و هفتم دو رکعت
در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی بیست و هشتم چهار رکعت در هر رکعت
حمد و یکمرتبه توحید و معوذتین بیست و نهم ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه
و هر یک از الهیکم التکاثر و توحید و معوذتین ده مرتبه سیام دو رکعت در هر رکعت
حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد

باب سیم در بیان مجملی از فضایل و اعمال ماه مبارک رمضان و در آن هشت فصل است

فصل اول در بیان فضیلت این ماه مبارک است باید دانست که ماه رمضان ماه
خداوند عالمیان است و بهترین ماهها است چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا ع
روایت کرده اند که حضرت رسول ص در آخر ماه شعبان خطبه خواندند و فرمودند که ایها
الناس بدرستی که رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهیست که نزد خدا
بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهایش
بهترین ساعتها است این ماهیست که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا و گردیده اید
در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب

عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است و دعای شما در آن مستجاب است پس سؤال کنید
از پروردگار خود بنیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق
دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدرستی که شقی
و بدعاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی
و تشنگی شما در این ماه گرسنگی و تشنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و
مسکینان خود و تعظیم نمایید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش
نمایید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید
دیدههای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای
خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند
بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید بسوی خدا
دستهای خود را بدعا در وقت نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتها است
نظر میکند حق تعالی در این اوقات برحمت بسوی بندگان خود و جواب میگوید ایشان را
هرگاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید ایشان را هرگاه او را ندا کنند و مستجاب میگرداند
هرگاه او را دعا کنند ای گروه مردمان بدرستی که جانهای شما در گرو کردههای شما است
پس آزاد کنید آنها را بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گران بار است از گناهان شما پس سبک
گردانید آنها را بطول دادن سجدهها و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است بعزت خود
که عذاب نکند نمازگذارندگان و سجده کنندگان را و نترساند ایشان را با آتش جهنم در
روز قیامت ایها الناس هرکه افطار نماید روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد
بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از صحابه گفتند
یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید از آتش جهنم با افطار
فرمودن روزه داران اگرچه بنصف دانه خرما باشد و اگرچه بیک شربت آبی باشد
بدرستی که خدا این ثواب را میدهد بکسی که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس
هرکه خلق خود را در این ماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزی که قدمها بر آن لغزد و
هرکه سبک گرداند در این ماه خدمت کنیز و غلام خود را حق تعالی در قیامت حساب
او را آسان گرداند و هرکه در این ماه شر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را
در قیامت از او باز دارد و هرکه در این ماه یتیم بی پدر را گرامی دارد خدا او را در قیامت

گرامی دارد و هر که در این ماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در
در قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع
رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنتی در این ماه بکند حق تعالی برای او برائت از آتش جهنم
بنویسد و هر که در این ماه نماز واجبی را ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب
که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار صلوات بر من و آل من فرستد خدا
سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزی که ترازوهای اعمال سبک باشد و کسی که یک
آیه از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها
الناس بدرستی که درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود
که بر روی شما نبندد و درهای جهنم در این ماه بسته است از خدا سؤال کنید که بر شما نگشاید
و شیاطین را در این ماه غل میکنند پس سؤال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نگرداند
و ایضا از حضرت امیرالمؤمنین منقول است که در ماه رمضان خطبه خواندند و فرمودند ایها
الناس این ماهیست که خدا از سایر ماهها فضیلت عظیم داده است مانند فضیلت
ما اهل بیت بر سایر مردم و در این ماه گشاده میشود درهای آسمان و درهای بهشت و در
های رحمت و بسته میشود درهای جهنم و در این ماه شنیده میشود نداهای مؤمنان
و مستجاب میگردد دعاهای ایشان و رحم میکند گریه های ایشان را و در این ماه شبی هست
که در آن شب ملائکه آسمان و زمین فرو می آیند و سلام میکنند بر مردان و زنان روزه دار
با رخصت پروردگار خود تا طلوع صبح و آن شب قدر است که حق تعالی مقدر کرده است
در آن شب ولایت و امامت مرا پیش از آنکه آدم را خلق کند بدو هزار سال عبادت آن شب بهتر
از عبادت هزار ماه و روزه آن روز بهتر است از روزه هزار ماه ایها الناس بدرستیکه آفتاب
ماه رمضان و ماههای آن طالع میشوند بر مردان و زنان روزه دار با رحمت و این ماه
شما مانند ماههای دیگر نیست و روزها بهترین روزهاست و شبها بهترین شبهاست
و دیوان و شیاطین در این ماه غل کرده که در زندان اند و زیاده میکند خدا در این ماه روزیها
و عمرها را و مینویسند و مقدر میگردانند در این ماه حاجیان بیت الله را و در این ماه
حق تعالی رو میکند بسوی اهل ایمان با آمرزش و فیروزی و رحمت و روزی و خوشنودی
خداوند جزا دهنده ای روزه دار بیندیش پس کار خود را بکن بدرستیکه این ماه مهمان
پروردگار خودی نظر کن و تامل نما که چگونه خواهی بود در شب خود و در روز خود

و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود پس نظر کن که شبها
در خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباشی پس بیرون رود ماه و گناهان تو بر تو باقی مانده
باشد پس در هنگامی که روزه داران مزدهای خود را گیرند تو از جمله زیانکاران باشی و در وقتی
که بکرامتهای خود فایز گردند تو از جمله محرومان باشی و در روزی که سعادتمند گردند
بمجاورت دوستان پروردگار خود تو از جمله رانده شدگان باشی ای روزه دار اگر تو را آقای تو
از درگاه خود برگرداند بکدام درگاه رو خواهی آورد و اگر محروم گرداند تو را پروردگار
تو که روزی خواهد داد تو را و اگر او تو را خوار کند کی تو را اکرام خواهد داشت و اگر او تو را
ذلیل گرداند کی تو را عزیز خواهد کرد و اگر تو را واگذارد کی تو را یاری خواهد کرد و اگر او تو را
از بندگان خود قبول نکند بندگی کدام خداوند را اختیار میکنی و اگر او لغزشها و گناهان تو را
نیامرزد امید بکی خواهی داشت برای آمرزش گناهان خود و اگر حق خود را که بر تو واجب گردانیده از
تو طلب نماید چه جواب در برابر خواهی گفت ای روزه دار تقرب بجوی بسوی خدا بتلاوت کردن
کتاب خدا در شبها و روزهای این ماه زیرا که کتاب خدا شفاعت کننده ایست که شفاعت او را
قبول میکنند و در قیامت شفاعت میکند برای آنها که تلاوت آن کرده اند پس بالا میروند
بدرجات بهشت بقدر تلاوت آیات قرآن ای روزه دار بشارت باد تو را که هر نفسی که در
این ماه میکشی ثواب تسبیح در نامه عمل تو مینویسند و خواب تو در این ماه عبادتست و طاعت
تو در این ماه مقبولست و گناهان تو در این ماه آمرزیده است و دعاهای تو در این ماه شنیده
شده است بمناجات و رازی که با خدا میگوئی بر تو رحم میکند بدرستی که شنیدم از
حبیب خود حضرت رسول که خداوند عالمیان را در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان
آزاد کرده ها هست از آتش جهنم که عدد ایشان را کسی بغیر از خدا نمیداند چون شب آخر ماه میشود
در آن شب آزاد میکند مثل آنچه در جمیع ماه آزاد کرده است و ایضا فرمود که هر که ماه رمضان را
روزه بدارد و نفس خود را از چیزهایی که خدا حرام کرده است نگاه دارد بهشت البته او را واجب
گردد و هر که در این ماه روزه دارد و در هیچ شب از شبهای آن بر حرام افطار نکند البته داخل
بهشت شود پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از سید انبیا که فرمود بهترین اوصیای پیغمبران
در بهترین ماهها شهید خواهد شد گفتم بهترین ماهها کدام است و بهترین اوصیا کیست
فرمود که بهترین ماهها ماه رمضانست و بهترین اوصیا تویی یا علی گفتم یا رسول الله این
البته واقع خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم بدرستی که بر انگیخته میشود بدبخت

تو بنا منه جنت بی کنند تا نه صالح و ضربتی بر سر تو خواهد زد که ریش مبارک تو از خون
سرت خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند و حضرت از منبر بر آمد و ایضا
از حضرت رسول صلعم منقولست بسندهای معتبر که فرمود ایها الناس هر که وارد شود برا و ماه
رمضان پس روزه دارد روزها را و بایستد بنماز و عبادت قدر مقرری از شبها را
و نمازهای او را در اوقات فضیلت بجا آورد و مبادرت کند بنماز جمعه آن و بامداد
بنماز عیدان حاضر شود پس دریافته خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز میگردد بجایزها
و بخششهای تبارک خدا و بخششهای خدا مانند بخششهای بندگان نیست فصل دویم در
بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن معتبر است بدانکه روزه بازداشتن خود است
از چیزی چند که روزه را میشکند از طلوع صبح صادق تا برطرف شدن سرخی از جانب
مشرق بنا بر مشهور یا پنهان شدن قرص آفتاب یعنی برطرف شدن شعاع آن از
کوهها و عمارات مرتفعه و قول اول احوط است با نیت قربه پس باید که بداند آنچیزها
تا نیت تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار هست در آنها اگر قصد کند ترک
همه را از برای رضای خدا ظاهرا کافی باشد اما بهتر آنست که آنچه متفق باشد وجوب
ترک آنها قصد کند ترک آنها را بعنوان وجوب و آنچه خلافی باشد قصد ترک آنها کند
احتیاطا و آنچه بی دغدغه مکروه باشد قصد ترک آنها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع
محرمها را ضم کند بهتر است و اما آنها که واجبست ترک آنها کردن اول و دویم چیز خوردن
و چیز آشامیدنست و چیزی که خوردن و آشامیدن آن متعارف و معتاد باشد در آن
خلافی نیست که مبطل صوم است و موجب قضا و کفاره هر دو میشود اگر بعنوان معتاد
بخورد و اگر بغیر معتاد باشد مانند آنکه در دماغ یا گوش بچکاند چیزی را و بحلق داخل شود
محل خلافست و همچنین خلافست در خوردن و آشامیدن چیزی چند که معتاد نباشد
خوردن و آشامیدن آن مانند سنگ و چوب و خاک و گیاهها و آب فشرده شده از گیاهها
غیر معتاد و اظهر آنست که اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب از آن واجبست و احوط آنست
که اگر بکند قضا و کفاره بعمل آورد سیم جماع کردن در قبل زنست مطلقا خواه انزال
بشود و خواه نه و فعل آن موجب قضا و کفا میشود بلا خلاف و جماع در دبر زن هرگاه
انزال شود روزه را باطل میکند و قضا و کفاره لازم میشود و مشهور آنست که جماع
در دبر بدون انزال نیز مبطل صوم و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل نمیدانند

و اول اقوی است چهارم باقی ماندنست بر جنابت تا صبح و اشهر و اقوی آنست که مبطل است
و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل ندانسته اند و بعضی قضای تنها واجب دانسته اند
و احوط آنست که اگر زن حایض پاک شود پیش از صبح غسل بکند و اگر نکند احوط آنست که غسل
کند بعد از صبح و آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند و اگر جنب را غسل متعذر باشد احوط
آنست که تیمم بکند و تیمم را نشکند تا صبح شود و خواب اول بعد از جنابت در حالی که نیت غسل
کردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن دهد جایز است و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار
نشود قضا آن روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند و آن احوط است و مشهور آنست
که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا و کفاره لازم است و این احوط
است و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا و کفاره لازم
نیست و این احوط است اگرچه در دلیلش سخنی هست و مشهور در خواب دویم وجوب
قضا است و این قول قوی نیست بلکه خلافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب را اعتقاد آنست
که در خواب سیم جنب هرگاه بصبح برسد قضا و کفاره هر دو واجبست و اقوی عدم وجوب
کفاره است و بعضی از متاخرین را اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن از احتلام حکم
خواب دویم دارد در جنابت و والد مرحوم فقیر اختیار نموده و این احوط است بلکه خالی از قوت
نیست و بدانکه در روزه قضا دیگر غیر ماه مبارک رمضان نیز خلافست که آیا باید صبح را
پاک دریابد یا نه و خوف آن نیست که در قضای ماه رمضان می باید صبح جنب نباشد و در
غیر قضا احوط آنست که اگر صبح طاهر نباشد و واجب معین نباشد آن روز را روزه ندارد
و اگر معین باشد آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند اما اگر عمدا کرده باشد دور نیست که
کفاره در کار نباشد و اگر بدهد احوطست و در روزه سنت اگر جنابت عمدا بماند تا صبح
و پیش از زوال غسل کند و نیت روزه بکند بگمان فقیر روزه اش صحیح است و اگر واجب معین
اگر عمدا نیت را ترک کند و پیش از زوال نیت کند مشهور آنست که روزه اش باطلست و قضا
میکند و کفاره واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد
و در واجب غیر معین تا زوال نیت میتوان کرد اگرچه قضای ماه رمضان باشد و در روزه سنت خلاف
نیست که اگر در شب نیت نکرده باشد و مفطری بعمل نیاورده باشد تا اول زوال نیت
میتواند کرد و بعد از زوال خلافست و بعضی گفته اند تا نزدیک بشام نیت میتواند کرد
و جمعی از محققین علما باین قائلند و نزد فقیر اقوی است و بعضی گفته اند بعد از زوال نیز

نمیتواند کرد و بعضی گفته که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزه تمام روز را می یابد و اگر بعد از
زوال نیت کند ثواب روزه بعد از نیت تا شام را می یابد پنجم رسانیدن غبار غلیظ است بحلق و بعضی
از موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی قضا تنها و بکمان فقیر مبطل نیست و احوط رعایت
مشهور است و بعضی از متاخرین ملحق ساخته اند بغبار غلیظ دود و بخار غلیظ را که از آن
اجزا منفصل شود چون دود تنور و بخار دیک و اظهر عدم بطلانست و احوط اجتناب است ششم
از دود تنباکو ششم استمناست یعنی طلب نزول منی کردن با حصول آن و موجب قضا و کفاره
است و مشهور آنست که هر گاه ملامسه و ملاعبه کند و انزال شود روزه او باطل میشود
قضا و کفاره لازم است و بعضی در این تامل نموده اند خصوصا و قتی که نسبت بحلال خود
باشد و عادتا و انزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب قضا و کفاره است مطلقا
و در نظر کردن بزن حلال یا حرام یا صدا شنیدن یا بخیال خود در آوردن هر گاه با
آمدن منی شود و قصد انزال نداشته باشد و بآن معتاد نباشد خلافست و اظهر عدم
وجوب قضا و کفاره است هفتم قی کردن است عمدا و اکثر موجب قضای تنها میدانند
و بعضی قضا و کفاره هر دو را واجب میدانند و بعضی هیچیک را واجب نمیدانند و مسئله
مشکل است و وجوب قضا تنها خالی از قوتی نیست و مشهور آنست که هر گاه قی بی
اختیار بیرون آید قضا لازم نیست و بعضی قضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیفست
هشتم حقنه است و بعضی موجب قضا و کفاره هر دو دانسته اند و بعضی موجب قضا
تنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب هیچیک ندانسته اند و بعضی حقنه مایع را موجب
قضا دانسته اند و حقنه جامد را مانند شیاف مکروه دانسته اند و بعضی مطلقا
مکروه دانسته اند و این قول اقوی است و احوط آنست که بدون ضرورت حقنه مایع
نکند و اگر بکند قضا بکند و اشهر و اقوی آنست که چکانیدن دوا در گوش موجب
فساد صوم نمیشود و سعوط در بینی هر گاه بحلق نرسد و اگر بحلق برسد ایضا اقوی آنست که
جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند و اگر بحلق رسد احوط اجتناب است
نهم دروغ گفتن بر خدا و رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است باین معنی که
دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقع بگوید بلکه کسی که اهلیت مسئله گفتن را
نداشته باشد مسئله نگوید در حرمت آن شکی نیست و بعضی در روزه موجب قضا
و کفاره میدانند و بعضی میگویند موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوتی نیست

واحوط

واحوط آنست که اگر بکند قضا کند و کفاره بدهد دهم سر فرو بردن در آبست و جمعی از موجب
قضا و کفاره میدانند و بعضی موجب قضای تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچیک
نمیدانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرمتست و عدم وجوب قضا و کفاره و بعضی گفته
اند که اگر سر را در آب فرو برد تا گردن و بدن بیرون آب باشد باز حکم ارتماس دارد و
این احوطست و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را دفعة هر چند منابت مو بیرون
باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوطست و احوط آنست که در روزه سنت نیز سر را
بآب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترکست یازدهم بلغمی که از سینه بر آید یا آ
دماغ فرود آید در فرو بردن آن سه قولست اول جواز تا آنچه بیرون می آید از سینه
مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آنچه از سر فرود آید دوم جواز ابتلاع هر دو مادامی
که بدهن نرسد و تحریم ابتلاع هر دو هر گاه بدهن برسد سیم جواز کشیدن از سینه و سر و
جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی که حکم بفساد کرده اند بعضی بقضا
تنها قائل شده اند و بعضی کفاره را نیز واجب میدانند و بعضی بکفاره جمع قائل شده اند
و کمان فقیر آنست که هیچیک لازم نمیشود اما احتیاط آنست که بعد از آنکه بفضای دهن
برسد فرو نبرد دوازدهم مشهور میان علما آنست که مکروهست زن روزه دار را در میان
آب بنشیند و بعضی گفته اند هر گاه تا کمر در آب بنشیند قضا بر آن لازم است و بعضی کفاره
را نیز لازم دانسته اند و اول اظهر است و در خوابیدن فندران و مصطکی را در بینی
فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور
میان علما آنست که اگر کسی کمان داشته باشد که شب باقیست بلکه از بیشتر هم داشته
باشد جایز است خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر معلوم شود که صبح بوده است
آنوقت که خورده یا آشامیده اگر ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست
و اگر ملاحظه نکرده خورده باشد قضا واجبست و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمضه
کند جهة وضوی نماز واجب آب بی اختیار بحلق او رود قضا بر او واجب نیست و اگر جهة
نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجبست و اگر عبث مضمضه کند و آب بحلق
فرو رود جمعی قضا را واجب دانسته اند و این احوط است و اظهر عدم وجوبست
مطلقا و در روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه سه مرتبه آب دهن را بیندازد
و این احوطست فصل سیم در سنتها و آداب روزه است مکروهست روزه دار را

بوسیدن زنان و دست بیدن ایشان مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و افرایانست
که کراهیت مخصوص بصورتیست که اینها محرک شهوت او باشند و خوف وقوع در جماع
داشته باشد و مکروه هست بچشم کشیدن چیزیکه از طعمی باشد که بحلق برسد یا دران مشکی
باشد و مشهور کراهیت بیرون آوردن خون است از بدن که باعث ضعف شود و در حجامت
احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین داخل شدن حمام که مضعف باشد و مکروه هست بوییدن
گیاهها خصوصا نرجس و لهذا است که مشک را هم نبویید و سایر بوهای خوش مکروه نیست بلکه
سنتست و از حضرت صادق ع منقولست که طیب تحفه صائم است و فرمود که هر روزه دار که
در اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل نشود و اشهر و اقوی آنست که بوییدن رایحه
غلیظه مفطر نیست و بعضی گفته اند بوییدن رایحه غلیظه که بجوف برسد موجب قضا و کفاره
میشود و احوط آنست که بوی خوش ما بیند که بدماغ بالا رود نبویید چنانچه در روایتی وارد
شده است و مکروه هست که صائم جامه که ملاصق بدنش است تر کند و مکروه هست زن صائم
که در آب نشیند چنانچه گذشت و از حضرت صادق ع منقولست که هرگاه روزه داری می باید
که روزه باشد گوش تو و چشم تو و موی تو و پوست تو و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه
از مکروهات و فرمود که باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضا از
آنحضرت منقولست که فرمود روزه نه همین از خوردن و آشامیدنست تنها بلکه باید
که در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از دروغ و بپوشانید دیدههای خود را از
حرام و باید بیکدیگر نزاع مکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ
مخورید بلکه سوگند راست نیز و دشنام مدهید و فحش مگویید و ستم مکنید و بیخردی مکنید
و دلتنگ مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت
و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ
و افترا و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را
مشرف بر آخرت بگردانید و منتظر فرج و ظهور آل محمد علیهم السلام باشید و آرزومند ثوابهای آخرت
باشید و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد به آرام دل و آرام تن و
خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت مانند بنده که از آقای خود ترسد ترسان باشید از
عذاب خدا و امیدوار باشید برحمت او و باید که پاک باشد ای روزه دار دل تو از
عیبها و باطن از حیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از گناهها و بیزاری بجویی بسوی خدا

الا انچه

۲۲

از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حق تعالی
نهی کرده است ترا از آن در آشکار و پنهان و بترسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن
اوست در پنهان و آشکار و ببخشی روح و بدن خود را بخدای عز و جل در ایام روزه خود و فارغ
گردانی دل خود را از برای محبت او و ذکر او و بدن خود را بکار فرمایی در آنچه خداوند امر کرده
است بآن و خوانده است بسوی آن اگر همه اینها را بعمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل
آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه کم کنی از آنچه بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزه
تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن بدرستیکه پدرم گفت که رسول خدا شنید که زنی در روز
روزه جاریه خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید و آن زن را گفت بخور زن گفت من روزه ام
حضرت فرمود چگونه روزه و چنان نمود دارد دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن
تنها نیست بدرستیکه حق تعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار
و گفتار بد چه بسیار کمند روزه داران و بسیار اند گرسنگی کشندگان و حضرت امیر المؤمنین ع
فرمود که چه بسیار روزه داری که بهره نیست او را از روزه بغیر تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت
کننده که نیست او را بهره از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر است از بیداری بی
ایمانان و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردانست زیرا که خواب مقربان
چون بنیت صحیح و نیت ظاهر واقع میشود از جمله عبادات ایشانست بلکه ارواح ایشان در عالم
قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خلص مؤمنان محشور میگردند و بر اسرار غیب بر تو ایشان
مطلع میگردند و آنچه از راههای قرب ایشانست و افطار خردمندان چون از راه امتثال امر
کردن حق تعالی خواسته افطار مینمایند بهتر است از روزههای احمقان که روزه را دستگاه خود
فروشی گردانیده اند و ریا و عجب و تیج میگردانند و شرایط صوم عمل نمیکنند فصل چهارم در بیان
آداب دخول ماه مبارک رمضانست سنتست طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته
اند و از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که چون هلال ماه رمضان را بدیدی اشاره بسوی
هلال مکن و رو بقبله بکن و دستها را بسوی خدا بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو ربی و ربک
اللهُ رَبُّ العالمین اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَینا بِالاَمنِ وَ الایمانِ وَ السَّلامَةِ
خدا است که تربیت کننده عالمیان است خداوندا طالع گردان هلال ما را بر ما با ایمنی و ایمان و سلامتی
وَ الاِسلامِ وَ المُسارَعَةِ اِلیٰ ما تُحِبُّ وَ تَرضیٰ اَللّٰهُمَّ بارِک لَنا فی شَهرِنا هٰذا وَ ارزُقنا
و اسلام و شتافتن بسوی آنچه دوست داری و پسندی خداوندا برکت ده برای ما در این ماه و روزی کن

خَيْرَهُ وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلَائَهُ وَفِتْنَتَهُ وبهترين دعاها دعاء هلال که

این عقیل دعاء بعمار ادر وقت

رؤيت هلال ماه مبارك رمضان واجب دانسته است الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي وَخَلَقَكَ وَقَدَّرَ

مَنَازِلَكَ وَجَعَلَكَ مَوَاقِيتَ لِلنَّاسِ اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ

عَلَيْنَا إِهْلَالًا مُبَارَكًا اللَّهُمَّ أَدْخِلْهُ

عَلَيْنَا بِالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْيَقِينِ وَالْإِيمَانِ

وَالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ

وَتَرْضَى ودر شب اول ماه جماع با حلال خود مستحب

وپسندیده است وغسل در شب اول سنت است واز حضرت صادق ع منقولست که هر که غسل

کند در شب اول ماه رمضان در نهر جاری وسی کف آب بر سر بریزد با طهارت معنوی باشد تا ماه

رمضان آینده ودر حدیث دیگر فرموده که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند بیمار نشود تا

در آن سال با تو رسد وایضا منقولست که چون ماه داخل میشد حضرت صادق ع فرزندان خود را

وصیت میفرمود که اهتمام کنید وسعی نمایید که این ماه روزها قسمت میشود واجلها و

عمرها نوشته میشود وحاجیان در این ماه مقدر میشوند که بحج بروند ودر این ماه شبی هست

که بهتر است از هزار ماه واز حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که بر شما باد در ماه رمضان باستغفار

ودعا بدرستی که دعا دفع میکند بلا را از شما واستغفار محو میکند گناهان شما را وزیارت

حضرت امام حسین ع در شب اول ماه سنت است واز حضرت صادق ع منقولست که هر که در شب

اول ماه رمضان یا شب میان یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند گناهان او بریزد مانند برگ از

درختان واز گناه بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده است وثواب حج وعمره خدا

او را عطا کند وایضا از آنحضرت منقولست که هر که در هر شب این ماه سوره انا فتحنا در نماز

نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ گردد در روایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در

شب اول ماه مبارک دو رکعت نماز بجا آورد ودر هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و سؤال

کند که حق تعالی او را کفایت بکند وخدا او را کفایت کند از آنچه میترسد در این ماه وخفته

اند از آنچه میترسد از بیماریها و دردها ونماز را شکسته میتوان کرد وسوره را از روی قرآن

میتوان خواند واگر در شب اول ماه نیت روزه تمام ماه را بکند و باز هر شب نیت کند بهتر

است چنین کند که قصد میکند که فردا روزه رمضان میدارم واجب قربة الى الله ودر

روز اول ماه سنت است که غسل کند در آب جاری وسی کف آب بر سر بریزد واز حضرت صادق منقولست

که چون در اول سال چنین کند از جمیع دردها وبیماریها ایمن باشد تمام سال ایمن باشد وایضا از آنحضرت

منقولست که هر که در روز اول این ماه کفی از گلاب بر رو بریزد از خاری وپریشانی نجات یابد واگر

بکند در روز اول از بلاها ایمن گردد وهر که یک کف گلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در آن سال از

مرض سرسام ایمن گردد ولیسند از حضرت امام محمد تقی منقولست که هر که در اول ماه دو رکعت

نماز بکند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد ودر رکعت دوم بعد از حمد سی

مرتبه انا انزلناه بخواند وبعد از نماز تصدق نکند بانچه میسر شود سلامتی این ماه را خریده است

ومندوبست در اول ماه این دعا سنت است اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا

صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى

لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ

أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا

وَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ وایضا از حضرت صادق ع منقول

قرائت که چون ماه مبارک داخل میشد حضرت رسول ص این دعا را میخواندند اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ

دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ

اللَّهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا

بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان پیش از

اول یا شب اول دو رکعت نماز بکند ودر رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند و

در رکعت دوم هر سوره که خواهد حق تعالی جمیع بدیها را از او دور گرداند ودر

حفظ خدا باشد تا سال آینده ودر شب اول یا روز اول دعای صحیفه کامله میخواند

که بهترین دعاها است وکلینی وشیخ طوسی ودیگران بسند صحیح روایت کرده اند

که حضرت امام موسی کاظم ع فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی در اول

ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوان وفرمود که هر که این دعا را از برای

رضای حق تعالی وبی شایبه اغراض فاسده بخواند خدا از او پذیرد

منه آفتی که ضرر رساند بدین و یا بدن و خوشها او را حفظ اللهم إني أسألك باسمك الذي
از شر آنچه در آن سال واقع میشود از بلاها و دعا این است بار خدایا بدرستیکه سوال میکنم از تو بحق نام تو
دان له كل شيء وبرحمتك التي وسعت كل شيء وبعظمتك التي تواضع لها كل شيء وبعزتك
که رام شده است برای او هر چیز و برحمت تو آن چنانی که فرا گرفته هر چیزی را و بعظمت آنچنانی که فروتنی کرد برای آن هر چیز و بعزت تو
التي قهرت كل شيء وبقوتك التي خضع لها كل شيء وبجبروتك التي غلبت كل شيء
که قهر و غلبه نمود هر چیز را و بقوت تو آنچنانی که خاضع گردید برای آن هر چیز و بجبروت بزرگواری آنچنانی بزرگ که غلبه نمود هر چیز
وبعلمك الذي أحاط بكل شيء يا نور يا قدوس يا أول قبل كل شيء ويا باقي بعد
و بعلم تو آنچنانی که فرا گرفته هر چیز را ای روشنی ای منزه ای اول پیش از هر چیز و ای باقی پس از
كل شيء يا الله يا رحمن صل على محمد وآل محمد واغفر لي الذنوب التي تغير النعم
هر چیز ای خدا ای بخشاینده رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز برای من گناهانی را که فرود آورد عذابها را
واغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء واغفر لي الذنوب التي تديل الأعداء و
و بیامرز برای من گناهانی را که قطع میکند امیدها را و بیامرز برای من گناهانی را که غالب میکند دشمنان را
اغفر لي الذنوب التي ترد الدعاء واغفر لي الذنوب التي يستحق بها نزول البلاء
و بیامرز برای من گناهانی را که بر میگرداند دعاها را و بیامرز برای من گناهانی را که سزاوار گردیده میشود بسبب آن فرود آمدن
واغفر لي الذنوب التي تحبس غيث السماء واغفر لي الذنوب التي تكشف الغطا
و بیامرز برای من گناهانی را که حبس میکند باران آسمان را و بیامرز از برای من گناهانی را که بر طرف میکند پردهها را
واغفر لي الذنوب التي تعجل الفناء واغفر لي الذنوب التي تورث الندم و
و بیامرز از برای من گناهانی را که شتاب میآورد نیستی و بیامرز از برای من گناهانی را که در عقب دارد پشیمانی را
اغفر لي الذنوب التي تهتك العصم وألبسني درعك الحصينة التي لا ترام
و بیامرز از برای من گناهانی را که میدرد پردههای عصمت را و بپوشان مرا بزره محکم خود که قصد کرده نمیشود
وعافني من شر ما أحاذر بالليل والنهار في مستقبل سنتي هذه اللهم رب
و عافیت ده مرا از بدی آنچه می ترسم در شب و روز در آینده سال من این سال بار خدایا پروردگار
السماوات السبع ورب الأرضين السبع وما فيهن وما بينهن ورب العرش
آسمانهای هفت گانه و پروردگار زمینهای هفت گانه و آنچه در آنهاست و آنچه در میان آنهاست و پروردگار عرش
العظيم ورب السبع المثاني والقرآن العظيم ورب إسرافيل وميكائيل و
بزرگ است و پروردگار سبع مثانی است و قرآن بزرگ است و پروردگار اسرافیل و میکائیل

جبرائيل ورب محمد صلى الله عليه وآله سيد المرسلين وخاتم النبيين أسألك
و جبرئیل و پروردگار محمد رحمت کند خدا بر او و آل او که بزرگتر فرستادگان است و آخر پیغمبران سؤال میکنم
بك وبما سميت به يا عظيم أنت الذي تمن بالعظيم وتدفع كل محذور وتعطي
از تو بحق تو و بآنچه نامیده شده بآن ای بزرگ مرتبه تو آنکه بخشش میکنی بزرگ و دفع مینمائی هر محذور را و عطا میکنی
كل جزيل وتضاعف من الحسنات بالقليل وبالكثير وتفعل ما تشاء يا قدير
هر عطای بزرگ را و افزون و چندین برابر میکنی نیکیها را بعمل اندک و بسیار و میکنی آنچه خواهی ای توانا
يا الله يا رحمن صل على محمد وأهل بيته وألبسني في مستقبل سنتي هذه سترك
ای خدا ای بخشاینده رحمت فرست بر محمد و اهل خانه او و بپوشان مرا در آینده سال من و این سال پرده
ونضر وجهي بنورك وأحبني بمحبتك وبلغني رضوانك وشريف كرامتك وجسيم
و درخشان کن روی مرا بروشنی خود و دوست دار مرا بدوستی خود و برسان مرا بخوشنودی خود و کرامت خود و بخشش
عطيتك وأعطني من خير ما عندك ومن خير ما أنت معطيه أحدا من خلقك
بزرگ مرتبه خود و عطا کن مرا از بهترین آنچه نزد تو است و از بهترین آنچه تو عطا کننده ای او را بیکی از آفریدگان خود
وألبسني مع ذلك عافيتك يا موضع كل شكوى ويا شاهد كل نجوى ويا
و بپوشان مرا با وجود آن عافیت خود ای محل هر شکایت و ای دانای هر راز و ای
عالم كل خفية ويا دافع ما تشاء من بلية يا كريم العفو يا حسن التجاوز توفني
دانای هر پنهانی و ای دفع کننده آنچه خواهی از بلا ای کریم عفو ای نیکو گذشت بمیران مرا
على ملة إبراهيم وفطرته وعلى دين محمد صلى الله عليه وآله وسنته وعلى خير
بر دین ابراهیم و فطرت او و بر دین محمد رحمت فرستد خدا بر او و آل او و طریقه او و بر بهترین
الوفاة فتوفني مواليا لأوليائك معاديا لأعدائك اللهم وجنبني في هذه
مردن پس بمیران مرا در حالیکه دوست باشم بر دوستان تو و دشمن باشم مر دشمنان ترا خداوندا و دور گردان مرا در این
السنة كل عمل أو قول أو فعل يباعدني منك واجلبني إلى كل عمل أو قول
سال از هر عمل یا گفتاری یا فعلی که دور میسازد مرا از تو و بکشان مرا بسوی هر عملی یا گفتاری
أو فعل يقربني منك في هذه السنة يا أرحم الراحمين وامنعني من كل عمل
یا فعلی که نزدیک گرداند مرا بتو در این سال ای بخشنده ترین بخشندگان و باز دار مرا از هر عملی
أو قول أو فعل يكون مني أخاف ضرر عاقبته وأخاف مقتك إياي عليه
یا گفتاری یا فعلی که صادر میشود از من می ترسم از ضرر عاقبت او و می ترسم دشمنی کردن تو مرا بر آن

ـدًا أن تصرف وجهك الكريم عنّي فأستوجب به نقصًا من حظّي عندك يا رؤوف

چهره خود را از آنکه مبادا بگردانی روی لطف گرامی خود را از من پس مستحق گردم بجهت آن کم گردد از بهره که راست نزد تو ای مهربان

يا رحيم اللهم اجعلني في مستقبل سنتي هذه في حفظك وفي جوارك وفي كنفك و

ای بخشاینده خداوندا بگردان مرا در آینده سال من این سال در حفظ خود و در سایه خود و در پناه خود

جلّلني ستر عافيتك وهب لي كرامتك عزّ جارك وجلّ ثناؤك ولا اله غيرك

و بپوشان مرا بپوشش عافیت خود و ببخش مرا بزرگی خود بلند است پناه تو و بزرگست ستودن تو و نیست پرستش سزا غیر تو

اللهم اجعلني تابعًا لصالحي من مضى من أوليائك وألحقني بهم واجعلني مسلّمًا

خداوندا بگردان مرا پیرو نیکوکاران از آنکه گذشته است از دوستان تو و در رسان مرا بایشان و بگردان مرا

لمن قال بالصدق عليك منهم وأعوذ بك اللهم أن تحيط بي خطيئتي وظلمي و

برای آنکه گویا شده براستی بر تو از ایشان و پناه میبرم بتو خداوندا از آنکه فراگیرد مرا گناه من و ستم من

إسرافي على نفسي واتّباعي لهواي واشتغالي بشهواتي فيحول ذلك بيني وبين

و تعدی من بر نفس من و پیروی من بر خواهش خود و مشغول بودن من بخواهشهای خود پس حایل شود آن میان من و میان

رحمتك ورضوانك فأكون منسيًّا عندك متعرّضًا لسخطك ونقمتك اللهم

رحمت تو و خوشنودی تو پس بوده باشم فراموش شده نزد تو در آینده مر غضب ترا و عذاب ترا خداوندا

وفّقني لكلّ عمل صالح ترضى به عنّي وتقرّبني به إليك زلفى اللهم كما كفيت نبيّك

توفیق ده مرا برای هر کرداری شایسته که خوشنود گردی بآن از من و نزدیک گردان مرا بسوی خود خداوندا چنانچه کفایت کردی پیغمبر خود

محمّدًا صلّى الله عليه وآله هول عدوّه وفرّجت همّه وكشفت غمّه وصدقته

محمد رحمت فرستد خدا براو و آل او شدت دشمن آنرا و گشودی تو اندوه او را و برطرف نمودی غم او را و راست نمودی

وعدك وأنجزت له عهدك اللهم فبذلك فاكفني هول هذه السنة

وعده خود را و روا کردی برای او عهد خود را بارخدایا پس بآن روش کفایت کن از من خوف این سال را

وآفاتها وأسقامها وفتنتها وشرورها وأحزانها وضيق المعاش فيها

و بلاهای آنرا و بیماریهای آنرا و آشوب آنرا و گزندهای آنرا و اندوههای آنرا و تنگی معاش در آن

وبلّغني برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي إلى منتهى أجلي أسألك

و برسان مرا بسبب رحمت خود بکمال عافیت بتمامی همیشه بودن نعمت نزد من تا آخر مدت عمر من سؤال میکنم

سؤال من أساء وظلم واستكان واعترف وأسألك أن تغفر لي ما مضى

مانند سؤال کسیکه بدی کرده و ستم نموده باشد و فروتنی نموده باشد و اعتراف کرده باشد و سؤال میکنم از تو آنکه بیامرزی برای من آنچه

من الذنوب التي حصرتها حفظتك وأحصتها كرام ملائكتك عليّ وأن تعصمني إلهي من

از گناهان که فرا گرفته آنها را از فرشتگان و نویسندگان و شمرده اند آنها را بزرگواران فرشتگان تو بر من و آنکه نگاهداری مرا ای خدای من از

الذنوب فيما بقي من عمري إلى منتهى أجلي يا الله يا رحمن يا رحيم صلّ على محمّد

گناهان در آنچه باقی مانده از عمر من تا آخر اجل من ای خدای بخشاینده مهربان رحمت بفرست بر محمد

وأهل بيت محمّد وآتني كلّ ما سألتك ورغبت إليك فيه فإنّك أمرتني

و اهل خانه محمد و عطا کن مرا هر آنچه سوال کردم ترا و رغبت نمودم بسوی تو در آن پس بدرستیکه امر کردی مرا

بالدعاء وتكفّلت لي بالإجابة يا أرحم الراحمين فصل در اعمال هر شب

بدعا و ضامن شدی برای من اجابت کردن را ای بخشنده ترین بخشندگان و هر روز ماه مبارک رمضان

است از حضرت صادق و کاظم منقولست که بعد از هر نماز در ماه مبارک این دعا بخوانند

يا عليّ يا عظيم يا غفور يا رحيم أنت الربّ العظيم الذي ليس كمثله شيء وهو

ای بلند مرتبه ای بزرگ ای آمرزنده ای مهربان توئی پروردگار بزرگ که نیست مانند او هیچ چیز و اوست

السميع البصير وهذا شهر عظّمته وكرّمته وشرّفته وفضّلته على الشهور وهو

شنوا و بینا و این ماهی است که بزرگ گردانیدی آنرا و گرامی داشتی آنرا و بلند گردانیدی آنرا و زیادتی دادی آنرا

الشهر الذي فرضت صيامه عليّ وهو شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن

ماهیست که واجب کردی روزه داشتن آنرا بر من و آن ماه رمضان است که فرستادی در آن قرآن را

هدى للناس وبيّنات من الهدى والفرقان وجعلت فيه ليلة القدر وجعلتها

در حالتی که راهنمای آدمیان است و معجزاتیست از راهنمایان و جدا کننده حق از باطل و گردانیدی در آن شب قدر را و گردانیدی آنرا

خيرًا من ألف شهر فيا ذا المنّ ولا يمنّ عليك منّ عليّ بفكاك رقبتي من النار فيمن تمنّ

بهتر از هزار ماه پس ای خداوند عطا حال آنکه منت گذاشته نمیشود بر تو منت گذار بر من بآزادی گردن من از آتش در میان

عليه وأدخلني الجنّة برحمتك يا أرحم الراحمين ودعای دیگر بسند [illegible]

آنکه بخشش نمائی بر ایشان و داخل کن مرا در بهشت برحمت خود ای رحم کننده ترین رحم کنندگان [illegible]

بسند صحیح منقولست که هر که در هر شب ماه مبارک این دعا بخواند گناهان [illegible] آمرزیده شود

اللهم ربّ شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن وافترضت على عبادك فيه الصيام

خداوندا ای پروردگار ماه رمضان که فرو فرستادی در آن قرآن را و واجب گردانیدی بر بندگان خود در آن روزه را

صلّ على محمّد وآل محمّد وارزقني حجّ بيتك الحرام في عامي هذا وفي كلّ عام واغفر

رحمت فرست بر محمد و آل محمد و روزی کن مرا حج خانه محترم خود را در این سال و در هر سالی و بیامرز

فصل در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارک رمضان

تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظامَ فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُها غَیْرُكَ یا رَحْمٰنُ یا عَلّامُ و ایضا هر شب هزار مرتبه سوره
من گناهان بزرگ را زیرا بتحقیق که نمی آمرزد گناهان را بغیر از تو ای بخشنده ای دانا
انا انزلناه سنت است خواندن و صد مرتبه سوره حم دخان اگر میسر شود و سحور خوردن در سحر هر شب ماه مبارک سنت است و از حضرت
رسول منقولست که ترک نکنند امت من سحور خوردن را اگرچه بیک دانه خرمای بوده باشد
و ایضا از انحضرت منقولست که سحور بخورید و ملائکه صلوات میفرستند بر انها که استغفار میکنند
در سحرها و سحور میخورند پس سحور بخورید اگرچه بیک شربت اب باشد و بهترین سحور فاووت
و خرما و ایضا فرمود که سحور بخورید اگرچه بجرعهٔ ابی باشد و خدا صلوات و رحمت میفرستد
بر سحور خورندگان و از حضرت صادق منقولست که هر که سوره انا انزلناه در وقت افطار
بخواند در ما بین این دو حالت بمیرد ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا شهید شده باشد
و در خون خود غلطیده باشد و گفته اند که اگر نیت میتوان کرد و همین که میداند و قصد دارد
که فردا روزه میگیرم و از برای خدا میگیرم بس است و اما اداب افطار سنت است که اول نماز شام را بکند
و بعد از ان افطار کند مگر انکه جمعی انتظار او برند یا انکه گرسنگی و تشنگی بر او غالب باشد و مانع
حضور قلب او باشد در نماز که درین دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است و در وقت افطار
سوره انا انزلناه خواندن سنت است چنانچه دانستی و از حضرت رسول منقولست که هر که
در وقت افطار بگوید یا عَظیمُ یا عَظیمُ اَنْتَ اِلٰهی لا اِلٰهَ لی غَیْرُكَ اِغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الْعَظیمَ
اِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظیمَ اِلّا الْعَظیمُ ای بزرگ ای بزرگ توئی خدای من نیست خدائی مر غیر تو بیامرز از برای من گناهان بزرگ را
بدرستیکه نمی آمرزد گناهان بزرگ را مگر بزرگ از گناهان بیرون اید مانند روزی که از مادر متولد
شده است و از حضرت امام حسن منقولست که هر روزه داری را در وقت افطار
دعائی مستجاب هست پس باید در لقمه اول بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ اِغْفِرْ لی
و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی منقولست که در وقت افطار بگوید اللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلیٰ رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ وَعَلَیْكَ تَوَكَّلْتُ
تا خدا عطا کند باو ثواب هر کسی را که در این روز روزه داشته است و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیرالمؤمنین در وقت
افطار بدو زانو می نشستند و چون خوان را میگذاشتند میگفتند اللّٰهُمَّ لَكَ صُمْنا وَعَلیٰ
رِزْقِكَ اَفْطَرْنا فَتَقَبَّلْهُ مِنّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمیعُ الْعَلیمُ و در بارخدایا برای تو روزه داشتم و بر
روزی تو روزه گشودم پس بپذیر از ما بدرستیکه تو بسیار شنوا و دانائی و در فضیلت احادیث معتبره وارد شده

است که حضرت رسول پناه افطار میکردند بر خرما و اب یا بر رطب و اب و در حدیث دیگر منقولست
که انحضرت در وقت افطار ابتدا بحلوا مینمودند و اگر نمی یافتند بنبات یا قند یا خرما افطار میکردند
و اگر حاضر نبود باب نیم گرم افطار میکردند و میفرمودند که اب نیم گرم پاک میکند معده را و خوشبو میکند
دهان را و بینائی را زیاده میکند و گناهان را میشوید و عروق را ساکن میگرداند و صفرای غالب را
فرو مینشاند و قطع میکند بلغم را و اطفای حرارت میکند و صداع را برطرف میکند و ایضا
از حضرت رسول منقولست که هر که بر خرمای حلالی افطار کند ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف
گردد و از حضرت صادق منقولست که افطار کردن باب گناهان دل را میشوید و در حدیث دیگر
فرمود که حضرت امیرالمؤمنین دوست میداشت که افطار فرماید بشیر و از حضرت امام رضا
منقولست که هر که در وقت افطار یک گرده نان تصدق کند بر مسکینی خدا گناهان او را بیامرزد و ثواب
یک بنده ازاد کردن از فرزندان اسمعیل کند نامه عمل او نوشته شود و بهترین اعمال در روزها
و شبهای ماه مبارک رمضان تلاوت قران است و بسیار باید خواند چون قران در این ماه نازل
شده است و در حدیث است که هر چیزی را بهاری هست و بهار قران ماه رمضانست و در ماههای
دیگر هر ماهی یک ختم سنت است و اقلش شش روز است و در ماه مبارک رمضان در هر سه روز
یک ختم سنت است و اگر هر روز یک ختم تواند کرد خوبست و در حدیث است که بعضی از ائمه
صلوات الله علیهم در این ماه چهل ختم و زیاده میکردند و اگر هر ختمی ثوابش را بروح مقدس
از ائمه و رسول خدا و فاطمه زهرا هدیه کند ثوابش مضاعف میگردد و صلوات بر محمد و آل
محمد بسیار باید فرستاد و استغفار بسیار باید کرد و لا اله الا الله بسیار باید گفت و نافلهای شب
و روز را ترک نباید کرد و در شبهای طاق ماه مبارک رمضان غسل سنت است خصوصا شب
اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم و در دهه اخر در شبهای جفت
نیز غسل سنت است خصوصا شب اخر و در روایتی وارد شده است که در جمیع ماه در هر شب
غسل مستحب است و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر منقولست که بشیعیان نوشتند
که در هر شب ماه مبارک رمضان این دعا را بخوانند که دعا در این ماه را ملائکه میشنوند
و برای صاحبش استغفار اَللّٰهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الثَّناءَ بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ بِمَنِّكَ
میکنند و دعا اینست بارخدایا بدرستیکه من می گشایم ثنای خود را بشکر تو و تو توفیق میدهی برای صواب بخشش خود
وَاَیْقَنْتُ اَنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ فی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ الْمُعاقِبینَ
و یاد کردم من از تو بدرستیکه تو رحم کننده ترین رحم کنندگانی در موضع عفو و بخشش و رحمت و سخت ترین عقوبت کنندگانی

فی الثناء

فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ اللَّهُمَّ

در موضع عقوبت و عذاب و بزرگترین بزرگوارانی در جایگاه بزرگواری و عظمت بارخدایا

أَذِنْتَ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْأَلَتِكَ فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي وَأَجِبْ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي

دستوری دادی مرا در خواندن خود و در خواستن خود پس بشنو ای شنوا ثنای مرا بپذیر ای مهربان دعای مرا

وَأَقِلْ يَا غَفُورُ عَثْرَتِي فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَعَثْرَةٍ

و درگذر ای آمرزنده از لغزش من پس چه بسیار ای خدای من از اندوه که بتحقیق گشودی آنرا و غمها که بتحقیق برطرف نمودی آنرا و چه بسیار از لغزش

قَدْ أَقَلْتَهَا وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَحَلْقَةِ بَلَاءٍ قَدْ فَكَكْتَهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ

که بتحقیق درگذشتی از آنها و چه بسیار از رحمت که بتحقیق پهن کردی آنها را و حلقه بلا که بتحقیق گشودی او را سپاس مر خدایرا که فرا نگرفته

صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

زنی و نه فرزندی و نیست از برای او هیچ انبازی در پادشاهی و نیست از برای او یاوری از عذاب و بزرگ دان

الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ

سپاس مر خدایرا بهمه ستایشهای او همه و بر جمیع نعمتهای او همه سپاس مر خدایرا آنچنان خدایرا که نیست مخالف کننده مر او را

وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ

و نه خصومت کننده مر او را در فرمان او سپاس مر خدایرا آنچنان خدایرا که نیست انبازی مر او را در آفرینش او و نه مانندی برای او در بزرگی او

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْبَاسِطِ بِالْجُودِ

سپاس مر خدایرا که ظاهر است در میان آفریدگان فرمان و سپاس او هویداست بنوازش بزرگی او گشاده است ببخشش

يَدَهُ الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَكَرَمًا إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ

دست قدرت او و کم نمی شود خزانه او و زیاد نمی کند بسیاری عطا مگر بخشش او را و بزرگواری او را بدرستیکه او

الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ

و بخشاینده بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم از تو اندکی از بسیار با احتیاج من بسوی او احتیاج بزرگ و بی نیازی تو

عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي

از آن دیرینه است و او نزد من بسیار است و آن بر تو بسیار آسان است بار خدایا بدرستیکه عفو تو از گناه من

وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي وَسَتْرَكَ عَلَى قَبِيحِ عَمَلِي وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي

و تجاوز تو از خطای من و درگذشتن تو از ظلم من و پوشانیدن تو بر کردار زشت من و بردباری تو از بسیاری گناه

عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَائِي وَعَمْدِي أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ

من نزد آنچه یافت شده از خطای من و عمد من بطمع انداخت مرا در آنکه سوال کنم از تو آنچه نیستم سزاوار آن از تو

الَّذِي

الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَّفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ فَصِرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا وَأَسْأَلُكَ

که روزی کردی از رحمت خود و نمودی مرا از قدرت و توانائی خود و شناسا ساختی مرا از اجابت خود پس گردیدم که میخوانم ترا

مُسْتَأْنِسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي

و در خواهم از تو انس و ایمن نه ترسان و نه بیمناک نازکننده بر تو در آنچه قصد کردم در آن بسوی تو پس اگر دیر کند از من

عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرَ

عتاب نمودم بنادانی خود بر تو و شاید آنچه دیر کند از من آن بهتر باشد برای من بجهت علم تو بانجام کارها پس ندیدم

مَوْلًى كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَى عَبْدٍ لَئِيمٍ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأُوَلِّي عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ

سید بزرگواری که مدارا کننده تر بر بنده سفله از تو بر من ای پروردگار بدرستیکه تو میخوانی مرا پس روی گردانم از تو و دوستی میکنی

إِلَيَّ فَأَتَبَغَّضُ إِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِيَ التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ

بسوی من پس دشمنی میکنم بسوی تو و مهربانی میکنی بسوی من پس قبول نمیکنم از تو گویا مرا است احسان بر تو پس باز

يَمْنَعْكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ بِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ

نداشت ترا آن از مهربانی بمن و احسان بسوی من و بخشش بر من ببخشش خود و بزرگواری خود

فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ الْحَمْدُ

پس رحم کن بنده نادان خود را و بخشش کن بر او بزیادتی بخشش خود بدرستیکه تو بخشنده و بزرگواری سپاس

لِلَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِي الْفُلْكِ مُسَخِّرِ الرِّيَاحِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ دَيَّانِ الدِّينِ رَبِّ

مر خدایرا که خداوند مملکت است و روان سازنده کشتیهاست رام سازنده بادهاست شکافنده سفیده دم است جزا دهنده روز جزا

الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ

پروردگار عالمیان است سپاس مر خدایرا بر بردباری بعد از علم او و سپاس مر خدایرا بر عفو او بعد از توانائی او و سپاس

لِلَّهِ عَلَى طُولِ أَنَاتِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ

مر خدایرا بر درازی مدت مدارای او در غضب خود و حال آنکه او توانا است بر آنچه بخواهد سپاس مر خدایرا که آفریننده خلق است گستراننده

الرِّزْقِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ الَّذِي

سازنده روزی است شکافنده صبح است خداوند بزرگوار و کرامت و بخشش و نعمت دادن آنچنان خدائی

بَعُدَ فَلَا يُرَى وَقَرُبَ فَشَهِدَ النَّجْوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ

دور است پس دیده نشود و نزدیک است که آگاه است بهر رازی بزرگ است خدا و برتر است سپاس مر خدایرا که نیست

يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاضِدُهُ قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْأَعِزَّاءَ وَتَوَاضَعَ

و نه شبیهی که مانند اوست و نه یاوری که مدد کند او را قهر و غلبه کرده بعزت خود بر عزیزان

لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ فَلَمْ يَقْدِرْ بِهِ مَا يَشَاءُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ اُنَادِيهِ وَيَسْتُرُ عَلَيَّ

براى بزرگى او بزرگان پس ... سپاس مر خدايرا كه اجابت كند مرا هنگاميكه بخوانم اورا و مى پوشد بر من

كُلَّ عَوْرَةٍ وَاَنَا اَعْصِيهِ وَيُعَظِّمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا اُجَازِيهِ فَكَمْ مِنْ مَوْهِبَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ

هر زشتى را و حال آنكه نافرمانى ميكنم او را و بزرگ ميكند نعمت را بر من پس شكر نمى كنم او را پس چه بسيار بخشش گوارا بتحقيق

اَعْطَانِي وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي وَبَهْجَةٍ مُونِقَةٍ قَدْ اَرَانِي فَاُثْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا

... و ذكر ميكنم او را تسبيح كنان

وَاَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ حِجَابُهُ وَلَا يُغْلَقُ بَابُهُ وَلَا يُرَدُّ سَائِلُهُ وَلَا يُخَيَّبُ

... سپاس مر خدايرا آنچنان خدائيكه دريده نميشود پرده او و بسته نمى شود در او و رد كرده نمى شود سؤال كننده او و نا اميد

اٰمِلُهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنَجِّي الصَّالِحِينَ وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ

آرزو مند او و سپاس مر خدايرا آنچنان خدائيكه ... ترسندگانرا و نجات دهد شايستگانرا و برمى دارد ناتوانانرا

يَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ مُلُوكًا وَيَسْتَخْلِفُ اٰخَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ

و پست ميسازد گردنكشانرا و نيست ميكند پادشاهانرا و جانشين ميكند ديگرانرا و سپاس مر خدايرا كه درهم شكننده متكبرانرا

مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيخِ الْمُسْتَصْرِخِينَ مَوْضِعِ

... ستمكاران در يابنده گريزندگان ... ستمكاران ... دادخواهان است قرارگاه

حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ مُعْتَمَدِ الْمُؤْمِنِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرْعَدُ السَّمَاءُ

حاجتهاى طلب كنندگان است اعتماد ... گرويدگان است سپاس مر خدايرا آنچنان خدائيكه از ترس او ... آسمان

وَسُكَّانُهَا وَتَرْجُفُ الْاَرْضُ وَعُمَّارُهَا وَتَمُوجُ الْبِحَارُ وَمَنْ يَسْبَحُ فِي غَمَرَاتِهَا

و قرار گرفتگان او و ميلرزد زمين و ساكنان او و آشوبناك ... و آنكه شنا ميكند در گردابهاى او

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدٰينَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي

سپاس مر خدايرا آنچنان خدائيكه راه نمود ما را بدين ... و نبوديم كه راه يابيم اگر نمى بود آنكه راه نمودى ما را خدا سپاس مر خدا

يَخْلُقُ وَلَمْ يُخْلَقْ وَيَرْزُقُ وَلَا يُرْزَقُ وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ وَيُمِيتُ الْاَحْيَاءَ وَيُحْيِي

كه مى آفريند و آفريده نمى شود و روزى ميدهد و روزى داده نمى شود و ... خورانيده نمى شود و ميميراند زندگانرا و زنده ميكند

الْمَوْتٰى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى

مردگانرا و آن زنده ايست كه نمى ميرد و بدست او است خير و آن بر همه چيز بغايت تواناست بار خدايا رحمت بفرست

مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

دعاى افتتاح

وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسَالَاتِكَ اَفْضَلَ وَاَحْسَنَ وَاَجْمَلَ وَاَكْمَلَ وَاَزْكٰى وَاَنْمٰى وَاَطْيَبَ

و نگاهدارنده راز خود و رساننده پيغامهاى تو زيادتر و نيكوتر و بهتر و تمامتر و پاكتر و افزايش كننده تر

وَاَطْهَرَ وَاَسْنٰى وَاَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ

و پاكتر و بلندتر و بيشتر از آنچه رحمت فرستادى و بركت دادى و ترحم نمودى و مهربانى كردى و درود فرستادى بر يكى از

عِبَادِكَ وَاَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَاَهْلِ الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ

بندگان خود و فرستادگان خود و برگزيدگان خود و اهل گرامى بر تو از آفريدگان تو

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ

بار خدايا رحمت بفرست بر على پادشاه گرويدگان و جانشين رسول پروردگار عالميان بنده تو و دوست تو

وَاَخِي رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ وَاٰيَتِكَ الْكُبْرٰى وَالنَّبَاِ الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى

و برادر فرستاده تو و حجت تو بر آفريدگان و نشانه بزرگ تو و خبر بزرگ تو و رحمت بفرست

الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى سِبْطَيِ

راست گوى پاك و مطهر فاطمه زهرا بهترين زنان عالميان و رحمت فرست بر دو

الرَّحْمَةِ وَاِمَامَيِ الْهُدٰى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلٰى اَئِمَّةِ

رحمت و پيشواى راه نما حسن و حسين بزرگان جوان اهل بهشت و رحمت فرست

الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ

مسلمانان على پسر حسين محمد پسر على و جعفر پسر محمد و موسى پسر جعفر و على

بْنِ مُوسٰى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلَفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ

پسر موسى و محمد پسر على و على پسر محمد و حسن پسر على و ... راه يافته

حُجَجِكَ عَلٰى عِبَادِكَ وَاُمَنَائِكَ فِي بِلَادِكَ صَلٰوةً كَثِيرَةً دَائِمَةً اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى

حجتهاى تو بر بندگان تو و امانت داران تو در شهرهاى تو رحمت فرست ... بار خدايا رحمت فرست

وَلِيِّ اَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَاَيِّدْهُ

بر خدا وند امر خود بر پا ايستاده اميد داشته شده و داد خواه و انتظار كشيده شده ...

بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ اِلٰى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ

و او را بروح القدس اى پروردگار عالميان بار خدايا بگردان او را خواننده سوى كتاب خود و بر پا دارنده

بِدِينِكَ وَاسْتَخْلِفْهُ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ

لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ وَأَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْناً يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئاً

اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعْزِزْ بِهِ وَانْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَانْصُرْهُ نَصْراً عَزِيزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسِيراً وَاجْعَلْ

لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَاناً نَصِيراً اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ

بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ

بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ

إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

اللَّهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ اللَّهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعَثَنَا

وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنَا وَكَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنَا وَأَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنَا وَأَغْنِ

بِهِ عَائِلَنَا وَاقْضِ بِهِ عَنْ مَغْرَمِنَا وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهِ

عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفُكَّ بِهِ أَسْرَنَا وَأَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنَا وَأَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا

وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمَالَنَا

وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهِ صُدُورَنَا

وَأَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ

إنك

إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَانْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا إِلَهَ الْحَقِّ

آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا وَ

كَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهُرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِنَّا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ

وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تُلْبِسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ورحمتی از خود که فرو گیری ما را و عافیتی از جانب خود که بپوشانی ما را بان برحمت ای رحیم ترین رحم کنندگان

ابتداء دعای هر شب

و بسند بسیار معتبر بلکه صحیح از حضرت صادق منقولست که در هر شب ماه مبارک این دعا را بخوان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ

الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ

سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ

تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَتُوَسِّعَ فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ

وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي

و این دعای عالیة المضامین نیز در هر شب وارد شده است

اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ

فَارْفَعْنَا وَبِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْحُورِ الْعِينِ

بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوِلْدَانِ الْمُخَلَّدِينَ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ فَأَخْدِمْنَا

وَمِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ

بار خدایا برحمت خود برسان مرا در زمره شایستگان پس داخل کن ما را و در علیین

وَلُحُومَ الطَّيْرِ فَاَطْعِمْنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ فَاَلْبِسْنَا وَلَيْلَةَ

الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلاً فِي سَبِيلِكَ فَوَفِّقْ لَنَا وَصَالِحَ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ

فَاسْتَجِبْ لَنَا وَاِذَا جَمَعْتَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَارْحَمْنَا وَبَرَاءَةً مِنَ

النَّارِ فَاكْتُبْ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَغُلَّنَا وَفِي عَذَابِكَ وَهَوَانِكَ فَلَا تَبْتَلِنَا

وَمِنَ الزَّقُّومِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا وَفِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِنَا

فَلَا تَكُبَّنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقَطِرَانِ فَلَا تُلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ

يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَنَجِّنَا واما دعای سحر بسند بسیار معتبر وارد شده است که حضرت

امام رضا فرموده که این دعائیست که حضرت امام محمد باقر

در سحرها میخواندند و میفرمودند که اگر مردم بدانند عظمت این دعا را نزد خدا و سرعت

اجابت آنرا هرآینه به شمشیرها قتال کنند بر یکدیگر

که اسم اعظم خدا در این دعاست راست گفته ام پس چون این دعا را بخوانند

با اهتمام و تضرع بخوانند و از غیر اهلش پنهان دارند و دعا اینست

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِاَبْهَاهُ وَكُلُّ بَهَائِكَ بَهِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ

كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمَالِكَ جَمِيلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي

اَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِاَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلَالِكَ

جَلِيلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِهَا

وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ نُورِكَ

بِاَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ

رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي

اَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمَائِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلُّ

اَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ

بِاَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ

مِنْ مَشِيَّتِكَ بِاَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ

كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ

اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ

بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِاَحَبِّهَا اِلَيْكَ وَكُلُّ مَسَائِلِكَ اِلَيْكَ

گفتار تو همه بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از مسائل تو بدوست داشته ترین آنها بسوی تو و همه مسائل تو بسوی تو

حَبِيبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ

محبوب است بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بمسائل تو همه بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از رفعت تو برفیع ترین آنها

وَكُلُّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ

و هر بلندی تو که رفیع است بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا برفعت تو همه بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از پادشاهی تو

بِاَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي

بهمیشگی آن و هر پادشاهی تو که همیشه است بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بپادشاهی تو همه بار خدایا بدرستیکه من

اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ

سوال میکنم ترا از ملک تو به بزرگترین آنها و هر ملک تو که بزرگست بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بملک تو

كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِاَعْلَاهُ وَكُلُّ عُلُوِّكَ عَالٍ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ

همه بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از بلندی تو که بلندترین آنها و هر بلندی که بلندتر است بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم

بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ مَنِّكَ قَدِيمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي

به بلندی تو همه بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از انعام تو بدیرینه ترین آن و از هر نعامی که قدیمست بار خدایا بدرستیکه من

اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِاَكْرَمِهَا وَكُلُّ آيَاتِكَ

سوال میکنم ترا بانعام تو همه بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از نشانهای گرامی ترین آنها و از هر نشانها

كَرِيمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيهِ

که گرامی است بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بنشانهای تو همه بار خدایا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بآنچه تو در آنی

مِنَ الشَّأْنِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحْدَهُ وَجَبَرُوتٍ وَحْدَهَا اَللّٰهُمَّ

از هر کاری و بزرگواری و جبروت و سوال میکنم ترا بهر کاری که یگانه است و بزرگی تو به تنهائی بار خدایا بدرستیکه

اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي حِينَ اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنِي يَا اَللّٰهُ پس هر حاجت که خواهد بخ

من سوال میکنم ترا بآنچه اجابت کنی مرا هنگامی که بخواهم ترا پس اجابت کن مرا ای خدا تعالی بخواهد که البته برآورده است

و از جمله ادعیه مشهوره سحر دعائیست که شیخ طوسی و دیگران از ابو حمزه ثمالی روایت کرده اند که حضرت امام زین العابدین در شبهای ماه مبارک رمضان اکثر شب نماز میکردند و چون سحر میشد این دعا را میخواندند

اِلٰهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِي

ای خدای من ادب مکن مرا بعقوبت خود و مکر مکن با من در

حِيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِيَ الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَلَا يُوجَدُ اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِيَ النَّجَاةُ وَلَا تُسْتَطَاعُ

مکر خود از کجاست مرا نیکی ای پروردگار من و حال آنکه یافت نمی شود مگر از نزد تو و از کجاست مرا رستگاری و حال آنکه مقدور نیست

اِلَّا بِكَ لَا الَّذِي اَحْسَنَ اسْتَغْنٰى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي اَسَاءَ وَاجْتَرَءَ عَلَيْكَ

مگر بلطف تو نه نیکوکار بی نیاز است از یاری تو و رحمت تو و نه آنکه گناه کرده و دلیری نموده بر تو

وَلَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ آنقدر بگوید که نفس منقطع شود

و خوشنود نساخت ترا بیرون رفته است از توانائی تو ای پروردگار من ای پروردگار من

بِكَ عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي اِلَيْكَ وَلَوْلَا اَنْتَ لَمْ اَدْرِ مَا اَنْتَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِي

بر خود و خواندی مرا بسوی خود و اگر نمی بود راهنمائی تو نمیدانستم که چیستی تو سپاس مر خدایرا که می خوانم او را پس اجابت

وَاِنْ كُنْتُ بَطِيئاً حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَسْئَلُهُ فَيُعْطِينِي وَاِنْ كُنْتُ

میکند مرا و اگر چه بوده باشم درنگ نماینده هنگامی که می خواند مرا و سپاس مر خدایرا که سوال میکنم او را پس عطا میکند مرا اگر چه بوده باشم

بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اُنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي وَاَخْلُو

بخل نماینده هنگامی که وام خواهد از من و سپاس مر خدایرا که میخوانم او را هر گاه خواسته باشم برای حاجت خود و خلوت میکنم

بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْعُوهُ

با او آنجا که خواهم بجهت راز خود بی شفاعت کننده پس روا کند حاجت مرا و سپاس مر خدایرا که می خوانم آنرا

وَلَا اَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَرْجُوهُ

و نمیخوانم غیر او را و اگر بخوانم غیر او را نمی پذیرفت برای من دعای مرا و سپاس مر خدایرا که امید دارم او را

وَلَا اَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَكَلَنِي

و امید ندارم غیر او را و اگر امیدوار میشدم غیر او را خلف میکرد امید مرا و سپاس مر خدایرا که واگذاشت مرا

اِلَيْهِ فَاَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي اِلَى النَّاسِ فَيُهِينُونِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي تَحَبَّبَ اِلَيَّ وَهُوَ

بسوی خود پس گرامی داشته مرا و وانگذاشت مرا بسوی آدمیان پس خوار کنند مرا و سپاس مر خدایرا که دوستی نمود بسوی من و او

غَنِيٌّ عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَحْلُمُ عَنِّي حَتّٰى كَاَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّي اَحْمَدُ

بی نیاز است از من و سپاس مر خدایرا که بردباری نمود از من تا بجائی که گویا نیست گناهی مرا پس پروردگار من بهتر

شَيْءٍ عِنْدِي وَاَحَقُّ بِحَمْدِي اَللّٰهُمَّ اِنّي اَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ اِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَ

چیزیست نزد من و سزاوارتر است بستایش من بار خدایا بدرستیکه من می یابم راههای مطلبها را بسوی تو گشوده

مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ اِلَيْكَ مُتْرَعَةً وَالْاِسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ اَمَّلَكَ مُبَاحَةً

و آبشخورهای امید را بسوی تو پر و یاری جستن را به بخشش تو برای آنکه امید دارد ترا روا

وأبواب الدعاء إليك للصارخين مفتوحة وأعلم أنك للراجين بموضع إجابة
وللملهوفين بمرصد إغاثة وأن في اللهف إلى جودك والرضا بقضائك عوضا
عن منع الباخلين ومندوحة عما في أيدي المستأثرين وأن الراحل إليك
قريب المسافة وأنك لا تحتجب عن خلقك إلا أن تحجبهم الأعمال دونك وقد
قصدت إليك بطلبتي وتوجهت إليك بحاجتي وجعلت بك استغاثتي وبدعائك
توسلي من غير استحقاق لاستماعك مني ولا استيجاب لعفوك عني بل لثقتي
بكرمك وسكوني إلى صدق وعدك ولجائي إلى الإيمان بتوحيدك ويقيني
بمعرفتك مني أن لا رب لي غيرك ولا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك اللهم
أنت القائل وقولك حق ووعدك صدق واسألوا الله من فضله إن الله
كان بكم رحيما وليس من صفاتك يا سيدي أن تأمر بالسؤال وتمنع العطية وأنت
المنان بالعطيات على أهل مملكتك والعائد عليهم بتحنن رأفتك إلهي ربيتني
في نعمك وإحسانك صغيرا ونوهت باسمي كبيرا فيا من رباني في الدنيا بإحسانه
وتفضله ونعمه وأشار لي في الآخرة إلى عفوه وكرمه معرفتي يا مولاي دليلي

عليك

عليك وحبي لك شفيعي إليك وأنا واثق من دليلي بدلالتك وساكن من شفيعي إلى
شفاعتك أدعوك يا سيدي بلسان قد أخرسه ذنبه رب أناجيك بقلب قد أوبقه
جرمه أدعوك يا رب راهبا راغبا راجيا خائفا إذا رأيت مولاي ذنوبي
فزعت وإذا رأيت كرمك طمعت فإن عفوت فخير راحم وإن عذبت فغير
ظالم حجتي يا الله في جرأتي على مسألتك مع إتياني ما تكره جودك وكرمك
وعدتي في شدتي مع قلة حيائي رأفتك ورحمتك وقد رجوت أن لا تخيب
بين ذين وذين منيتي فحقق رجائي واسمع دعائي يا خير من دعاه داع وأفضل
من رجاه راج عظم يا سيدي أملي وساء عملي فأعطني من عفوك بمقدار أملي
ولا تؤاخذني بأسوإ عملي فإن كرمك يجل عن مجازاة المذنبين وحلمك يكبر
عن مكافاة المقصرين وأنا يا سيدي عائذ بفضلك هارب منك إليك
متنجز ما وعدت من الصفح عمن أحسن بك ظنا وما أنا يا رب وما خطري
هبني بفضلك وتصدق علي بعفوك أي رب جللني بسترك واعف عن
توبيخي بكرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبي غيرك ما فعلته ولو خفت

بتعجيل العقوبة اجتنبته لا لانك اهون الناظرين الي واخف المطلعين علي

شتابیدن عقوبت را هر آینه دوری میکردم از گناه و از این جهت که تو نظر کننده [illegible] بسوی من [illegible] مطلع [illegible]

بل لانك يا رب خير الساترين واحكم الحاكمين [illegible] الاكرمين ستار

بل بجهت اینکه توای پروردگار من بهترین پوشندگان و محکم ترین حکم کنندگانی [illegible] بسیار پوشنده

العيوب غفار الذنوب علام الغيوب تستر الذنب بكرمك وتؤخر العقوبة

عیوب بنهایت آمرزنده گناهانی بسیار دانای پنهانی میپوشانی گناه را به بزرگواری خود و باز میداری عقوبت را

بحلمك فلك الحمد على حلمك بعد علمك وعلى عفوك بعد قدرتك ويحملني

به بردباری خود پس مر تراست سپاس بر بردباری تو بعد از علم تو و بر درگذشتن تو بعد از توانائی [illegible] بر میدارد مرا

ويجرئني على معصيتك حلمك عني ويدعوني الى قلة الحياء سترك علي و

و دلیری میکند بر نافرمانی تو بردباری تو از من و می خواند مرا بسوی کمی حیا پوشیدن تو بر من

يسرعني الى التوثب على محارمك معرفتي بسعة رحمتك وعظيم عفوك

و شتاب می آورد بسوی دست یافتن بر آن چیزهای که حرام کرده شناختن من فراخی بخشش ترا و بزرگی عفو ترا

يا حليم يا كريم يا حي يا قيوم يا غافر الذنب يا قابل التوب يا عظيم المن يا قديم

ای بردبار ای بزرگوار ای زنده ای پاینده ای آمرزنده گناهان ای پذیرنده توبه ای بزرگ بخشش ای قدیم

الاحسان اين سترك الجميل اين عفوك الجليل اين فرجك القريب اين غياثك

احسان کجاست پوشیدن نیکوی تو کجاست بخشش بزرگ تو کجاست گشایش نزدیک تو کجاست فریادرس

السريع اين رحمتك الواسعة اين عطاياك الفاضلة اين مواهبك الهنيئة

شتابان تو کجاست رحمت فراگیرنده تو کجاست عطاهای نیکوی تو کجاست بخششهای گوارای تو

اين صنائعك السنية اين فضلك العظيم اين منك الجسيم اين احسانك

کجاست کرامتهای بلند پایه تو کجاست بخشش بزرگ تو کجاست عطای بزرگ تو کجاست احسان

القديم اين كرمك يا كريم به وبمحمد وال محمد فاستنقذني وبرحمتك فخلصني

قدیم تو کجاست کرم تو ای بزرگوار و بحرمت محمد و آل محمد پس برهان مرا و برحمت خود خلاص کن مرا

يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل لست اتكل في النجاة من عقابك على اعمالنا

ای نیکو کردار ای احسان نماینده ای نعمت دهنده ای بخشنده نیستم من که اعتماد کنم در رستگاری از عقاب تو بر کردارهای خود

بل بفضلك علينا لانك اهل التقوى واهل المغفرة تبدئ بالاحسان

بلکه به بخشش تو بر ما زیرا که بتحقیق تو اهل پرهیزکاری و اهل آمرزشی شروع میکنی به بخشیدن نعمتها

نعما

دعای ابو حمزه ثمالی

نعما وتعفو عن الذنب كرما فما ندري ما نشكر اجميل ما تنشر ام قبيح ما تستر

نعمتها و در [illegible] پس نمیدانیم که چه چیز را شکر کنیم آیا بخشش نیکو را که پهن میکنی یا کردار زشتی را که می پوشانی

ام عظيم ما ابليت واوليت ام كثير ما منه نجيت وعافيت يا حبيب من تحبب

[illegible] بلای بسیاری که از آن رهایندی و عافیت بخشیدی ای دوست کسی که دوستی

اليك ويا قرة عين من لاذ بك وانقطع اليك انت المحسن ونحن المسيئون

بسوی تو [illegible] آنکه پناه گیرد بتو و بریده شود بسوی تو توئی نیکوکار و مائیم بدکردار

فتجاوز يا رب عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك واي جهل يا رب لا يسعه

[illegible] از زشتی آنچه نزد ماست به نیکوئی آنچه نزد تست و کدام نادانی است ای پروردگار

جودك واي زمان اطول من اناتك وما قدر اعمالنا في جنب نعمك

[illegible] کدام زمانی است دراز تر از زمان مدارای تو و چیست قدر کردارهای ما در جنب نعمتهای تو

وكيف نستكثر اعمالا نقابل بها كرمك بل كيف يضيق على المذنبين

و چگونه بسیار شماریم کردارهائی را که مقابل میکنیم بآن بزرگواری ترا بلکه چگونه تنگ میکرد بر گناهکاران

ما وسعهم من رحمتك يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة فوعزتك

آنکه فرا گرفته ایشان را از رحمت تو ای فراگیرنده آمرزش ای گشاده دستها برحمت پس قسم بعزت تو

يا سيدي لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك لما انتهى

ای آقای من اگر منع کنی مرا دور نگردم از درگاه تو و باز نایستم از دوستی کردن [illegible]

الي من المعرفة بجودك وكرمك وانت الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء

بسوی من از شناختن تو به بخشش تو و بزرگواری تو و تو کننده [illegible] هر چه را خواهی [illegible]

بما تشاء كيف تشاء وترحم من تشاء بما تشاء كيف تشاء ولا تسئل

بانچه خواهی و هر گونه خواهی [illegible] آنچه خواهی هر گونه خواهی و سوال کرده نمیشوی

عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في امرك ولا تضاد في حكمك

از کردار خود و خصومت کرده نمیشود [illegible]

ولا يعترض عليك احد في تدبيرك لك الخلق والامر تبارك الله رب

و اعتراض کرده نمیشود بر تو [illegible] در تدبیر تو [illegible]

العالمين يا رب هذا مقام من لاذ بك واستجار بكرمك والف احسانك

عالمیان ای پروردگار من این جایگاه [illegible]

وأملك وأنت الجواد الذي لا يضيق عفوك ولا ينقص [illegible] رحمتك

[illegible]

وقد توثقنا منك بالصفح القديم والفضل العظيم [illegible]

[illegible]

يا رب تخلف ظنوننا أو تخيب آمالنا كلا يا كريم فليس [illegible] بك

[illegible]

ولا هذا فيك طمعنا يا رب إن لنا فيك أملاً طويلاً كثيراً [illegible]

[illegible]

عظيما عصيناك ونحن نرجو أن تستر علينا ودعوناك ونحن [illegible] أن

[illegible]

تستجيب لنا فحقق رجاءنا مولانا فقد علمنا ما نستوجب بأعمالنا ولكن

[illegible]

علمك فينا وعلمنا بأنك لا تصرفنا عنك حثنا على الرغبة إليك وإن كنا

[illegible]

غير مستوجبين لرحمتك فأنت أهل أن تجود علينا وعلى المذنبين بفضل

[illegible]

سعتك فامنن علينا بما أنت أهله وجد علينا فإنا محتاجون إلى نيلك

[illegible]

يا غفار بنورك اهتدينا وبفضلك استغنينا وبنعمتك أصبحنا وأمسينا

[illegible]

ذنوبنا بين يديك نستغفرك اللهم منها ونتوب إليك تتحبب إلينا

[illegible]

بالنعم ونعارضك بالذنوب خيرك إلينا نازل وشرنا إليك صاعد

[illegible]

ولم يزل ولا يزال ملك كريم يأتيك عنا في كل يوم بعمل قبيح فلا يمنعك

[illegible]

ذلك

ذلك [illegible] وتتفضل علينا بآلائك فسبحانك ما أحلمك وأعظمك

[illegible]

و[illegible] أسماؤك وجل ثناؤك وكرم صنائعك و

[illegible]

فعالك [illegible] فضلاً وأعظم حلماً من أن تقايسني بفعلي وخطيئتي

[illegible]

[illegible] سيدي سيدي اللهم اشغلنا بذكرك وأعذنا

[illegible]

من [illegible] وأجرنا من عذابك وارزقنا من مواهبك وأنعم علينا من فضلك

[illegible]

وارزقنا حج بيتك وزيارة قبر نبيك صلواتك ومغفرتك ورحمتك

[illegible]

ورضوانك عليه وعلى أهل بيته إنك قريب مجيب وارزقنا

[illegible]

عملاً بطاعتك وتوفنا على ملتك وسنة نبيك صلى الله عليه وآله اللهم

[illegible]

اغفر لي ولوالدي وارحمهما كما ربياني صغيراً اجزهما بالإحسان

[illegible]

إحساناً وبالسيئات غفراناً اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات الأحياء منهم

[illegible]

والأموات وتابع بيننا وبينهم بالخيرات اللهم اغفر لحينا وميتنا وشاهدنا

[illegible]

وغائبنا ذكرنا وأنثانا صغيرنا وكبيرنا حرنا ومملوكنا كذب العادلون

[illegible]

بالله وضلوا ضلالاً بعيداً وخسروا خسراناً مبيناً اللهم صل على محمد وآل محمد

[illegible]

واختم لي بخير واكفني ما اهمني من امر دنياي وآخرتي ولا تسلط [illegible]

اجعل علي منك جنة واقية باقية ولا تسلبني صا[illegible]

از جانب خود باقی ماند و سلب مکن از من

من فضلك رزقا واسعا حلالا طيبا اللهم احرسني [illegible]

از فضل خود روزی فراخ حلال پاکیزه خداوندا نگاهداری کن مرا به [illegible]

واكلأني بكلائتك وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا [illegible] عام و

و نگاهدار مرا به نگاهداری خود و روزی کن مرا حج خانه محترم خود را در این سال [illegible]

زيارة قبر نبيك والائمة عليهم السلام ولا تخلني يا رب من [illegible]

و زیارت قبر پیغمبر خود [illegible]

الشريفة والمواقف الكريمة اللهم تب علي حتى لا اعصيك والهمني الخير

والعمل به وخشيتك بالليل والنهار ابدا ما ابقيتني يا رب العالمين اللهم

و عمل کردن بان و ترس از خود در شب و روز همیشه مادام که باقی داری مرا ای پروردگار عالمیان بار خدایا

اني كلما قلت قد تهيأت وتعبأت وقمت للصلاة بين يديك وناجيتك القيت

بدرستیکه من هرگاه که گفتم بتحقیق مهیا شدم و آماده گشتم [illegible] در پیش تو و راز گفتم ترا افکندی

علي نعاسا اذا انا صليت وسلبتني مناجاتك اذا انا ناجيت وما لي كلما قلت

قد صلحت سريرتي وقرب من مجالس التوابين مجلسي عرضت لي بلية ازالت قدمي

وحالت بيني وبين خدمتك سيدي لعلك عن بابك طردتني وعن خدمتك

و حایل شده میان من و میان خدمت تو ای بزرگ من شاید که تو از درگاه خود رانده باشی مرا و از خدمت خود

نحيتني او لعلك رأيتني مستخفا بحقك فاقصيتني او لعلك رأيتني معرضا عنك

فقليتني او لعلك وجدتني في مقام الكاذبين فرفضتني او لعلك رأيتني

غیر شاکر

غير شاكر لنعمائك فحرمتني او لعلك فقدتني من مجالس العلماء فخذلتني او لعلك

رأيتني في الغافلين فمن رحمتك آيستني او لعلك رأيتني آلف مجالس البطالين

فبيني وبينهم خليتني او لعلك لم تحب ان تسمع دعائي فباعدتني او لعلك بجرمي

وجريرتي كافيتني او لعلك بقلة حيائي منك جازيتني فان عفوت يا رب فطال

ما عفوت عن المذنبين قبلي لان كرمك اي رب يجل عن مجازاة المذنبين و

حلمك يكبر عن مكافاة المقصرين وانا عائذ بفضلك هارب منك اليك

و بردباری تو بزرگتر است از [illegible]

متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بك ظنا الهي انت اوسع فضلا واعظم

حلما من ان تقايسني بعملي او ان تستزلني بخطيئتي وما انا يا سيدي وما

خطري هبني بفضلك يا سيدي وتصدق علي بعفوك وجللني بسترك واعف

عن توبيخي بكرم وجهك سيدي انا الصغير الذي ربيته وانا الجاهل

الذي علمته وانا الضال الذي هديته وانا الوضيع الذي رفعته وانا

الخائف الذي آمنته والجائع الذي اشبعته والعطشان الذي ارويته

والعاري الذي كسوته والفقير الذي اغنيته والضعيف الذي قويته

وَالذَّلِيلُ الَّذِي أَعْزَزْتَهُ وَالسَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ وَالسَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَالْمُذْنِبُ

و خواری که ارجمند کردی آنرا و بیماری که [illegible] بخشیدی آنرا و درخواهنده [illegible] و گناهکاری

الَّذِي سَتَرْتَهُ وَالْخَاطِئُ الَّذِي أَقَلْتَهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي [illegible] وَالْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي

که پوشانیدی آنرا و خطاکاری که در گذشتی از خطای آن [illegible]

نَصَرْتَهُ وَأَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي آوَيْتَهُ أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أُرَاقِبْكَ

یاری کردی آنرا و منم آن رانده شده که جا دادی آنرا [illegible]

فِي الْمَلَاءِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِهِ اجْتَرَى أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ

در حضور مردمان منم صاحب مصیبتهای بزرگ منم آنکه بر آقای خود دلیر [illegible]

جَبَّارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرُّشَا أَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ

بزرگوار آسمانها منم آنکه بخشش بر گناهان بزرگ رشوه دادم منم [illegible]

بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي أَمْهَلْتَنِي فَمَا ارْعَوَيْتُ وَسَتَرْتَ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ

گناهان بیرون میرفتم بسوی آنها ساعی بودم منم آنکه مهلت دادی مرا و از آن پشیمان نگشتم و پوشیدی بر من پس شرم نکردم

وَعَمِلْتُ بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ وَأَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالَيْتُ فَبِحِلْمِكَ أَمْهَلْتَنِي

و با گناهان عمل کردم پس در گذشتم از حد و انداختی مرا از دیده خود پس باک نکردم پس ببردباری خود مهلت دادی

وَبِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ

و به پوشش خود پوشیدی مرا تا آنکه گویا غافل بودی از من و از پاداشهای گناهان دور کردی مرا تا به حدی که گویا

اسْتَحْيَيْتَنِي إِلٰهِي لَمْ أَعْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاحِدٌ وَلَا بِأَمْرِكَ

شرم کردی از من خدای من نافرمانی نکردم ترا هنگامی که معصیت کردم ترا در حال آنکه بوده باشم بپروردگاری تو انکار کننده و نه فرمان

مُسْتَخِفٌّ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِوَعِيدِكَ مُتَهَاوِنٌ وَلٰكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ

سبک شمارنده و نه عقوبت ترا در پیش آینده و نه وعید ترا خار دارنده ولیکن خطائی عارض شد

وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَنِي هَوَايَ وَأَعَانَنِي عَلَيْهَا شِقْوَتِي وَغَرَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى

و آراست برای من نفس من و غالب شد خواهش من و مدد کرد مرا بر او بدبختی من و مغرور کرد مرا پرده فرو گذاشته شده

عَلَيَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَخَالَفْتُكَ بِجُهْدِي فَالْآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَمِنْ

بر من پس به تحقیق نافرمانی تو ورزیدم و مخالفت کردم ترا بکوشش خود پس حالا از عذاب [illegible] میرهاند مرا و از

أَيْدِي الْخُصَمَاءِ غَدًا مَنْ يُخَلِّصُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ أَتَّصِلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي

دستهای دشمنان فردا که خلاص میدهد مرا و بریسمان که در چنگ زنم اگر تو ببری ریسمان خود را از من

فواسوأتا

فَوَا سَوْأَتَا عَلَى مَا أَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِيَ الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ

پس وای برمن رسوائی [illegible] کتاب تو از کردار من آن چنانی که اگر نمی بود آنچه امیدوارم از کرم تو و فراخی

رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ إِيَّايَ عَنِ الْقُنُوطِ لَقَنَطْتُ عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ

[illegible] هر آینه ناامید میشدم نزد یاد آوری آنها ای بهترین کسی که خوانده

دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اللّٰهُمَّ بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ

خواننده و بهترین کسی که امید داشته او را امیدواری خداوندا بامان اسلام [illegible] و بحرمت

الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحُبِّي لِلنَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْقُرَشِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ التِّهَامِيِّ

قرآن [illegible] بر تو و بدوستی من پیغمبری را که امی قرشی هاشمی عربی تهامی

الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ أَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا تُوحِشِ اسْتِينَاسَ إِيمَانِي وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي

مکی مدنی [illegible] امیدوارم نزدیکی نزد تو پس مبدل مکن انس گرفتن ایمانم و مگردان پاداش مرا

ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا آمَنُوا بِأَلْسِنَتِهِمْ لِيَحْقِنُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَأَدْرَكُوا

پاداش کسی که پرستش کرد غیر ترا [illegible] تا بریزند خونهای خود را [illegible]

مَا أَمَّلُوا وَإِنَّا آمَنَّا بِكَ بِأَلْسِنَتِنَا وَقُلُوبِنَا لِتَعْفُوَ عَنَّا فَأَدْرِكْ بِنَا مَا أَمَّلْنَا

آنچه را امید داشتند [illegible] بزبانهای خود و دلهای خود تا آنکه در گذری از ما پس برسان ما را بآنچه امید داریم

وَثَبِّتْ رَجَاءَكَ فِي صُدُورِنَا وَلَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ

و ثابت دار امید مرا در سینهای ما و میل مده دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و بخشش کن ما را از

لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعِزَّتِكَ لَوِ انْتَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا

نزد خود بخشش بزرگ بدرستیکه تو بسیار بخشاینده پس قسم بعزت تو اگر منع کنی مرا دور نمیگردم از درگاه تو و باز

كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا أُلْهِمَ قَلْبِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ

نمیگردم از دوستی کردن بتو بجهت آنکه افکنده شد در دل من از معرفت بزرگواری تو و گشادگی بخشش تو

إِلَى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَإِلَى مَنْ يَلْتَجِئُ الْمَخْلُوقُ إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ إِلٰهِي

و بسوی که میرود بنده مگر بسوی آقای خود و بسوی که پناه میبرد آفریده مگر بسوی آفریننده خود خدای من

لَوْ قَرَنْتَنِي بِالْأَصْفَادِ وَمَنَعْتَنِي سَيْبَكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَدَلَلْتَ عَلَى فَضَائِحِي

اگر ببندی مرا به غلها و بازداری از من عطای خود را از میان گواهان و راه نمائی بر رسوائیهای من

عُيُونَ الْعِبَادِ وَأَمَرْتَ بِي إِلَى النَّارِ وَحُلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ

دیدهای بندگان را و فرمان دهی مرا بسوی آتش و حایل کنی میان من و میان نیکوکاران نمیبرم امید

رجائي منك وما صرفت وجه تأميلي للعفو عنك ولا خرج حبك من قلبي أنا
امید خود را از تو و نمی گردانم روی آرزو و خواهش خود را از عفو تو ... از دل من من
لا أنسى أياديك عندي وسترك علي في دار الدنيا سيدي صل على محمد وآل
فراموش نمی کنم نعمتهای ترا که نزد من است و پوشانیدن ترا بر من در سرای ...
محمد أخرج حب الدنيا من قلبي واجمع بيني وبين المصطفى وآله خيرتك من
محمد و بیرون کن دوستی دنیا را از دل من و جمع کن میان من و میان مصطفی و آل او برگزیده تو از
خلقك وخاتم النبيين محمد صلى الله عليه وآله وانقلني إلى درجة التوبة
خلق تو و آخر پیغمبران محمد رحمت فرستد خدا بر او و بر آل او و نقل کن ... مرتبه توبه
إليك وأعني بالبكاء على نفسي فقد أفنيت بالتسويف والآمال عمري وقد
بسوی تو و یاری کن مرا بر گریستن بر نفس خود پس بتحقیق بپایان رسانید بمماطله و دفع الوقت ... عمر خود را و بتحقیق
نزلت منزلة الآيسين من خيري فمن يكون أسوأ حالا مني إن أنا نقلت
فرود آمدم در فرود آمدن گاه ناامیدان از خیر من پس کیست که باشد بد حالتر از من اگر من نقل کرده شوم
على مثل حالي إلى قبر لم أمهده لرقدتي ولم أفرشه بالعمل الصالح لضجعتي
بر مانند این حال بسوی قبر ... نساختم او را برای خفتن و نگسترانیدم او را بعمل شایسته بجهة خوابیدن
وما لي لا أبكي ولا أدري إلى ما يكون مصيري وأرى نفسي تخادعني وأيامي
و چیست مرا که نمی گریم و حال آنکه نمیدانم بسوی که خواهد بود بازگشت من و میبینم نفس خود را که فریب میدهد مرا و روزهای مرا
تخاتلني وقد خفقت عند رأسي أجنحة الموت فما لي لا أبكي أبكي لخروج نفسي
که حیله میکند مرا و بتحقیق که لرزان شده نزد سر من بالهای مرگ پس چیست مرا که نمی گریم میگریم بجهة بیرون شدن جان
أبكي لظلمة قبري أبكي لضيق لحدي أبكي لسؤال منكر ونكير إياي أبكي
میگریم از جهة تاریکی قبر خود میگریم بجهة تنگی لحد خود میگریم بجهة سوال منکر و نکیر میگریم
لخروجي من قبري عريانا ذليلا حاملا ثقلي على ظهري أنظر مرة عن يميني
بجهة بیرون شدن از قبر برهنه و خوار و بردارنده بار گران گناهان بر پشت خود حال آنکه نظر کنم یکبار از جانب راست
وأخرى عن شمالي إذ الخلائق في شأن غير شأني لكل امرئ منهم يومئذ
و بار دیگر از جانب چپ خود هرگاه خلایق در حالتی غیر حالت من هر مردی را از ایشان یعنی از اهل قیامت
شأن يغنيه وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة مستبشرة ووجوه يومئذ
در آن روز کاری است که مشغول دارد او را و آن روزها ... روشن خندان خوشحالان ...

عليها

عليها غبرة ترهقها قترة وذلة سيدي عليك معولي ومعتمدي ورجائي وتوكلي
بر آن غبار ... تاریکی و سیاهی و خواری آقای من بر تست وثوق و اعتماد من و امید من و توکل من
وبرحمتك تعلقي تصيب برحمتك من تشاء وتهدي بكرامتك من تحب فلك الحمد
و برحمت تست ... میرسانی برحمت خود آنرا که خواهی و راه مینمائی ببزرگواری خود آنرا که دوست میداری پس مر ترا
على ما نقيت من الشرك قلبي ولك الحمد على بسط لساني أفبلساني هذا الكال
... پاک کردی از شرک دل مرا و ترا است سپاس بر گشادن زبان من پس آیا بزبان خود
أشكرك أم بغاية جهدي في عملي أرضيك وما قدر لساني يا رب في جنب
سپاس گذاری کنم ترا یا بنهایت مشقت در کردار خود خوشنود میسازم ترا و چیست مرتبه زبان من ای پروردگار من در پهلوی
شكرك وما قدر عملي في جنب نعمك وإحسانك إلهي إن جودك
سپاس گذاری تو و چیست مرتبه کردار من در پهلوی نعمتهای تو و نیکوئیهای تو ... بتحقیق که بخشش تو
بسط أملي وشكرك قبل عملي سيدي إليك رغبتي وإليك رهبتي وإليك
گشایش داد امید مرا و جزا داد ... کردار مرا آقای من بسوی تست میل من و از تست ترس من و بسوی تست
تأميلي وقد ساقني إليك أملي وعليك يا واحدي عكفت همتي وفيما عندك
امید داشتن من و بتحقیق که راند مرا بسوی تو آرزوی من و بر تو ای یگانه روکرده ایستاده همت من و در آنچه نزد تست
انبسطت رغبتي ولك خالص رجائي وخوفي وبك أنست محبتي وإليك
گشاده گردیده رغبت من و مر تراست خالص امید من و ترس من و بتو خو گرفته دوستی من و بسوی تو
ألقيت بيدي وبحبل طاعتك مددت رهبتي يا مولاي بذكرك عاش قلبي
افکندم دست خود را و بریسمان طاعت تو کشیدم ترس خود را ای آقای من بیاد کردن تو زنده گردید دل من
وبمناجاتك بردت ألم الخوف عني فيا مولاي ويا مؤملي ويا منتهى سؤلي
و براز گفتن تو سرد کردم الم خوف را از خود پس ای آقای من و ای امیدگاه من و ای نهایت خواهش من
صل على محمد وآل محمد وفرق بيني وبين ذنبي المانع لي من لزوم طاعتك
رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و جدائی افکن میان من و میان گناه من که بازدارنده است مرا از ... طاعت تو
فإنما أسئلك لقديم الرجاء فيك وتوقي إليك وعظيم الطمع منك
جز این نیست که می خواهم از تو بجهة دیرینه امید در تو ... و طمع بزرگ ... از تو
الذي أوجبته على نفسك من الرأفة والرحمة فالأمر لك وحدك لا
... واجب کردی بر نفس خود از مهربانی و بخشش ... و تراست ... فرمان

سرت لك والخلق كلهم عيالك وفي قبضتك وكل شيء خاضع لك تباركت
[illegible]
يا رب العالمين الهي ارحمني اذا انقطعت حجتي وكل عن جوابك لساني
[illegible]
وطاش عند سؤالك اياي لبي فيا عظيم رجائي لا تخيبني اذا اشتدت
[illegible]
فاقتي اليك فلا تردني لجهلي ولا تمنعني لقلة صبري واعطني لفقري وارحمني
[illegible]
لضعفي سيدي عليك معتمدي ومعولي ورجائي وتوكلي وبرحمتك تعلقي
[illegible]
وبفنائك احط رحلي وبجودك اقصد طلبتي وبكرمك اي رب استفتح
[illegible]
دعائي ولديك ارجو فاقتي وبغناك اجبر عيلتي وتحت ظل عفوك قيامي
[illegible]
والى جودك وكرمك ارفع بصري والى معروفك اديم نظري فلا تحرقني
[illegible]
بالنار وانت موضع املي ولا تسكني الهاوية فانك قرة عيني يا سيدي لا
[illegible]
تكذب ظني باحسانك ومعروفك فانك ثقتي ورجائي ولا تحرمني ثوابك
[illegible]
فانك العارف بفقري الهي ان كان قد دنا اجلي ولم يقربني منك عملي
[illegible]
فقد جعلت الاعتراف اليك بذنبي وسائل عللي الهي ان عفوت فمن اولى
[illegible]
منك بالعفو وان عذبت فمن اعدل منك في الحكم ارحم في هذه الدنيا
[illegible]

غربتي

غربتي وعند الموت كربتي وفي القبر وحدتي وفي اللحد وحشتي واذا نشرت للحساب
[illegible]
بين يديك ذل موقفي واغفر لي ما خفي على الآدميين من عملي وادم لي ما به سترتني
[illegible]
وارحمني صريعا على الفراش تقلبني ايدي احبتي وتفضل علي ممدودا على المغتسل
[illegible]
يقلبني صالح جيرتي وتحنن علي محمولا قد تناول الاقرباء اطراف جنازتي
[illegible]
وجد علي منقولا قد نزلت بك وحيدا في حفرتي وارحم في ذلك البيت الجديد
[illegible]
غربتي حتى لا استانس بغيرك يا سيدي فانك ان وكلتني الى نفسي هلكت
[illegible]
سيدي فبمن استغيث ان لم تقلني عثرتي والى من افزع ان فقدت عنايتك
[illegible]
في ضجعتي والى من التجئ ان لم تنفس كربتي سيدي من لي ومن يرحمني ان لم
[illegible]
ترحمني وفضل من اؤمل ان عدمت فضلك يوم فاقتي والى من الفرار من
[illegible]
الذنوب اذا انقضى اجلي سيدي لا تعذبني وانا ارجوك الهي حقق رجائي و
[illegible]
آمن خوفي فان كثرة ذنوبي لا ارجو فيها الا عفوك سيدي انا اسئلك
[illegible]
ما لا استحق وانت اهل التقوى واهل المغفرة فاغفر لي
[illegible]
والبسني من نظرك ثوبا يغطي علي التبعات وتغفرها لي ولا اطالب
[illegible]

بِها إِنَّكَ ذو مَنٍّ قَديمٍ وَصَفْحٍ عَظيمٍ وَتَجاوُزٍ كَريمٍ إِلهي أَنْتَ الَّذي تَفيضُ سَيْبَكَ
بآن بدرستیکه تو صاحب نعمت قدیمی وبخشنده بزرگی ودرگذشتن کریمانه خداوندا توئی که میریزی عطاهای خود را

عَلى مَنْ لا يَسْأَلُكَ وَعَلَى الْجاحِدينَ بِرُبُوبِيَّتِكَ فَكَيْفَ سَيِّدي بِمَنْ سَأَلَكَ
بر کسی که سؤال نکند ترا وبر انکار کنندگان پروردگاری تو پس چگونه است ای آقای من بکسی که سؤال کند ترا

وَأَيْقَنَ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَالْأَمْرَ إِلَيْكَ تَبارَكْتَ وَتَعالَيْتَ يا رَبَّ الْعالَمينَ
ویقین دارد بدرستیکه خلق از تست وکار با تست مبارکی تو وبلندی تو ای پروردگار عالمیان

إِلهي وَسَيِّدي عَبْدُكَ بِبابِكَ أَقامَتْهُ الْخَصاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ يَقْرَعُ بابَ
خداوندا ای آقای من بنده تو بدر سرای تست بپا داشته است او را احتیاج پیش روی تو میکوبد در

إِحْسانِكَ بِدُعائِهِ وَيَسْتَعْطِفُ جَميلَ نَظَرِكَ بِمَكْنُونِ رَجائِهِ فَلا تُعْرِضْ
احسان ترا بخواندن خود ومهربانی میطلبد از خوبی نظر تو به پنهانی امید خود پس اعراض مکن

بِوَجْهِكَ الْكَريمِ عَنّي وَاقْبَلْ مِنّي ما أَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ بِهذَا الدُّعاءِ وَأَنَا
بذات کریم خود از من وقبول کن از من آنچه را که گویم پس بتحقیق که خوانده ام باین دعا ومن

أَرْجُو أَنْ لا تَرُدَّني مَعْرِفَةً مِنّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ إِلهي أَنْتَ الَّذي لا يُحْفيكَ
امید دارم که رد نکنی مرا از شناختن از من بمهربانی تو ورحمت تو خدای من توآنی که بستوه نمیآورد ترا

سائِلٌ وَلا يَنْقُصُكَ نائِلٌ أَنْتَ كَما تَقُولُ وَفَوْقَ ما نَقُولُ اللّهُمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ
سؤال کننده ونقصان نمیرساند ترا بخشش عطای تو چنانچه که گفته وبالاتر از آنچه گوئیم خداوندا بدرستیکه من سؤال کنم

صَبْراً جَميلاً وَفَرَجاً قَريباً وَقَوْلاً صادِقاً وَأَجْراً عَظيماً أَسْأَلُكَ يا رَبِّ
صبر جمیل وفرج نزدیک وگفتار راست واجر بزرگ سؤال میکنم ترا ای خدای من

مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ ما عَلِمْتُ مِنْهُ وَما لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللّهُمَّ مِنْ خَيْرِ ما سَأَلَكَ
از خیر همه آنچه را که دانسته ام از او وآنچه را که ندانسته ام سؤال میکنم ترا خداوندا از بهترین آنچه سؤال کرده

مِنْهُ عِبادُكَ الصّالِحُونَ يا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أَعْطى أَعْطِني سُؤْلي
از او بندگان صالحان تو ای بهترین کسی که سؤال کرده شود وای بخشنده ترین کسی که عطا میکند عطا کن سؤال مرا

في نَفْسي وَأَهْلي وَوَلَدي وَوالِدَيَّ وَأَهْلِ حُزانَتي وَإِخْواني فيكَ وَأَرْغِدْ
در نفس من واهل من وفرزندان من وپدران من واهل خویشان من وبرادران من در تو وخوب گردان

عَيْشي وَأَظْهِرْ مُرُوَّتي وَأَصْلِحْ جَميعَ أَحْوالي وَاجْعَلْني مِمَّنْ أَطَلْتَ عُمْرَهُ وَحَسَّنْتَ
عیش مرا وظاهر گردان مروت مرا واصلاح کن جمیع احوال مرا وبگردان مرا از آنهائی که دراز کرده عمر او را وخوب کرده

عمله

دعاء ابو حمزه ثمالی

عَمَلَهُ وَأَتْمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَرَضيتَ عَنْهُ وَأَحْيَيْتَهُ حَياةً طَيِّبَةً في أَدْوَمِ السُّرُورِ
عمل او را وتمام کرده بر او نعمت خود را وراضی شده از آن وزنده گردانیده او را زندگانی تازه در دائم بودن خوشحالی

وَأَسْبَغِ الْكَرامَةِ وَأَتَمِّ الْعَيْشِ إِنَّكَ تَفْعَلُ ما تَشاءُ وَلا يَفْعَلُ ما يَشاءُ غَيْرُكَ
وتمام بودن بخششها وتمام بودن عیشش بدرستیکه تو میکنی آنچه را که میخواهی ونمیکند آنچه را که میخواهد غیر تو

اللّهُمَّ خُصَّني مِنْكَ بِخاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلا تَجْعَلْ شَيْئاً مِمّا أَتَقَرَّبُ بِهِ في آناءِ اللَّيْلِ
خداوندا مخصوص گردان مرا از نزد خود بمخصوص کردن ذکرت ومگردان چیزی را از آنچه نزدیکی میجویم بآن در اوقات شبها

وَأَطْرافِ النَّهارِ رِياءً وَلا سُمْعَةً وَلا أَشَراً وَلا بَطَراً وَاجْعَلْني لَكَ مِنَ الْخاشِعينَ
واطراف روز ریا ونه سمعه ونه شادی کننده ونه بیباک شادی کننده وبگردان مرا از برای خود از خشوع کنندگان

اللّهُمَّ أَعْطِنِي السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ وَالْأَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَقُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ
خداوندا بده مرا فراخی در رزق وامنیت در وطن وروشنائی چشم را در اهل

وَالْمالِ وَالْوَلَدِ وَالْمُقامَ في نِعَمِكَ عِنْدي وَالصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ
ومال وولد ومکان دادن در نعمتهای نزد من وتندرستی در جسم وقوت در بدن من

وَالسَّلامَةَ فِي الدّينِ وَاسْتَعْمِلْني بِطاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ
وسلامتی در دین وواداری مرا به طاعت خود واطاعت رسول تو محمد واهل

بَيْتِهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَبَداً مَا اسْتَعْمَرْتَني وَاجْعَلْني مِنْ أَوْفَرِ عِبادِكَ
بیت او درود بفرستد خدا بر او وآل او همیشه مادامی که تعمیر کرده مرا وبگردان مرا از وافرترین بندگان تو

عِنْدَكَ نَصيباً في كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَتُنْزِلُهُ في شَهْرِ رَمَضانَ في لَيْلَةِ الْقَدْرِ
نزد تو بهره در همه خیر که فرستاده او را وفرو فرستاده او را در ماه رمضان در شب قدر

وَما أَنْتَ مُنْزِلُهُ في كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُها وَعافِيَةٍ تُلْبِسُها وَبَلِيَّةٍ تَدْفَعُها
وآنچه را تو فرستاده او را در هر سالی از رحمتی که پراکنده کرده او را وعافیتی که پوشانیده آن را وبلیه که دفع کرده

وَحَسَناتٍ تَتَقَبَّلُها وَسَيِّئاتٍ تَتَجاوَزُ عَنْها وَارْزُقْني حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ في
وحسنات که قبول کرده او را وگناهانی که گذشته از آن وروزی کن مرا حج خانه خود که حرمت داشته

عامِنا هذا وَفي كُلِّ عامٍ وَارْزُقْني رِزْقاً واسِعاً مِنْ فَضْلِكَ الْواسِعِ وَاصْرِفْ
این سال ودر همه سالها وروزی کن مرا روزی فراخی از فضل خود که وسیع است وبگردان

عَنّي يا سَيِّدِي الْأَسْواءَ وَاقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَالظُّلاماتِ حَتّى لا أَتَأَذّى
از من آقای من بدیها را وقضا کن از من دین را وتاریکیها را تا آزرده نشوم

بشيء منه وخذ عني بأسماع وأبصار أعدائي وحسادي والباغين علي

بچیزی از آن و بگیر از من بگوشها و چشمهای دشمنان من و حسودان و ظلم کنندگان بر من

وانصرني عليهم وأقر عيني وحقق ظني وفرج قلبي واجعل لي من همي وكربي

و یاری ده مرا بر ایشان و روشن کن چشم مرا و ... مرا و بگشا دل مرا و بگردان از برای من از هم من و شدت

فرجا واجعل من أرادني بسوء من جميع خلقك تحت قدمي واكفني شر

فرجی و بگردان کسی را که اراده کند بمن بدی از همه خلق تو زیر قدم من و کفایت کن از من شر

الشيطان وشر السلطان وسيئات عملي وطهرني من الذنوب كلها وأجرني

شیطان و شر سلطان و بدیهای عمل مرا و پاک گردان مرا از گناهان همه و پناه ده مرا

من النار بعفوك وأدخلني الجنة برحمتك وزوجني من الحور العين

از آتش بعفو خود و داخل گردان مرا در بهشت برحمت خود و تزویج کن مرا از حور عین

بفضلك وألحقني بأوليائك الصالحين محمد وآله الأبرار الطيبين

بفضل خود و ملحق گردان مرا بدوستان صالحان خود حضرت محمد و آل او که نیکوکارانند خوبانند

الطاهرين الأخيار صلواتك عليهم وعلى أرواحهم وأجسادهم ورحمة

پاکیزه نیکان رحمت تو بر ایشان و بر ارواح ایشان و جسدهای ایشان و رحمت

الله وبركاته إلهي وسيدي وعزتك وجلالك لئن طالبتني بذنوبي لأطالبنك

خدا و برکتهای او خدای من و آقای من بحق عزت تو و جلال تو هر آینه اگر طلب کنی مرا بگناهان من هر آینه طلب میکنم ترا

بعفوك ولئن طالبتني بلؤمي لأطالبنك بكرمك ولئن أدخلتني النار

بعفو تو و اگر طلب کنی مرا ... هر آینه طلب میکنم ترا بکرم تو و اگر داخل کنی مرا در آتش

لأخبرن أهل النار بحبي لك إلهي وسيدي إن كنت لا تغفر إلا لأوليائك و

هر آینه خبر میکنم اهل آتش را بدوستی خود ترا ای خدای من و آقای من اگر بودی تو نیامرزی مگر دوستان خود را

أهل طاعتك فإلى من يفزع المذنبون وإن كنت لا تكرم إلا أهل الوفاء

و اهل طاعت خود را پس بسوی که جزع کنند گناهکاران و اگر بودی که گرامی نکنی مگر اهل وفا بخود را

بك فبمن يستغيث المسيئون إلهي إن أدخلتني النار ففي ذلك سرور عدوك

پس بکه استغاثه کنند بدکاران خدای من اگر داخل کنی مرا در آتش پس در این باب خوشحال میشوند دشمنان تو

وإن أدخلتني الجنة ففي ذلك سرور نبيك وأنا والله أعلم أن سرور نبيك

و اگر داخل کنی مرا در بهشت پس در این باب خوشحالی پیغمبر تو است و حال آنکه بخدا قسم میدانم بدرستی که خوشحالی پیغمبر تو

أحب إليك من سرور عدوك اللهم إني أسألك أن تملأ قلبي حبا لك وخشية

دوست تر است بسوی تو از شادی دشمنان تو خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا باینکه پر کنی دل مرا از دوستی که از برای تست و ترس

منك وتصديقا بكتابك وإيمانا بك وفرقا منك وشوقا إليك يا ذا الجلال

از ذات تو و راستی در کتاب تو و ایمان بتو و ترسیدن از ذات تو و شوق بسوی ذات تو ای صاحب جلال

والإكرام حبب إلي لقاءك وأحبب لقائي واجعل لي في لقائك الراحة و

و اکرام دوست گردان بسوی من ملاقات خود را و دوست دار ملاقات مرا و بگردان از برای من در لقای تو راحت

الفرج والكرامة اللهم ألحقني بصالح من مضى واجعلني من صالح من بقي

و فرج را و کرامت را خداوندا ملحق گردان مرا بصالحان که گذشته اند و بگردان مرا از صالحان که باقی مانده

وخذ بي سبيل الصالحين وأعني على نفسي بما تعين به الصالحين

و ببر مرا براه صالحان و اعانت کن مرا بر نفس من بآن چیزی که اعانت کنی بآن صالحان را

على أنفسهم واختم عملي بأحسنه واجعل ثوابي منه الجنة برحمتك يا رب

بر نفسهای ایشان ختم کن عمل مرا به بهترین عملها و بگردان ثواب مرا از آن بهشت برحمت خود ای پروردگار

العالمين وأعني على صالح ما أعطيتني وثبتني يا رب ولا تردني في سوء

عالمیان و اعانت کن مرا بر شایسته آنچه عطا کرده تو مرا و ثابت دار مرا ای پروردگار و رد مکن مرا در بدی

استنقذتني منه أبدا اللهم إني أسألك إيمانا لا أجل له دون لقائك أحيني

که خلاص کردی مرا از آن دایم خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا ایمانی که نیست مدت برای آن دون لقای تو زنده کن

ما أحييتني عليه وتوفني إذا توفيتني عليه وابعثني إذا بعثتني عليه وأبرئ

مادام که زنده دارنده مرا بر آن و بمیران مرا وقتی که بمیرانی تو مرا بر آن و برانگیز مرا وقتی که برانگیزانی مرا بر آن و بیزار کن

قلبي من الرياء والشك والسمعة في دينك حتى يكون عملي خالصا لك اللهم

دل مرا از ریا و شک و سمعه در دین تو تا آنکه بوده باشد عمل من خالص از برای تو خداوندا

أعطني بصيرة في دينك وفهما في حكمك وفقها في علمك وكفلين من

بده بمن بینائی در دین تو و فهم در حکم تو و دانستن در علم تو و دو برابر از

رحمتك وورعا يحجزني عن معاصيك وبيض وجهي بنورك واجعل رغبتي

رحمت تو و ورع و پرهیزکاری که مانع میکند مرا از معصیت تو و سفید گردان روی مرا بنور تو و بگردان رغبت مرا

فيما عندك وتوفني في سبيلك وعلى ملة رسولك صلى الله عليه وآله

در چیزی که نزد تست و بمیران در راه تو و بر ملت رسول تو درود فرستد خدا بر او و آل او

اللّهمّ انّي اعوذ بك من الكسل والفشل والهمّ والحزن والجبن والبخل والغفلة و
خداوندا بدرستیکه من پناه میبرم بتو از کاهلی و غفلت و سستی و اندوه و ترس و بخل و غفلت و
القسوة والذّلّة والفقر والفاقة وكلّ بليّة والفواحش ما ظهر منها وما
قساوت و ذلت و فقر و فاقه و هر بلیّت و از ناخوشیها آنچه ظاهر است از آن و آنچه
بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وبطن لا تشبع وقلب لا يخشع ودعاء لا يسمع
پنهان است و پناه میبرم بتو از نفسی که قانع نیست و شکمی که سیر نشود و دلی که خاشع نیست و دعائی که مستجاب نیست
وعمل لا ينفع وصلوة لا ترفع واعوذ بك يا ربّ على نفسي وولدي وديني ومالي
و عملی که نفع نداشته باشد و نمازی که بالا برده نشود و پناه میبرم بتو ای پروردگار من بر نفس من و فرزندان من و دین من و مال من
وعلى جميع ما رزقتني من الشّيطان الرّجيم انّك انت السّميع العليم اللّهمّ انّه
و بر جمیع آنچه روزی کرده مرا از شیطان دور شده از رحمت بدرستیکه تو شنوای دانائی خداوندا بدرستیکه
لا يجيرني منك احد ولا اجد من دونك ملتحداً فلا تجعل نفسي في شيء من عذابك
پناه نمیدهد مرا از تو احدی و نمی یابم از غیر تو پناهی پس مگردان نفس مرا در چیزی از عذاب تو
ولا تردّني بهلكة ولا تردّني بعذاب اليم اللّهمّ تقبّل منّي واعل ذكري وارفع
و برمگردان مرا بهلاکت و برمگردان مرا بعذاب دردناک خداوندا قبول کن از من و بلند کن ذکر مرا و بلند کن
درجتي وحطّ وزري ولا تذكرني بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي
درجه مرا و کم کن وبال مرا و یاد مکن مرا بخطیئه من و بگردان ثواب مجلس مرا و ثواب گفتن مرا
وثواب دعائي رضاك والجنّة واعطني يا ربّ جميع ما سألتك وزدني
و ثواب دعای مرا خوشنودی تو و بهشت و بده بمن ای پروردگار من همه آنچه سؤال کردم ترا و زیاد کن مرا
من فضلك انّي اليك راغب يا ربّ العالمين اللّهمّ انّك انزلت في كتابك العفو
از فضل خود بدرستیکه من بسوی تو رغبت کننده ام ای پروردگار عالمیان خداوندا بدرستیکه تو فرستاده در کتاب خود عفو
وامرتنا ان نعفو عمّن ظلمنا انفسنا فاعف عنّا فانّك اولى بذلك منّا
و امر کرده ما را باینکه عفو کنیم از کسی که ظلم کند ما را و ظلم کردیم بنفسهای خود پس عفو کن از ما پس بدرستیکه تو سزاوارتری باین از ما
وامرتنا ان لا نردّ سائلاً عن ابوابنا وقد جئتك سائلاً فلا تردّني الّا بقضاء
و امر کرده ما را باینکه رد نکنیم سائلی را از درهای ما و حال آنکه بتحقیق که آمده ام ترا سؤال کننده پس رد مکن مرا مگر بقضا کردن
حاجتي وامرتنا بالاحسان الى ما ملكت ايماننا ونحن ارقّاؤك فاعتق رقابنا
حاجت من و امر کرده ما را باحسان کردن بسوی آنچه را مالک گردیده اند ایمان ما و حال آنکه ما بندگان توایم پس آزاد کن گردنهای ما

من النّار

من النّار يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدّتي اليك فزعت وبك استغثت
از آتش ای پناه دهنده من نزد شدت من و ای فریادرس نزد سختی من بسوی تو جزع میکنم و بتو استغاثه میکنم
ولذت لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الّا منك فاغثني وفرّج عنّي يا من
و بتو پناه بردم نیست پناهی غیر تو و طلب نمیکنم فرج و شادی را مگر از تو پس فریادرس مرا و شادی کن از من ای کسی که
يقبل اليسير ويعفو عن الكثير اقبل منّي اليسير واعف عنّي الكثير انّك انت
قبول میکنی اندک را و درمیگذری از بسیاری قبول کن از من اندک را و درگذر از بسیاری بدرستیکه تو
الغفور الرّحيم اللّهمّ انّي اسئلك ايماناً تباشر به ويقيناً صادقاً حتّى اعلم انّه
آمرزنده مهربانی خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا ایمانی که مباشر شود با دل من و یقین صادقی تا آنکه بدانم
لن يصيبني الّا ما كتبت لي ورضّني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الرّاحمين و
که هرگز نمی رسد بمن مگر آنچه فرض کرده برای من و راضی کن مرا از زندگانی بآنچه قسمت کرده برای من ای رحم کننده ترین رحم کنندگان
مختصر این دعاها يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدّتي اليك فزعت
مختصر این است ای پناه دهنده من نزد کربها و ای فریادرس نزد سختیها بسوی تست جزع
وبك استغثت وبك لذت لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الّا منك فاغثني
و بتو استغاثه میکنم و پناه بردم نیست پناهی بغیر تو و نمی طلبم فرج را مگر از تو پس فریادرس مرا
وفرّج عنّي يا من يقبل اليسير ويعفو عن الكثير اقبل منّي اليسير واعف
و خوشحال کن مرا ای آنکه قبول میکنی اندک را و درمیگذری از بسیار قبول کن از من اندک را و درگذر
عنّي الكثير انّك انت الغفور الرّحيم اللّهمّ انّي اسئلك ايماناً تباشر به قلبي
از من بسیار را بدرستیکه تو آمرزنده مهربانی خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا ایمانی که مباشر شود با دل من
حتّى اعلم انّه لن يصيبني الّا ما كتبت لي ورضّني من العيش بما قسمت لي يا
تا آنکه دانم بدرستیکه هرگز نمیرسد بمن مگر آنچه نوشته از برای من و راضی کن مرا از عیش بآنچه قسمت کرده از برای من
ارحم الرّاحمين يا عدّتي في كربتي ويا صاحبي في شدّتي ويا وليّ في
ای بخشنده ترین بخشندگان ای پناه من در کربتها و ای صاحب من در سختیهای من و ای ولی من در
نعمتي ويا غايتي في رغبتي انت السّاتر عورتي والامن روعتي والمقيل
نعمت من و ای نهایت در رغبتهای من تو پوشاننده عورت منی و ایمن دهنده ترس منی و برگرداننده
عثرتي فاغفر لي خطيئتي يا ارحم الرّاحمين وامّا دعاها هر روز ماه مبارك
لغزش منی پس بیامرز از برای گناه مرا ای رحم کننده ترین رحم کنندگان
رمضان بسند معتبر منقولست

که حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر ع اللّهمّ هذا شهرُ رمضانَ الّذی انزلتَ فیه
در هر روز ازین ماه مبارک این دعا میخواندند خداوندا این ماه مبارک شهر رمضان است که فرستادی در آن
القرآنَ هدیً للنّاسِ وبیّناتٍ من الهدی والفرقانِ وهذا شهرُ الصّیامِ وهذا
قرآن را هدایت کننده از برای مردمان و بینات از هدایت و فرق کننده و این ماه روزه است و این
شهرُ القیامِ وهذا شهرُ الانابةِ وهذا شهرُ التّوبةِ وهذا شهرُ المغفرةِ والرّحمةِ
ماه ایستادن است و این ماه بازگشت و این ماه توبه است و این ماه آمرزش است و رحمت است
وهذا شهرُ العتقِ من النّارِ والفوزِ بالجنّةِ وهذا شهرٌ فیه لیلةُ القدرِ الّتی
و این ماه آزادی است از آتش و رسیدن به بهشت است و این ماهیست که در او شب قدر است که
هی خیرٌ من الفِ شهرٍ اللّهمّ فصلِّ علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ واعنّی علی صیامِه وقیامِه
آن بهتر است از هزار ماه خداوندا پس رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و یاری ده مرا بر روزه گرفتن و ایستادن
وسلّمه لی وسلّمنی فیه واعنّی علیه بافضلِ عونِکَ ووفّقنی فیه لطاعتِکَ
و سالم گردان از برای من و سالم گردان مرا در آن و یاری ده مرا در آن به بهترین یاری خود و توفیق ده مرا در آن بطاعت تو
وطاعةِ رسولِکَ واولیائِکَ صلواتُ اللهِ علیهم وفرّغنی فیه لعبادتِکَ
و طاعت پیغمبر تو و دوستان تو درود خدا بر ایشان و فارغ گردان مرا در آن از برای عبادت تو
ودعائِکَ وتلاوةِ کتابِکَ وعظّم لی فیه البرکةَ واحسن لی فیه العافیةَ و
و دعای تو و خواندن کتاب تو و بزرگ گردان از برای من در آن برکت را و خوب گردان از برای من در آن عافیت را
آخر لی فیه التّوبةَ واصحّ لی فیه بدنی واوسع فیه رزقی واکفنی فیه ما اهمّنی
و نگاه دار از برای من در این ماه توبه را و صحیح گردان در آن بدن مرا و وسیع گردان در این ماه روزی مرا و کفایت کن از من آنچه مرا
واستجب فیه دعائی وبلّغنی فیه رجائی اللّهمّ صلِّ علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ واذهب
و مستجاب گردان در این ماه دعای مرا و برسان مرا در این ماه به امید من خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و ببر
عنّی فیه النّعاسَ والکسلَ والسّأمةَ والفترةَ والقسوةَ والغفلةَ والغرّةَ
از من در این ماه خواب و کسالت و ملالت و سستی و قساوت و غفلت و مغرور بودن
وجنّبنی فیه العللَ والاسقامَ والهمومَ والاحزانَ والاعراضَ والامراضَ
و دور گردان از من در این ماه علتها و بیماریها و همها و غمها و اعراض و امراض
والخطایا والذّنوبَ واصرف عنّی فیه السّوءَ والفحشاءَ والجهدَ والبلاءَ
و خطاها و گناهان را و بگردان از من در این ماه بدی و ناخوشیها و مشقت و بلا

والتعب

والتّعبَ والعناءَ انّکَ سمیعُ الدّعاءِ اللّهمّ صلِّ علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ واعذنی فیه من
و تعب و رنجها را بدرستیکه تو شنونده دعائی خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد و پناه ده مرا در آن از
الشّیطانِ الرّجیمِ وهمزِه ولمزِه ونفثِه ونفخِه ووسوستِه وتثبیطِه وبطشِه و
شیطان دور شده از رحمت و چشم زدن او و عیب کردن او و دمیدن او و وسوسه کردن او و باز داشتن او و حمله کردن او
کیدِه ومکرِه وحبائلِه وخدعِه وامانیِّه وغرورِه وفتنتِه وشرکِه واحزابِه
و کید او و مکر او و حیلهای او و خدعه کردن او و دروغهای او و مغرور ساختن او و فتنه او و شرک او و لشکر او
واتباعِه واشیاعِه واولیائِه وشرکائِه وجمیعِ مکائدِه اللّهمّ صلِّ علی محمّدٍ
و تابعان او و پیروان او و دوستان او و شریکان او و همه کیدهای او خداوندا درود فرست بر محمد
وآلِ محمّدٍ وارزقنا قیامَه وصیامَه وبلوغَ الاملِ فیه وفی قیامِه واستکمالَ
و آل محمد و روزی کن ما را قیام او و روزه او و رسیدن آرزوها در آن و در ایستادن آن و کامل گردانیدن
ما یرضیکَ عنّی صبراً واحتساباً وایماناً ویقیناً ثمّ تقبّل ذلکَ منّی بالاضعافِ
آنچه راضی کند ترا از من صبری و حسابی و ایمانی و یقینی پس از این قبول کن آن را از من به چندین برابر
الکثیرةِ والاجرِ العظیمِ یا ربَّ العالمینَ اللّهمّ صلِّ علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ وارزقنی
بسیار و اجر عظیم ای پروردگار عالمیان خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد و روزی کن مرا
الحجَّ والعمرةَ والجدَّ والاجتهادَ والقوّةَ والنّشاطَ والانابةَ والتّوبةَ و
حج و عمره و جد و اجتهاد و قوت و نشاط و بازگشت و توبه
التّوفیقَ والقربةَ والخیرَ المقبولَ والرّهبةَ والرّغبةَ والتّضرّعَ والخشوعَ
و توفیق و قربت و خیر پسندیده و ترس و رغبت در عبادت و تضرع و خشوع
والرّغبةَ والتّضرّعَ والخشوعَ والرّقّةَ والنّیّةَ الصّادقةَ وصدقَ اللّسانِ و
و رغبت در عبادت و تضرع و خشوع و رقت و نیت راست و راستی زبان
الوجلَ منکَ والرّجاءَ لکَ والتّوکّلَ علیکَ والثّقةَ بکَ والورعَ عن محارمِکَ
و ترس از تو و امید مر ترا و توکل بر تو و اعتماد بتو و پرهیزکاری از حرامها
معَ صالحِ القولِ ومقبولِ السّعیِ ومرفوعِ العملِ ومستجابِ الدّعوةِ ولا تحُل
با قول صالح و سعی مقبول و عمل بلند شده و دعوات مستجاب شده و حایل مشو
بینی وبینَ شیءٍ من ذلکَ بعرضٍ ولا مرضٍ ولا همٍّ ولا غمٍّ ولا سقمٍ ولا غفلةٍ
میان من و میان چیزی از اینها بعارضها و نه بیماریها و نه هم و نه غم و نه بیماریها و نه غفلت

وَلَا نِسْيَانٍ بَلْ بِالتَّعَاهُدِ وَالتَّحَفُّظِ لَكَ وَفِيكَ وَالرِّعَايَةِ لِحَقِّكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ

و نه فراموشی بلکه بتعهد کردن و محافظت کردن از بهر تو و در رعایت کردن مر حق ترا و وفا کردن بعهد تو

وَوَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ وَاقْسِمْ لِي فِيهِ أَفْضَلَ

و وعده تو برحمت تو ای رحم کننده ترین رحم کنندگان خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد و قسمت کن از برای من در این ماه

مَا تَقْسِمُهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَوْلِيَائَكَ الْمُقَرَّبِينَ

آنچه قسمت کرده از برای بندگان شایسته خود و عطا کن بمن در آن بهترین آنچه عطا کرده بدوستان مقربان

مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالتَّحَنُّنِ وَالْإِجَابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَالْعَافِيَةِ

از رحمت و مغفرت و مهربانی و اجابت و درگذشتن و مغفرت دائمی و عافیت

وَالْمُعَافَاةِ وَالْعِتْقِ مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ

و معافات و آزادی از آتش و رسیدن به بهشت و خیر دنیا و آخرت خداوندا درود

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَاصِلًا وَرَحْمَتَكَ وَخَيْرَكَ إِلَيَّ

فرست بر محمد و آل محمد و بگردان دعای مرا در این ماه بسوی تو رسنده و رحمت تو و خیر تو را بسوی من

فِيهِ نَازِلًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَسَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا حَتَّى

در آن بخشنده و عمل مرا در آن مقبول شده و سعی مرا در آن شکر کرده شده و گناه مرا در آن آمرزیده شده تا آنکه

يَكُونَ نَصِيبِي فِيهِ الْأَكْثَرَ وَحَظِّي فِيهِ الْأَوْفَرَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بوده باشد نصیب من در آن بزرگتر و حظ مرا در آن بسیار خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد

وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ حَالٍ تُحِبُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ

و توفیق ده مرا در این ماه از برای شب قدر بر بهترین آنچه حالی که دوست داری باشد بر آن حالت احدی از

أَوْلِيَائِكَ وَأَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ

دوستان تو و پسندیده آن حالت را از برای تو بعد از آن بگردان آنرا از برای من بهتر از هزار ماه و روزی کن مرا در آن بهترین

مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ إِيَّاهَا وَأَكْرَمْتَهُ بِهَا وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ عُتَقَائِكَ

روزی کرده احدی را از کسی که رسانیده آنرا مر آنرا و گرامی داشته آنرا بآن و بگردان مرا در آن شب از آزاد شدگان

مِنْ جَهَنَّمَ وَطُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَسُعَدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ

از جهنم و رها کرده شدگان تو از آتش و سعداء خلق تو بآمرزش تو و خوشنودی تو

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْجِدَّ

ای رحم کننده ترین رحم کنندگان خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و روزی کن ما را در ماه ما این جد

وَالْاِجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ وَ

و جهد را و قوت و نشاط را و آنچه دوست داری تو و می پسندی خداوندگارا صبح و شبهای ده شب

الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَرَبَّ جَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ

و صاحب شفع و وتر و خداوند جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و جمیع ملائکه مقربین

وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ

و پروردگار ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و پروردگار موسی و عیسی و همه پیغمبران

وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ

و مرسلین و پروردگار محمد خاتم پیغمبران درود تو بر او و ایشان همه و

أَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمْ لَمَّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ

سؤال میکنم ترا بحق ایشان بر تو و بحق تو که عظیمست بر ایشان که آنچه درود فرستی بر محمد و آل او

وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَرْضَى بِهَا عَنِّي رِضًا لَا سَخَطَ عَلَيَّ

و بر ایشان همه و نگاه کنی بسوی من نگاه کردن مهربانی که راضی شوی تو بسبب آن از من راضی شدنی که خشم

بَعْدَهُ أَبَدًا وَأَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَرَغْبَتِي وَأُمْنِيَّتِي وَإِرَادَتِي وَصَرَفْتَ

بعد از آن هرگز و عطا کنی مرا همه سؤالهای مرا و رغبت مرا و آرزوهای مرا و اراده های مرا و برگردانی

عَنِّي مَا أَكْرَهُ وَأَحْذَرُ وَأَخَافُ عَلَى نَفْسِي وَمَا لَا أَخَافُ وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي

از من آنچه را ناخوش دارم و حذر کنم و بترسم بر نفس خود و آنچه را که نترسم و از اهل من و مال من

وَإِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي وَذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ فَرَرْنَا مِنْ ذُنُوبِنَا فَآوِنَا تَائِبِينَ

و برادران من و خواهران من و فرزندان من خداوندا بسوی تو گریختیم ما از گناهان ما پس جای ده ما را بازگشت کنندگان

وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاغْفِرْ لَنَا مُتَعَوِّذِينَ وَأَعِذْنَا مُسْتَجِيرِينَ وَأَجِرْنَا

و توبه ده بر ما استغفار کننده و بیامرز ما را پناه گیرنده و پناه ده ما را از زنهار خواهنده و زنهار ده

مُسْتَسْلِمِينَ وَلَا تَخْذُلْنَا رَاهِبِينَ وَآمِنَّا رَاغِبِينَ وَشَفِّعْنَا سَائِلِينَ وَ

ما را تسلیم کننده و رسوا مکن ما را خوف دار ما را و ایمن دار ما را رغبت کننده و شفیع کن ما را سؤال کننده و

أَعْطِنَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ وَ

و بده ما را بدرستیکه تو شنونده دعائی نزدیک اجابت کننده خداوندا تو پروردگار منی و من بنده توام و

مَنْ سَأَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا يَا مَوْضِعَ شَكْوَى

کسی که سؤال کند بنده پروردگار خود را و سؤال نکنند بندگان مثل ترا از روی بخشش و کرم ای موضع شکوی

السائلين ويا منتهى حاجة الراغبين ويا غياث المستغيثين ويا مجيب

دعوة المضطرين ويا ملجأ الهاربين ويا صريخ المستصرخين ويا رب المستضعفين

ويا كاشف كرب المكروبين ويا فارج هم المهمومين ويا كاشف الكرب العظيم

يا الله يا رحمن يا رحيم يا أرحم الراحمين صل على محمد وآل محمد واغفر لي ذنوبي

وعيوبي وإسائتي وظلمي وجرمي وإسرافي على نفسي وارزقني من فضلك ورحمتك

فإنه لا يملكها غيرك واعف عني واغفر لي كل ما سلف من ذنوبي واعصمني

فيما بقي من عمري واستر علي وعلى والدي وولدي وقرابتي وأهل حزانتي و

من كان مني بسبيل من المؤمنين والمؤمنات في الدنيا والآخرة فإن ذلك

كله بيدك وأنت واسع المغفرة فلا تخيبني يا سيدي ولا ترد دعائي ولا يدي

يدي إلى نحري حتى تفعل ذلك بي وتستجيب لي جميع ما سألتك وتزيدني من

فضلك فإنك على كل شيء قدير ونحن إليك راغبون اللهم لك الأسماء

الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء أسألك باسمك بسم الله

الرحمن الرحيم إن كنت قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح

فيها أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في السعداء وروحي مع

الشهداء وإحساني في عليين وإسائتي مغفورة وأن تهب لي يقينا تباشر

به قلبي وإيمانا لا يشوبه شك ورضا بما قسمت لي وآتني في الدنيا حسنة

وفي الآخرة حسنة وقني عذاب النار وإن لم تكن قضيت في هذه الليلة

تنزل الملائكة والروح فيها فأخرني إلى ذلك وارزقني فيها ذكرك وشكرك

وطاعتك وحسن عبادتك فصل على محمد وآل محمد بأفضل صلواتك

يا أرحم الراحمين يا أحد يا صمد يا رب محمد وآل محمد اغضب اليوم لمحمد

ولأبرار عترته واقتل أعداءهم بددا وأحصهم عددا ولا تدع على ظهر

الأرض منهم أحدا ولا تغفر لهم أبدا يا حسن الصحبة يا خليفة النبيين

أنت أرحم الراحمين البديء البديع الذي ليس كمثله شيء والدائم

غير الغافل والحي الذي لا يموت أنت كل يوم في شأن أنت خليفة

محمد وناصر محمد ومفضل محمد أسألك أن تنصر وصي محمد وخليفة محمد

والقائم بالقسط من أوصياء محمد صلواتك عليه وعليهم اعطف

علیهم نصرك يا لا اله الا انت صل على محمد وال محمد واجعلني معهم في الدنيا
بر ایشان یاری کردن تو ای آنکه نیست خدائی مگر تو درود فرست بر محمد و آل محمد و بگردان مرا با ایشان در دنیا

والآخرة واجعل عاقبة امري الى غفرانك ورحمتك يا ارحم الراحمين و
و آخرت و بگردان عاقبت کار مرا بسوی آمرزیدن تو و رحمت تو ای رحم کننده ترین رحم کنندگان و

كذلك نسبت نفسك يا سيدي باللطيف بلى انك لطيف فصل على محمد
چنین است که نسبت داده ذات خود را ای آقای من بمهربانی کردن بلکه بدرستیکه تو مهربانی پس رحمت بفرست بر محمد

وال محمد والطف لي انك لطيف لما تشاء اللهم صل على محمد وال محمد وارزقني
و آل محمد و مهربانی کن بمن بدرستیکه تو مهربانی آنچه را که میخواهی خداوندا رحمت بفرست بر محمد و آل محمد و روزی کن

الحج والعمرة في عامنا هذا وفي كل عام وتطول علي بجميع حوائج الدنيا
حج و عمره در این سال و در هر سال و بخشش کن بر من بهمه حاجتهای دنیا

والآخرة پس سه مرتبه استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي واتوب اليه
و آخرت بگویند بازگشت کن بسوی خدا که پروردگار منست و بازگشت میکنم بسوی او بدرستیکه خدای من

ان ربي رحيم ودود استغفر الله ربي واتوب اليه انه كان غفارا اللهم
بدرستیکه خدای من مهربان است دوست دارنده طلب آمرزش میکنم از خدای که پروردگار منست و بازگشت میکنم بسوی او بدرستیکه او بود آمرزنده خدا

اللهم اغفر لي انك ارحم الراحمين رب اني عملت سوءا وظلمت نفسي فاغفر
خداوندا بیامرز مرا بدرستیکه تو رحم کننده ترین رحم کنندگانی خدای من بدرستیکه من کردم بدی و ستم کردم بنفس خود

لي انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم
مرا بدرستیکه کسی نمی آمرزد گناهان را مگر تو طلب آمرزش میکنم از خدائی که نیست خدائی مگر او زنده است قایم است

الحليم العظيم العليم الكريم الغفار للذنب العظيم واتوب اليه استغفر
بردبار است بزرگ است دانا است کریم است آمرزنده است مر گناه بزرگ را و بازگشت میکنم بسوی او طلب آمرزش میکنم

الله ان الله كان غفورا رحيما پس سه مرتبه اللهم اني اسئلك ان تصلي
از خدا بدرستیکه خدا باشد آمرزنده مهربان بگوید خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم از تو اینکه رحمت فرستی

على محمد وال محمد وان تجعل فيما تقضي وتقدر من الامر العظيم المحتوم في
بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی در آنچه حکم کرده و تقدیر کرده از کارهای بزرگ حتم کرده شده

ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك
شب قدر از قضائی که رد نمیشود و بدل کردن ندارد با که بنویسی مرا از حاجیان خانه تو

الحرام

الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سيئاتهم وان
الحرام پسندیده شده حج ایشان شکر کرده شده سعی ایشان آمرزیده شده گناهان ایشان پوشیده شده از ایشان گناهان ایشان و اینکه

تجعل فيما تقضي وتقدر ان تطيل عمري وتوسع رزقي وتؤدي عني امانتي
بگردانی در آنچه حکم کرده و اندازه کرده اینکه دراز کنی عمر مرا و فراخ کنی روزی مرا و ادا کنی از من امانت مرا

وديني آمين رب العالمين اللهم اجعل لي فرجا ومخرجا وارزقني من حيث
و دین مرا آمین پروردگار عالمیان خداوندا بگردان از برای من فرجی و مخرجی و روزی کن مرا از جائی که گمان

احتسب ومن حيث لا احتسب واحرسني من حيث احترس ومن حيث لا
برم و از آنجا که گمان نبرم و حراست کن مرا از آنجا که ترسم و از آنجا که

احترس وصلى الله على محمد واله وسلم كثيرا و این تسبیحات بسند معتبر
نترسم و درود خدا بر محمد و آل او باد و سلام بسیار از حضرت صادق منقول است که

در هر روز سبحان الله باري النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
ایشانرا بخواند منزه است خداوندی که خلقت کننده بادها است منزه است خداوندی که تصویر کننده است منزه است خداوندی که خلق

الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب
جفتها است همه آنها منزه است خداوندی که خالق تاریکیها است و روشنائیها است منزه است خدائی که شکافنده

والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا
دانه و هسته است منزه است خداوندی که خلق کننده هر چیز است منزه است خداوندی که خلق کننده چیزیست که دیده میشود و چیزی

يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله
که دیده نمیشود منزه است خدائی که نوشته شده تسبیحات او منزه است خدائی که پروردگار عالمیان است منزه است خدائی

السميع الذي ليس شيء اسمع منه يسمع من فوق عرشه ما تحت سبع ارضين
که شنونده است که نیست چیزی شنونده تر از او میشنود از بالای عرش خود آنچه در زیر هفت زمین است

ويسمع ما في ظلمات البر والبحر ويسمع الانين والشكوى ويسمع السر
و میشنود آنچه از تاریکیها بر و بحر است و میشنود ناله ها و شکوه ها را و میشنود پنهان را

واخفى ويسمع وساوس الصدور ولا يصم سمعه صوت سبحان الله
و آشکار را و میشنود وسوسه های سینه ها را و کر نمیکند شنیدن آن را آواز بار را منزه است خداوندی

البارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان
که خلق کننده بادها است منزه است خداوندی که تصویر کننده است منزه است خداوندی که خلق کننده جفتها همه است منزه است

اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللهِ خالِقِ
خدائی که خالق ظلمات و نور است منزه است خداوندی که شکافنده دانه حبه است منزه است خداوندی که خالق
كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ
هر چیز است منزه است خداوندی که خالق چیزهاست که دیده میشود چیزی و چیزی که دیده نمیشود منزه است خداوندی که نوشته شده کلمات منزه است
اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ الْبَصيرِ الَّذي لَيْسَ شَيْءٌ اَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ
خداوندی که پروردگار عالمیان است منزه است خداوندی که بیناست آنکه نیست چیزی بیناتر از او می‌بیند از بالای
عَرْشِهِ ما تَحْتَ سَبْعِ اَرَضينَ وَيُبْصِرُ ما في ظُلُماتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لا تُدْرِكُهُ الْاَبْصارُ
عرش آنچه در زیر زمین هفتم است و می‌بیند آنچه را در تاریکیهای بر و بحر است و ادراک نمی‌کند او را چشمها
وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصارَ وَهُوَ اللَّطيفُ الْخَبيرُ لا تُغْشى بَصَرَهُ الظُّلْمَةُ وَلا يُسْتَتَرُ مِنْهُ
و او در می‌یابد چشمها را و او مهربان خبردار است نمی‌پوشاند او را تاریکیها و پوشیده نمیشود از
بِسِتْرٍ وَلا يُوارى مِنْهُ جِدارٌ وَلا يَغيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلا بَحْرٌ وَلا يَكُنُّ مِنْهُ جَبَلٌ ما في
پوشیده‌ای و پوشانیده نمیشود از او دیواری و غایب نمی‌شود از او بر و نه بحر و نمی‌پوشد از او کوه آنچه در
اَصْلِهِ وَلا قَلْبٌ ما فيهِ وَلا جَنْبٌ ما في قَلْبِهِ وَلا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغيرٌ وَلا كَبيرٌ وَلا
اصل اوست و نه دلی آنچه در اوست و نه پهلوئی آنچه در دل اوست و نمی‌پوشانند از او کوچک و نه بزرگ و
يَخْفى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلا فِي السَّماءِ هُوَ الَّذي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحامِ كَيْفَ
مخفی نمیشود بر او چیزی در زمین و نه در آسمان او آنچنانی است که تصویر می‌کند شما را در رحمها هر گونه
يَشاءُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ ٣ سُبْحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ
که خواهد نیست خداوندی مگر او عزیز است و حکیم است منزه است خداوندی که خالق بادهاست منزه است خداوند
الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ
که تصویر کننده است منزه است خدائی که خالق جفتهاست همه آنها منزه است خدائی که خالق تاریکیها و
النُّورِ سُبْحانَ اللهِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ
نور است منزه است خدائی که شکافنده دانه حبه است منزه است خداوندی که خالق هر چیز است منزه است خدائی که خالق
ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ
چیزی است که دیده میشود و آنچه دیده نمیشود منزه است خدائی که نوشته شده سخنان او منزه است خدائی که پروردگار عالمیانست منزه
اللهِ الَّذي يُنْشِئُ السَّحابَ الثِّقالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلائِكَةُ مِنْ خيفَتِهِ
خدائی که خلقت میکند ابرهای سنگین را و تسبیح میگوید رعد به حمد او و ملائکه از ترس او

وَيُرْسِلُ الصَّواعِقَ فَيُصيبُ بِها مَنْ يَشاءُ وَيُرْسِلُ الرِّياحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ
و میفرستد صاعقه‌ها را پس میرسد بآن کسی که می‌خواهد و می‌فرستد بادها را بشارت دهنده میان دو دست
رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْماءَ مِنَ السَّماءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّباتَ بِقُدْرَتِهِ وَيَسْقُطُ
رحمت و می‌فرستد آب باران را از آسمان به کلمه خود و می‌رویاند نباتات را بقدرت خود و می‌ریزد
الْوَرَقُ بِعِلْمِهِ سُبْحانَ اللهِ الَّذي لا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقالُ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ
برگها بعلم خود منزه است خدائی که غایب نمیشود از آن مثقال ذره در زمین
وَلا فِي السَّماءِ وَلا اَصْغَرُ مِنْ ذلِكَ وَلا اَكْبَرُ اِلّا في كِتابٍ مُبينٍ ٤ سُبْحانَ اللهِ
و نه در آسمان و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر در کتاب مبین منزه است خدائی
بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ
که آفریننده بادهاست منزه است خدائی که تصویر کننده است منزه است خدائی که خالق ازواج همه آنها منزه است
اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللهِ
خدائی که خالق تاریکیها و نور است منزه است خدائی که شکافنده دانه حبه است منزه است خدائی
خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ
که خالق هر چیز است منزه است خدائی که خالق چیزیست که دیده میشود و چیزی که دیده نمیشود منزه است خدائی که نوشته شده
كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ الَّذي يَعْلَمُ ما تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثى
سخنان او منزه است خدائی که پروردگار عالمیانست منزه است خداوندی که میداند آنچه حامله میشود هر زنی
وَما تَغيضُ الْاَرْحامُ وَما تَزْدادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدارٍ عالِمِ الْغَيْبِ
و آنچه را فرو میبرد رحمها و آنچه که زیاد می‌شود و هر چیز که نزد او باندازه است داننده غیبهاست
وَالشَّهادَةِ الْكَبيرُ الْمُتَعالِ سَواءٌ مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَ
و شهادتهاست بزرگ و بلندمرتبه است مساوی است از شما کسی که پوشیده شده سخن را و کسیکه آشکار کند با او
مَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسارِبٌ بِالنَّهارِ لَهُ مُعَقِّباتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
و کسی که او استخفاف کننده است بشب و رونده است بروز مر او راست عقبها از پیش روی او
وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللهِ سُبْحانَ اللهِ الَّذي يُميتُ الْاَحْياءَ وَيُحْيِي
و از عقب او نگاهداری میکنند او را از امر حق تعالی منزه است خداوندی که میمیراند زندها را و زنده
الْمَوْتى وَيَعْلَمُ ما تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِي الْاَرْحامِ ما يَشاءُ اِلى اَجَلٍ
میکند مردها را و میداند آنچه را که کم میکند زمین از ایشان و قرار میدهد در رحمها آنچه می‌خواهد بسوی اجل

مسمّى ۞ سبحان الله بارئ النسم سبحان الله خالق الازواج كلّها سبحان الله
مسمی منزه است خدائی که خالق بادهاست منزه است خالق جفتهاست همه آنها منزه است خدائی
جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحبّ والنوى سبحان الله خالق
که خالق تاریکیها و نور است منزه است خدائی که شکافنده دانه و هسته است منزه است خدائی که خالق
كلّ شيء سبحان الله خالق ما يُرى وما لا يُرى سبحان الله مداد كلماته سبحان
هرچیزاست منزه است خدائی که خالق هرچیزیست که دیده میشود و آنچه دیده نمیشود منزه است خدائی که نوشته شده سخنان او منزه
الله ربّ العالمين سبحان الله مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع
خدائی که پروردگار عالمیان است منزه است خدائی که مالک ملک است عطا میکند ملک را بکسی که بخواهد و فرا میگیرد
الملك ممّن تشاء وتعزّ من تشاء وتذلّ من تشاء بيدك الخير انّك على كلّ
پادشاهی را از هرکه بخواهد و عزیز میکند کسی را که میخواهد و ذلیل میکند کسی را که بخواهد بدست تست خیر بدرستیکه بر همه
شيء قدير تولج الليل في النهار وتولج النهار في الليل وتخرج الحيّ من
چیز توانائی داخل میکنی شب را در روز و داخل میکنی روز را در شب و بیرون میکنی زنده را از
الميّت وتخرج الميّت من الحيّ وترزق من تشاء بغير حساب ۶ سبحان الله
مرده و بیرون میکنی مرده را از زنده و روزی میدهی کسی را که بخواهی بغیر حساب منزه است خدائی
بارئ النسم سبحان الله خالق الازواج كلّها سبحان الله جاعل الظلمات
که خالق بادهاست منزه است خدائی که خلق کننده جفتهاست همه آنها منزه است خدائی که خلق کننده تاریکیها
والنور سبحان الله فالق الحبّ والنوى سبحان الله خالق كلّ شيء سبحان
و نور است منزه است خدائی که شکافنده دانه و هسته است منزه است خدائی که خالق هرچیزیست منزه است
الله خالق ما يُرى وما لا يُرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله
خدائی که خلق کننده هرچیزیست که دیده میشود و چیزی که دیده نمیشود منزه است خدائی که نوشته شده سخنان او منزه است خدائی
ربّ العالمين سبحان الله الذي عنده مفاتح الغيب لا يعلمها الّا
که پروردگار عالمیان است منزه است خدائی که نزد اوست کلیدهای غیبها که نمیدانند او را مگر
هو ويعلم ما في البرّ والبحر وما تسقط من ورقة الّا يعلمها ولا حبّة
او و میداند آنچه را در بر و بحر است و آنچه میافتد از ورقها مگر آنکه میداند او را و نه دانه
في ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الّا في كتاب مبين ۷ سبحان الله
در تاریکیهای زمین است و نه تری و نه خشکی مگر در کتاب مبین است منزه است خدائی

بارئ

بارئ النسم سبحان الله المصوّر سبحان الله خالق الازواج كلّها سبحان الله
که خلق کننده بادهاست منزه است خدائی که تصویر کننده است منزه است خدائی که خلق کننده جفتهاست همه آنها منزه است خدائی
جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحبّ والنوى سبحان الله خالق
که خلق کننده تاریکیها و نور است منزه است خدائی که شکافنده دانه و هسته است منزه است خدائی که خلق کننده
كلّ شيء سبحان الله خالق ما يُرى وما لا يُرى سبحان الله مداد كلماته سبحان
هرچیز است منزه است خدائی که خلق کننده هرچیزیست که دیده میشود و چیزی که دیده نمیشود منزه است خدائی که نوشته شده سخنان او منزه است
الله ربّ العالمين سبحان الله الذي لا يحصي مدحته القائلون ولا يجزي
خدائی که پروردگار عالمیان است منزه است خدائی که شماره نمیکنند مدایح او را گویندگان و اکتفا نمیکنند
بآلائه الشاكرون والعابدون وهو كما قال وفوق ما نقول والله
نعمتهای او شکر کنندگان و عبادت کنندگان و اوست چنانکه گفت و بالای آنچه که میگوئیم و خدا
سبحانه كما اثنى على نفسه ولا يحيطون بشيء من علمه الّا بما شاء وسع
پاک و منزه است چنانکه ثنا گفته بر نفس خود و احاطه نمیکنند بچیزی از علم او مگر آنچه خواسته است فرو گرفته
كرسيّه السموات والارض ولا يؤوده حفظهما وهو العليّ العظيم ۸
کرسی او آسمانها و زمین را و سست نمیکند او را محافظت آنها و او علی عظیم است
سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصوّر سبحان الله خالق الازواج
منزه است خدائی که خلق کننده بادهاست منزه است خدائی که تصویر کننده است منزه است خدائی که خلق کننده جفتهاست
كلّها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحبّ و
همه آنها منزه است خدائی که خلق کننده تاریکیها و نور است منزه است خدائی که شکافنده دانه و
النوى سبحان الله خالق كلّ شيء سبحان الله خالق ما يُرى وما لا يُرى
هسته است منزه است خدائی که خلق کننده هرچیز است منزه است خدائی که خلق کننده چیزیست که دیده میشود و دیده نمیشود
سبحان الله مداد كلماته سبحان الله الذي يعلم ما يلج في الارض وما
منزه است خدائی که نوشته شده سخنان او منزه است خدائی که میداند آنچه داخل میشود در زمین و آنچه
يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشغله ما يلج في الارض
بیرون می آید از آن و آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و مشغول نمیکند او را آنچه داخل میشود
وما يخرج منها عمّا ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشغله ما ينزل
و آنچه بیرون می آید از آن از آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و مشغول نمیکند او را آنچه فرود

من السماء وما يعرج فيها وما يلج في الأرض وما يخرج ولا يشغله خلق شيء

ولا حفظ شيء عن خلق شيء ولا خلق شيء عن حفظ شيء ولا يساويه شيء

ولا يعدله شيء ليس كمثله شيء وهو السميع العليم سبحان الله المصوّر

سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان

الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يُرى

وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله

فاطر السموات والأرض جاعل الملائكة رسلا أولي أجنحة مثنى وثلاث

ورباع يزيد في الخلق ما يشاء إن الله على كل شيء قدير ما يفتح الله للناس

من رحمة فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز

الحكيم سبحان الله باري النسم سبحان الله المصوّر سبحان الله خالق

الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق

حفتها را همه آنها منزه است خدائی که خالق تاریکیها و نور است منزه است خدائی که شکافنده

الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى

دانه و هسته است منزه است خدائی که خالق همه چیزهاست منزه است خدائی که خالق آنچیزی است که دیده میشود و آنچه

سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم

منزه است خدائی که نوشته شده سخنان او منزه است خدائی که پروردگار عالمیانست منزه است خدائی که میداند

ما في السموات وما في الأرض ما يكون من نجوى ثلاثة إلا هو رابعهم

ولا خمسة إلا هو سادسهم ولا أدنى من ذلك ولا أكثر إلا هو معهم أينما

كانوا ثم ينبئهم بما عملوا يوم القيامة إن الله بكل شيء عليم وأيضا مستحب

در هر روز ... ماه مبارك و در هر روز إن الله وملائكته يصلون على النبي

يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما لبيك يا رب وسعديك

وسبحانك اللهم صل على محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت

وباركت على إبراهيم وآل إبراهيم إنك حميد مجيد اللهم ارحم محمدا وآل محمد

كما رحمت إبراهيم إنك حميد مجيد اللهم سلم على محمد وآل محمد كما سلمت على

نوح في العالمين اللهم امنن على محمد وآل محمد كما مننت على موسى

وهرون اللهم صل على محمد وآل محمد كما هديتنا به اللهم صل على محمد

وابعثه مقاما محمودا يغبطه به الأولون والآخرون على محمد وآله

السلام كلما طلعت شمس أو غربت على محمد وآله السلام كلما طرفت عين

أو برقت على محمد وآله السلام كلما طرفت عين أو ذرفت على محمد وآله

السلام كلما ذكر السلام على محمد وآله السلام كلما سبح الله ملك او قدسه السلام
سلام هر وقت که ذکر کرده شود سلام بر محمد و آل او باد سلام هر وقت که تسبیح کند خدا را ملائکه و تقدیس کند سلام
على محمد وآله في الاولين السلام على محمد وآله في الآخرين السلام على محمد وآله
بر محمد و آل او باد در پیشینیان سلام بر محمد و آل او باد و آخرت سلام بر محمد و آل او باد
في الدنيا والآخرة السلام على محمد وآله ورحمة الله وبركاته اللهم رب
در دنیا و آخرت سلام بر محمد و آل او باد و رحمت خدا و برکتهای او خداوندا پروردگارا
البلد الحرام ورب الركن والمقام ورب الحل والحرام ابلغ نبيك محمدا وآله
بلد حرام و پروردگار رکن و مقام و پروردگار حل و حرام برسان پیغمبر خود را که محمد است و آل او
عنا السلام اللهم اعط محمدا من البهاء والنضرة والسرور والكرامة والغبطة
از ما سلام خداوندا عطا کن محمد را از بهاء و خوشحالی و سبزیها و کرامتها و غبطه ها
والوسيلة والمنزلة والمقام والشرف والرفعة والشفاعة عندك يوم القيامة
و وسیلها و منزلت و مقام و شرفها و بلندیها و شفاعتها نزد خودت در روز قیامت
افضل ما تعطي احدا من خلقك واعط محمدا فوق ما تعطي الخلائق من الخير
بهترین آنچه میدهی احدی از خلق خودت و بده حضرت محمد را بالاتر آنچه عطا کرده خلایق را از خیر
اضعافا كثيرة لا يحصيها غيرك اللهم صل على محمد وآل محمد اطيب واطهر
چند چندین برابر بسیار که احصا نکند غیر تو خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد پاکیزه تر و پاک تر
وازكى وانمى وافضل ما صليت على احد من الاولين والآخرين وعلى احد
و نیکوتر و فزاینده تر و افضل تر آنچه فرستادی بر احدی از پیشینیان و پسینیان و بر احدی
من خلقك يا ارحم الراحمين اللهم صل على علي امير المؤمنين ووال من
از خلق تو ای رحم کننده ترین رحم کنندگان خداوندا رحمت فرست بر حضرت علی امیر المؤمنین و دوست دار کسی را
والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صل
که دوست دارد او را و دشمن دار کسی را که دشمن دارد او را و مضاعف گردان عذاب را بر کسی که شریک شده در خون او خداوندا درود
على فاطمة بنت نبيك محمد عليه وآله السلام والعن من آذى نبيك
بر حضرت فاطمه دختر پیغمبر تو که محمد است بر او و آل او باد سلام و لعن کن کسی را که ایذا کرده پیغمبر تو را
فيها اللهم صل على الحسن والحسين امامي المسلمين ووال من والاهما وعاد
در باب او خداوندا درود فرست بر حسن و حسین که دو امام و پیشوایان مسلمانند و دوست دار کسی را که دوست دارد ایشان را

من عاداهما

من عاداهما وضاعف العذاب على من شرك في دمهما اللهم صل على علي بن
و دشمن دار کسی که دشمن دارد ایشان را و زیاد کن عذاب را بر کسی که شرکت در خون ایشان خداوندا درود فرست بر علی ابن
الحسين امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب
الحسین که امام مسلمانان است و دوست دار کسی را که دوست دارد او را و دشمن دار کسی را که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را
على من ظلمه اللهم صل على محمد بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد
بر کسی که ظلم کند او را خداوندا درود فرست بر محمد بن علی امام مسلمانان و دوست دار کسی را که دوست دارد او را و دشمن
من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على جعفر بن محمد
کسی را که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را بر کسی که ظلم کند او را خداوندا درود بفرست بر جعفر پسر محمد
امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب
امام مسلمانان و دوست دار کسی را که دوست دارد او را و دشمن دار کسی را که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را
على من شرك في دمه اللهم صل على موسى بن جعفر امام المسلمين ووال
بر کسی که شریک شده در خون او خداوندا درود فرست بر موسی پسر جعفر امام مسلمانان و دوست دار
من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم
کسی که دوست دارد او را و دشمن دار کسی را که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را بر کسی که شریک شده در خون او خداوندا
صل على علي بن موسى امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه و
درود فرست بر علی پسر موسی امام مسلمانان و دوست دار کسی را که دوست دارد او را و دشمن دار کسی را که دشمن دارد او را
ضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صل على محمد بن علي امام
و زیاد کن عذاب را بر کسی که شریک شده در خون او خداوندا درود فرست بر محمد پسر علی امام
المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من
مسلمانان و دوست دار کسی را که دوست دارد او را و دشمن دار کسی را که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را بر کسی که
ظلمه اللهم صل على علي بن محمد امام المسلمين ووال من والاه
ستم کرده او را خداوندا درود فرست بر علی پسر محمد امام مسلمانان و دوست دار کسی را که دوست دارد او را
وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على الحسن
و دشمن دار کسی را که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را بر کسی که ستم کرده او را خداوندا درود فرست بر حسن پسر
بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب
علی امام مسلمانان و دوست دار کسی را که دوست دارد او را و دشمن دار کسی را که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب

على من ظلمه اللهم صل على الخلف من بعده امام المسلمين ووال من والاه وعاد من
عاداه وعجل فرجه اللهم صل على القاسم والطاهر ابني نبيك اللهم صل على رقية
بنت نبيك والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على ام كلثوم بنت نبيك والعن
من اذى نبيك فيها اللهم صل على ذرية نبيك اللهم اخلف نبيك في اهل بيته
اللهم مكن لهم في الارض اللهم اجعلنا من عددهم ومددهم وانصارهم على الحق
في السر والعلانية اللهم اطلب بذحلهم ووترهم ودمائهم وكف عنا وعنهم وعن
كل مؤمن ومؤمنة بأس كل باغ وطاغ وكل دابة انت آخذ بناصيتها انك اشد بأسا
واشد تنكيلا و در اقبال و بعضی از نسخه‌ها دیگر این دعا از حضرت علی بن الحسین ... امام حسن
عسکری بجای علی من ظلمه چنین است علی من شرك في دمه و از جمله دعاها هر روز
ماه مبارك رمضان دعائیست که سید بن طاوس نقل کرده ... روایت کرده
در استجابت دعوات مجربست و بر مضامین عالیه مشتمل است و دعا این است سه مرتبه بگوید
اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللهم اني اسئلك
من بهائك بابهاه وكل بهائك بهي اللهم اني اسئلك ببهائك كله اللهم
اني اسئلك من جلالك باجله وكل جلالك جليل اللهم اني اسئلك
بجلالك كله اللهم اني اسئلك من جمالك باجمله وكل جمالك جميل اللهم

اني اسئلك بجمالك كله پس سه مرتبه اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
پس بگوید اللهم اني اسئلك من عظمتك باعظمها وكل عظمتك عظيمة اللهم اني
اسئلك بعظمتك كلها اللهم اني اسئلك من نورك بانوره وكل نورك نير اللهم
اني اسئلك بنورك كله اللهم اني اسئلك من رحمتك باوسعها وكل رحمتك
واسعة اللهم اني اسئلك برحمتك كلها پس سه مرتبه اللهم اني ادعوك كما
امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللهم اني اسئلك من كمالك باكمله
وكل كمالك كامل اللهم اني اسئلك بكمالك كله اللهم اني اسئلك من
كلماتك باتمها وكل كلماتك تامة اللهم اني اسئلك بكلماتك كلها
اللهم اني اسئلك من اسمائك باكبرها وكل اسمائك كبيرة اللهم اني اسئلك
باسمائك كلها پس سه مرتبه اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
پس بگوید اللهم اني اسئلك من عزتك باعزها وكل عزتك عزيزة اللهم اني اسئلك
بعزتك كلها اللهم اني اسئلك من مشيتك بامضاها وكل مشيتك ماضية
اللهم اني اسئلك بمشيتك كلها اللهم اني اسئلك بقدرتك التي استطلت

بِها عَلى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطيلَةٌ اَللّٰهُمَّ بِقُدْرَتِكَ كُلِّها پس سه مرتبه
برتری آن بر همه چیز و همه توانائی تو احاطه کرده است خداوندا بدرستیکه من بتوانائی تو همه آن بگوید

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
خداوندا بدرستیکه من می خوانم ترا همچنانکه امر کرده مرا پس مستجاب کن از برای من همچنانکه وعده کرده خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم

مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
از علم تو بر جاری ترین علمها و همه علم جاریست خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا به علم تو همه آن خداوندا

اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ
بدرستیکه من سوال میکنم ترا از قول تو به پسندیده ترین قولها و همه قول تو پسندیده است خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بقول همه

كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَسائِلِكَ بِاَحَبِّها اِلَيْكَ وَكُلُّ مَسائِلِكَ حَبيبَةٌ
همه خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از سوالهای تو بدوسترین سوالها بسوی تو و همه سوالهای تو محبوب است

اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَسائِلِكَ كُلِّها پس سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني
بسوی تو خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بسوالهای تو همه بگوید خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا همچنانکه امر کرده

فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ
پس مستجاب کن از برای من همچنانکه وعده کرده مرا خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از شرف تو بشریفترین آنها و همه

شَرَفِكَ شَريفٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطانِكَ
شرفهای تو شریفست خداوندا بدرستیکه سوال میکنم ترا بشرف تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از سلطنت تو

بِاَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطانِكَ دائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِسُلْطانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
بدایم ترین آنها و همه سلطنتهای تو دائم است خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بسلطنت تو همه خداوندا

اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ
بدرستیکه من سوال میکنم ترا از ملکهای تو بفاخرترین آن و همه پادشاهی فاخر است خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا

كُلِّهِ پس سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني پس بگوید اَللّٰهُمَّ
تو همه بگوید خداوندا بدرستیکه من بخوانم ترا همچنانکه امر کرده مرا پس مستجاب کن از برای من همچنانکه وعده کرده مرا خداوندا

اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ عَلائِكَ بِاَعْلاهُ وَكُلُّ عَلائِكَ عالٍ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعَلائِكَ
بدرستیکه من سوال میکنم ترا از بلندی تو به بلندترین و همه بلندی تو بلند است خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا به بلندی

كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ مَنِّكَ قَديمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
همه آن خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از منتهای تو بقدیمترین آن و همه منتهای تو قدیم است خداوندا بدرستیکه سوال میکنم

بِمَنِّكَ.

بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ آياتِكَ بِاَعْجَبِها وَكُلُّ آياتِكَ عَجيبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي
بمنتهای تو همه خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از نشانهای تو بعجیب ترین آنها و همه نشانهای تو عجیب است خداوندا بدرستیکه

اِنّي اَسْئَلُكَ بِآياتِكَ كُلِّها پس سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ
بدرستیکه من سوال میکنم ترا بنشانهای تو همه بگوید خداوندا بدرستیکه من می خوانم ترا همچنانکه امر کرده مرا پس مستجاب کن

كَما وَعَدْتَني پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ
همچنانکه وعده کرده خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از فضل تو بفاضلترین آنها و همه فضل تو

فاضِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِاَعَمِّهِ
فاضل است خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بفضل تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از رزق تو بعامترین

وَكُلُّ رِزْقِكَ عامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ
و همه رزق تو عام است خداوندا بدرستیکه سوال میکنم ترا از رزق تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا

عَطائِكَ بِاَهْنَاهِ وَكُلُّ عَطائِكَ هَنيءٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعَطائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
عطای تو بگواراترین و همه عطای تو گواراست خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا ببخشش تو همه آن خداوندا

اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِاَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِخَيْرِكَ
بدرستیکه سوال میکنم از خیر تو بتعجیل ترین آنها و همه خیر تو بتعجیل ترین آنها خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بخیر تو

كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ اِحْسانِكَ بِاَحْسَنِهِ وَكُلُّ اِحْسانِكَ حَسَنٌ اَللّٰهُمَّ
همه خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا از خوبیهای تو به بهترین آنها و همه خوبیهای تو خوبست خداوندا

اِنّي اَسْئَلُكَ بِاِحْسانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِما تُجيبُني بِهِ حينَ اَدْعُوكَ
بدرستیکه من سوال میکنم ترا بخوبیهای تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بآنچه اجابت میکنی مرا بآن هنگامیکه می خوانم

فَاَجِبْني يا اَللّٰهُ نَعَمْ دَعَوْتُكَ يا اَللّٰهُ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِما اَنْتَ فيهِ مِنَ الشَّأْنِ
پس اجابت کن مرا ای خدا بلی خواندم ترا ای خدا خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بآنچه تو در آنی از چیزها

وَالْجَبَرُوتِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَجَبَرُوتٍ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِشَأْنِكَ
و بزرگیها خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بهمه چیزها و بزرگیها خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بچیزها

وَجَبَرُوتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِما تُجيبُني بِهِ حينَ اَسْئَلُكَ فَاَجِبْني
و بزرگیهای تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بآنچه اجابت میکنی مرا بآن هنگامیکه سوال میکنم ترا پس اجابت کن

يا اَللّٰهُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس هر حاجت که داری اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مرا ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد بطلب پس بگو خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل

محمد وابعثني على الإيمان بك والتصديق برسولك والولاية لعلي بن أبي طالب

محمد و برانگیز مرا بر ایمان بتو و تصدیق برسول تو و ولایت بر علی ابن ابی طالب

عليه السلام والائتمام بالأئمة من آل محمد والبراءة من أعدائهم فإني

بر او باد سلام و پیروی کردن بائمه از آل محمد و بیزاری جستن از دشمنان ایشان پس بدرستیکه

قد رضيت بذلك يا رب اللهم صل على محمد وآل محمد وأسألك خير الخير

بتحقیق راضی شدم بدان ای پروردگار من خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد و سؤال میکنم ترا به بهترین خیر

رضوانك والجنة وأعوذ بك من شر الشر سخطك والنار اللهم صل على

که خوشنودی تست و بهشت و پناه میبرم بتو از بدترین شر که غضب تست و آتش خداوندا درود فرست بر

محمد وآل محمد واحفظني من كل مصيبة ومن كل بلية ومن كل عقوبة ومن

محمد و آل محمد و نگاهداشت کن مرا از همه مصیبتها و از همه بلاها و از همه عقوبتها و از

كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل شر ومن كل مكروه ومن كل مصيبة ومن

همه فتنها و از همه بلاها و از همه بدیها و از همه مکروهها و از همه مصیبتها و از

كل آفة نزلت أو تنزل من السماء إلى الأرض في هذه الساعة وفي هذه الليلة

همه آفتها که نازل گردیده یا نازل شود از آسمان بسوی زمین در این ساعت و در این شب

وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم صل على محمد وآل محمد

و در این روز و در این ماه و در این سال خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد

واقسم لي من كل سرور ومن كل بهجة ومن كل استقامة ومن كل فرج ومن

و قسمت کن از برای من از هر سرور و از هر بهجت و از همه استقامتها و از همه فرج و از

كل عافية ومن كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق واسع حلال

هر عافیت و از همه سلامت و از همه کرامت و از هر رزق وسیع حلال

طيب ومن كل نعمة ومن كل حسنة نزلت أو تنزل من السماء إلى الأرض في

پاکیزه و از هر نعمتی و از هر نیکوئی که نازل شده یا خواهد شد از آسمان بسوی زمین در

هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه

این ساعت و در این شب و در این روز و در این ماه و در این

السنة اللهم إن كانت ذنوبي قد أخلقت وجهي عندك وحالت بيني وبينك

سال خداوندا اگر بوده باشد گناهان من بتحقیق که کهنه کرده روی مرا نزد تو و حایل شده میان من و میان تو

او غیرت

أو غيرت حالي عندك فإني أسألك بنور وجهك الكريم الذي لم يطفأ وبوجه

یا تغییر داده حال مرا نزد تو پس بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بنور روی تو که کریم است که خاموش نمیشود و بذات

حبيبك محمد المصطفى وبوجه وليك علي المرتضى وبحق أوليائك الذين انتجبتهم

دوست تو محمد مصطفی است و بذات ولی تو که علی پسندیده است و بحق دوستان تو که برگزیده ایشان را

أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تغفر لي ولوالدي وما ولدا وللمؤمنين و

اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بیامرزی مرا و پدر و مادر مرا و هر که زائیده اند و از برای مؤمنین

المؤمنات وما في الدنيا [illegible] كلها صغيرها وكبيرها وأن تتم لنا ما أنسأتها

و مؤمنات [illegible] همه آنها خواه کوچک و خواه بزرگ و اینکه تمام کنی از برای ما

وأن تقضي لنا الحاجات والمهمات وصالح الدعاء والمسألة فتنجح

اینکه از برای ما حاجات را و مهمات را و صالحترین دعا و مسئله پس منتهی به کن

لنا بحق محمد وآله اللهم صل على محمد وآل محمد آمين آمين ما شاء الله

بحق محمد و آل او خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد مستجاب گردان دعای مرا آنچه را که خواهد خدا

كان لا حول ولا قوة إلا بالله سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام

نیست قوه مگر به خدا منزه است پروردگار پروردگار عزت از آنچه وصف کرده میشود و سلام

على المرسلين والحمد لله رب العالمين بر روی سجاده بجانب آسمان بلند کن و مبلغ دو کف

بر پیغمبران و سپاس مر خداوندی که پروردگار عالمیان است بسوی بهشت چرخه خود گریه بکن و اگر نیاید

خود را بگریه یا لا إله إلا أنت أسألك بحق من حقه عليك عظيم بلا إله

بدار پس بگو ای آنکه نیست خدائی مگر تو سؤال میکنم ترا بحق کسی که حق او بر تو عظیم است بحق لا اله

إلا أنت أسألك ببهاء لا إله إلا أنت أسألك بجلال لا إله إلا أنت

الا انت سؤال میکنم ترا ببهای لا اله الا انت سؤال میکنم ترا بجلال لا اله الا انت

يا لا إله إلا أنت أسألك بجمال لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك

ای آنکه نیست خدائی مگر تو سؤال میکنم ترا بجمال لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو سؤال میکنم

بنور لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بكمال لا إله إلا أنت يا لا

بنور لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو سؤال میکنم ترا بکمال لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی

إله إلا أنت أسألك بعزة لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بعظمة لا

مگر تو سؤال میکنم ترا بعزت لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو سؤال میکنم ترا بعظمت لا

إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بقول لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك
لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو سوال می‌کنم ترا بگفتن لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو سوال میکنم ترا
بشرف لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بعلاء لا إله إلا أنت يا لا إله
بشرف لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو سوال می‌کنم ترا به بلندی لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی
إلا أنت أسألك بلا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت يا رباه يا رباه اینقدر بگوید
مگر تو سوال می‌کنم ترا بلا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو ای پروردگارا ای پروردگارا تا آنکه بگسفد و فا
کند پس بگوید بر همان حالتی که بود کردن کج کرده بسوی دوش چپ أسألك يا سيدي پس
بگوید یا الله یا رباه اینقدر و بگوید که بگسفد و فاکند پس بگوید سوال می‌کنم ترا ای آقای من
يا سيداه يا مولاه يا غياثاه يا ملجاه يا منتهى غاية رغبتاه يا أرحم الراحمين
ای سید ای آقا ای فریادرس ای پناهگاه ای انتهای آخر رغبت کنندگان ای رحم کننده‌ترین رحم کنندگان
أسألك فليس كمثلك شيء وأسألك بكل دعوة مستجابة دعاك بها نبي
سوال می‌کنم ترا پس نیست مثل تو چیزی و سوال می‌کنم ترا بهر دعای مستجاب شده که خوانده اند ترا بآن پیغمبر
مرسل أو ملك مقرب أو عبد مؤمن امتحنت قلبه للإيمان واستجبت دعوته
فرستاده شده یا فرشته مقرب یا بنده مؤمن که امتحان کرده دل او را از برای ایمان و مستجاب کرده دعای
منه وأتوجه إليك بمحمد نبيك نبي الرحمة وأقدمه بين يدي حوائجي يا محمد يا
او را از آن و متوجه میشوم بسوی تو بمحمد که پیغمبر تست پیغمبر رحمت و پیش میدارم او را پیش روی حوائج من ای محمد ای
رسول الله بأبي أنت وأمي أتوجه بك إلى الله ربك وربي وأقدمك بين
رسول خدا فدای تو باد پدر و مادر من متوجه میشوم بتو بسوی خدا پروردگار تو و پروردگار من و پیش میدارم ترا در پیش
يدي حوائجي يا رباه يا رباه يا رباه أسألك بك فليس كمثلك شيء و
روی حوائج من ای خدا ای پروردگار ای پروردگار سوال می‌کنم بتو پس نیست مثل تو چیزی و
أتوجه إليك بمحمد حبيبك وعترته الهادية وأقدمهم بين يدي حوائجي
متوجه میشوم بسوی تو بمحمد که دوست تست و بعترت تو که راه نماینده اند و مقدم میدارم ایشان را در پیش روی حاجتهای من
أسألك اللهم بحياتك التي لا تموت وبنور وجهك الذي لا يطفأ وبعينك
و سوال میکنم ترا خداوندا بحیات که فانی نشود و بنور ذات تو که خاموش نشود و بچشم تو
التي لا تنام وأسألك بحق من حقه عليك عظيم أن تصلي على محمد وآل محمد
که نمی‌خوابد و سوال می‌کنم ترا بحق کسی که حق او بر تو بزرگ است اینکه درود فرستی بر محمد و آل محمد

قبل

قبل كل شيء وبعد كل شيء وعدد كل شيء وزنة كل شيء وملء كل شيء اللهم إني
پیش از هر چیز و بعد از هر چیز و بشماره هر چیز و بوزن هر چیز و پری هر چیز خداوندا بدرستیکه
أسألك أن تصلي على محمد عبدك المصطفى ورسولك المرتضى وأمينك المجتبى
سوال میکنم اینکه رحمت فرستی بر محمد بنده تو برگزیده و رسول تست پسندیده و امین تست برگزیده
ونجيبك دون خلقك وحبيبك وخيرتك من خلقك أجمعين البشير النذير
و برگزیده تو نزد خلق تو و دوست تو و برگزیده تو از خلق تو همه بشارت دهنده بیم کننده
السراج المنير وعلى أهل بيته الطيبين الطاهرين المطهرين الأخيار الأبرار و
چراغ روشن است و بر اهل بیت او که پاکیزه و پاکند و پاک کننده برگزیده نیکوکارانند
على ملائكتك الذين استخلصتهم لنفسك وحجبتهم عن خلقك وعلى أنبيائك
و بر فرشتگان تو که خالص گردانیده ایشان را از برای نفس خود و پنهان کرده ایشان را از خلق خود و بر پیغمبران تو
الذين ينبئون بالصدق عنك وعلى عبادك الصالحين الذين أدخلتهم في
که خبر میدهند براستی از تو و بر بندگان تو که صالحند که داخل کرده ایشان را در
رحمتك الأئمة المهتدين الراشدين المطهرين وعلى جبرئيل وميكائيل و
رحمت خود امامان راه یافته راه نماینده پاکانند و بر جبرئیل و میکائیل و
إسرافيل وملك الموت ورضوان خازن الجنة ومالك خازن النار وروح
و اسرافیل و ملک موت و رضوان خزانه دار بهشت و مالک خزینه دار جهنم و روح
القدس وحملة العرش ومنكر ونكير وعلى الملكين الحافظين علي بالصلوة
قدس و حمله دارندگان عرش و منکر و نکیر و بر دو فرشته که حافظ اند بر من درود
التي تحب أن تصلي بها عليهم صلوة كثيرة طيبة مباركة زاكية نامية
که دوست داری اینکه درود فرستی بآن بر ایشان درود بسیار پاکیزه مبارک پاک کننده نمو کننده
ظاهرة شريفة فاضلة تبين بها فضلهم على الأولين والآخرين اللهم
آشکار بزرگ بهتر که ظاهر کنی بآن فضل ایشان را بر اولین و آخرین خداوندا
إني أسألك أن تسمع صوتي وتجيب دعوتي وتغفر ذنوبي وتنجح طلبتي
بدرستیکه من سوال میکنم ترا اینکه بشنوی صدای مرا و اجابت کنی دعای مرا و بیامرزی گناهان مرا و برآوری حاجت
وتقضي حاجتي وتقبل قصتي وتنجز لي ما وعدتني وتقيلني عثرتي وتجاوز
و برآوری حاجتهای مرا و قبول کنی قصه مرا و برآوری از برای من آنچه را که وعده کرده مرا و درگذری از لغزش مرا و درگذری

عن خطيئتي وتصفح عن ظلمي وتعفو عن جرمي وتقيل عثرتي ولا تعرض عني وترحمني

از گناهانم و باز گذری از ستمهای من و عفو کنی از گناه من و بگذری لغزش من و اعراض نکنی از من و رحم کنی مرا

ولا تعذبني وتعافيني ولا تبتليني وترزقني من اطيب الرزق واوسعه واهنئه

و عذاب نکنی مرا و عافیت دهی مرا و آزمایش نکنی مرا و روزی دهی مرا از بهترین روزیها و فراخترین آنها و گواراترین آنها

وامرأه واسبغه واكثره ولا تحرمني يا رب لنظر الى وجهك الكريم والفوز

و آسانترین آنها و تمامترین و بسیارترین آن و محروم مکن مرا ای پروردگار من از نگاه کردن بسوی ذات کریم تو و رسیدن

بالجنة والعتق من النار وافضل علي يا رب ربي ولا تحملني ما لا طاقة لي به

به بهشت و آزادی از آتش جهنم و فضل کن از من ای پروردگار من مرا و بار مکن بر من آنچه را که طاقت نیست مرا

يا مولاي وادخلني في كل خير ادخلت فيه محمدا وآل محمد واخرجني من كل سوء

ای آقای من و داخل کن مرا در هر چیز که داخل کرده‌ای در آن محمد و آل محمد را و بیرون آر مرا از هر بدی

اخرجتهم منه ولا تفرق بيني وبينهم طرفة عين ابدا في الدنيا والآخرة يا رب

که بیرون آورده‌ای ایشان را از آن و جدائی میان من و میان ایشان بر هم زدن چشمی هرگز در دنیا و آخرت

اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك

خداوندا بدرستیکه من می خوانم تو را چنانچه امر کرده مرا پس اجابت کن از برای من چنانکه وعده کرده مرا خداوندا بدرستیکه من سوال می‌کنم

قليلا من كثير مع حاجة بي اليه عظيمة وغناك عنه قديم وهو عندي كثير

اندکی از بسیار با احتیاج من بسوی او زیاد است و بی‌نیازی تو از آن قدیم است و او نزد من بسیار است

وهو عليك سهل يسير فامنن به علي انك على كل شيء قدير

و او نزد من و او بر تو سهل و آسان است پس منت بنه بر من بدرستیکه تو بر همه چیز توانائی

اللهم برحمتك في الصالحين فادخلنا وفي عليين فارفعنا وبكاس من

خداوندا برحمت تو در زمره صالحان پس داخل کن ما را و در علیین پس رفعت ده ما را و بجامی از

معين من عين سلسبيل فاسقنا ومن الحور العين برحمتك فزوجنا ومن

معین از چشمه سلسبیل پس آب ده ما را و از حور عین برحمت خود پس تزویج کن و از

الولدان المخلدين كانهم لؤلؤ مكنون فاخدمنا ومن ثمار الجنة ولحوم

ولدانی که مخلد هستند گویا که ایشان مروارید پوشیده‌اند پس خدمتکار ما گردان و از میوه‌های بهشت و از گوشت

الطير فاطعمنا ومن ثياب السندس والحرير والاستبرق فالبسنا وليلة

مرغ پس اطعام ده ما را و از جامه‌های سندس و ابریشم و استبرق پس بپوشان ما را و شب

القدر

القدر وحج بيتك الحرام وقتلا في سبيلك مع وليك فوفق لنا وصالح الدعاء

قدر و حج خانه تو که حرام است و کشته شدن در راه تو با ولی پس توفیق ده ما را و صالح دعا

والمسئلة فاستجب لنا يا خالقنا اسمع واستجب لنا واذا جمعت الاولين والآخرين

و مسئلها را پس مستجاب کن از برای ما ای خالق ما بشنو و مستجاب گردان از برای ما و هرگاه جمع کنی اولین و آخرین را

يوم القيمة فارحمنا وبراءة من النار وامانا من العذاب فاكتب لنا وفي جهنم

روز قیامت پس رحم کن ما را و برائت از آتش و امان از عذاب پس بنویس از برای ما و در جهنم

فلا تجعلنا ومع الشياطين في النار فلا تجمعنا وفي هوانك وعذابك فلا

پس مگردان ما را و با شیاطین در آتش پس جا مده ما را در خواری خود و عذاب خود پس

تقلبنا ومن الزقوم والضريع فلا تطعمنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبنا

مگردان ما را و از زقوم و ضریع پس طعام مکن ما را و در آتش بر روهای ما پس میفکن ما را

ومن ثياب النار وسرابيل القطران فلا تلبسنا ومن كل سوء يا لا اله الا انت

و از جامه‌های آتش و زیر جامه‌های سیاه پس مپوشان ما را و از همه بدیها ای آنکه نیست خدائی مگر

فنجنا اللهم اني اسئلك ولم يسئل مثلك وارغب اليك ولم يرغب الى مثلك

پس نجات ده ما را خداوندا بدرستیکه من سوال می کنم نزد حال آنکه سوال کرده نمیشود مثل تو و رغبت می کنم بسوی تو و رغبت کرده نمیشود بسوی مثل تو

يا رب انت موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين اسئلك اللهم

ای پروردگار من تو موضع مسئلهای سوال کنندگانی و منتهای رغبت رغبت کنندگانی سوال می کنم

بافضل اسمائك كلها وانجحها يا الله يا رحمن وباسمك المخزون المصون الاكرم

به بهترین اسماء تو همه آنها و فیروزترین آنها ای خدای بخشاینده و بحق نام تو مخزون مصون عزیزتر

الاجل الاعظم الذي تحبه وتهواه وترضى عمن دعاك به وتستجيب له دعاءه

بزرگتر عظیم‌تر که دوست داری او را و خواهش کنی او را و پسندیده او را از کسی که خوانده است ترا بآن و اجابت کرده

وحق عليك يا رب ان لا تحرم سائلك اللهم اني اسئلك بكل اسم هو لك

و سزاوار است بر تو ای پروردگار من اینکه محروم نگردانی سائل خود را خداوندا بدرستیکه من سوال می کنم ترا بهر اسمی که آن از برای تست

دعاك به عبد هو لك في بر او بحر او سهل او جبل او عند بيتك الحرام او

که خوانده است ترا بآن بنده که او از تست در صحرا یا دریا یا در هموار یا در کوهها یا نزد خانه تو که با حرمت است

في شيء من سبلك فادعوك يا رب دعاء من قد اشتدت فاقته وعظم

یا در چیزی از راههای تو پس می خوانم ترا ای پروردگار من خواندن کسی که بتحقیق سخت شده

کتابخانه آستانه قدس

جرمه وضعف كدحه فاشرفت على الهلكة نفسه ولم يثق بشيء من عمله ولم
گناه او وضعیف شده کدح او ونزدیک شده بهلاکت نفس او واعتماد نکرده بچیزی از عمل او ونیافت
يجد لما هو فيه سادّاً ولا لذنبه غافراً ولا لعثرته مقيلاً غيرك هارباً اليك
نه از برای آنچه در آنست سد کننده واز برای گناه خود آمرزنده ونه از برای لغزش خود اقاله کننده غیر ترا آینده ام بسوی تو
متعوّذاً بك متعبّداً لك غير مستنكف ولا مستكبر ولا مستحسر ولا متجبّر
پناه گیرنده ام بتو عبادت کننده ام مر ترا نه ننگ دارنده ونه گردن کشنده ونه واماننده ونه جبر کننده
ولا متعظّم بل بائس فقير خائف مستجير أسألك يا الله يا رحمن يا حنّان
ونه تعظیم کننده بلکه بائسم فقیرم ترسانم پناه برنده ام سوال میکنم ترا ای خدا ای بخشنده ای خوشحال کننده
يا منّان يا بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام ان تصلّي على
ای نعمت دهنده ای اختراع کننده آسمان وزمین ای صاحب جلال واکرام اینکه رحمت فرستی بر
محمد وآل محمد صلوة كثيرة طيبة مباركة نامية زاكية شريفة اسألك
محمد وآل محمد درود بسیار پاکیزه مبارک نمو کننده پاک بزرگ سوال میکنم ترا
اللهم ان تغفر لي في شهري هذا وترحمني وتعتق رقبتي من النار وتعطيني
خداوندی که بیامرزی از برای من در ماه من اینماه ورحم کنی مرا وآزاد کنی گردن مرا از آتش جهنم وبدهی مرا
فيه خير ما اعطيت احداً من خلقك وخير ما انت معطيه ولا تجعله آخر
در اینماه بهترین آنچه داده احدی را از خلق تو وبهترین آنچه را که تو داده اورا ومگردان اینماه را آخر
شهر رمضان صمته لك منذ اسكنتني ارضك الى يومي هذا بل اجعله
ماه مبارک رمضان که روزه گرفته ام آنرا از برای تو وقتی که ساکن کرده مرا در زمین تو بسوی روز من اینروز بلکه بگردان اورا
عليّ أتمّه نعمة وأعمّه عافية وأوسعه رزقاً واجزله واهناه اللهم اني
برمن تمام تر نعمتی وعامتر از روی عافیت وفراختر از روی روزی وبلندتر از برای او وگواراتر خداوندا بدرستیکه
اعوذ بك وبوجهك الكريم وملكك العظيم ان تغرب الشمس من
من پناه میبرم بسوی تو وبذات کریم تو وبپادشاهی بزرگ تو اینکه غروب کند آفتاب از
يومي هذا او ينقضي بقية هذا اليوم او يطلع الفجر من ليلتي هذه او يخرج
روز من این روز یا بگذرد بقیه این روز یا طلوع کند صبح از شب من این شب یا بیرون رود
هذا الشهر ولك قبلي تبعة او ذنب او خطيئة تريد ان تقايسني بها
این ماه واز برای تو نزد من گناه ولغزش یا گناهی یا خطیئه باشد که اراده کنی اینکه مقابله کنی با آن مرا

او تؤاخذ

او تؤاخذني بها او توقفني بها موقف خزي في الدنيا والآخرة او تعذّبني يوم
یا مواخذه کنی یا بازداری مرا با آن بمکان رسوائی در دنیا وآخرت یا عذاب کنی مرا روزی
القاك يا ارحم الراحمين اللهم اني ادعوك لهمّ لا يفرّجه غيرك ولرحمة لا
که ملاقات کنم ترا ای رحم کننده ترین رحم کنندگان خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا از برای همی که دفع نمیکند اورا غیر تو واز برای رحمتی
تنال الا بك ولكرب لا يكشفه الا انت ولرغبة لا تبلغ الا بك ولحاجة
که نائل کرده نشود مگر بتو واز برای اندوهی که کشف نمیشود مگر بتو واز برای رغبتی که نمیرسد مگر بتو واز برای حاجتی
لا يقضيها دونك اللهم فكما كان من شأنك ما اردتني به من مسألتك ورحمتني
که مقضی کرده نمیشود مگر نزد تو خداوندا چنانکه بود از امر تو آنچه اراده کرده مرا بآن از سوال کردن تو ومهربانی کرده
به من ذكرك فليكن من شأنك الاجابة لي فيما دعوتك به والنجاة لي
بآن از یاد کردن تو پس باید که بوده باشد از امر تو اجابت کردن تو مرا در آنچه خوانده ام ترا بآن ونجات از برای من
فيما فزعت اليك منه يا ملين الحديد لداود يا كاشف الضرّ والكرب
در آنچه جزع کرده ام بسوی تو از آن ای آنکسی که نرم کرده آهن را از برای داود ای برطرف کننده مضرتها وکربهای
العظام عن ايوب ومفرّج غمّ يعقوب ومنفّس كرب يوسف صلّ على
عظیم از ایوب وای برطرف کننده غم یعقوب وگشاینده کرب یوسف درود فرست بر
محمد وآل محمد وافعل بي ما انت اهله فانك اهل التقوى واهل المغفرة
محمد وآل محمد وبکن با من آنچه را که تو سزاوار آنی بدرستیکه تو سزاوار پرهیزکاری وسزاوار آمرزشی
اللهم انت ثقتي في كل كرب ورجائي في كل شدّة وانت لي في كل امر نزل بي
خداوندا تو معتمد منی در همه کربها وامید منی در همه شدتها وتو از برای من در هرچه مرا فرود آید
ثقة وعدّة كم من كرب يضعف منه الفؤاد وتقلّ فيه الحيلة ويخذل
معتمدی وذخیره ای چه بسیاری از کربها که ناتوان میشود از آن دلها وکم میشود از آن حیلها ومیاندازد
فيه الصديق ويشمت فيه العدوّ وانزلته بك وشكوته اليك رغبة فيه
در آن دوستان وشماتت در آن دشمنان وآمده ام بتو وشکایت کرده ام بسوی تو از برای رغبت
اليك عمّن سواك ففرّجته وكشفته وكفيته فانت وليّ كل نعمة وصاحب
در آن بسوی تو از کسی که غیر تست پس گشادی تو آنرا وکشف کنی آنرا وکفایت کنی اورا پس تو صاحب نعمتی وصاحب
كل حسنة ومنتهى كل رغبة اعوذ بكلمات الله التامات من شرّ ما خلق
هر خوبی وانتهاء هر رغبتی پناه میبرم بکلمات خدا که تامه است از بدی آنچه خلق شده

مِنْ شَيْءٍ اَللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي يَوْمِي هٰذَا حَتّٰى اُمْسِيَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ يَوْمِي هٰذَا

از چیزی خداوندا عافیت ده مرا در این روز تا آنکه شب کنم خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا برکت در این روز

وَمَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوَانٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ

و آنچه فرو فرستاده در آن از عافیت و آمرزش و رحمت و خوشنودی و روزی فراخ حلال

تَبْسُطُهُ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَوَلَدِي وَاَهْلِ عِيَالِي وَاَهْلِ حُزَانَتِي وَمَنْ اَحْبَبْتُ

که پهن کرده او را بر من و بر والدین من و اولاد من و اهل من و عیال من و اهل خویشان من و کسی که دوست داری

وَاَحَبَّنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّكِّ وَالشِّرْكِ وَالْحَسَدِ

و دوست دارد مرا و آن نیک زائیده و زائیده مرا خداوندا بدرستیکه پناه می برم بتو از شک و شرک و حسد

وَالْبَغْيِ وَالْحَمِيَّةِ وَالْغَضَبِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضِينَ السَّبْعِ

و نافرمانی و حمیت و غضب خداوندا پروردگار آسمانهای هفت گانه و پروردگار زمینهای هفت گانه

وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي

و آنچه در او است و آنچه در میان اوست و پروردگار عرش بزرگ رحمت فرست بر محمد و آل محمد و کفایت کن

الْمُهِمَّ مِنْ اَمْرِي بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ پس بخوان سوره حمد و آیه اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ

مهم مرا از امر من بآنچه خواهی بهر نحو که خواهی الکرسی را و بگو خداوندا بدرستیکه

قُلْتَ لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ

تو گفته از برای پیغمبر خود درود فرستد خدا بر او و آل او و زود باشد که عطا کند ترا خدای تو پس راضی شوی خداوندا

اِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبِيبَكَ وَخِيَرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا يَرْضٰى بِاَنْ تُعَذِّبَ

بدرستیکه پیغمبر تو و فرستاده و دوست تو و بهترین از خلق تو نمی پسندد باینکه عذاب کنی

اَحَدًا مِنْ اُمَّتِهِ دَانَ بِمُوَالَاتِهِ وَمُوَالَاةِ الْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَاِنْ كَانَ

احدی را از امت او که متدین شده است بدوستی او و دوستی اوصیا از اهل بیت او و اگر چه بوده باشد

مُذْنِبًا خَاطِئًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَاَجِرْنِي يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذَابِهَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَاٰلِ

گناه کننده خطا کننده در آتش جهنم پس پناه ده مرا ای پروردگار از آتش جهنم و عذاب او و ببخش مرا بمحمد و آل

مُحَمَّدٍ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا جَامِعًا بَيْنَ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلٰى تَأَلُّفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ

محمد ای رحم کننده ترین رحم کنندگان ای جمع کننده میان اهل بهشت بر تألیف دلها از دلها و شدت

الْمَحَبَّةِ وَنَازِعَ الْغِلِّ مِنْ صُدُورِهِمْ وَجَاعِلَهُمْ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ

دوستی و بر دارنده کینه را از سینهای ایشان و گرداننده ایشان را برادر بر تختها برابر

باجامعا

يَا جَامِعًا بَيْنَ اَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ وَيَا مُفَرِّجَ حُزْنِ كُلِّ مَحْزُونٍ وَيَا

ای جمع کننده میان اهل طاعت و میان کسی که خلق کرده آنرا از برای او و ای گشاینده اندوه هر اندوهناکی و ای

مُنْهِلَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا رَاحِمِي فِي غُرْبَتِي وَفِي كُلِّ اَحْوَالِي بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَالْكِلَائَةِ لِي يَا

سیراب کننده هر غریبی ای رحم کننده در غریبی من و در همه احوال من بخوبی محافظت کردن و نگاهداری کردن از برای من ای

مُفَرِّجَ مَا بِي مِنَ الضِّيقِ وَالْخَوْفِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ اَحِبَّتِي

ای گشاینده آنچه بمن رسیده است از تنگی و ترس رحمت فرست بر محمد و آل محمد و جمع کن میان من و میان دوستان من

وَقَادَتِي وَسَادَتِي وَهُدَاتِي وَمَوَالِيَّ يَا مُؤَلِّفًا بَيْنَ الْاَحِبَّاءِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

و کشنده و بهترین من و هدایت کننده من و دوستان من ای الفت دهنده میان دوستان درود فرست بر محمد

وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَفْجَعْنِي بِانْقِطَاعِ رُؤْيَةِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ عَنِّي وَلَا بِانْقِطَاعِ رُؤْيَتِي

و آل محمد و بدرد میاری مرا بانقطاع دیدن محمد و آل محمد از من و نه بانقطاع دیدن من

عَنْهُمْ فَبِكُلِّ مَسَائِلِكَ يَا رَبِّ اَدْعُوكَ اِلٰهِي فَاسْتَجِبْ دُعَائِي اِيَّاكَ يَا اَرْحَمَ

از ایشان پس بهمه مسائل تو ای پروردگار من می خوانم ترا ای خدای من پس مستجاب کن دعا کردن مرا ترا ای رحم کننده ترین

الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِانْقِطَاعِ حُجَّتِي وَوُجُوبِ حُجَّتِكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي

رحم کنندگان خداوندا بدرستیکه سوال می کنم ترا بسبب منقطع شدن حجت من و واجب بودن حجت تو اینکه بیامرزی مرا

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ يَوْمِ الْمَحْشَرِ وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِيَ مِنَ الدَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ

خداوندا بدرستیکه من پناه می برم بتو از رسوائی روز محشر و از بدی آنچه باقی مانده از ساعتها و از بدی

الْاَعْدَاءِ وَصَغِيرِ الْفَنَاءِ وَعُضَالِ الدَّاءِ وَخَيْبَةِ الرَّجَاءِ وَزَوَالِ النِّعْمَةِ وَ

دشمنان و کوچک شدن فنا و سختی دردها و ناامیدی امیدها و بر طرف شدن نعمتها

فُجَاءَةِ النِّقْمَةِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبًا يَخْشَاكَ كَاَنَّهُ يَرَاكَ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَاكَ

و ناگاه رسیدن عذاب خداوندا بگردان از برای دلی که بترسد از تو گویا که او می بیند تو را روزی که ملاقات کند

و دو روز نیست که ذکر او تازه و دیگر هرگاه شد رو دهد با حاجت ضروری بهم رسد

باید عاداً توان خواند فصل ششم در اعمال مختصره شبها و روزهای مخصوصه

این ماه مبارک است و در روایتی وارد شده است که انجیل بر حضرت عیسی در ششم

این ماه نازل شد و بروایت دیگر در ششم و بروایت معتبر دیگر در دوازدهم

مفید ره نقل کرده است که در روز ششم این ماه مأمون خائن ملعون با حضرت

امام رضا ع بیعت و روایت شده است که هر که در آن روز دو رکعت نماز بکند

و در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن
حق آنحضرت را ادا کرده خواهد بود و بروایت معتبره از حضرت صادق ع منقولست که در شب
سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بیده
الملک و قل هو الله احد بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام باین صفت و
در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است
و غسل و زیارت حضرت امام حسین ع مستحب است دران چنانچه مذکور شد و در حدیث
معتبر از حضرت صادق ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که در شب نیمه ماه
مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از
حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی ده ملک فرو فرستد که بلاها را از او دفع
کنند از ضرر دشمنان او از جنیان و آدمیان و در هنگام مرگ او سی ملک بفرستد که
او را بشارت دهند به بهشت و سی ملک که او را ایمن کردانند از آتش جهنم و ایضا از آنحضرت منقولست
که هر که در نیمه ماه رمضان زیارت حضرت امام حسین ع بکند و بعد از نماز عشا ده رکعت
نماز در غیر حضرت بکند و در هر رکعتی سوره حمد و ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند
نمیرد تا در خواب ببیند ملکی چند را که بشارت دهند او را ببهشت و ملکی چند را که ایمن
کردانند او را از جهنم و شب هفدهم این شبها مبارک است و در این شب لشکر حضرت رسول
با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روز آن جنگ بدر شد و حق تعالی لشکر آن
حضرت را بر کافران ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود و غسل و عبادت در این شب فضیلت
عظیم دارد و شب نوزدهم اول شبهای قدر است و حق تعالی میفرماید إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
یعنی ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور
سال در این شب میشود یا زمین تنگ میشود از بسیاری نزول ملائکه وَمَا أَدْرَاكَ مَا
لَيْلَةُ الْقَدْرِ و چه چیز ترا اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر لَيْلَةُ الْقَدْرِ
خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ شب قدر بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت دران بهتر است از عبادت
در هزار ماه تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فرود می آیند ملائکه و روح که از همه ملائکه
اعظم است در این شب بِإِذْنِ رَبِّهِمْ برخصت پروردگار ایشان مِنْ كُلِّ أَمْرٍ بسبب تقدیر
هر امری و حادثه چنانچه وارد شده است که ملائکه و روح در این شب بر امام زمان نازل
میشوند و آنچه از برای هر کس در این شب مقدر شده است بر امام ع عرض میکنند سَلَامٌ هِيَ

حتی

حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامتی است این شب از جمیع بدیها تا طلوع صبح یا سلام میکنند بر
امام و مؤمنان که در این شب عبادت میکنند تا طلوع صبح و میان سنی و شیعه در شب قدر
خلاف بسیار هست بعضی از سنیان گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول ص بود
و بعد از آن حضرت برطرف شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقیست پس بعضی
گفته اند که در تمام سال پنهانست و در همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را
دریابند و بعضی گفته اند در ماه شعبان و رمضان پنهانست و بعضی گفته اند شب نیمه
شعبانست و بعضی گفته اند شب اول رمضانست و بعضی گفته شب نیمه است و بعضی شب
هفدهم و بعضی شب بیست و یکم و بعضی شب بیست و سیم و بعضی شب بیست و نهم و
بعضی شب آخر گفته اند و اکثر سنیان در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و هفتم و
علمای شیعه امامیه اجماع کرده اند بر آنکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم
بیرون نیست و بعضی مردد میان شب بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و بسیاری از
احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه از این سه شب بیرون نیست و این سه شب یعنی
نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم را احیا باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند
و در بعضی احادیث معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و سیم شده است و در بعضی تعیین
خصوص بیست و سیم واقع شده است و منقولست که الشیخ جهنی است و او اعرابی بود
بحضرت رسول ص عرض کرد که منزل من دور است از مدینه شبی را میخواهم از برای من تعیین
کنی که بهترین شبها باشد که در آن شب بمدینه بیایم حضرت شب بیست و سیم را برای او
تعیین فرمودند و پیوسته در آنشب با جمیع اهل و خدم و حشم خود داخل مدینه میشد و
چون صبح میشد بر میگشت و از بعضی احادیث ظاهر میشود که هر سه شب قدر اند
و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب دویم بکثرت دعا و عبادات ممکن است
بعضی تغییر یابد و در شب سیم ختم میشود و تغییر نمی یابد یا بسیار کم تغییر می یابد بلا تشبیه
مانند ارقام پادشاهان که اول تعلیقه میشود و تغییرش آسانست و بعد از آن ثبت
دفاتر میشود و تغییرش دشوار تر است اما تا بمهر مهر انشا دفترش نگردیده است باز ممکنست
تغییر یابد و چون بمهر اشرف رسید بمنزله حتم است و تغییرش در غایت صعوبت
و حق تعالی را حکمتها در ابهام بعضی امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتبه
است و نماز وسطی که بهترین نمازهاست و ساعت استجابت دعا در هر شب و در هر جمعه

جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و امثال اینها و بحکمت در مبهم ساختن اینها آنست که بر همه
اسماء معظمه الهی مواظبت نمایند و اهتمام در همه نمازها بکنند و در همه ساعات شب و روز
جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب قدر
شبهای که احتمال آن دارد همه را احیا کنند و حکمت دیگر در بعضی از اینها میتواند بود مثل آنکه
اگر اسم اعظم را همه کس بدانند گاه باشد بعضی از نفوس شریره آنرا وسیله حصول مطالب ردیه
کنند چنانچه از بلعم نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعت استجابت دعا اگر بخصوص
آنها را دانند ممکنست که امور غیر مشروعه یا ضرر کمال عظیم نسبت ببعضی از مسلمانان
استدعا کنند و اگر بخصوص دانند باید البته مستجاب گردد و دیگر آنکه مغرور باعمال خود گردند
و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد پس باید شوق این سه شب را احیا
کند و اهتمام در عبادت و دعا بکند تا فضیلت شب قدر را دریابد و در روز شب آخر اهتمام
بیشتر کند و در شب بیست و سیم که احادیث بسیار در خصوص آن وارد شده است که شب قدر است
سعی بیشتر کند و فواید عبادت شب قدر بسیار است و از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را
دریابد بنص قرآن زیاده از ثواب عبادت هزار ماه که زیاده از هشتاد سال است از برای او مقرر
میفرمایند و دیگر آنکه چون تقدیرات جمیع امور از عمر و مال و فرزند و عزت و صحت و توفیق
اعمال خیر و سایر امور در این شب میشود اصلاح احوال تمام سال خود را در این شب کرده
خواهد بود و ممکن است که نام او در دیوان اشقیا نوشته باشد و در این شب تغییر یابد
و از زمره سعادتمندان نوشته شود چنانچه این مضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره
وارد شده است و دیگر آنکه چون حضرت صاحب الامر در تمام این شب با ملائکه مقربین
محشور است و فوج فوج بخدمت او می آیند و بر او سلام میکنند و تقدیرات که از برای
او و سایر خلق شده است بر او عرض میکنند سزاوار نیست که در چنین شبی با امام خود
نکنند و بغفلت بسر آورند و از حضرت رسول ص منقولست که چون شب قدر میشود فرود
می آیند ملائکه که در سدرة المنتهی ساکنند و از جمله ایشان جبرئیل است و جبرئیل با خود
علمها می آورد یک علم را بر قبر منور من نصب میکند و یکی را بر بیت المقدس و یکی را در مسجد
الحرام و یکی را در طور سینا و نمیگذارند مرد مؤمن و زن مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند
و ایضا از حضرت رسول ص منقولست که بهشت را هر سال از برای داخل شدن ماه مبارک رمضان
زینت میکنند چون شب اول ماه میشود نسیمی از زیر عرش میوزد که از آن میگویند و صدای

رمضان المبارک

او در درختان و حلقهای درهای بهشت این نغمه از آن میشنوند که هرگز نشنوند کان از آن خوش
آینده تر نغمه نشنیده اند پس حوریان از غرفهای بهشت بیرون می آیند و ندا میکنند که آیا
کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا باعمال صالحه خود پس از رضوان خازن بهشت
میپرسند که این چه شبیست رضوان میگوید لبیک ای نیکورویان و نیکوکاران این شب
اول شهر رمضانست درهای بهشت گشوده شده است برای روزه داران امت محمد پس حقتعالی
میفرماید که ای رضوان بگشا درهای بهشت را ای مالک به بند درهای جهنم را از روزه دا
ران امت محمد ص ای جبرئیل برو بسوی زمین و در زنجیر کن شیاطین متمرد را و غلها در
گردن ایشان گذار و ایشانرا در لجه های دریا بینداز تا فاسد نگردانند بر امت حبیب من محمد ص
روزهای ایشانرا و حضرت فرمود که حق تعالی در هر شب از شبهای ماه رمضان سه مرتبه
ندا میفرماید که آیا سؤال کننده هست که سؤال کند و او را عطا کنم آیا توبه کننده هست
که توبه او را قبول کنم آیا استغفار کننده هست که گناهانش را بیامرزم کیست که بقرض دهد
بخداوند مالداری که هرگز پریشان نمیشود و وفا کننده است بوعدهای خود و ستم نمیکند
و فرمود که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقتعالی هزار هزار کس را
از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار
هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که هریک مستوجب عذاب شده باشند و در شب آخر
و روز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند و چون شب قدر میشود
حق تعالی امر میکند جبرئیل را که بزمین می آید با لشکر عظیم از ملائکه و با خود علم سبزی
می آورد و بر بالای کعبه معظمه نصب میکند و او ششصد بال دارد و دو بال را نمیگشاید
مگر در شب قدر و چون شب قدر آن دو بال را میگشاید از مشرق و مغرب میگذراند
و پهن میکند جبرئیل آن ملائکه را در این شب در اطراف زمین پس سلام میکنند بر هر ایستاده
و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان مصافحه میکنند و چون ایشان
دعا میکنند ملائکه آمین میگویند و پیوسته مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون
صبح طالع میشود پس چون صبح طالع میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملائکه
روانه جانب آسمان شوید پس ملائکه میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد در حوایج مؤ
منان از امت محمد ص جبرئیل میگوید خدا گناهان همه را آمرزیده مگر کسی که همیشه
شراب بخورد یا عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب

عید فطر میشود از آسمان ندا میکنند خدا مزد دهد عمل کنندگان ماه رمضان را بیحساب
و چون بامداد روز عید میشود حق تعالی ملائکه بسیار در جمیع شهرها میفرستد که بر زمین آمده
ایستند بر سر کوچها و بازارها و راههای ایستند و میگویند ای امت محمد بیرون روید
بسوی پروردگار کریمی که عطاهای بزرگ میبخشد و گناهان عظیم را میآمرزد
پس چون بمصلی میروند و بجا میآورند نماز عید حق تعالی بملائکه میگوید که ای ملائکه من چیست
جزای مزدوری که عمل خود را بکند ملائکه میگویند ای خداوند ما وافی بجزای او آنست
که مزدش تمام داده شود حق تعالی میفرماید که ای ملائکه من شما را گواه میگیرم که ثواب
ایشان را از روزه روزها و ماه رمضان و عبادت شبهای آن عطا کردم که از ایشان راضی
شدم و گناهان ایشان را آمرزیدم پس ندا میفرماید مؤمنان را که در آن مجمع حاضر شده اند
که ای بندگان من هر چه خواهید از من سؤال کنید بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم
که در این روز شما هر حاجت که برای آخرت و دنیای خود سؤال کنید البته عطا میکنم و
عیبهای شما را میپوشانم تا از من روگردان نشوید و جرمهای شما را در میان گناهکاران
رسوا نمیکنم برگردید از مصلی آمرزیده بسوی خانه خود که خوشنود کرده اید مرا و خوشنود شدم
از شما پس ملائکه بسیار شاد میشوند و بشارت یکدیگر را میدهند و میگویند با یکدیگر که حق تعالی
بامت محمد عطا کرد و بحدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که
احیا کند شب قدر را گناهان او آمرزیده شود هر چند بعدد ستارهای آسمان و سنگینی
کوهها و کیل دریاها باشد و اما اعمال این سه شب بر دو نوع است اول آنکه در هر سه شب
باید کرد دوم آنکه مخصوص است بهر شبی اما اول از حضرت رسول منقولست که هر که
در شب قدر دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه قل هو الله احد
بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه بگوید از جای خود
برنخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را بیامرزد و ملکی چند بفرستد که حسنات برای
او بنویسند تا سال آینده و ملکی بفرستد بسوی بهشت که درختها برای او غرس نمایند
و قصرها برای او بنا کنند و نهرها برای او جاری گردانند و از دنیا بیرون نرود تا همه را
مشاهده نماید و غسل در این سه شب مؤکد است و غسل این شبها را مقارن غروب
آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند و مستحب است که در این شبها قرآن مجید
را بدست بگیرد و بگشاید و این دعا را بخواند اللهم انی اسئلک بکتابک

اعمال شب قدر

المنزل وما فیه وفیه اسمک الاکبر واسمائک الحسنى وما یخاف ویرجی ان تجعلنی
که فرستاده شده است و آنچه در اوست و در او نام بزرگ است و نامهای تو خوب است و آنچه ترسیده میشود و امید داده میشود اینکه بگردانی مرا
من عتقائک من النار وتقضی حوائجی للدنیا والآخرة پس حاجات خود را بخواهد
از آزادکردگان از آتش جهنم و برآوری حاجتهای مرا از برای دنیا و آخرت طلب نماید که انشاء الله برآورده
ده است واین دعا از حضرت امام محمد باقر منقولست اللهم بحق هذا القرآن و
که مصحف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگو خداوندا بحق این قرآن
بحق من ارسلته به وبحق کل مؤمن مدحته فیه وبحقک علیهم فلا احد اعرف
و بحق کسی که فرستاده آنرا با او و بحق هر مؤمن که مدح کرده او را در آن و بحق تو بر ایشان پس نیست احدی شناسنده
بحقک منک پس ده مرتبه بگوید بک یا الله و ده مرتبه بمحمد و ده مرتبه بعلی و ده مرتبه
بحق تو از تو بحق تو ای خدا بحق محمد بحق علی
بفاطمة و ده مرتبه بالحسن و ده مرتبه بالحسین و ده مرتبه بعلی بن الحسین و
بحق فاطمه بحق حسن بحق حسین بحق علی پسر حسین
ده مرتبه بمحمد بن علی و ده مرتبه بجعفر بن محمد و ده مرتبه بموسی بن جعفر و ده
بحق محمد ابن علی بحق جعفر ابن محمد بحق موسی ابن جعفر
مرتبه بعلی بن موسی و ده مرتبه بمحمد بن علی و ده مرتبه بعلی بن محمد و ده مرتبه
بحق علی ابن موسی بحق محمد بن علی بحق علی پسر محمد
بالحسن بن علی و ده مرتبه بالحجة پس هر حاجت که داری طلب کن و زیارت امام حسین
بحق حسن ابن علی و بحق حجة قائم آل محمد و هر یک از این سه شب مستحب مؤکد است و در
هر یک خصوصا شب بیست و سیم صد رکعت نماز سنت است هر دو رکعت بیک سلام و
در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد میخواند و در بعضی از روایات معتبره
وارد شده است که هفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله احد اکتفا
میتوان کرد و احادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید که
این صد رکعت غیر نافله شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته هم میتوان کرد
و بهترین اعمال در این شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است و
پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن مرده و زنده ایشان و اذکار و صلوات
بر محمد و آل محمد هر چه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای

چون کبرها دهریک از این سه شب بخوانند و اما دوم براعمال مخصوص شب نوزدهم آنست که
صد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وصد مرتبه اللّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ
طلب مغفرت میکنم از خدا که پروردگار منست و بازگشت میکنم بسوی او خداوندا لعن کن قاتلان امیر
مؤمنان را و اینجا دعا بخواند اللّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ وَ
فِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ
الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ
تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ
حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ
وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي
وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَفْعَلَ بِي
جَمِيعِ أُمُورِي مَا هُوَ خَيْرٌ لِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بر حاجت خود
واما شب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شب سابق
است و غسل و اعمال سابقه همه را باید بعمل آورد و در این دهه اعتکاف ... در رساله
جامعه سنت است و دهه استجابت دعاست و بسند معتبر از حضرت امام موسی منقول
که در شب بیست و یکم و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
سوره قل هو الله احد بخوان و در حدیث معتبر منقول است که حضرت امام محمد باقر
این دو شب احیا میکردند تا نصف اول شب مشغول دعا میشد و در نصف آخر مشغول
نماز و بسند موثق از حضرت صادق مرویست که اگر توانی در شب بیست و یکم و بیست و سیم
ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بغیر سیزده رکعت نماز شب و نافله بجهت
تا صبح بیدار باش و مستحب است که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی بدرستی که امید شب
قدر بهتر است از هزار ماه فرمود یعنی بهتر است از عمل در هزار ماه و هر امری که در آن سال
واقع میشود در شب قدر مقدر میکردد و دعای این شب در ضمن دعاهای این شب در ضمن
دعاهای دهه آخر مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و اما شب بیست و سیم اکثر احادیث
معتبر دلالت میکند بر آنکه آنشب قدر است و در آن دو غسل سنت است یکی در اول شب

ددیگر

أَوْ غَيَّرَتْ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي لَمْ يُطْفَأْ وَبِوَجْهِ
یا تغییر داده حال مرا نزد تو پس بدرستیکه من سوال میکنم ترا بنور روی ذات تو که کریم است که خاموش نمیشود و بذات دوست
حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَبِحَقِّ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ
دوست که محمد مصطفی است و بذات ولی تو که علی پسندیده است و بحق دوستان تو که برگزیده
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَ
اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد
الْمُؤْمِنَاتِ وَمَا وَرَاءَ ذُنُوبِنَا كُلِّهَا صَغِيرِهَا وَكَبِيرِهَا وَأَنْ تَخْتِمَ لَنَا بِالصَّالِحَاتِ
وَأَنْ تَقْضِيَ لَنَا الْحَاجَاتِ وَالْمُهِمَّاتِ وَصَالِحَ الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ
لَنَا يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ وَآلِهِ اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ آمِينَ آمِينَ آمِينَ مَا شَاءَ اللهُ
كَانَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس دستها را بجانب آسمان بلند کن و بگو
بر پیغمبران و سپاس مر خداوندی که پروردگار عالمیان است پس بسوی ... خود گریه بکن و اگر نیاید
خود را بگریان يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عَلَيْكَ عَظِيمٌ بِلَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِبَهَاءِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَلَالِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَمَالِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ
بِنُورِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِكَمَالِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا
إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِعَظَمَةِ

إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِقَوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ
لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو سوال میکنم ترا بگفتن لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو سوال میکنم ترا
بِشَرَفِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِعَلَاءِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ
بشرف لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو سوال میکنم ترا ببلندی لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی
إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ ایندفعه بگوید
مگر تو سوال میکنم ترا بآنکه نیست خدائی مگر تو ای آنکه نیست خدائی مگر تو ای پروردگار ای پروردگار که بگنفس وفا
کند پس بگوید بر همان حالتی که بود گردن کج کرده بسوی دوش چپ أَسْئَلُكَ يَا سَيِّدِي پس
بگوید یا اللّٰه یا رَبَّاه ایندفعه بگوید که بگنفس وفا کند پس بگوید سوال میکنم ترا ای آقای من
يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ يَا مَلْجَاهُ يَا مُنْتَهَىٰ غَايَةِ رَغْبَتَاهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
ای سید ای آقا ای فریادرس ای پناهگاه ای انتهای آخر رغبت کنندگان ای رحم کننده ترین رحم کنندگان
أَسْئَلُكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَأَسْئَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجَابَةٍ دَعَاكَ بِهَا نَبِيٌّ
سوال میکنم ترا پس نیست مثل تو چیزی و سوال میکنم ترا بهر دعای مستجاب شده که خوانده اند ترا بآن پیغمبر
مُرْسَلٌ أَوْ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ أَوْ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ امْتَحَنْتَ قَلْبَهُ لِلْإِيمَانِ وَاسْتَجَبْتَ دَعْوَةً
فرستاده شده یا فرشته مقرب یا بنده مومن که امتحان کرده دل او را از برای ایمان و مستجاب کرده دعای او را
مِنْهُ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَأُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي يَا مُحَمَّدُ يَا
از آن و متوجه میشوم بسوی تو بمحمد که پیغمبر تست پیغمبر رحمت و پیش میدارم او را پیش روی حوائج من ای محمد ای
رَسُولَ اللّٰهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللّٰهِ رَبِّكَ وَرَبِّي وَأُقَدِّمُكَ بَيْنَ
رسول خدا فدای تو باد پدر و مادر من متوجه میشوم بتو بسوی خدا پروردگار تو و پروردگار من و پیش میدارم ترا در پیش
يَدَيْ حَوَائِجِي يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ أَسْئَلُكَ بِكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَ
روی حوائج من ای خدا ای پروردگار ای پروردگار سوال میکنم بتو پس نیست مثل تو چیزی و
أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ وَعِتْرَتِهِ الْهَادِيَةِ وَأُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي
متوجه میشوم بسوی تو بمحمد که دوست تست و بعترت تو که راه نماینده اند و مقدم میدارم ایشان را در پیش روی حاجتهای من
أَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِحَيَاتِكَ الَّتِي لَا تَمُوتُ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبِعَيْنِكَ
و سوال میکنم ترا خداوندا بحیات که فانی نشود و بنور ذات تو که خاموش نشود و بچشم تو
الَّتِي لَا تَنَامُ وَأَسْئَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عَلَيْكَ عَظِيمٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
که نمی خوابد و سوال میکنم ترا بحق کسی که حق او بر تو بزرگ است اینکه درود فرستی بر محمد و آل محمد

قبل

قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَزِنَةَ كُلِّ شَيْءٍ وَمِلَاءَ كُلِّ شَيْءٍ اللّٰهُمَّ إِنِّي
پیش از هر چیز و بعد از هر چیز و بشماره هر چیز و بوزن هر چیز و پری هر چیز خداوندا بدرستیکه
أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُصْطَفَىٰ وَرَسُولِكَ الْمُرْتَضَىٰ وَأَمِينِكَ الصَّفِيِّ
سوال میکنم اینکه رحمت فرستی بر محمد بنده تو برگزیده و رسول تست پسندیده و امین برگزیده
وَنَجِيِّكَ دُونَ خَلْقِكَ وَحَبِيبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ
و برگزیده تو نزد خلق تو و دوست تو و برگزیده تو از خلق تو همه بشارت دهنده و بیم کننده
السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ وَ
چراغ روشن است و بر اهل بیت او که پاکیزه و پاکند و پاکیزه شده برگزیده و نیکوکارانند
عَلَىٰ مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلَىٰ أَنْبِيَائِكَ
و بر فرشتگان تو که خالص گردانیده ایشان را از برای نفس خود و پنهان کرده ایشان را از خلق خود و بر پیغمبران تو
الَّذِينَ يُنْبِئُونَ بِالصِّدْقِ عَنْكَ وَعَلَىٰ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ فِي
که خبر میدهند براستی از تو و بر بندگان تو که صالحانند که داخل کرده ایشان را در
رَحْمَتِكَ الْأَئِمَّةِ الْمُهْتَدِينَ الرَّاشِدِينَ الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَىٰ جَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَ
رحمت خود که امامان راه یافته و راه نماینده پاکیزه شده اند و بر جبرئیل و میکائیل و
إِسْرَافِيلَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَرِضْوَانَ خَازِنِ الْجَنَّةِ وَمَالِكٍ خَازِنِ النَّارِ وَالرُّوحِ
و اسرافیل و ملک موت و رضوان خزانه دار بهشت و مالک خزینه دار جهنم و روح
الْقُدُسِ وَحَمَلَةِ الْعَرْشِ وَمُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ وَعَلَى الْمَلَكَيْنِ الْحَافِظَيْنِ عَلَيَّ بِالصَّلٰوةِ
القدس و حمله داران عرش و منکر و نکیر و بر دو فرشته که نگاهبانند بر من
الَّتِي تُحِبُّ أَنْ يُصَلَّىٰ بِهَا عَلَيْهِمْ صَلٰوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً زَاكِيَةً نَامِيَةً
که دوست داری اینکه درود فرستی بآن و بر ایشان درود بسیار پاکیزه میمون پاک کننده نمو کننده
ظَاهِرَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُمْ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللّٰهُمَّ
آشکار بزرگ بهتر که بیان کنی بآن فضل ایشان را بر اولین و آخرین خداوندا
إِنِّي أَسْئَلُكَ أَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوَتِي وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتُنْجِحَ طَلِبَتِي
بدرستیکه من سوال میکنم ترا اینکه بشنوی صدای مرا و اجابت کنی دعای مرا و بیامرزی گناهان مرا و برآوری حاجت
وَتَقْضِيَ حَاجَتِي وَتَقْبَلَ [illegible] وَتُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقِيلَنِي عَثْرَتِي وَتَتَجَاوَزَ
و برآوری حاجتهای مرا و قبول کنی و برآوری مرا آنچه وعده کرده مرا

عن خطيئتي وتصفح عن ظلمي وتعفو عن جرمي وتقبل علي ولا تعرض عني وترحمني

از گناهان من و پاک کنی از ستمهای من و عفو کنی از گناه من و توجه کنی بر من و اعراض نکنی از من و رحم کنی مرا

ولا تعذبني وتعافيني ولا تبتليني وترزقني من أطيب الرزق وأوسعه وأهنئه

و عذاب نکنی مرا و عافیت دهی مرا و مبتلا نکنی مرا و روزی دهی مرا از بهترین روزیها و فراخترین آن و گواراترین آن

وأمرئه وأسبغه وأكثره ولا تحرمني يا رب النظر إلى وجهك الكريم والفوز

و آسانترین آن و تمامترین و بسیارترین آن و محروم مکن مرا ای پروردگار من از نگاه کردن بسوی ذات کریم تو و رسیدن

بالجنة والعفو من النار وافرض عني يا رب ديني ولا تحملني إلا طاقة لي به

به بهشت و آزادی از آتش جهنم و قضا کن از من ای پروردگار دین مرا و بار مکن مرا آنچه را که طاقت نیست مرا

يا مولاي وأدخلني في كل خير أدخلت فيه محمدا وآل محمد وأخرجني من كل سوء

ای آقای من و داخل کن مرا در هر خیری که داخل کرده‌ای در آن محمد و آل محمد را و بیرون آر مرا از هر بدی

أخرجتهم منه ولا تفرق بيني وبينهم طرفة عين أبدا في الدنيا والآخرة برحمتك

که بیرون آورده‌ای ایشان را از آن و جدایی مینداز میان من و میان ایشان بگردانیدن چشمی هرگز در دنیا و آخرت برحمت خود

اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني يا كريم اللهم إني أسألك

خداوندا بدرستیکه من می‌خوانم ترا چنانکه امر کرده‌ای پس اجابت کن از برای من چنانکه وعده کرده مرا خداوندا بدرستیکه من سوال می‌کنم

قليلا من كثير مع حاجة بي إليه عظيمة وغناك عنه قديم وهو عندي كثير

اندک را از بسیاری با احتیاج من بسوی او بزرگ است و بی‌نیازی تو از آن قدیم است و او نزد من بسیار است

وهو عليك سهل يسير فامنن به علي إنك على كل شيء قدير

و او نزد تو ... و او بر تو سهل و آسان است پس منت نه بر من بدرستیکه تو بر همه چیز توانائی

اللهم برحمتك في الصالحين فأدخلنا وفي عليين فارفعنا وبكأس من

خداوندا برحمت تو در زمره صالحان پس داخل کن ما را و در علیین پس رفعت ده ما را و بجامی از

معين من عين سلسبيل فاسقنا ومن الحور العين برحمتك فزوجنا ومن

معین از چشمه سلسبیل پس آب ده ما را و از حور عین برحمت خود پس تزویج کن و از

الولدان المخلدين كأنهم لؤلؤ مكنون فأخدمنا ومن ثمار الجنة ولحوم

ولدانی که مخلد آمدند گویا که ایشان مروارید پوشیده‌اند پس خدمتکاران ده و از میوه‌های بهشت و از گوشت

الطير فأطعمنا ومن ثياب السندس والحرير والإستبرق فألبسنا وليلة

مرغ پس طعام ده ما را و از جامه‌های سندس و ابریشم و استبرق پس بپوشان ما را و شب

القدر

القدر وحج بيتك الحرام وقتلا في سبيلك مع وليك فوفق لنا وصالح الدعاء

قدر و حج خانه تو که حرام است و کشته شدن در راه تو با ولی تو پس توفیق ده ما را و صالح دعاها

والمسألة فاستجب لنا يا خالقنا اسمع واستجب لنا وإذا جمعت الأولين والآخرين

و مسئلها را پس مستجاب کن از برای ما ای خالق ما بشنو و مستجاب گردان از برای ما و هر گاه جمع کنی اولین و آخرین را

يوم القيامة فارحمنا وبراءة من النار وأمانا من العذاب فاكتب لنا وفي جهنم

روز قیامت پس رحم کن ما را و برات از آتش و امان از عذاب پس بنویس از برای ما و در جهنم

فلا تجعلنا ومع الشياطين في النار فلا تقرنا وفي هوانك وعذابك فلا

پس مگردان ما را و با شیاطین در آتش پس جا مده ما را در خواری خود و عذاب خود پس

تقلبنا ومن الزقوم والضريع فلا تطعمنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبنا

مگردان ما را و از زقوم و ضریع پس طعام مکن ما را و در آتش بر روهای ما پس مینداز ما را

ومن ثياب النار وسرابيل القطران فلا تلبسنا ومن كل سوء يا لا إله إلا أنت

و از جامه‌های آتش و از پیراهنهای سیاه پس مپوشان ما را و از همه بدیها ای آنکه نیست خدایی الا تو

فنجنا اللهم إني أسألك ولم يسأل مثلك وأرغب إليك ولم يرغب إلى مثلك

پس نجات ده ما را خداوندا بدرستیکه من سوال می‌کنم ترا و حال آنکه سوال کرده نشده مثل تو و رغبت می‌کنم بسوی تو و رغبت کرده نشده بسوی مثل تو

يا رب أنت موضع مسألة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين أسألك اللهم

ای پروردگار من تو موضع مسئلهای سوال کنندگانی و منتهای رغبت رغبت کنندگانی سوال می‌کنم ترا خداوندا

بأفضل أسمائك كلها وأنجحها يا الله يا رحمن وباسمك المخزون المصون الأعز

به بهترین اسماء تو همه آنها و فیروزترین آنها ای خدای بخشاینده و بحق نام تو مخزون مصون عزیز

الأجل الأعظم الذي تحبه وتهواه وترضى عمن دعاك به وتستجيب له دعاءه

بزرگتر عظیم‌تر که دوست داری تو او را و خواهش کنی او را و پسندیده داری از کسی که خوانده است ترا بآن و اجابت کنی

وحق عليك يا رب أن لا تحرم سائلك اللهم إني أسألك بكل اسم هو لك

و سزاوار است بر تو ای پروردگار من اینکه محروم نگردانی سائل خود را خداوندا بدرستیکه من سوال می‌کنم ترا بهر اسمی که آن از برای تست

دعاك به عبد هو لك في بر أو بحر أو سهل أو جبل أو عند بيتك الحرام أو

خوانده است ترا بآن بنده که او از تست در صحرا یا در دریا یا در هموار یا در کوهها یا نزد خانه تو که با حرمت است

في شيء من سبلك فأدعوك يا رب دعاء من قد اشتدت فاقته وعظم

یا در چیزی از راههای تو پس می‌خوانم ترا ای پروردگار بخواندن کسی که بتحقیق سخت شده است فقر او و بزرگ شده

جرمه وضعف كدحه فما اشرفت على الهلكة نفسه ولم يثق بشيء من عمله ولم
گناه او وضعیف شده کدح او ونزدیک شده بر هلاکت نفس او واعتماد نکرده بچیزی از عمل او ونیا

يجد لما هو فيه سادا ولا لذنبه غافرا ولا لعثرته مقيلا غيرك هاربا اليك
فته از برای آنچه در آنست سد کننده واز برای گناه خود آمرزنده ونه از برای لغزش خود اقاله کننده غیر ترا آینده ام بسوی تو

متعوذا بك متعبدا لك غير مستنكف ولا مستكبر ولا مستحسر ولا متجبر
پناه گیرنده ام بتو عبادت کننده ام مر ترا نه ننگ دارنده ونه گردن کشنده ونه وامانده ونه جبر کننده

ولا متعظم بل بائس فقير خائف مستجير اسئلك يا الله يا رحمن يا حنان
ونه تعظیم کننده بلکه هالکم محتاجم ترسانم پناه برنده ام سوال می کنم ترا ای خدا ای بخشنده ای خوشحال کننده

يا منان يا بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام ان تصلي على
ای نعمت دهنده ای اختراع کننده آسمان وزمین ای صاحب جلال واکرام اینکه رحمت فرستی بر

محمد وآل محمد صلوة كثيرة طيبة مباركة نامية زاكية شريفة اسئلك
محمد وآل محمد درود بسیار پاکیزه مبارک نمو کننده پاک بزرگ سوال می کنم ترا

اللهم ان تغفر لي في شهري هذا وترحمني وتعتق رقبتي من النار وتعطيني
خداوندی که بیامرزی از برای من در ماه من اینماه ورحم کنی مرا وآزاد کنی گردن مرا از آتش جهنم وبدهی مرا

فيه خير ما اعطيت احدا من خلقك وخير ما انت معطيه ولا تجعله آخر
در اینماه بهترین آنچه داده احدی را از خلق تو وبهترین آنچه را که تو داده اوراو مگردان اینماه را آخر

شهر رمضان صمته لك منذ اسكنتني ارضك الى يومي هذا بل اجعله
ماه مبارک رمضان که روزه گرفته ام آنرا از برای تو وقتی که ساکن کرده مرا در زمین تو بسوی روز من اینروز بلکه بگردان او

علي اتمه نعمة واعمه عافية واوسعه رزقا واجزله واهناه اللهم اني
بر من تمام تر نعمتی وعامتر از روی عافیت وفراختر از روی روزی وبلندتر از برای او وگواراتر خداوندا بدرستیکه

اعوذ بك وبوجهك الكريم وملكك العظيم ان تغرب الشمس من
من پناه میبرم بسوی تو وبذات کریم تو وپادشاهی بزرگ است اینکه غروب کند آفتاب از

يومي هذا او ينقضي بقية هذا اليوم او يطلع الفجر من ليلتي هذه او يخرج
روز من این روز یا بگذرد بقیه این روز یا طلوع کند صبح از شب من این شب یا بیرون رود

هذا الشهر ولك قبلي تبعة او ذنب او خطيئة تريد ان تقايسني بها
این ماه واز برای تو پیش من لغزش یا گناهی یا خطیئه باشد که اراده کنی اینکه مقابله کنی با آن مرا

او تؤاخذ

او تؤاخذني بها او توقفني بها موقف خزي في الدنيا والآخرة او تعذبني بها يوم
یا بمواخذه کنی با آن یا باز داری مرا با آن بمکان رسوائی در دنیا وآخرت یا عذاب کنی مرا روز

القاك يا ارحم الراحمين اللهم اني ادعوك لهم لا يفرجه غيرك ولرحمة لا
که ملاقات کنم ترا ای رحم کننده ترین رحم کنندگان خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا از برای همی که دفع نمیکند او را غیر تو واز برای رحمتی

تنال الا بك ولكرب لا يكشفه الا انت ولرغبة لا تبلغ الا بك ولحاجة
که نائل کرده نشود مگر بتو واز برای اندوهی که کشف نمیشود مگر بتو واز برای رغبتی نمیرسد مگر بتو واز برای حاجتی

لا يقضيها دونك اللهم فكما كان من شأنك ما اردتني به من مسئلتك ورحمتني
که قضا کرده نمیشود مگر نزد تو خداوندا چنانکه بود از امر تو آنچه اراده کرده مرا بان از سوال کردن تو ورحم کردی مرا

به من ذكرك فليكن من شأنك الاستجابة لي فيما دعوتك به والنجاة لي
بان از یاد کردن تو پس باید که بوده باشد از امر تو اجابت کردن تو مرا در آنچه خوانده ام ترا بان ونجات دادن مرا

فيما فزعت اليك منه يا ملين الحديد لداود يا كاشف الضر والكرب
در آنچه جزع کرده ام بسوی تو از آن ای آنکسی که نرم کرده آهن را از برای داود ای برطرف کننده ضرر وکربهای

العظام عن ايوب ومفرج غم يعقوب ومنفس كرب يوسف صل على
عظیم از ایوب وای برطرف کننده غم یعقوب وگشاینده کرب یوسف درود فرست بر

محمد وآل محمد وافعل بي ما انت اهله فانك اهل التقوى واهل المغفرة
محمد وآل محمد وبکن با من آنچه را که تو سزاوار آنی پس بدرستیکه سزاوار پرهیزکاری وسزاوار آمرزشی

اللهم انت ثقتي في كل كرب ورجائي في كل شدة وانت لي في كل امر نزل بي
خداوندا تو معتمد منی در همه کربها وامید منی در همه سختیها وتو از برای من در همه امر نازل کرده شده

ثقة وعدة كم من كرب يضعف منه الفؤاد وتقل فيه الحيلة ويخذل
معتمدی ودر عده چه بسیاری از کربها که ناتوان می شود از آن دلها وکم می شود از آن حیلها ومیافکند

فيه الصديق ويشمت فيه العدو انزلته بك وشكوته اليك راغبا فيه
در آن دوستان وشماتت در آن دشمنان وآمده ام بتو وشکایت کرده ام بسوی تو از برای رغبت در آن

اليك عمن سواك ففرجته وكشفته وكفيته فانت ولي كل نعمة وصاحب
در آن بسوی تو از کسی که غیر تست پس بگشا آنرا وکشف کن آنرا وکفایت کن او را پس تو صاحب نعمتی وصاحب

كل حسنة ومنتهى كل رغبة اعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق
هر خوبی ونهایت هر رغبتی پناه می برم به کلمات خدا که تامه است از بدی آنچه خلق شد

من شیء اللهم عافنی فی یومی هذا حتی امسی اللهم انی اسئلک برکة یومی هذا
از چیزی خداوندا عافیت ده مرا در این روز تا آنکه شب کنم خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا برکت در این روز
وما نزل فیه من عافیة ومغفرة ورحمة ورضوان ورزق واسع حلال
و آنچه فرو فرستاده در آن از عافیت و آمرزش و رحمت و خوشنودی و روزی فراخ حلال
تبسطه علی وعلی والدی وولدی واهلی وعیالی واهل حزانتی ومن احببت
که پهن کرده او را بر من و بر والدین من و اولاد من و اهل من و عیال من و اهل خویشان من و کسی که دوستداری
واحبنی وولدت وولدنی اللهم انی اعوذ بک من الشک والشرک والحسد
و دوستداری مرا و آن ینک زائیده و والدین خداوندا بدرستیکه پناه می برم بتو از شک و شرک و حسد
والبغی والحمیة والغضب اللهم رب السموات السبع ورب الارضین السبع
و نافرمانی و جهل و غضب خداوندا پروردگار آسمانهای هفت گانه و پروردگار زمینهای هفت گانه
وما فیهن وما بینهن ورب العرش العظیم صل علی محمد وال محمد واکفنی
و آنچه در او است و آنچه در میان اوست و پروردگار عرش بزرگ رحمت فرست بر محمد و آل محمد و کفایت کن
المهم من امری بما شئت وکیف شئت پس بخوان سوره حمد وآیه اللهم انک
مهم مرا از امر من بآنچه خواهی بهر نحو که خواهی الکرسی را و بگو خداوندا بدرستیکه
قلت لنبیک صلی الله علیه واله ولسوف یعطیک ربک فترضی اللهم
تو گفته از برای پیغمبر خود درود فرستد خدا بر او و آل او و زود باشد که عطا کند ترا خدای تو پس راضی شوی خداوندا
انه نبیک ورسولک وحبیبک وخیرتک من خلقک لا یرضی بان تعذب
بدرستیکه پیغمبر تو و فرستاده تو و دوست تو و بهترین از خلق تو نمی پسندد باینکه عذاب کنی
احدا من امته دان بک بموالاته وموالاة الائمة من اهل بیته وان کان
احدی را از امت او که متدین شده است بدوستی او و دوستی اوصیا از اهل بیت او و اگرچه بوده باشد
مذنبا خاطئا فی نار جهنم فاجرنی یا رب من جهنم وعذابها وهبنی لمحمد وال
گناه کننده خطا کننده در آتش جهنم پس پناه ده مرا ای پروردگار از آتش جهنم و عذاب او و ببخش مرا بمحمد و آل
محمد یا ارحم الراحمین یا جامعا بین اهل الجنة علی تالف من القلوب وشدة
محمد ای رحم کننده ترین رحم کنندگان ای جمع کننده میان اهل بهشت بر تالیف ارواح از دلها و شدت
المحبة ونازع الغل من صدورهم وجاعلهم اخوانا علی سرر متقابلین
دوستی و بردارنده کینه را از سینه های ایشان و گردانیدن ایشان را برادران بر تختها برابر

یا جامعا

یا جامعا بین اهل طاعته وبین من خلقها له ویا مفرج حزن کل محزون ویا
ای جمع کننده میان اهل طاعت و میان کسی که خلق کرده آنرا از برای او و ای گشاینده اندوه هر اندوهگینی و ای
منهل کل غریب یا راحمی فی غربتی وفی کل احوالی بحسن الحفظ والکلائة لی یا
سیراب کننده هر غریبی ای رحم کننده در غربتی من و در همه احوال من بخوبی محافظت کردن و نگاهداری کردن از برای من ای
مفرج ما بی من الضیق والخوف صل علی محمد وال محمد واجمع بینی وبین احبتی
و ای گشاینده آنچه مرا است از تنگی و ترس رحمت فرست بر محمد و آل محمد و جمع کن میان من و میان دوستان من
وقادتی وسادتی وهداتی وموالی یا مؤلفا بین الاحباء صل علی محمد
و کشنده و بهترین من و هدایت کننده من و دوستان من ای الفت دهنده میان دوستان درود فرست بر محمد
وال محمد ولا تفجعنی بانقطاع رؤیة محمد وال محمد عنی ولا بانقطاع رؤیتی
و آل محمد و بدرد نیاری مرا بانقطاع دیدن محمد و آل محمد از من و نه بانقطاع دیدن من
عنهم فبکل مسائلک یا رب ادعوک الهی فاستجب دعائی یا اله یا ارحم
از ایشان پس بهمه مسائل تو ای پروردگار من میخوانم ترا ای خدای من پس مستجاب کن دعای مرا ای خدای من ای رحم کننده ترین
الراحمین اللهم انی اسئلک بانقطاع حجتی ووجوب حجتک ان تغفر لی
رحم کنندگان خداوندا بدرستیکه سوال می کنم ترا بسبب منقطع شدن حجت من و واجب بودن حجت تو اینکه بیامرزی مرا
اللهم انی اعوذ بک من خزی یوم المحشر ومن شر ما بقی من الدهر ومن شر
خداوندا بدرستیکه من پناه می برم بتو از رسوائی روز محشر و از بدی آنچه باقی مانده از روزگار و از بدی
الاعداء وصغیر الفناء وعضال الداء وخیبة الرجاء وزوال النعمة و
دشمنان و کوچک شدن فناء و سختی دردها و ناامیدی امیدها و برطرف شدن نعمتها
فجاءة النقمة اللهم اجعل لی قلبا یخشاک کانه یراک الی یوم یلقاک
و ناگاه رسیدن عذاب خداوندا بگردان از برای من دلی که بترسد از تو گویا که او می بیند ترا تا روزی که ملاقات کند ترا
و دور نیست که در او قات دیگر هرگاه شدتی رو دهد یا حاجت ضروری بهم رسد
این دعا را توان خواند فصل ششم در اعمال مختصره شبها و روزهای مخصوص
اینماه مبارک است و در روایتی وارد شده است که انجیل بر حضرت عیسی ع در ششم
اینماه نازل شد و بروایت دیگر در ششم و بروایت معتبره دیگر در دوازدهم و شیخ
مفید ره نقل کرده است که در روز ششم اینماه مأمون خائن ملعون با حضرت
امام رضا ع بیعت و روایت شده است که هرکه در آن روز دو رکعت نماز بکند

کتابخانه آیة الله ... نجفی

ودر هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن
حق آنحضرت را ادا کرده خواهد بود و بروایت معتبره از حضرت صادق ع منقولست که در شب
سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند و در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ یس و تبارک الذی بیده
الملک و قل هو الله احد بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام باین صفت و
در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است
و غسل و زیارت حضرت امام حسین ع مستحب است در آن چنانچه مذکور شد و در حدیث
معتبر از حضرت صادق ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که در شب نیمهٔ ماه
مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از
حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند حق تعالی ده ملک فرو فرستد که او را دفع
کنند از او ضرر دشمنان او را از جنیان و آدمیان و در هنگام مرگ او سی ملک بفرستد که
او را بشارت دهند به بهشت و سی ملک که او را ایمن گردانند از آتش جهنم و ایضا از آنحضرت منقولست
که هر که در نصف ماه رمضان زیارت حضرت امام حسین ع بکند و بعد از نماز عشا ده رکعت
نماز نزد قبر آنحضرت بکند و در هر رکعتی سورهٔ حمد و ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند
نمیرد تا در خواب ببیند ملکی چند را که بشارت دهند او را ببهشت و ملکی چند را که ایمن
گردانند او را از جهنم و شب هفدهم نیز شبیست بسیار مبارک و در آن شب لشکر حضرت رسول
با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روز آن جنگ بدر شد و حق تعالی لشکر آن
حضرت را بر کفار ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود و غسل و عبادت در آن شب فضیلت
عظیم دارد و شب نوزدهم اول شبهای قدر است و حق تعالی میفرماید اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ
یعنی ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور
سال در این شب میشود یا زمین تنگ میشود از بسیاری نزول ملائکه وَمَا اَدْرٰیکَ مَا
لَیْلَةُ الْقَدْرِ و چه چیز ترا اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر لَیْلَةُ الْقَدْرِ
خَیْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ شب قدر بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت
در هزار ماه تَنَزَّلُ الْمَلٰئِکَةُ وَالرُّوحُ فِیهَا فرود می آیند ملائکه و روح که از همه ملائکه
اعظم است در این شب بِاِذْنِ رَبِّهِمْ برخصت پروردگار ایشان مِنْ کُلِّ اَمْرٍ بسبب تقدیر
هر امری احادیث بسیار وارد شده است که ملائکه و روح در این شب بر امام زمان نازل
میشوند و آنچه از برای هر کس در این شب مقدر شده است بر امام ع عرض میکنند سَلَامٌ هِیَ

حَتّٰی مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامتی است این شب از جمیع بدیها تا طلوع صبح یا سلام میکنند بر
امام و مؤمنان که در این شب عبادت میکنند تا طلوع صبح و میان سنی و شیعه در شب قدر
خلاف بسیار هست بعضی از سنیان گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول ص بود
و بعد از آن حضرت برطرف شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقیست پس بعضی
گفته اند که در تمام سال پنهانست و در همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را
دریابند و بعضی گفته اند در ماه شعبان و رمضان پنهانست و بعضی گفته اند شب نیمهٔ
شعبانست و بعضی گفته اند شب اول رمضانست و بعضی گفته شب نیمه است و بعضی شب
هفدهم و بعضی شب بیست و یکم و بعضی شب بیست و سیم و بعضی شب بیست و نهم و
بعضی شب آخر گفته اند و اکثر سنیان در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و هفتم و
علمای شیعهٔ امامیه اجماع کرده اند بر آنکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم
بیرون نیست و بعضی مردد میان شب بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و بسیاری از
احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه از این سه شب بیرون نیست و این سه شب یعنی
نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم را احیا باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند
و در بعضی احادیث معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و سیم شده است و در بعضی تعیین
خصوص بیست و سیم واقع شده است و منقولست که الشجهنی است و او اعرابی بود
بحضرت رسول ص عرض کرد که منزل من دور است از مدینه شبی را میخواهم از برای من تعیین
کنی که یکی از این شبها باشد که در آن شب بخدمت تو برسم حضرت شب بیست و سیم را برای او
تعیین فرمود و پیوسته در آن شب با اهل و خدم و حشم خود داخل مدینه میشد و
چون صبح میشد برمیگشت و از بعضی احادیث ظاهر میشود که هر سه شب قدر اند
و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب دویم بکثرت دعا و عبادات ممکن است
بعضی تغییرها بدهد و در شب سیم حتم میشود و تغییر نمی یابد یا بسیار کم تغییر می یابد بلا تشبیه
مانند ارقام پادشاهان که اول تعلیقه میشود و تغییرش آسانست و بعد از آن ثبت
دفاتر میشود و تغییرش دشوار تر است اما تا بمهر مهرانشا مزین نگردیده است باز ممکنست
تغییر یابد و چون بمهر اشرف رسید بمنزلهٔ حتم است و تغییرش در غایت صعوبت است
و حق تعالی را حکمتها در ابهام بعضی امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتبه
است و نماز وسطی که بهترین نمازهاست و ساعت استجابت دعا در هر شب و در هر روز

جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و امثال اینها و حکمت در مبهم ساختن اینها آنست که بر همه
اسماء معظمه الهی مواظبت نمایند و احیای همه نمازها بکنند و در همه ساعات شب و روز
جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در
شبهای که احتمال آن دارد همه را احیا کنند و حکمت دیگر در بعضی از اینها منقول بود مثل آنکه
اگر اسم اعظم را همه کس بدانند گاه باشد بعضی از نفوس شریره از او وسیله حصول مطالب ردیه
کنند چنانچه از بلعم نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعت استجابت دعا اگر مخصوص
افراد دانند ممکن است که امور غیر مشروعه باعث فسادهای عظیم نسبت ببعضی از مسلمانان
است دعا کنند و اگر مخصوص دانند باید البته مستجاب گردد و دیگر آنکه مغرور باعمال خود گردند
و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد پس باید هر سه شب را احیا
کنند و اهتمام در عبادت و دعا بکنند تا فضیلت شب قدر را دریابد و در دو شب آخر اهتمام
بیشتر کند و در شب بیست و سیم که احادیث بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب قدر
است بیشتر کند و فواید عبادت شب قدر بسیار است و از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را
دریابد بقدر زیاده از ثواب عبادت هزار ماه که زیاده از هشتاد سال است از برای او مقرر
میفرمایند و دیگر آنکه چون تقدیرات جمیع امور از عمر و مال و فرزند و عزت و صحت و توفیق
اعمال خیر و سایر امور در این شب میشود با صلاح احوال تمام سال خود را در این شب کرده
خواهد بود و ممکن است که نام او در دیوان اشقیا نوشته باشد و در این شب تغییر یابد
و از زمره سعادتمندان نوشته شود چنانچه این مضمون در اکثر دعاها و احادیث نیز
وارد شده است و دیگر آنکه چون حضرت صاحب الامر در تمام این شب با ملائکه مقربین
محشور است و فوج فوج بخدمت او می آیند و بر او سلام میکنند و تقدیرات که از برای
او و سایر خلق شده است بر او عرض میکنند سزاوار نیست که در چنین شبی غافل باشی از امام خود
نکنند و بغفلت بسر آورند و از حضرت رسول منقولست که چون شب قدر میشود فرو
می آیند ملائکه که در سدرة المنتهی ساکنند و از جمله ایشان جبرئیل است و جبرئیل با خود
علمها می آورد یک علم را بر قبر حضرت من نصب میکند و یکی را بر بیت المقدس و یکی را در مسجد
الحرام و یکی را در طور سینا و نمیگذارند هیچ مؤمن و زن مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند
و ایضا از حضرت رسول منقولست که بهشت هر سال از برای داخل شدن ماه مبارک رمضان
زینت میکنند چون شب اول ماه میشود نسیمی از زیر عرش میوزد که از آن [illegible] کوبند و صدا می

رمضان المبارك

آورد درختان و حلقه های درها بهتر از این نغمه از آن میشنوند که هرگز نشنوند کان از آن خوشتر
آینده نغمه نشنیده اند پس حوریان از غرفه های بهشت بیرون می آیند و ندا میکنند که آیا
کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا باعمال صالحه خود پس از رضوان خازن بهشت
میپرسند که این چه شب است رضوان میگوید لبیک ای نیکورویان و نیکوکاران این شب
اول ماه مبارک رمضان است درهای بهشت گشوده شده است برای روزه داران امت محمد پس حقتعالی
میفرماید که ای رضوان بگشا درهای بهشت را ای مالک ببند درهای جهنم را از روزه دا
ران امت محمد ای جبرئیل برو بسوی زمین و در زنجیر کن شیاطین متمرد را و غلها در
گردن ایشان گذار و ایشان را در لجه های دریا بینداز تا فاسد نگردانند بر امت حبیب من محمد
روزهای ایشان را و حضرت فرمود که حقتعالی در هر شب از شبهای ماه رمضان سه مرتبه
ندا میفرماید که آیا سؤال کننده هست که سؤال کند و عطا کنم آیا توبه کننده هست
که توبه او را قبول کنم آیا استغفار کننده هست که گناهانش را بیامرزم کیست که بقرض دهد
بخداوند مالداری که هرگز پریشان نمیشود و وفا کننده است بوعدهای خود و ستم نمیکند
و فرمود که در آخر هر روزی از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقتعالی هزار هزار کس را
از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و در روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار
هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب آخر
و روز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند و چون شب قدر میشود
حقتعالی امر میکند جبرئیل را که بزمین می آید با لشکر عظیم از ملائکه و با خود علم سبزی
می آورد و بر بالای کعبه معظمه نصب میکند و او ششصد بال دارد و دو بال را نمیگشاید
مگر در شب قدر و چون شب قدر آن دو بال را میگشاید از مشرق و مغرب میگذارند
و پهن میکند جبرئیل آن ملائکه را در این شب در اطراف زمین پس سلام میکنند بر هر ایستاده
و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان مصافحه میکنند و چون ایشان
دعا میکنند ملائکه آمین میگویند و پیوسته مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون
صبح طالع میشود پس چون صبح طالع میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملائکه
روانه جانب آسمان شوید پس ملائکه میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد در حوایج مؤ
منان از امت محمد جبرئیل میگوید خدا گناهان همه را آمرزیده مگر کسی که همیشه
شراب خورد یا عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب

شب عید فطر را شب جایزه میگویند خدا جزا دهد هر آینه که ان ماه رمضان را ...
و چون بامداد روز عید میشود حق تعالی ملائکه را بفرستد در جمیع شهرها میفرستد که بزمین آیند
و بر سر کوچها و بازارها و راهها بایستند و میگویند ای امت محمد بیرون روید
بسوی پروردگار کریم که عطاهای بزرگ میبخشد و گناهان عظیم را میآمرزد
پس چون بمصلی میروند و نماز عید میکنند حق تعالی ملائکه میگوید که ای ملائکه من جزای
مزدوری که عمل خود را بکند چیست ملائکه میگویند خداوندا جزای او آنست
که مزدش تمام داده شود حق تعالی میفرماید که ای ملائکه من شما را گواه میگیرم که ثواب
ایشان را از روزه روزهای ماه رمضان و عبادت شبهای آن عطا کردم که از ایشان راضی
شدم و گناهان ایشان را آمرزیدم پس ندا میفرماید مؤمنان را که در آن جمع حاضر شده اند
که ای بندگان من هر چه خواهید از من سؤال کنید بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم
که در این جمع شما هر حاجت که برای آخرت و دنیای خود سؤال کنید البته عطا میکنم و
عیبهای شما را میپوشانم تا از من رو گردان نشوید و بدیهای شما را در میان گناه کاران
رسوا نمیکنم برگردید بخانهای خود آمرزیده که از شما خوشنود گردیدم و من از شما خوشنودم
از شما پس ملائکه مسرور و شاد میشوند و یکدیگر را مبارکباد میگویند با آنچه حق تعالی
باین امت عطا کرده و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که
احیا کند شب عید فطر را گناهان او آمرزیده شود هر چند بعدد ستارگان آسمان و سنگریزها
و برگهای درختان و ریگهای بیابانها باشد و اعمال این شب بسیار است اول آنکه در هر
باید کرد دوم آنکه مخصوص است بهر شب دوم آنکه اول از حضرت رسول منقولست که هر که
در شب عید دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد هزار مرتبه قل هو الله احد
بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه بگوید از جای خود
بر نخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را بیامرزد و ملکی چند بفرستد که حسنات برای
او بنویسند تا سال آینده و ملکی بفرستد بسوی بهشت که درختها برای او غرس نماید
و قصرها برای او بنا کند و نهرها برای او جاری گرداند و از دنیا بیرون نرود تا همه را
مشاهده نماید و غسل در این سه شب مؤکد است و غسل این شب را مقارن غروب
آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند و مستحب است که در این شبها قرآن مجید
را بدست بگیرد و بگشاید و این دعا را بخواند اللهم انی اسئلک بکتابک

الْمُنْزَلِ وَمَا فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ وَأَسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى وَمَا يُخَافُ وَيُرْجَى أَنْ تَجْعَلَنِي
که فرستاده شده است و آنچه در اوست و در او نام بزرگ تست و نامهای تو خوب است و آنچه ترسیده شود و امید داده شود اینکه مرا از
مِنْ عُتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَتَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس حاجات خود را طلب
از آزاد کردگان از آتش جهنم و بر آوری حاجتهای مرا از برای دنیا و آخرت طلب نماید که انشاء الله بر آورده
ده است و این دعا از حضرت امام محمد باقر منقولست اللهم بحق هذا القرآن و
که مصحف را بگیر و بر سر بگذار و بگو خداوندا بحق این قرآن
بِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدَ أَعْرَفُ
و بحق کسی که فرستاده آن را بان و بحق هر مؤمن که مدح کرده او را در آن و بحق تو بر ایشان پس نیست احدی شناسا
بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بگوید بِكَ يَا اللهُ و ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِعَلِيٍّ و ده مرتبه
بحق تو از تو بتو ای خدا بحق محمد بحق علی
بِفَاطِمَةَ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ و ده مرتبه بِالْحُسَيْنِ و ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ و
بحق فاطمه بحق حسن بحق حسین بحق علی پسر حسین
ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ و ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ و ده
بحق محمد ابن علی بحق جعفر بن محمد بحق موسی ابن جعفر
مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ و ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه
بحق علی ابن موسی بحق محمد بن علی بحق علی پسر محمد
بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ و ده مرتبه بِالْحُجَّةِ پس هر حاجت که داری طلب کن و زیارت امام حسین
بحق حسن ابن علی و بحق حجة قائم آل محمد و هر یک از این سه شب مستحب مؤکد است و در
هر یک خصوصا شب بیست و سیم صد رکعت نماز سنت است هر دو رکعت بیک سلام و
در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد میخواند و در بعضی از روایات معتبره
وارد شده است که هفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله احد اکتفا
می توان کرد و احادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید که
این صد رکعت غیر نافله شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته هم میتوان کرد
و بهترین اعمال در این شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است و
پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن مرده و زنده ایشان و اذکار و صلوات
بر محمد و آل محمد آنچه میسر شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای

چونین کند را در هریك از این سه شب بخوانند واما دوم بر اعمال مخصوص شب نوزدهم آنست که صد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وصد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
طلب مغفرت میکنم از خدا که پروردگار من است و بازگشت میکنم بسوی او خداوندا لعن کن قاتل کشنده امیر مؤمنان را

واین دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا
خداوندا بگردان در آنچه حکم کرده و اندازه کرده از امر حتم کرده و در آنچه فرق کرده از امرهای که محکم است در شب قدر از قضائی که رد کرده نمی شود و تبدیل کرده نمی شود اینکه بنویسی مرا از حاجیان خانه ات که حرام است که حج ایشان مقبول است و سعی ایشان مشکور است و گناهان ایشان آمرزیده شده و گناهان ایشان پوشیده شده و بگردان در آنچه حکم کرده و تقدیر کرده اینکه دراز کنی عمر مرا و فراخ کنی بر من روزی مرا و تقدیر کنی از برای من چنین و چنین

وبجای کذا وکذا حاجت خود را بطلبد و دعای دیگر یا مَنْ يُحْمِي كُلَّ شَيْءٍ وَيُمِيتُ كُلَّ شَيْءٍ ... تا آخر ... برحمتك يا أرحم الراحمين بر حوائج خود را در همه کارها ... آنچه او بهتر است از برای من در دنیا و آخرت ای رحم کننده ترین رحم کنندگان از خود نعم طلب نماید وشب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شب نوزدهم است وغسل واعمال سابقه همه را باید بعمل آورد ودر این دهه اخر اعتکاف در مساجد جامعه سنت است ودر دهه آخر استجابت دعاست وبسند معتبر از حضرت امام موسی منقولست در شب بیست ویکم و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان ودر حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام محمد باقر ع این دو شب را احیا میکرد و یکی نصف اول شب مشغول دعا میشد ودر نصف آخر مشغول نماز وبسند موثق از حضرت صادق ع مرویست که اگر توانی در شب بیست ویکم وبیست وسیم ماه رمضان در هریك صد رکعت نماز بکن بغیر سیزده رکعت نماز شب ونافله صبح و تا صبح بیدار باش و مستحب است که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی بدرستیکه امید شب قدر بهتر است از هزار ماه فرمود یعنی بهتر است از عبادت هزار ماه و هر امری که در آن سال واقع میشود در شب قدر مقدر میکردد و دعای این شب در ضمن دعای این شب در ضمن دعاهای دهه آخر مذکور خواهد شد انشاء الله تع واما شب بیست وسیم اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه آن شب قدر است ودر آن دو غسل سنت است یکی در اول شب

ودیگر در آخر شب وحضرت صادق ع فرمود که شب بیست وسیم شب جهنیست ودر آن شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میکردد ودر آن شب مقدر میشود مرگها وبلاها واجلها وروزیها وقضاها وآنچه در آن سال واقع میشود تا شب قدر آینده پس خوشا حال کسی که احیا کند آن شب را وبیدار باشد بعبادت وگاه در رکوع باشد وگاه در سجود وگناهان خود را در برابر دیده خود ممثل گرداند وبر آنها بگرید چون چنین کند امید دارم که از فضیلت شب قدر محروم نگردد انشاء الله تع وفرمود که حق تع امر میکند ملکی را که ندا میکند در هر شب ماه رمضان در هوا که بشارت باد شما را ای بندگان من بخشیدم گناهان کثیر شما را ودر شب قدر شفاعت شما را در حق یکدیگر قبول میکنم ودعاهای شما را در حق یکدیگر مستجاب میگردانم مگر کسی که روزه را افطار کند بر مست کننده یا کینه مؤمنی را در دل داشته باشد وبسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که سوره عنکبوت وروم را در شب بیست وسیم بخواند والله که او از اهل بهشت است واستثنا نمیکنم در آن احدی را ونمیترسم که خدا در این سوگند بر من گناهی بنویسد واین دو سوره را نزد حق تع منزلت عظیم هست وایضا از آنحضرت بسند معتبر منقولست که هرکه در شب بیست وسیم ماه مبارك رمضان هزار مرتبه سوره انا انزلناه را بخواند هرآینه صبح کند با یقین شدید باعتراف بآنچه مخصوص ماست نکر آنها در این شب بسبب آنچه در خواب به بیند وسوره حم دخان را نیز سنت است که در این شب بخواند واز حضرت امام محمد تقی ع منقولست که هرکه زیارت کند حضرت امام حسین ع را در شب بیست وسیم که امید شب قدر در آن هست ودر آن هر امری مقدر میشود مصافحه کند با او روح صد وبیست وچهار هزار پیغمبر که همه در این شب رخصت می طلبند از حق تع بزیارت آنحضرت وبسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع روایت کرده است که هرکه احیا کند شب بیست وسیم ماه مبارك رمضان را وصد رکعت نماز بکند حق تع روزی او را فراخ گرداند در دنیا وشر دشمنانرا از او کفایت کند وپناه دهد او را از غرق شدن وخانه بر سر خراب شدن ولقمه درگلو گرفتن ودر آن شر درندگان ودفع کند از او هول منکر ونکیر را واز قبر بیرون آید ونوری باشد که روشنی بخشد اهل محشر را ونامه اش را بدست راست او بدهند وبنویسند برای او برات بیزاری از آتش جهنم وگذشتن بر صراط وایمنی از عذاب وداخل بهشت شود بیحساب واو را از رفیقان پیغمبران وصدیقان وشهیدان وصالحان گردانند ونیکو رفیقانند ایشان

ودعا این شب از جمله دعاهای اللّهمّ امدد لی فی عمری واوسع لی فی رزقی واصحّ جسمی
دهه آخر خواند و ایضاً این دعا را بخواند خداوندا دراز کن از برای من در عمر من و فراخ گردان در روزی من و صحیح گردان

وبلّغنی املی وان کنت من الاشقیاء فامحنی من الاشقیاء واکتبنی من السعداء فانّک قلت فی کتابک المنزل
و برسان مرا بآرزوی من و اگر بوده باشم از جمله اشقیا پس محو کن مرا از جمله اشقیا و بنویس مرا از جمله نیکبختان پس بدرستیکه تو گفته در کتاب تو که فرستاده

علی نبیّک صلواتک علیه واله یمحو الله ما یشاء ویثبت وعنده امّ الکتاب وایضاً
بر پیغمبر خود درود تو بر او و آل او باد محو میکند خدا هر که را بخواهد و ثابت میکند و نزد اوست ام الکتاب

بگوید اللّهمّ اجعلنی من اوفر عبادک نصیباً من کلّ خیر انزلته فی هذه اللیلة او انت
خداوندا بگردان مرا از وافرترین بندگان خود بهره از هر چیزی که فرو فرستادی در این شب یا تو

منزله من نور تهدی به او رحمة تنشرها او رزق تقسمه او بلاء تدفعه او ضرّ
فرستاده آنی از نوری که هدایت کنی به سبب آن یا رحمتی که پهن کنی آنرا یا روزی که قسمت کنی او را یا بلائی که دفع کنی او را یا ضرری

تکشفه واکتب لی ما کتبت لاولیائک الصالحین الذین استوجبوا منک الثواب
که بگشائی او را و بنویس از برای من آنچه نوشته از برای دوستان تو که صالحانند که مستوجب شده اند از تو ثواب را

وامنوا برضاک عنهم منک العقاب یا کریم یا کریم صلّ علی محمّد وآل محمّد
و ایمن آورده اند بخوشنودی تو از ایشان از عقوبت تو ای کریم ای کریم درود فرست بر محمد و آل محمد

وافعل بی ذلک برحمتک یا ارحم الراحمین و هر مقدار از قرآن که ممکن باشد در این
و بکن بمن این را برحمت خود ای رحم کننده ترین رحم کنندگان شب بخواند و دعاهای صحیفه کامله

بخواند خصوصاً دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای این شبها را نیز محترم باید
داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است

که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است و در شب بیست و چهارم نیز بخصوص غسل
سنت است و در شب بیست و پنجم نیز غسل سنت است و احادیث معتبره در استحباب غسل
در آن وارد شده است و منقولست که خدای عز و جل در این شب دفع میکند بدیها
و گناهان و جمیع انواع بلاها را از روزه داران ماه رمضان بر عطا میکند حق تعالی
بایشان نوری در گورها و دیده های ایشان و در شب بیست و هفتم نیز بخصوص غسل
وارد شده است و منقولست که حضرت امام زین العابدین در این شب مکرر این دعا میخوا
ندند از اوّل اللّهمّ ارزقنی التجافی عن دار الغرور والانابة الی دار الخلود والاستعداد
شب تا آخر شب خداوندا روزی کن مرا دور شدن از سرای غرور و بازگشت بسوی سرای خلد و مستعد شدن

للموت قبل حلول الفوت و در شب بیست و نهم نیز بخصوص غسل وارد شده است و
همچنین در شب آخر غسل سنت است و زیارت حضرت امام
حسین ع سنت است و وداع ماه مبارک رمضان سنت موکد است برای اظهار آنکه روزه
و عبادات این ماه بر ما گران و دشوار نبود و ما خواهان آن بودیم و از مفارقت آن
اندوه و محزونیم و هرکه لذت عبادت را یافته است و فواید آنرا در دنیا و عقبی
دانسته است عاشق عبادت و بندگی میباشد پس میباید این ماه وافر البرکات را بنحوی
وداع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام مفارقت وداع میکند و معلوم است که
غلامی که از خدمت آقای خود شاد و خوشحال باشد و از ترک خدمت او دلگیر باشد مثل
غلامی نیست که از ترک خدمت او راضی نباشد و دعاهای وداع را در شب آخر سنت
است خواندن و اگر در روز آخر نیز بخوانند خوبست و در حدیث است که اگر
آخر ماه مشتبه باشد و در شب بیست و نهم احتیاطاً سنت است خواندن و دعاها
وداع بسیار است و بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است و بسندهای معتبر
وداع ماه رمضان
منقولست از حضرت امام جعفر صادق ع بسم الله الرحمن الرحیم اللّهمّ انّک قلت فی کتابک
این دعای وداع منقولست بنام خدای بخشاینده مهربان خداوندا بدرستیکه تو گفته در کتاب تو
المنزل علی لسان نبیّک المرسل صلواتک علیه واله وقولک حقّ شهر رمضان الّذی
که فرستاده بر زبان پیغمبر تو که فرستاده درود تو بر او و آل او باد و گفتن تو حق است ماه رمضان است که
انزل فیه القرآن هدیً للناس وبیّنات من الهدی والفرقان وهذا شهر رمضان
فرو فرستاده در آن قرآنرا از جهت هدایت از برای مردمان و علامات از هدایت و فرقان و این ماه رمضان
قد تصرّم وانقضت ایّامه ولیالیه فاسئلک بوجهک الکریم وکلماتک التامّة
بتحقیق که برگردید و گذشت ایام او و شبهای او پس سوال میکنم ترا بوجه تو که کریم است و کلمات تو که تام است
ان کان بقی علیّ ذنب لم تغفره لی او ترید ان تعذّبنی علیه او تقایسنی به ان
اگر بحقیق بوده باشد که باقی مانده باشد بر من گناهی نیامرزی از برای من و اگر اراده داری که عذاب کنی مرا بر آن یا مقایسه کنی مرا با آن که
یطلع فجر هذه اللیلة او یتصرّم هذا الشهر الّا وقد غفرته لی یا ارحم الراحمین
طالع شود فجر این شب یا برگردد این ماه مگر بتحقیق که آمرزیده باشی آنرا برای من ای رحم کننده ترین رحم کنندگان
اللّهمّ لک الحمد بمحامدک کلّها اوّلها وآخرها ما قلت لنفسک منها وما
خداوندا مر تراست حمد بر کل حمد تو همه آن اول آن و آخر آن آنچه گفته تو مر برای نفس خود از آن و آنچه

فَاِنَّ لَكَ الْخَلَائِقَ الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمُعَدِّدُونَ الْمُوَفِّرُونَ فِي ذِكْرِكَ وَالشُّكْرِ

[illegible]

لَكَ الَّذِينَ اَعَنْتَهُمْ عَلَى اَدَاءِ حَقِّكَ مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ

[illegible]

وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَاَصْنَافِ النَّاطِقِينَ الْمُسَبِّحِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ

[illegible]

عَلَى اَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْنَا مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ جَزِيلِ قِسَمِكَ وَ

[illegible]

اِحْسَانِكَ وَتَظَاهُرِ امْتِنَانِكَ فَبِذَلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّائِمِ الرَّاكِدِ

[illegible]

الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طُولَ الْاَبَدِ جَلَّ ثَنَاؤُكَ اَعَنْتَنَا عَلَيْهِ حَتَّى قَضَيْنَا

[illegible]

عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ صَلَاةٍ وَمَا كَانَ مِنَّا فِيهِ مِنْ بِرٍّ اَوْ شُكْرٍ اَوْ ذِكْرٍ

[illegible]

اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِاَحْسَنِ قَبُولِكَ وَتَجَاوُزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ

[illegible]

وَحَقِيقَةِ رِضْوَانِكَ حَتَّى تُظْفِرَنَا فِيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزِيلِ عَطَاءٍ مَوْهُوبٍ

[illegible]

وَتُوَقِّيَنَا فِيهِ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ مَرْهُوبٍ وَذَنْبٍ مَكْسُوبٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعَظِيمِ

[illegible]

مَا سَئَلَكَ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيمِ اَسْمَائِكَ وَجَزِيلِ ثَنَائِكَ وَخَاصَّةِ

[illegible]

دُعَائِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هَذَا اَعْظَمَ شَهْرِ

[illegible]

رَمَضَانَ مَرَّ عَلَيْنَا مُنْذُ اَنْزَلْتَنَا اِلَى الدُّنْيَا بَرَكَةً فِي عِصْمَةِ دِينِي وَخَلَاصِ

[illegible]

نَفْسِي وَقَضَاءِ حَاجَتِي وَتُشَفِّعَنِي فِي مَسَائِلِي وَتَمَامِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ وَصَرْفِ السُّوءِ عَنِّي

[illegible]

وَلِبَاسِ الْعَافِيَةِ لِي وَاَنْ تَجْعَلَنِي بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ حُزْتَ لَهُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا

[illegible]

لَهُ خَيْرًا مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فِي اَعْظَمِ الْاَجْرِ وَكَرَائِمِ الذُّخْرِ وَطُولِ الْعُمْرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ

[illegible]

وَدَوَامِ الْيُسْرِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنَعْمَائِكَ وَجَلَالِكَ

[illegible]

وَقَدِيمِ اِحْسَانِكَ وَامْتِنَانِكَ اَنْ لَا تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ

[illegible]

حَتَّى تُبَلِّغَنَاهُ مِنْ قَابِلٍ عَلَى اَحْسَنِ حَالٍ وَتُعَرِّفَنِي هِلَالَهُ مَعَ النَّاظِرِينَ اِلَيْهِ

[illegible]

وَالْمُعْتَرِفِينَ لَهُ فِي اَعْفَى عَافِيَتِكَ وَاَنْعَمِ نِعْمَتِكَ وَاَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَاَجْزَلِ

[illegible]

قِسَمِكَ اَللّٰهُمَّ يَا رَبِّيَ الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُهُ لَا يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعُ مِنِّي وَدَاعَ

[illegible]

فَنَاءٍ وَلَا آخِرَ الْعَهْدِ مِنَ اللِّقَاءِ حَتَّى تُرِيَنِيهِ مِنْ قَابِلٍ فِي اَوْسَعِ النِّعَمِ وَاَفْضَلِ

[illegible]

الرَّجَاءِ وَاَنَا لَكَ عَلَى اَحْسَنِ الْوَفَاءِ اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اَللّٰهُمَّ اسْمَعْ دُعَائِي وَ

[illegible]

ارْحَمْ تَضَرُّعِي وَتَذَلُّلِي لَكَ وَاسْتِكَانَتِي لَكَ وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَاَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ

[illegible]

لَا اَرْجُو نَجَاحًا وَلَا مُعَافَاةً وَلَا تَشْرِيفًا وَلَا تَبْلِيغًا اِلَّا بِكَ وَمِنْكَ فَامْنُنْ

[illegible]

عَلَيَّ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَتَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَاَنَا مُعَافًى مِنْ

[illegible]

كل مكروه ومحذور ومن جميع البوائق الحمد لله الذي اعاننا على صيام هذا الشهر
هر مکروهی و محذوری و از همه بوائق سپاس مر خدا را که اعانت کرد ما را بر روزهٔ این ماه

وقيامه حتى بلغنا آخر ليلة منه اللهم اني اسئلك باحب ما دعيت به وارضى
و ایستادن این ماه تا اینکه رسانیدی ما را با آخر شب از آن خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بدوسترین آنچه خوانده شدی بآن و راضی ترین

ما رضيت به عن محمد صلى الله عليه وآله ان تصلي على محمد وآل محمد ولا تجعل
آنچه راضی شدی بآن از حضرت محمد درود فرستد خدا بر او و آل او و اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و مگردان

وداعي شهر رمضان وداع خروجي من الدنيا ولا وداع آخر عبادتك فيه
وداع مرا ماه رمضان را وداع بیرون رفتن از دنیا و نه وداع آخر عبادت تو در آن

ولا آخر صومي لك وارزقني العود فيه ثم العود فيه برحمتك يا ولي المؤمنين
و نه آخر روزهٔ من مر ترا و روزی کن مرا عود در آن بعد از عود در آن برحمت ای دوست مؤمنان

ووفقني فيه لليلة القدر واجعلها لي خيرا من الف شهر رب الليل والنهار
و توفیق ده مرا در آن از برای شب قدر و بگردان این شب را از برای من بهتر از هزار ماه پروردگار شب و روز

والجبال والبحار والظلم والانوار والارض والسماء يا بارئ يا مصور يا
و کوهها و دریاها و تاریکیها و روشنائیها و زمین و آسمان ای آفریننده ای تصویر کننده

حنان يا منان يا الله يا رحمن يا رحيم يا حي يا قيوم يا بديع السموات والارض
ای بردبار ای منان ای بخشنده ای مهربان ای زنده ای قائم ای آفریننده آسمانها و زمین

لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك باسمك
مر تراست نامهای نیک و مثلهای بلند و بزرگی و نعمتها سوال میکنم ترا بنام تو

بسم الله الرحمن الرحيم ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة
بنام خداوند بخشاینده مهربان اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی نام مرا در این شب

في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة
در نیکبختان و روح مرا با شهیدان و نیکوئیهای مرا در علیین و گناهان مرا آمرزیده

وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا لا يشوبه شك ورضا بما قسمت
و اینکه ببخشی از برای من یقینی که مباشر شود بآن دل من و ایمانی که نیامیزد بآن شکی و راضی بودن بآنچه قسمت کردی

لي وان تؤتيني في الدنيا حسنة وان تقيني عذاب النار الحريق اللهم اجعل
از برای من و اینکه بدهی مرا در دنیا نیکوئی و نگاه داری مرا از عذاب آتش سوزنده خداوندا بگردان

فيما

فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم وفيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة القدر من القضاء
در چیزی که حکم کرده و تقدیر کرده از امر محتوم و در چیزی که فرق کند از امر حکیم در شب قدر از قضائی

الذي لا يرد ولا يبدل ولا يغير ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم
که رد نمیشود و تبدیل کرده نمیشود و تغییر داده نمیشود اینکه بنویسی مرا از حاجیان بیت الله الحرام پسندیده شده حج ایشان

المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سيئاتهم واجعل فيما تقضي و
شکر کرده شده سعی ایشان آمرزیده شده گناهان ایشان پوشیده شده از ایشان گناهان ایشان و بگردان در آنچه حکم کنی

تقدر ان تطيل عمري وان تعتق رقبتي من النار يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك
و اندازه کنی اینکه دراز کنی عمر مرا و اینکه آزاد کنی گردن مرا از آتش ای بخشنده ترین بخشندگان خداوندا بدرستیکه

ولم يسئل العباد مثلك جودا وكرما وارغب اليك ولم يرغب الى مثلك انت
و سوال نکردند بندگان مانند ترا از جهت بخشش و کرم و رغبت میکنم بسوی تو و رغبت نشود بمثل تو تو

موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين اسئلك باعظم المسائل كلها
موضع مسئلت سوال کنندگانی و منتهای رغبت کنندگانی سوال میکنم ترا به بزرگترین مسائل همهٔ آن

وافضلها وانجحها التي ينبغي للعباد ان يسئلوك بها يا الله يا رحمن وباسمائك
و افضل آن و نجاح ترین آن که سزاوار است از برای بندگان اینکه سوال کنند ترا بآن ای خدا ای بخشنده و بنامهای تو

الحسنى وامثالك العليا ونعمك التي لا تحصى وباكرم اسمائك عليك واحبها
که خوبست و امثال تو که بلند است و نعمتهای تو که شمرده نمیشود و بگرامی ترین نامهای تو بر تو و دوست ترین آن

اليك واشرفها عندك منزلة واقربها منك وسيلة واجزلها منك ثوابا واسرعها
بسوی تو و شریف ترین آنها نزد تو از روی منزلت و نزدیک ترین آنها از تو از روی وسیله و بزرگ ترین آنها از تو از روی ثواب

لديك اجابة وباسمك المكنون المخزون الحي القيوم الاكبر الاجل الذي تحبه
نزد تو از روی اجابت و باسم تو که مکنون است مخزون است زنده است قائمست بزرگست اجل که دوست میداری

وتهواه وترضى به عمن دعاك به وتستجيب له دعائه وحق عليك ان لا تحرم
و میخواهی آنرا و خوشنود میشوی بآن از کسی که بخواند ترا بآن و اجابت میکنی برای او دعای او را و ثابت است بر تو اینکه محروم نکنی

سائلك واسئلك بكل اسم هو لك في التورية والانجيل والزبور والفرقان
سوال کننده خود را و سوال میکنم ترا بهر نامی که آن از برای تست در توریه و انجیل و زبور و فرقان

وبكل اسم دعاك به حملة عرشك وملائكة سمواتك وجميع الاصناف من
و بهر نامی که خواندند ترا بآن حملهٔ عرش تو و فرشتگان آسمانهای تو و جمیع اصناف از

خلقك من نبيّ أو صدّيق أو شهيد وبحقّ الراغبين إليك المتقرّبين منك المتعوّذين

از خلق تو از پیغمبری یا راست گویی یا شهیدی و بحق رغبت کنندگان بسوی تو نزدیک شوندگان از تو پناه جویندگان

بك وبحقّ مجاوري بيتك الحرام حجّاجاً ومعتمرين ومقدّسين والمجاهدين في

بتو و بحق مجاوران بیت الله الحرام حج کننده اند و عمره گزارنده اند و مقدسین اند و جهاد کنندگان اند در

سبيلك وبحقّ كلّ عبد متعبّد لك في برّ أو بحر أو سهل أو جبل أدعوك دعاء

راه تو و بحق هر بنده که عبادت کننده است مر ترا در بیابان یا دریا یا دشت یا کوهها میخوانم ترا خواندن

من قد اشتدّت فاقته وكثرت ذنوبه وعظم جرمه وضعف كدحه دعاء من

کسی که سخت شده باشد فاقه او و بسیار شده باشد گناهان او و بزرگ شده باشد جرم او و ضعیف شده باشد کوشش او خواندن کسی

لا يجد لنفسه سادّاً ولا لضعفه مقوّياً ولا لذنبه غافراً غيرك هارباً إليك

که نیافته باشد از برای خود سد کننده و نه از برای ضعف او تقویت کننده و نه از برای گناه او آمرزنده غیر تو گریزنده بسوی تو

متعوّذاً بك متعبّداً لك غير مستكبر ولا مستنكف خائفاً بائساً فقيراً

پناه برنده بتو عبادت کننده از برای تو غیر مستکبر و نه مستنکف ترسنده بائس فقیر

مستجيراً بك أسألك بعزّتك وعظمتك وجبروتك وسلطانك وبملكك

پناه جوینده بتو سوال میکنم ترا بعزت تو و بزرگی تو و جبروت تو و پادشاهی تو و بملک تو

وبهائك وجودك وكرمك وبآلائك وحسنك وجمالك وبقوّتك على

و بهای تو و بخشش تو و کرم تو و نعمتهای تو و خوبی تو و جمال تو و بقوت تو بر

ما أردت من خلقك أدعوك يا ربّ خوفاً وطمعاً ورهبة ورغبة وتخشّعاً

آنچه اراده کردی تو از خلق تو که بخوانم ترا ای پروردگار از روی خوف و طمع و رهبت و رغبت و تخشع

وتملّقاً وتضرّعاً وإلحافاً وإلحاحاً خاضعاً لك لا إله إلّا أنت وحدك لا شريك

و تملق و تضرع و الحاف و الحاح از روی خشوع از برای تو نیست خدایی مگر تو یگانه نیست شریکی

لك يا قدّوس يا قدّوس يا قدّوس يا الله يا الله يا الله يا رحمن يا رحمن يا رحيم

از برای تو ای قدوس ای قدوس ای قدوس ای خدا ای خدا ای خدا ای بخشاینده ای بخشاینده ای مهربان

يا رحيم يا رحيم يا ربّ يا ربّ يا ربّ أعوذ بك يا الله الواحد الأحد

ای مهربان ای مهربان ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار پناه میبرم بتو ای خدای یگانه یکتا

الصمد الوتر المتكبّر المتعال وأسألك بجميع ما دعوتك به وبأسمائك

بی نیاز یکتا بزرگ بلند مرتبه و سوال میکنم ترا بجمیع آنچه خواندم ترا بآن و بنامهای تو

التي

التي تملأ أركانك كلّها أن تصلّي على محمّد وآل محمّد واغفر لي ذنبي وارحمني وأو

که پر کرده ارکان ترا همه آنها اینکه درود فرستی بر محمد و آل محمد و بیامرزی از برای من گناه مرا و رحم کن مرا

سع عليّ من فضلك العظيم وتقبّل منّي شهر رمضان وصيامه وقيامه وفرضه

و فراخ گردان بر من از فضل بزرگ تو و قبول کن از من ماه رمضان را و روزه آنرا و قیام آنرا و واجبهای آن

ونوافله واغفر لي وارحمني واعف عنّي ولا تجعله آخر شهر رمضان صمته

و سنتهای آن و بیامرز از برای من و رحم کن مرا و درگذر از من و مگردان این ماه را آخر ماه رمضان که روزه داشته ام

لك وعبدتك فيه ولا تجعل وداعي إيّاه وداع خروجي من الدنيا اللهمّ أوجب

از برای تو و عبادت کرده ام ترا در آن و مگردان وداع مرا آنرا وداع بیرون رفتن من از دنیا خداوندا واجب گردان

لي من رحمتك ومغفرتك ورضوانك وخشيتك أفضل ما أعطيت أحداً من

از برای من از رحمت خود و آمرزش تو و خوشنودی تو و ترس تو افضل آنچه عطا کرده باشی احدی را از

عبيدك فيه اللهمّ لا تجعلني أخسر من سألك فيه واجعلني ممّن أعتقته في هذا

که عبادت کرده اند ترا در آن خداوندا مگردان مرا زیانکارترین کسی که سوال کرده ترا در آن و بگردان مرا از کسانی که آزاد کرده

الشهر من النار وغفرت له ما تقدّم من ذنبه وما تأخّر وأوجبت له أفضل

در این ماه از آتش جهنم و آمرزیده مر او را آنچه پیش گذشته از گناهان او و آنچه خواهد کرده و واجب گردانیده از برای او افضل

ما رجاك وأمّل منك يا أرحم الراحمين اللهمّ ارزقني العود في صيامه لك و

آنچه امید داشته ترا و خواهش نموده از تو ای رحم کننده ترین رحم کنندگان خداوندا روزی کن مرا عود در روزه او از برای تو

عبادتك فيه واجعلني ممّن كتبته في هذا الشهر من حجّاج بيتك الحرام المبرور

و عبادت تو در آن و بگردان مرا از کسانی که نوشته در این ماه از حاجیان بیت الله الحرام پسندیده

حجّهم المغفور لهم ذنبهم المتقبّل عملهم آمين آمين ربّ العالمين اللهمّ لا

حج ایشان آمرزیده از برای ایشان گناه ایشان پذیرفته عمل ایشان آمین آمین ای پروردگار عالمیان خداوندا

تدع لي فيه ذنباً إلّا غفرته ولا خطيئة إلّا محوتها ولا عثرة إلّا أقلتها ولا ديناً

مگذار از برای من در این ماه گناهی مگر آنکه بیامرزی آنرا و نه خطیئه مگر آنکه محو کنی آنرا و نه لغزشی مگر درگذری از آن و نه دینی

إلّا قضيته ولا عيلة إلّا أغنيتها ولا همّاً إلّا فرّجته ولا فاقة إلّا سددتها

مگر آنکه قضا کنی آنرا و نه عجزی مگر آنکه غنی کنی آنرا و نه همی مگر آنکه فرج دهی او را و نه فاقه مگر آنکه بر بندی آنرا

ولا عرياناً إلّا كسوته ولا مريضاً إلّا شفيته ولا داء إلّا أذهبته ولا حاجة

و نه برهنه مگر آنکه بپوشانی او را و نه مریضی مگر آنکه شفا دهی او را و نه دردی مگر آنکه برطرف کنی او را و نه حاجتی

من خواتم الدنيا والاخرة الا قضيتها على افضل املي ورجائي فيك يا ارحم الراحمين

... [illegible] ... ای رحم کننده ترین رحم کنندگان

اللهم لا تزغ [illegible] هديتنا ولا تذلنا بعد اذ اعززتنا ولا تضعنا بعد اذ

خداوندا [illegible] بعد از آنکه هدایت کردی ما را و خوار مکن ما را بعد از آنکه عزیز گردانیدی ما را و پست مکن ما را بعد از

رفعتنا ولا تهنا بعد اذ اكرمتنا ولا تفقرنا بعد اذ اغنيتنا ولا تمنعنا بعد اذ

آنکه بلند گردانیدی [illegible] بعد از آنکه گرامی داشتی ما را و محتاج مکن ما را بعد از آنکه غنی گردانیدی ما را و منع مکن ما را بعد از آنکه

اعطيتنا ولا تحرمنا بعد اذ رزقتنا ولا تغير شيئا من نعمك علينا واحسانك الينا

عطا کرده باشی ما را و محروم مگردان ما را بعد از آنکه روزی داده باشی ما را و تغییر مده چیزی از نعمتهای خود را بر ما و احسان تو بسوی ما

لشيء كان من ذنوبنا ولا لما هو كائن منا فان في كرمك وعفوك وفضلك

از برای چیزی که باشد از گناهان ما [illegible] از برای ما پس بدرستیکه در کرم تو و عفو تو و فضل تو

سعة لمغفرة ذنوبنا فاغفر لنا وتجاوز عنا وعافنا فيها يا ارحم الراحمين

وسعت از برای آمرزیدن گناهان ما پس بیامرز از برای ما [illegible] و عافیت کن ما را بر آن ای رحم کننده ترین رحم کنندگان

اللهم اكرمني في مجلسي هذا كرامة لا تهني بعدها ابدا واعزني عزا لا اذل

خداوندا اکرام کن مرا در این مجلس کرامتی که خوار نکنی مرا بعد از آن هرگز و عزیز کن مرا عزتی که ذلیل نگردم

بعده ابدا وعافني عافية لا تبتليني بعدها ابدا وارفعني رفعة لا تضعني بعدها

بعد از آن هرگز و عافیت ده مرا عافیتی که بلا مبتلا نکنی مرا بعد از آن هرگز و بلند گردان مرا بلندی که نخواهی انداخت مرا

ابدا وارفعني رفعة لا تضعني بعدها ابدا واصرف عني شر كل شيطان مريد و

[illegible] بعد از آن هرگز و دور گردان از من شر هر شیطان [illegible]

شر كل جبار عنيد وشر كل قريب او بعيد وشر كل صغير او كبير وشر كل دابة انت

و شر هر جبار [illegible] و شر هر نزدیک یا دوری و شر هر کوچک یا بزرگ و شر هر جنبنده که تو

اخذ بناصيتها انك على صراط مستقيم اللهم ما كان في قلبي من شك او ريبة

گرفته موی پیشانی آن را بدرستیکه تو بر راه راستی خداوندا آنچه که باشد در دل من از شک یا شبهه

او جحود او قنوط او فرح او مرح او بطر او بذخ او خيلاء او رياء او سمعة او شقاق

یا انکار یا قنوطی یا شادی یا زیادتی یا جرأت یا گردن کشی یا کبری یا ریای یا سمعه یا شقاق

او نفاق او كفر او فسوق او معصية او شيء لا تحب عليه ولياً لك فاسئلك

یا نفاق یا کفری یا فسوق یا معصیتی یا چیزی که دوست نداری بر او ولی از برای تو پس سؤال میکنم

ان تصلي على محمد وال محمد وان تمحوه من قلبي وتبدل لي مكانه ايمانا بوعدك

اینکه رحمت بفرستی بر محمد و آل محمد [illegible] و تبدیل کنی برای من مکان او را ایمانی که وعده کرده تو

ورضا بقضائك ووفاء بعهدك ووجلا منك وزهدا في الدنيا ورغبة فيما

و رضا بقضای تو و وفا بعهد تو و ترس از تو و زهد در دنیا و رغبت در چیزی

عندك وثقة بك وطمانينة اليك وتوبة نصوحا اليك اللهم ان كنت بلغتناه و

که نزد تست و اعتمادی بتو و آرامی بسوی تو و توبه نصوحی بسوی تو خداوندا اگر بودی تو برسانی ما را

الا فاخر عنا اجالنا الى قابل حتى تبلغناه في يسر منك وعافية يا ارحم الراحمين

[illegible] بر طرف کن از ما اجلهای ما را بسوی قابل تا برسانی ما را بآن در آسانی از تو و عافیت ای رحم کننده ترین رحم کنندگان

وصلى الله على محمد واله كثيرا ورحمة الله وبركاته عليهم ودر جمعه اخر بز وداع

و درود فرست بر محمد و آل او بسیار و رحمت خدا و برکت او بر ایشان جمعها بد نیست واز

جابر بن عبد الله انصاری منقولست که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول ص در جمعه اخر ماه

رمضان چون نظر انحضرت بر من افتاد فرمود که این اخر جمعه ایست از ماه رمضان پس از وداع

کن وبگو اللهم لا تجعله اخر العهد من صيامنا اياه فان جعلته فاجعلني مرحوما

خداوندا مگردان او را آخر عهد از روزه داشتن ما او را پس اگر گردانی او را آخر عهد پس بگردان مرا

ولا تجعلني محروما زیرا که هر که این دعا را در این روز بخواند بیکی از دو خصلت نیکو

و مگردان مرا محروم گردانیده ظفر می یابد یا برسیدن ماه رمضان آینده یا بامرزش خدا و رحمت بی

انتها و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که در شب اخر ماه مبارک این دعا بخواند

اللهم لا تجعله اخر العهد من صيامي لشهر رمضان واعوذ بك ان يطلع فجر

خداوندا مگردان او را آخر عهد از روزه گرفتن من از ماه مبارک رمضان و پناه میبرم بتو اینکه طالع گردد صبح

هذه الليلة الا وقد غفرت لي حق تعالی پیش از صبح او را بیامرزد و او را توبه و انابه

[illegible] روزی کند وایضا سنت است که این دعا را بخواند

اللهم اني اسئلك باحب ما دعيت به وارضى ما رضيت به عن محمد وعن اهل بيته

خداوندا [illegible] خوانده شده ای و پسندیده ترین آنچه پسندیده ای از محمد و اهل بیت محمد

محمد عليه وعليهم السلام ان تصلي عليه وعليهم ولا تجعل وداعي شهري هذا

محمد براو و برایشان باد سلام اینکه درود فرستی براو و برایشان و مگردان وداع این ماه را

وداع خروجي من الدنيا ولا وداع اخر عبادتك ووفقني فيه لليلة القدر و

وداع بیرون رفتن من از دنیا و نه وداع آخر عبادت تو و توفیق ده مرا در آن از برای شب قدر و

اجعلها لی خیراً من الف شهر مع تضاعف الاجر والاجابة والعفو عن الذنب ثم

وبگردان آنرا از برای من بهتر از هزار ماه با چندین برابر مزد و اجابت و عفو از گناه [illegible]

برضی الرب و ازجمله [illegible] آنکه سنت است در شب آخر آزاد کردن بنده هاست زیرا که شبیه

بحق خشنود شدن [illegible] اسیرا از آتش جهنم آزاد میکرداند هر کاه بنده ضعیفی

فرومایه بندگان [illegible] آزاد کنند امید هست که خداوند قادر بی زوال باز وسعت

وکمال لطف [illegible] ایشان را از جمله عاصیان محو نماید چنانچه منقولست

که حضرت امام زین العابدین بندها که در عرض سال تحصیل مینمود تا بیست نفر زیاده

وکم در شب آخر ماه رمضان آزاد مینمود میفرمود شما را آزاد کردم باین امید که خداوند رحیم

از تقصیرات من درگذرد و مرا از عذاب جهنم آزاد گرداند و چون روز عید میشد جایزه ها

عطا میفرمود بایشان و میبخشید که ایشان بی نیاز باشند از سؤال کردن از مردم و میگفت که حق تعالی

در هر شب ماه رمضان در هنگام افطار هفتاد هزار کس را آزاد میکند از آنها که مستوجب

جهنم شده باشند و در شب آخر مثل آنچه در جمیع ماه آزاد کرده است آزاد میکند و حضرت هیچ

غلام و کنیز را زیاده از یکسال خدمت نفرموده و در روز عرفه در عرفات بهم بندهای خود

را آزاد میفرمود و روایتی وارد شده است که سنت است که در شب آخر سوره انعام و کهف

ویس بخوانند و صد مرتبه بگویند استغفر الله واتوب الیه فصل هفتم در دعاهای

مخصوصه دهه آخر ماه مبارکست بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که آنحضرت

در هر شب از شبهای دهه اللهم انک قلت فی کتابک شهر رمضان الذی انزل فیه

آخر این دعا را میخواندند خداوندا بدرستیکه گفته در کتاب خود ماه مبارک رمضان [illegible]

دعای مخصوص [illegible]

القرآن هدی للناس وبینات من الهدی والفرقان فعظمت حرمة شهر رمضان

قرآن [illegible]

بما انزلت فیه القرآن وخصصته بلیلة القدر وجعلتها خیراً من الف شهر

بآنچه فرستاده در آن قرآن را و خاص گردانیده او را بشب قدر و گردانیده آنرا بهتر از هزار ماه

اللهم وهذه ایام شهر رمضان قد انقضت ولیالیه قد تصرمت وقد صرت

خداوندا و این روزهای ماه رمضان است که بتحقیق گذشته و شبهای او بتحقیق که بسر آمد و بتحقیق گردیدم

یا الهی منه الی ما انت اعلم به منی واحصی لعدده من الخلق اجمعین فاسئلک

ای خدای من از آن بسوی آنکه تو داناتری بآن از من و احصا کننده تری [illegible] از خلق همه پس سؤال میکنم

بماسئلک

بما سئلک به ملائکتک المقربون وانبیاؤک المرسلون وعبادک الصالحون

بآنچه سوال کرده اند ترا بآن فرشتگان نزدیکان تو و پیغمبران مرسل تو و بندگان صالح تو

ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تفک رقبتی من النار وتدخلنی الجنة برحمتک

اینکه درود فرستی بر محمد وآل محمد و اینکه آزاد کنی گردن مرا از آتش جهنم و داخل کنی مرا به بهشت برحمت تو

وان تتفضل علی بالامن یوم الخوف من کل هول اعددته لیوم القیمة

و اینکه تفضل کنی بر من با امن بودن در روز ترس از همه ترسها که آماده کرده [illegible]

اعوذ بوجهک الکریم وبجلالک العظیم ان تنقضی ایام شهر رمضان ولیالیه

پناه میبرم بذات کریم تو و بجلال بزرگ تو اینکه تمام شود روزهای ماه رمضان و شبهای او

ولک قبلی تبعة او ذنب تؤاخذنی به او خطیئة تریدون ان تقتصها منی لم

و از برای تو نزد من [illegible] یا گناهی باشد که مؤاخذه کنی مرا بآن یا خطیئه که اراده داری [illegible]

تغفرها لی سیدی اسئلک بلا اله الا انت اذ لا اله الا انت ان کنت رضیت

[illegible]

عنی فی هذا الشهر فازدد عنی رضا وان لم تکن رضیت عنی فمن الان فارض

از من در این ماه پس زیاد کن از من رضا را و اگر نبوده باشی راضی از من [illegible]

عنی یا ارحم الراحمین یا الله یا احد یا صمد یا من لم یلد ولم یولد ولم یکن

از من ای رحم کننده ترین رحم کنندگان ای خدا ای یکتا ای بی نیاز ای آنکه نزائیده و زاده نشده و نبوده باشد

له کفواً احد و بسیار بگویند یا ملین الحدید لداود علیه السلام یا کاشف

از برای او همتا هیچکس ای نرم کننده آهن از برای داود علیه السلام ای برطرف کننده

الضر والکرب العظام عن ایوب علیه السلام ای مفرج هم یعقوب علیه

ضررها و کربهای بزرگ از ایوب علیه السلام ای گشاینده هم یعقوب علیه

السلام ای منفس غم یوسف علیه السلام صل علی محمد وآل محمد کما انت

السلام ای برطرف کننده غم یوسف علیه السلام درود فرست بر محمد وآل محمد چنانکه تو

اهله ان تصلی علیهم اجمعین وافعل بی ما انت اهله ولا تفعل بی ما انا

سزاوار آنی که درود فرستی بر ایشان همه ایشان و بکن بمن آنچه تو سزاوار آنی و مکن بمن آنچه من

اهله و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که در اعوذ بجلال وجهک الکریم

[illegible] در هر شب دهه آخر این دعا را میخواندند پناه میبرم [illegible]

أن يغفر عني في شهر رمضان أو يطلع الفجر من ليلتي هذه ويبقى لك عندي تبعة

بخشد از من در ماه رمضان یا طالع شود صبح از این شب و باقی بماند از برای تو بر نزد من حقی

أو ذنب تعذبني عليه يوم ألقاك — و بسندهای معتبره در هر شب از دهه آخر

و گناهی که عذاب کنی مرا بر آن روزی که ملاقات کنم ترا — دعای مخصوصی از حضرت صادق ع وارد شده

است و بر مطالب دنیا و آخرت — يا مولج الليل في النهار ومولج النهار في الليل

مشتمل است دعای شب بیست و یکم — ای داخل کننده شبها در روزها و ای داخل کننده روزها در شبها

ومخرج الحي من الميت ومخرج الميت من الحي يا رازق من يشاء بغير حساب

و بیرون آورنده زنده از مرده و بیرون آورنده مردها از زندها ای روزی دهنده هر کسی که میخواهی بی حساب

يا الله يا رحمن يا الله يا رحيم يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله

ای خدا ای مهربان ای خدا ای مهربان ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا

لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء أسألك أن تصلي

از برای تست نامهای نیکو و مثلهای بزرگ و بزرگیها و نعمتها سوال میکنم ترا اینکه درود فرستی

على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء

بر محمد و آل محمد و اینکه گردانی اسم مرا در این شب در زمره سعدا و روح مرا با شهدا

وإحساني في عليين وإساءتي مغفورة وأن تهب لي يقينا

و احسان مرا در اعلی علیین و بدیهای من آمرزیده شده و اینکه ببخشی مرا یقینی

تباشر به قلبي وإيمانا يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في

که مباشر شود بآن دل من و ایمانی که ببرد شک را از من و راضی کنی مرا بآنچه که قسمت من کرده و بده ما را در

الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها

دنیا حسنه و در آخرت حسنه و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزنده و روزی کن مرا در اینها

ذكرك وشكرك والرغبة إليك والإنابة والتوبة والتوفيق لما وفقت

یاد خود را و شکر خود را و رغبت بسوی تو و بازگشت من و توبه و اسباب خیر از برای آنچه توفیق دادی

له محمدا وآل محمد عليه وعليهم السلام — دعای شب بیست و دوم — يا سالخ النهار

آن محمد و آل محمد را بر او و برایشان باد سلام — ای بیرون آورنده روز

من الليل فإذا نحن مظلمون ومجري الشمس لمستقرها بتقديرك يا عزيز يا عليم

از شب پس آنگاه ما در تاریکی هستیم و جاری کننده آفتاب بقرارگاه خود بقدرت خود ای غالب ای دانا

ومقدر

ومقدر القمر منازل حتى عاد كالعرجون القديم يا نور كل نور ويا منتهى كل

ای تقدیر کننده ماه منزلها تا آنکه برگردد مثل چوب خرمای کهنه ای روشن کننده هر نور ای منتهای همه

رغبة وولي كل نعمة يا الله يا رحمن يا الله يا قدوس يا أحد يا واحد يا فرد

رغبتها و صاحب همه نعمتها ای خدای بخشنده ای خدای منزه و پاک ای احد ای واحد ای فرد

يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء

ای خدا ای خدا ای خدا از برای تست نامهای نیکو و مثلهای بزرگ و بزرگیها و نعمتها

أسألك أن تصلي على محمد وأهل بيته وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في

سوال میکنم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد و اهل بیت او و اینکه قرار دهی نام مرا در این شب در

السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في عليين وإساءتي مغفورة و

زمره سعدا و روح مرا با شهدا و احسان مرا در اعلی علیین و بدیهای من آمرزیده شده

أن تهب لي يقينا تباشر به قلبي وإيمانا يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت

اینکه ببخشی مرا یقینی که مباشر شود بآن دل من و ایمانی که ببرد شک را از من و راضی کنی مرا بآنچه قسمت

لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني

من کرده و بده ما را در دنیا حسنه و در آخرت حسنه و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزنده و روزی

فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والإنابة والتوبة والتوفيق لما وفقت

در اینها یاد خود را و شکر خود را و رغبت بسوی تو و بازگشت من و توبه و اسباب خیر از برای آنچه توفیق دادی

له محمدا وآل محمد عليه وعليهم السلام — دعای شب بیست و سیم — يا رب ليلة القدر و

آن محمد و آل محمد را بر او و برایشان باد سلام — ای پروردگار شب قدر و

جاعلها خيرا من ألف شهر ورب الليل والنهار والجبال والبحار والظلم و

گرداننده آن بهتر از هزار ماه و پروردگار شب و روز و کوهها و دریاها و تاریکیها و

الأنوار والأرض والسماء يا بارئ يا مصور يا حنان يا منان يا الله يا رحمن

روشنائیها و زمین و آسمان ای خلق کننده ای تصویر کننده ای مهربان ای نعمت دهنده ای خدا

يا الله يا قيوم يا الله يا بديع يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال

ای خدا ای قیوم ای خدا ای خلق کننده ای خدا ای خدا ای خدا از برای تست نامهای نیکو مثلهای

العليا والكبرياء والآلاء أسألك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن

بلند و بزرگیها و نعمتها سوال میکنم ترا اینکه درود فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه

تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين
بگردانی نام مرا در این شب در زمره سعداء و روح مرا با شهداء و احسان مرا در اعلی علیین

واسائتي مغفورة وان تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وايماناً يذهب الشك عني
و بدیهای مرا آمرزیده شده و اینکه ببخشی مرا یقینی که مباشر شود بآن دل من و ایمانی که ببرد شک را از من

وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب
و راضی کنی مرا بچیزی که قسمت کرده و بده ما را در دنیا حسنه و در آخرت حسنه و نگاه دار ما را از عذاب

النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة
آتش سوزنده و روزی کن مرا در این ماه یاد خود را و شکر خود را و رغبت بسوی تو و بازگشت بتو و توبه

والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد صلواتك عليه وعليهم دعاء شب بیست و چهارم
و اسباب خیر برای آنچه توفیق دادی از برای او محمد و آل محمد را براو و برایشان باد سلام

يا فالق الاصباح ويا جاعل الليل سكناً والشمس والقمر حسباناً يا عزيز يا عليم يا
ای شکافنده صبحها و ای گرداننده شبها را ساکن و آفتاب و ماه را بحساب ای عزیز کننده ای دانا ای

ذا المن والطول والقوة والحول والفضل والانعام يا ذا الجلال والاكرام يا
صاحب منت و طول و قوت و حول و فضل و نعمت ای صاحب بزرگی و اکرام ای

الله يا رحمن يا الله يا فرد يا وتر يا الله يا ظاهر يا باطن يا حي لا اله الا انت لك
خدا ای بخشنده ای خدا ای فرد ای وتر ای خدا ای ظاهر ای باطن ای زنده نیست خدائی مگر تو از برای

الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على
تست نامهای نیکو و مثلهای بزرگ و بزرگیها و نعمتها سوال میکنم ترا اینکه رحمت فرستی بر

محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء
محمد و آل محمد و اینکه بگردانی اسم مرا در این شب در زمره نیکبختان و روح مرا با شهداء

واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وايماناً
و احسان مرا در اعلی علیین و بدی مرا آمرزیده شده و اینکه ببخشی مرا یقینی که مباشر شود بآن دل من و ایمانی

يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة
که ببرد شک را از من و راضی کنی مرا بچیزی که قسمت کرده از برای من و بده ما را در دنیا حسنه و در آخرت حسنه

وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك و
و باز دار ما را از عذاب آتش سوزنده و روزی کن مرا در این ماه یاد خود را و شکر خود را و رغبت بسوی تو و

الانابة

الانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد صلواتك عليه وعليهم
و انابت و توبه و توفیق آنچیزی که توفیق داده برای محمد و آل محمد را رحمتهای تو براو و برایشان باد

دعاء شب بیست و پنجم يا جاعل الليل لباساً والنهار معاشاً والارض مهاداً والجبال
ای گرداننده شبها را لباس و روزها را معاش و زمین را مهد و کوهها را

اوتاداً يا الله يا قاهر يا الله يا جبار يا الله يا سميع يا الله يا قريب يا الله يا مجيب
میخها ای خدا ای قاهر ای خدا ای جبار ای خدا ای شنوا ای خدای نزدیک ای خدا ای اجابت کننده

يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء
ای خدا ای خدا از برای تست نامهای نیکو و مثلهای بلند و بزرگی و نعمتها

اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء
سوال میکنم ترا اینکه درود فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی نام مرا در این شب در زمره نیکان

وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي
و روح مرا با شهداء و نیکوئیهای مرا در اعلی علیین و بدیهای مرا آمرزیده و اینکه ببخشی مرا

يقيناً تباشر به قلبي وايماناً يذهب الشك عني ورضاً بما قسمت لي وآتنا في الدنيا
یقینی که مباشر شود بآن دل من و ایمانی که ببرد شک را از من و خوشنودی بچیزی که قسمت کردی آنرا برای من و بده ما را

حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك و
حسنه و در آخرت حسنه و نگاه دار ما را از عذاب جهنم سوزان و روزی گردان مرا در این ماه یاد خود را و

شكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً و
شکر خود را و رغبت بسوی خود و انابت و توبه و توفیق هر چیزی که توفیق داده برای محمد و

آل محمد عليه وعليهم السلام دعاء شب بیست و ششم يا جاعل الليل والنهار آيتين
آل محمد را بر آن و برایشان باد درود ای گرداننده شب را و روز را دو نشانه

يا من محى آية الليل وجعل آية النهار مبصرة لتبتغوا فضلاً منه ورضواناً يا
ای کسیکه محو کرده است علامت شب و گرداننده آیت روز را روشن تا طلب کنند زیادتی از او و خوشنودی را ای

مفصل كل شيء تفصيلاً يا الله يا ماجد يا وهاب يا الله يا جواد يا الله
تفصیل کننده هر چیزی تفصیل دادنی ای خدا ای بزرگ ای بخشنده ای خدا ای بخشنده ای خدا

يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء
ای خدا ای خدا از برای تست اسمهای نیکو و مثلهای بلند و بزرگیها و نعمتها

أسئلك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي

سؤال میکنم ترا ... بر محمد وآل محمد و اینکه بگردانی نام مرا در این شب در زمره نیکان و روح

مع الشهداء وإحساني في عليين وإسائتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي ٢١

مرا با شهدا و احسان مرا در اعلی علیین و بدیهای مرا آمرزیده و اینکه ببخشی مرا یقینی که بیاشر شود بان دل

وإيماناً يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة

و ایمانی که ببرد از دل من شک را و راضی کن مرا بانچه قسمت کرده از برای من و بده ما را در دنیا نیکوئی و در آخرت

حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والإنابة

نیکوئی و باز دار ما را از عذاب سوزنده و روزی کن ما را در اینجا یاد خود و شکر تو و رغبت بسوی تو و انابه

والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد عليه وعليهم السلام يا خالق نور

و توبه و توفیق از برای آنچه توفیق داده شد بان محمد و آل محمد را بر او و بر ایشان باد سلام

يا مادّ الظل ولو شئت لجعلته ساكناً وجعلت الشمس عليه دليلاً ثم قبضته إليك

ای کشنده سایه اگر خواهی میگردانی آنرا ساکن و گرداننده آفتاب را بر او دلیل پس گرفته آنرا بسوی تو

قبضاً يسيراً يا ذا الحول والطول والكبرياء والآلاء لا إله إلا أنت عالم الغيب

گرفتنی آسان ای صاحب حول و بخشش و بزرگی و نعمتها نیست خدائی مگر تو داننده غیب

والشهادة الرحمن الرحيم لا إله إلا أنت يا قدوس يا سلام يا مؤمن يا مهيمن

و شهادت بخشاینده مهربان نیست خدائی مگر تو ای منزه ای سلامت ای امان دهنده ای گواه

يا عزيز يا جبار يا متكبر يا الله يا خالق يا باري يا مصور يا الله يا الله يا الله

ای عزیز ای جبار ای متکبر ای خدا ای خلق کننده ای خالق کننده ای تصویر کننده ای خدا ای خدا

لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء أسئلك أن تصلي على

از برای تست نامهای نیکو و مثلهای بلند و بزرگیها و نعمتها سؤال میکنم ترا اینکه رحمت کنی بر

محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء و

محمد و آل محمد و اینکه بگردانی اسم مرا در این شب در زمره نیکان و روح مرا با شهدا و

إحساني في عليين وإسائتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً

احسان مرا در اعلی علیین و بدی مرا آمرزیده شده و اینکه ببخشی مرا یقینی که بیاشر شود دل من و ایمانی

يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وقنا عذاب النار

که ببرد شک را از من و راضی کن مرا بانچه قسمت کرده از برای من و بده ما را در دنیا نیکوئی و باز دار ما را از آتش

الحريق

الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والإنابة والتوبة والتوفيق

سوزنده و روزی کن مرا در اینجا یاد تو و شکر تو و رغبت بسوی تو و انابه و توبه و توفیق

لما وفقت له محمداً وآل محمد صلى الله عليه وعليهم يا خالق نور يا خازن الليل

از برای آنچه توفیق داده بان محمد و آل محمد را رحمت خدا بر او و بر ایشان باد ای خالق نور ای جای دهنده شب

في الهواء وخازن النور في السماء ومانع السماء أن تقع على الأرض إلا بإذنه

در هوا و جای دهنده نور در آسمان و نگاه دارنده آسمان از آنکه واقع شود بر زمین مگر باذن او

وحابسهما أن تزولا يا عليم يا عظيم يا غفور يا دائم يا الله يا وارث يا باعث

و نگاه دارنده ایشان از آنکه زایل شوند ای دانا ای بزرگ ای آمرزنده ای باقی ای خدا ای وارث ای برانگیزاننده

من في القبور يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا و

کسی که در قبرهاست ای خدا ای خدا ای خدا از برای تست نامهای نیکو و مثلهای بلند

الكبرياء والآلاء أسئلك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في هذه الليلة

و بزرگیها و نعمتها سؤال میکنم ترا اینکه رحمت کنی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی اسم مرا در این شب

في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في عليين وإسائتي مغفورة و

در زمره نیکان و روح مرا با شهدا و احسان مرا در اعلی علیین و بدی مرا آمرزیده و

أن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت

اینکه ببخشی مرا یقینی که بیاشر شود بان دل من و ایمانی که ببرد شک را از من و راضی کنی مرا بانچه قسمت

لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق و

کرده از برای من و بده ما را در دنیا نیکوئی و در آخرت نیکوئی و باز دار ما را از آتش سوزنده و

ارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والرهبة منك والتوبة و

روزی کن مرا در اینجا یاد خود و شکر خود و رغبت بسوی خود و ترس از خود و توبه و

الإنابة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد صلى الله عليه وعليهم السلام

بازگشت و توفیق برای آنچه توفیق داده برای آن محمد و آل محمد

يا خالق نور يا مكور الليل على النهار ومكور النهار على الليل يا عليم

ای درآورنده شب بر روز و ای درآورنده روز بر شب ای دانا

يا حكيم يا رب الأرباب وسيد السادات لا إله إلا أنت يا أقرب إلي

ای حکیم ای پروردگار پروردگاران و بزرگ بزرگان نیست خدائی مگر تو ای نزدیکتر

مِن حَبلِ الوَریدِ یا اللّٰهُ یا اللّٰهُ یا اللّٰهُ لَکَ الاَسماءُ الحُسنیٰ وَالاَمثالُ العُلیا وَ
نزدیک‌تر از رگ گردن ای خدا ای خدا ای خدا مر تراست نامهای نیکو و داستانهای بلند
الکِبریاءُ وَالآلاءُ اَسئَلُکَ اَن تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَجعَلَ اسمی فی هٰذِهِ اللَّیلَةِ فِی
و بزرگواری و نعمتها از تو سؤال میکنم که درود فرستی بر محمد و آل محمد و آنکه بگردانی نام مرا در این شب در دیوان
السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغفُورَةً وَاَن تَهَبَ لی یَقیناً
نیکبختان و روح مرا با شهیدان و نیکوئی در علیین و بدی مرا آمرزیده و اینکه ببخشی مرا یقینی
تُباشِرُ بِهِ قَلبی وَاِیماناً یُذهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَتُرضِیَنی بِما قَسَمتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنیا
که مباشر کنی دل مرا و ایمانی که ببرد شک را از من و خوشنود کنی مرا بآنچه قسمت کرده برای من و بده ما را در دنیا
حَسَنَةً وَفِی الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الحَریقِ وَارزُقنا فیها ذِکرَکَ
نیکی و در آخرت نیکی و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزان و روزی کن ما را در آن ذکر خود
وَشُکرَکَ وَالرَّغبَةَ اِلَیکَ وَالتَّوبَةَ وَالاِنابَةَ وَالتَّوفیقَ لِما وَفَّقتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ
و سپاس گذاری خود و خواهش بسوی خود و توبه و بازگشت و توفیق برای آنچه توفیق دادی برای او محمد
مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیهِ وَعَلَیهِم [illegible] اَلحَمدُ لِلّٰهِ لا شَریکَ لَهُ اَلحَمدُ لِلّٰهِ کَما یَنبَغی
محمد درود فرست بر او و بر ایشان سپاس مر خدا را که نیست شریکی از برای او سپاس مر خدا را چنانکه سزاوار است
لِکَرَمِ وَجهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَکَما هُوَ اَهلُهُ یا قُدُّوسُ یا نُورُ یا نُورَ القُدسِ یا سُبُّوحُ
از بزرگی ذات او و عزت و بزرگی او و چنانچه او سزاوار است ای منزه پاک ای روشنی ای روشنی پاک ای منزه
یا مُنتَهَی التَّسبیحِ یا رَحمٰنُ یا فاعِلَ الرَّحمَةِ یا اللّٰهُ یا عَلیمُ یا کَبیرُ یا اللّٰهُ یا لَطیفُ یا
ای انتهای تسبیح ای بخشنده ای کننده رحمت ای خدا ای دانا ای خدای بزرگ ای خبردار ای
جَلیلُ یا اللّٰهُ یا سَمیعُ یا بَصیرُ یا اللّٰهُ یا اللّٰهُ یا اللّٰهُ لَکَ الاَسماءُ الحُسنیٰ وَالاَمثالُ
بزرگ ای خدا ای شنونده ای بینا ای خدا ای خدا ای خدا مر تراست نامهای نیکو و مثلهای
العُلیا وَالکِبریاءُ وَالآلاءُ اَسئَلُکَ اَن تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَجعَلَ اسمی فی
بلند و بزرگی و نعمتها سؤال میکنم از تو اینکه درود فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی اسم مرا
هٰذِهِ اللَّیلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی
این شب در زمره سعدا و روح مرا با شهدا و احسان مرا در علیین و بدیهای مرا
مَغفُورَةً وَاَن تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلبی وَاِیماناً یُذهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَتُرضِیَنی
آمرزیده و اینکه ببخشی مرا یقینی که مباشر شود با آن دل من و ایمانی که ببرد شک را از من و راضی کنی

بما قسمت

بِما قَسَمتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنیا حَسَنَةً وَفِی الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الحَریقِ
بآنچه قسمت کرده و بده ما را در دنیا نیکوئی و در آخرت نیکوئی و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزنده
وَارزُقنی فیها ذِکرَکَ وَشُکرَکَ وَالرَّغبَةَ اِلَیکَ وَالاِنابَةَ وَالتَّوبَةَ وَالتَّوفیقَ لِما وَفَّقتَ
و روزی کن مرا در آنجا ذکر تو و شکر تو و رغبت بسوی تو و بازگشت و توبه و توفیق بآنچه توفیق دادی
لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیهِ وَعَلَیهِم اَجمَعینَ **فصل هشتم در بیان نمازهای شبها**
بآن محمد را و آل محمد رحمت کند خدا بر او و بر ایشان همه **و دعاهای روزهاست که مشهور است**

شبها
و روزها
و دعاها
در بیان نمازها

و علما در کتب خود ذکر کرده‌اند و بنزد فقیر معتبر نیست نماز شب اول چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید دویم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلنا سیم ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید چهارم هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه هشتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله نهم شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از تمام پنجاه مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد دهم بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید یازدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطیناک الکوثر دوازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه سیزدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید چهاردهم شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اذا زلزلت پانزدهم چهار رکعت دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید شانزدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهیکم التکاثر هفدهم دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دویم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه لا اله الا الله هیجدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه انا اعطیناک الکوثر نوزدهم پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه اذا زلزلت و گویا مراد این باشد که در هر رکعت یکمرتبه بخواند زیرا که مشکل است در یکشب دو هزار و پانصد مرتبه اذا زلزلت خواندن بیستم و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سیم و بیست و چهارم در هر یک هشت رکعت بهر سوره که میسر شود بیست و پنجم هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید بیست و ششم هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید بیست و هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک الذی بیده الملک و اگر نخواند بیست و پنج مرتبه توحید

بیست وهشتم شش رکعت در هر رکعت حمد وصد مرتبه آیة الکرسی وصد مرتبه توحید وصد مرتبه
کوثر وبعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد بیست ونهم دو رکعت در هر رکعت حمد و
بیست مرتبه توحید سی‌ام دوازده رکعت در هر رکعت حمد وبیست مرتبه توحید وبعد از
فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد واین نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت
بیک سلام است واما دعاهای روزها از ابن عباس روایت کرده اندکه حضرت رسول فضیلت
بسیار از برای روزه ماه مبارک رمضان بیان فرمود واز برای هر روز دعای مخصوص با فضیلت وثواب
بسیار برای این دعا ذکر کرده وما باصل اللهم اجعل صیامی فیه صیام الصائمین وقیامی
دعا اکتفا می نماییم دعای روز اول خداوندا بگردان روزه مرا در این ماه روزه نگاه دارندگان وبپا داشتن
فیه قیام القائمین ونبهنی فیه عن نومة الغافلین وهب لی جرمی فیه یا اله العالمین
مرا در آن بپا ایستادن بپا ایستادگان وبیدار کن مرا در آن از خوابهای غفلت کنندگان وببخش از برای من گناه مرا در آن ای خدای عالمیان
واعف عنی یا عافیا عن المجرمین روز دوم اللهم قربنی فیه الی مرضاتک وجنبنی فیه
وعفو کن از من ای عفو کننده گناهکاران خداوندا نزدیک گردان مرا در این روز بسوی خوشنودی تو ودور گردان
من سخطک ونقماتک ووفقنی فیه لقراءة آیاتک برحمتک یا ارحم الراحمین
از ناخوشنودیهای تو ونقمات تو وتوفیق ده مرا در این روز از برای قرائت کردن آیات تو برحمت تو ای رحم کننده ترین رحم کنندگان
روز سیم اللهم ارزقنی فیه الذهن والتنبیه وباعدنی فیه من السفاهة والتمویه
خداوندا روزی کن مرا در آن ذهن وشعور وآگاه کن مرا در آن از سفاهت وبیخردی وبیفکری
واجعل لی نصیبا من کل خیر تنزل فیه بجودک یا اجود الاجودین روز چهارم اللهم قونی
وبگردان از برای من بهره از هر چیزی که فرستاده در آن ای بخشنده ترین بخشندگان خداوندا قوت ده مرا
فیه علی اقامة امرک واذقنی فیه حلاوة ذکرک واوزعنی فیه لاداء شکرک بکرمک
در این روز بر بجا آوردن امر تو وبچشان مرا در این روز شیرینی ذکر تو وبدار مرا در آن از برای بجا آوردن شکر تو بکرم
واحفظنی فیه بحفظک وسترک یا ابصر الناظرین روز پنجم اللهم اجعلنی فیه من المستغفرین
وحفظ کن مرا بحفظ خودت وپوشیدن خودت ای بیننده ترین بینندگان خداوندا بگردان مرا در این روز از جمله آمرزش خواهندگان
واجعلنی فیه من عبادک الصالحین القانتین واجعلنی من اولیائک المقربین برأفتک
وبگردان مرا در این روز از بندگان صالح تو که دعا خوانندگانند وبگردان مرا از جمله دوستان تو که مقرب باشند بمهربانی
یا ارحم الراحمین روز ششم اللهم لا تخذلنی فیه لتعرض معصیتک ولا تضربنی بسیاط
ای رحم کننده ترین رحم کنندگان خداوندا رسوا مکن مرا در این روز از برای متعرض شدن معصیت تو ومزن مرا بتازیانه

نقمتک

نقمتک وزحزحنی فیه من موجبات سخطک بمنک وایادیک یا منتهی رغبة الراغبین
عذاب تو ودور گردان مرا در این از موجبات عذاب تو بمنت تو ونعمتهای تو ای منتهای رغبت رغبت کنندگان
روز هفتم اللهم اعنی فیه علی صیامه وقیامه وجنبنی فیه من هفواته وآثامه وارزقنی فیه
خداوندا یاری کن مرا بر روزه گرفتن آن وبپا ایستادن آن ودور گردان مرا در آن از لغزشهای آن وگناهان آن وروزی کن
ذکرک بدوامه بتوفیقک یا هادی المضلین روز هشتم اللهم ارزقنی فیه رحمة الایتام
ذکر تو همیشه آن بتوفیق تو ای هدایت کننده گمراهان خداوندا روزی کن مرا در آن رحم کردن
واطعام الطعام وافشاء السلام وصحبة الکرام بطولک یا ملجأ الآملین
واطعام کردن طعام وفاش کردن سلام وصحبت داشتن کرام ببخشش تو ای پناه دهنده امیدواران
روز نهم اللهم اجعل لی فیه نصیبا من رحمتک الواسعة واهدنی فیه لبراهینک
خداوندا بگردان از برای من در این روز بهره از رحمت تو که وسیع است وهدایت کن مرا در این روز از براهین تو
الساطعة وخذ بناصیتی الی مرضاتک الجامعة بمحبتک یا امل المشتاقین روز دهم
که درخشنده است وبکش موی پیشانی مرا بسوی خوشنودی تو که جامع است بمحبت تو ای امید آرزومندان
اللهم اجعلنی فیه من المتوکلین علیک واجعلنی فیه من الفائزین لدیک واجعلنی
خداوندا بگردان مرا در این روز از جمله توکل کنندگان بر تو وبگردان در این از رستگاران نزد تو وبگردان مرا
فیه من المقربین الیک باحسانک یا غایة الطالبین روز یازدهم اللهم حبب الی فیه
در این روز از جمله مقربان بسوی تو بسبب احسان تو ای نهایت طلب کنندگان خداوندا دوست گردان بسوی من
الاحسان وکره الی فیه الفسوق والعصیان وحرم علی فیه السخط والنیران
احسان را وناخوش کن بسوی من در آن فسوق وعصیان را حرام کن بر من در این روز عذاب آتش را
بعونک یا غیاث المستغیثین روز دوازدهم اللهم زینی فیه بالستر والعفاف واسترنی
بیاری خود ای فریادرس فریادرس طلبان خداوندا زینت کن مرا در این روز بپوشیدن کن
فیه بلباس القنوع والکفاف واحملنی فیه من کل ما اخاف بعصمتک
در این روز بجامهای قناعت وکفاف وبر دار مرا در این روز از هر چیزی که می ترسم بعصمت تو
یا عصمة الخائفین روز سیزدهم اللهم طهرنی فیه من الدنس والاقذار و
ای نگاهدارنده ترسندگان خداوندا پاک گردان مرا در این روز از چرک وکثافات
صبرنی فیه علی کائنات الاقدار ووفقنی فیه للتقی وصحبة الابرار بعونک
صبر ده مرا در آن بر گذشتهای قضا وقدرها وتوفیق ده مرا در آن از برای پرهیزکاری وصحبت نیکان

يا قرة عين المساكين روز چهاردهم اللهم لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني فيه من الخطايا

ای روشن کننده چشمهای اشک بیران خداوندا مرا اخذه مکن مرا در آن از لغزشها و درگذر از من در آن از خطاها

والهفوات ولا تجعلني فيه غرضا للبلايا والآفات بعزتك يا عز المسلمين روز پانزدهم

و لغزشها و مگردان مرا در آن نشانه از برای بلاها و آفتها بعزت خودت ای عزیز کننده مسلمانان

اللهم ارزقني فيه طاعة الخاشعين واشرح فيه صدري بانابة المخبتين بامانك

خداوندا روزی کن مرا در آن طاعت فروتنی کنندگان و بگشا در آن سینه مرا بازگشتن فروتنان با امان تو

يا امان الخائفين روز شانزدهم اللهم وفقني فيه لموافقة الابرار وجنبني فيه مرافقة

ای امان دهنده ترسندگان خداوندا توفیق ده مرا در این روز از برای موافقت کردن نیکان و دور گردان

وآوني فيه برحمتك الى دار القرار بالهيتك يا اله العالمين روز هفدهم اللهم

و جا ده مرا در آن برحمت تو بسوی سرای اقرار کنندگان بخدائی توای خدای عالمیان خداوندا

اهدني فيه لصالح الاعمال واقض لي فيه الحوائج والآمال يا من لا يحتاج الى

راه نما مرا در آن از برای [illegible] اعمال و حکم کن از برای من در آن حاجتها و امیدها ای آنکسی که محتاج نمیشود

التفسير والسؤال يا عالما بما في صدور العالمين صل على محمد وآله الطاهرين روز

تفسیر و سوال ای دانا بانچه در سینه های عالمیان درود فرست بر محمد و آل او که پاکیزه اند

هيجدهم اللهم نبهني فيه لبركات اسحاره ونور فيه قلبي بضياء انواره وخذ بكل اعضائي

خداوندا آگاه کن مرا در آن از برای برکات سحرهای خود و روشن کن در آن دل مرا بروشنی نور خود و بگیر بهمه اعضای من

الى اتباع آثاره بنورك يا منور قلوب العارفين روز نوزدهم اللهم وفر فيه حظي

بسوی اتباع بودن آثار خود بحق نور توای روشن کننده دلهای شناسندگان خداوندا وافر گردان در آن بهره مرا

من بركاته وسهل سبيلي الى خيراته ولا تحرمني قبول حسناته يا هاديا الى الحق

از برکات خود و آسان گردان راه مرا بسوی خیرات خود و محروم مگردان مرا از قبول حسنات خود ای راه نماینده بسوی حق

المبين روز بيستم اللهم افتح لي فيه ابواب الجنان واغلق عني فيه ابواب النيران

خداوندا بگشا از برای من در آن درهای بهشت و ببند از برای من در آن درهای جهنم را

ووفقني فيه لتلاوة القرآن يا منزل السكينة في قلوب المؤمنين روز بيست ويكم اللهم

و توفیق ده مرا در آن از برای تلاوت قرآن ای فرو فرستنده آرام در دلهای گروندگان خداوندا

اجعل لي فيه الى مرضاتك دليلا ولا تجعل للشيطان فيه علي سبيلا واجعل الجنة

بگردان از برای من در آن بسوی خوشنودی تو رهنماینده و مگردان از برای شیطان در آن بر من راهی و بگردان بهشت را

لي منزلا ومقيلا يا قاضي حوائج الطالبين روز بيست ودوم اللهم افتح لي فيه

منزل و جای [illegible] ای برآورنده حاجتهای طلب کنندگان خداوندا بگشا از برای من

ابواب فضلك وانزل علي فيه بركاتك ووفقني فيه لموجبات مرضاتك واسكني

درهای فضل خود را و نازل کن بر من در آن برکتهای خود را و توفیق ده مرا در آن از برای موجبات خوشنودی خود

فيه بحبوحات جناتك يا مجيب دعوة المضطرين روز بيست وسيم اللهم اغسلني

[illegible] میان بهشتهای خود ای اجابت کننده دعای بیچارگان خداوندا بشوی مرا

فيه من الذنوب وطهرني فيه من العيوب وامتحن قلبي فيه بتقوى القلوب

در آن از گناهان و طاهر کن مرا در آن از عیبها و امتحان کن دل مرا در آن به پرهیزکاری دلها

يا مقيل عثرات المذنبين روز بيست وچهارم اللهم اني اسألك فيه ما يرضيك واعوذ

ای درگذرنده لغزشهای گناهکاران خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا در آن چیزی که راضی کند ترا و پناه میبرم

بك مما يؤذيك واسألك التوفيق فيه لان اطيعك ولا اعصيك يا جواد السائلين

بتو از آنچه ایذا کند ترا و سوال میکنم ترا توفیق در آن از برای آنکه اطاعت کنم ترا [illegible]

روز بيست وپنجم اللهم اجعلني فيه محبا لاوليائك ومعاديا لاعدائك مستنا بسنة

خداوندا بگردان مرا در آن دوست دارنده مر دوستان ترا و دشمن دارنده مر دشمنان ترا و عامل [illegible]

خاتم انبيائك يا عاصم قلوب النبيين روز بيست وششم اللهم اجعل سعيي فيه مشكورا

بطریقه خاتم پیغمبران تو ای نگاه دارنده دلهای پیغمبران خداوندا بگردان سعی مرا در آن شکر کرده شده

وذنبي فيه مغفورا وعملي فيه مقبولا وعيبي فيه مستورا يا اسمع السامعين روز بيست وهفتم

و گناه مرا در آن آمرزیده شده و عمل مرا در آن مقبول و عیب مرا در آن پوشیده شده ای شنونده ترین شنوندگان

اللهم ارزقني فيه فضل ليلة القدر وصير اموري فيه من العسر الى اليسر واقبل

خداوندا روزی کن مرا در آن فضیلت شب قدر و بگردان امور مرا در آن از دشواری بسوی آسانی و قبول کن

معاذيري وحط عني الذنب والوزر يا رؤوفا بعباده الصالحين روز بيست وهشتم

عذرهای مرا و [illegible] از من و بال مرا ای مهربان کننده به بندگان خود که صالحند

اللهم وفر حظي فيه من النوافل واكرمني فيه باحضار المسائل وقرب فيه وسيلتي

خداوندا بسیار کن بهره مرا در آن از سنتها و اکرام کن مرا در آن بحاضر ساختن مسائلها و نزدیک گردان

اليك من بين الوسائل يا من لا يشغله الحاح الملحين روز بيست ونهم اللهم غشني

بسوی خود از میان وسیلهها ای آنکسی که مشغول نمیسازد ورا الحاح کردن الحاح کنندگان خداوندا [illegible]

فیه بالرحمة وارزقنی فیه التوفیق والعصمة وطهر قلبی من غیاهب التهمة یا رحیماً

در این به رحمت خود و روزی کن مرا در آن توفیق و عصمت را و پاک گردان دلم را از ناگاه فرود آمدن تهمتهای ای مهربان

بعباده المؤمنین روز دوم اللهم اجعل صیامی فیه بالشکر والقبول علی ما ترضاه و

به بندگان مؤمن فرداوند اگردان روزه مرا در آن بشکر کردن و قبول بر آنچه خوشنود کرده آنرا

یرضاه الرسول محکمة فروعه بالاصول بحق سیدنا محمد واله الطاهرین والحمد لله

و خوشنود کرده آنرا رسول را از محکمات فروع او با صول بحق آقای ما محمد و آل او که پاکانند و سپاس خداوند

رب العالمین مؤلف گوید که در تقدیم و تاخیر دعاها و عبارات هر یک در کتب دعوات

که پروردگار عالمیان است مختلف ذکر کرده اند چون روایتش را معتبر نمیدانم متعرض ذکر آنها نشدم و دعا

روز بیست و هفتم را کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز

بیست و سیم خواندن دور نیست که انسب باشد والله یعلم باب چهارم در اعمال لیالی و ایام

در اعمال شب عید فطر

متبرکه ماه شوال و ماه ذی القعده است از جمله ایام متبرکه ماه شوال روز عید فطر است

و شبش از جمله لیالی متبرکه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیاء آن احادیث بسیار

و از حضرت رسول صلعم منقول است که هر که احیا کند شب عید را نمیرد دل او در روزی که دلها

از ترس بمیرد و از حضرت امام محمد باقر ع مرویست که گفت پدرم علی بن الحسین ع شب عید را

احیا میکرد بنماز تا صبح و در تمام آن شب در مسجد میماند و میگفت ای فرزند امشب کمتر از شب

قدر نیست و غسل در این شب سنت است و شخصی نقل میکند از حضرت صادق ع عرض کرد که مردم

میگویند که آمرزش نازل میشود بر کسی که روزه دارد ماه رمضان را در شب قدر حضرت فرمود

که کارگر مزدش را نمیدهند مگر بعد از فارغ شدن از کار و امشب عید است راوی گفت

چکار سزاوار است که در این شب بکنم فرمود که چون آفتاب غروب کند غسل بکن و چون نماز

مغرب و نافله آن را بجا آوردی دستها را بسوی آسمان بلند کن و بگو یا ذا المن والطول

یا ذا الجود یا مصطفی محمد وناصره صل علی محمد وال محمد واغفر لی کل ذنب

ای صاحب جود ای برگزیننده حضرت محمد و ناصر او رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز از برای

کل ذنب احصیته وهو عندک فی کتاب مبین پس بسجود برو و صد مرتبه در سجده بگو

هر گناهی که شماره کرده او را و او نزد تو در کتاب مبین است اتوب الی الله پس هر حاجت که داری

از حق تعالی طلب کن که انشاء الله بر آورده است و بازگشت میکنم بسوی خدا بسند معتبر منقول است که

حضرت امیر المؤمنین ع در شب عید فطر دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول بعد از

حمد هزار مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت دوم یکمرتبه میخواندند پس برکوع و سجود

میرفتند و بعد از سلام بسجده میرفتند و صد مرتبه میگفتند اتوب الی الله پس میگفتند یا ذا

المن والجود یا ذا المن والطول یا مصطفی محمد صلی الله علیه واله صل علی محمد و

نعمت و جود ای صاحب نعمت و بخشش ای برگزیننده محمد رحمت فرستنده خدا بر او و آل او درود فرست بر محمد و آل

پس حاجات خود را از خدا میطلبیدند پس سر از سجود بر میداشتند و میفرمودند بحق آن خدا

وندی که جانم بدست قدرت او است که هر که این نماز را بکند هر حاجت که از حق تعالی

بطلبد البته او را عطا کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد یا الله یا الله

باشد خدا بیامرزد و بعد از نماز سنت که این دعا را بخوانند ای خدا ای خدا ای خدا

یا رحمن یا الله یا ملک یا الله یا قدوس یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله یا مهیمن

ای بخشاینده ای خدا ای پادشاه ای خدا ای پاکیزه ای خدا ای سالم از همه عیبها ای خدا ای تصدیق کننده ای خدا ای نگاهبان

یا الله یا عزیز یا الله یا جبار یا الله یا متکبر یا الله یا خالق یا الله یا باری یا الله

ای خدا ای غالب کننده ای خدا ای جبر کننده ای خدا ای بزرگی کننده ای خدا ای خلق کننده ای خدا ای خلق کننده ای خدا

یا مصور یا الله یا عالم یا الله یا عظیم یا الله یا علیم یا الله یا کریم یا الله یا حلیم

ای تصویر کننده ای خدا ای دانا ای خدا ای بزرگ ای خدا ای دانا ای خدا ای بخشنده ای خدا ای حلم کننده

یا الله یا حکیم یا الله یا سمیع یا الله یا بصیر یا الله یا قریب یا الله یا مجیب یا الله یا

ای خدا ای حکم کننده ای خدا ای شنونده ای خدا ای بیننده ای خدا ای نزدیک ای خدا ای اجابت کننده ای خدا

جواد یا الله یا واحد یا الله یا ولی یا الله یا وفی یا الله یا مولی یا الله یا قاضی یا

ای بخشنده ای خدا ای واحد یکتا ای خدا ای دوست ای خدا ای وفا کننده ای خدا ای آقا ای خدا ای حکم کننده ای

الله یا سریع یا الله یا شدید یا الله یا رؤف یا الله یا رقیب یا الله یا مجیب یا الله

خدا ای زود کننده ای خدا ای سخت گیرنده ای خدا ای مهربان کننده ای خدا ای حفظ کننده ای خدا ای اجابت کننده ای

یا جواد یا الله یا ماجد یا الله یا علی یا الله یا حفیظ یا الله یا محیط یا الله یا سید

ای بخشنده ای خدا ای بزرگی کننده ای خدا ای بلند مرتبه ای خدا ای نگاه دارنده ای خدا ای احاطه کننده ای خدا ای آقای

السادات یا الله یا اول یا الله یا آخر یا الله یا ظاهر یا الله یا باطن یا الله یا فاخر

مهتر بزرگان ای خدا ای اول ای خدا ای آخر ای خدا ای آشکار ای خدا ای باطن ای خدا ای فخر کننده

یا الله یا قاهر یا الله یا رباه یا الله یا رباه یا الله یا رباه یا الله یا رباه

ای خدا ای قهر کننده ای خدا ای رباه ای خدا ای رباه ای خدا ای پروردگار ای خدا ای رباه

یا اللّٰه یا ودود یا اللّٰه یا نور یا اللّٰه یا دافع یا اللّٰه یا مانع یا اللّٰه یا فاتح یا اللّٰه یا نفّاع

ای خدا ای دوست دارنده بندگان ای خدا ای نور ای خدا ای دفع کننده ای خدا ای منع کننده ای خدا ای گشاینده ای خدا ای نفع

یا اللّٰه یا جلیل یا اللّٰه یا جمیل یا اللّٰه یا شهید یا اللّٰه یا شاهد یا اللّٰه یا حبیب یا اللّٰه

ای خدا ای بزرگ ای خدا ای نیکو ای خدا ای حاضر ای خدا ای گواه ای خدا ای دوست ای خدا

یا فاطر یا اللّٰه یا مطهّر یا اللّٰه یا مالک یا اللّٰه یا مقتدر یا اللّٰه یا قابض یا اللّٰه یا باسط

ای خلق کننده ای خدا ای پاک کننده ای خدا ای پادشاه ای خدا ای اقتدار دارنده ای خدا ای گیرنده ای خدا ای پهن کننده

یا اللّٰه یا محیی یا اللّٰه یا ممیت یا اللّٰه یا مجیب یا اللّٰه یا باعث یا اللّٰه یا معطی یا اللّٰه یا

ای خدا ای زنده ای خدا ای میراننده ای خدا ای اجابت کننده ای خدا ای برانگیزاننده ای خدا ای عطا کننده ای خدا ای

مفضل یا اللّٰه یا منعم یا اللّٰه یا حقّ یا اللّٰه یا مبین یا اللّٰه یا طیّب یا اللّٰه یا محسن یا اللّٰه

فضیلت دهنده ای خدا ای انعام کننده ای خدا ای سزاوار ای خدا ای بیان کننده ای خدا ای طیب ای خدا ای احسان کننده ای خدا

یا مبدئ یا اللّٰه یا معید یا اللّٰه یا باری یا اللّٰه یا بدیع یا اللّٰه یا هادی یا اللّٰه یا کافی

ای ابتدا کننده ای خدا ای اعاده کننده ای خدا ای خلقت کننده ای خدا ای ابداع کننده ای خدا ای راه نماینده ای خدا ای کفایت کننده

یا اللّٰه یا شافی یا اللّٰه یا علیّ یا اللّٰه یا حنّان یا اللّٰه یا منّان یا اللّٰه یا ذا الطّول یا اللّٰه

ای خدا ای شفا دهنده ای خدا ای بلند مرتبه ای خدا ای بخشنده ای خدا ای روزی دهنده ای خدا ای صاحب بخشش ای خدا

یا متعالی یا اللّٰه یا عدل یا اللّٰه یا ذا المعارج یا اللّٰه یا صادق یا اللّٰه یا دیّان یا اللّٰه

ای بلند مرتبه ای خدا ای عدالت کننده ای خدا ای صاحب بلندی ای خدا ای راست گوینده ای خدا ای جزا دهنده ای خدا

یا باقی یا اللّٰه یا ذا الجلال یا اللّٰه یا ذا الاکرام یا اللّٰه یا معبود یا اللّٰه یا محمود یا اللّٰه یا

ای باقی ای خدا ای صاحب بزرگی ای خدا ای صاحب اکرام ای خدا ای عبادت کرده شده ای خدا ای ستوده کرده شده ای

صانع یا اللّٰه یا معین یا اللّٰه یا مکوّن یا اللّٰه یا فعّال یا اللّٰه یا لطیف یا اللّٰه یا جلیل یا

صانع ای خدا ای رعایت کننده ای خدا ای خلقت کننده ای خدا ای کننده ای خدا ای مهربان ای خدا ای بزرگ ای

اللّٰه یا غفور یا اللّٰه یا شکور یا اللّٰه یا نور یا اللّٰه یا حنّان یا اللّٰه یا قدیر یا اللّٰه یا ربّاه

خدا ای آمرزنده ای خدا ای شکر کننده ای خدا ای نور ای خدا ای بخشنده ای خدا ای توانا ای خدا ای ربّاه

یا اللّٰه یا ربّاه یا اللّٰه یا ربّاه یا اللّٰه یا ربّاه یا اللّٰه یا ربّاه یا اللّٰه یا ربّاه یا اللّٰه یا ربّاه یا اللّٰه

ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار

یا اللّٰه اسئلک ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وتمنّ علیّ برضاک وتعفو عنّی بحلمک وتوسع

ای خدا سوال میکنم ترا اینکه درود فرستی بر محمد و آل محمد و منت گذاری بر من بخشنودی تو و عفو کنی از من به بردباری تو و فراخ کنی

علیّ من رزقک الحلال الطّیّب من حیث احتسب ومن حیث لا احتسب فانّی عبدک لیس

از روزی تو که حلال و پاکیزه است از مکانی که گمان برم و از مکانی که گمان نبرم پس بدرستیکه من بنده

لی احد سواک ولا احد اسئله غیرک یا ارحم الرّاحمین ما شاء اللّٰه لا قوّة الّا باللّٰه العلیّ

نیست از برای من احدی سوای تو و نیست کسی که سوال کنم او را غیر تو ای ارحم کننده ترا رحیمان آنچه را که خواهد خدا نیست قوتی مگر

العظیم یس ... یا اللّٰه یا ربّ یا اللّٰه یا ربّ یا اللّٰه یا ربّ یا اللّٰه یا

بزرگ ای خدا ای خدا ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار

البرکات بک تنزل کلّ حاجة اسئلک بکلّ اسم فی مخزون الغیب عندک والاسماء المشهور

برکتها بتو نزول میکند هر حاجتی سوال میکنم ترا بهر اسمی در خزانه غیبت نزد تو و نامهای مشهوره

عندک المکتوبة علی سرادق عرشک ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تقبل منّی شهر

نزد تو و نوشته شده بر سراپرده عرش تو اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه قبول کنی از من ماه

رمضان وتکتبنی بالوافدین الی بیتک الحرام وتصفح لی عن الذّنوب العظام وتستخرج

رمضان را و بنویسی مرا در روندگان بسوی بیت الله الحرام و بگذری مرا از گناهان بزرگ و بیرون کنی

یا ربّ کنوزک یا رحمن دیده‌وابن دیگر بجا هزار مرتبه قل هو اللّٰه بیست مرتبه وارد

ای پروردگار گنجهای خود را ای بخشنده است وایضا سنت موکد است که بعد از نماز شام و خفتن

وصبح شب عید ونماز عید این تکبیر را بخوانند اللّٰه اکبر اللّٰه اکبر لا اله الّا اللّٰه واللّٰه

اکبر اللّٰه اکبر وللّٰه الحمد اللّٰه اکبر علی ما هدینا خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است نیست خدائی مگر خدا و خدا

بزرگتر است و از برای خداست ستایش خدا بزرگتر است بهر آنچه هدایت نمود و اما اعمال روز عید پس زکوة فطره واجب

موکد است و ترک کردن با تحقق شرایط موجب گناه کبیره است و شرط قبول روزه ماه مبارک است

چنانچه از حضرت صادق منقول است که از تمامی روزه دادن زکوة است یعنی فطره چنانچه

صلوات بر محمد و آل محمد از تمامی نماز است برا که هر که روزه بدارد و زکوة نداند روزه

او مقبول نیست هرگاه عمدا ترک کند و اگر صلوات بر محمد و آل محمد را ترک کند در تشهد نماز

نمازش مقبول نیست و نیز زکوة را پیش از نماز ذکر نموده است در آنجا که فرموده است قد

افلح من تزکّی وذکر اسم ربّه فصلّی یعنی ... رستگار شد ... هر که زکوة خود را

... و نماز ...

ذکوة مال باعث پاکی مال ... و مال از تلف محفوظ ... منقول است که

... مال ... باعث ... دادن زکوة ... فطره ...

بدنها پاکیزه میگرداند از بخل و سایر کثافات معنویه و او را تا سال دیگر از بلاها حفظ میکند
چنانچه بسند معتبر منقولست که حضرت صادق با معتب وکیل خرج خود فرمود که برو و فطره همه
عیال و غلامان و کنیزان ما را بده و یکی از ایشان را ترک مکن میترسم که در عرض سال بمیرد و
زکوة فطره بر مال نابالغ و دیوانه و بنده واجب نمیشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند
بر او واجبست که فطره ایشان را بدهد [illegible] بنابر مشهور [illegible] انست
عیال دیگری باشد و اشهر و اقوی انست که در وجوب فطره توانگری شرطست و آن موافق مشهور
انست که قوت سالیانه خود و عیال خود را داشته باشد یا قادر بر کسبی باشد که وفا بمعیشت
او و عیال او کند و بعضی گفته اند که اگر زیاده از قوت خود و عیال خود بقدر فطره داشته
باشد بر او واجبست و اظهر انست که بر او سنت است و اگر فقیر یکصاع فطره را با عیال خود دست
بگردانند و بعد از آن بفقیر دیگر بدهند همه ثواب فطره را می یابند و باید که غنی اخراج فطره
کند از خود و از هر کسی که واجب النفقه او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشد در شب فطر که اگر
عیال دیگری باشند بر او واجبست و همچنین باید بدهد از هر کس که در خانهٔ او باشند از مهمان
و غیر ان که آخر روز آخر ماه رمضان پیش از شام در آن خانه باشند و افطار کنند و اگر بعد از شام
داخل شوند و افطار کنند یا نکنند واجب نیست بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل خانه شوند
و افطار از مال او نکنند احوط انست که هر دو بدهند یا یکی از ایشان باذن دیگری [illegible]
[illegible] اگر شخصی عیال او نباشد اما نفقه و کسوه او را دهند و در خانهٔ دیگری باشد
دیگری [illegible] نیست و همچنین اگر پیش از شام [illegible]
[illegible] در ماه رمضان مهمان باشد و در شب عید در جای دیگر
کند اما اگر پیش از شام عید افطار کرده بخانهٔ او آید بر او واجب نخواهد بود و بعد از شام [illegible]
بر او واجب نیست و احوط انست که در صورت [illegible] بدهند بلکه مثل [illegible] مهمان اگر
باشد [illegible] بدهند بهتر است و وقت بیرون کردن فطره بقول مشهور از شام شب عید است
[illegible] و بعضی گفته اند از شام روز عید و احوط انست که در شب عید [illegible] نکند و پیش
از نماز عید بدهد و اگر [illegible] جدا کند نیز خوبست و اگر پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز
بدان [illegible] بجهت آنکه برای حاضر بودن مستحق یا عذر دیگر تاخیر کند ضرور ندارد و اگر
جدا نکند تا ظهر روز عید احوط انست که تا شام بقصد ادا و قضا نکند و اگر [illegible]
بکند [illegible] بقصد قربت بدهد و قصد خصوص ادا و قضا نکند یا آنکه قضا کند که این را نیز هم

که اگر قضا فطره بر من واجب باشد فطره باشد و الا تصدق باشد و پدر و مادر و جد و جده
و فرزندان و فرزندزادگان هرگاه فقیر باشند نفقهٔ ایشان بر او واجبست پس اگر نفقه ایشان
خورند فطره بر او نیست و اگر عیال شخص دیگر باشند بر آن شخص دیگر است و اگر عیال [illegible]
باشند اشهر و احوط انست که او فطره ایشان را بدهد و اما جنس فطره مشهور انست که [illegible]
قوت غالب [illegible] باشد میتواند داد و احوط انست که جو یا گندم یا خرما یا مویز یا کشک [illegible]
و بهتر انست که خرما بدهد و بعد از آن مویز است و بعد از آن هرچه قوت غالب باشد
چنانچه مردم شهر چون غالب قوت ایشان نان گندم است بهتر انست که گندم بدهند و مردم
دهات که غالبا نان جو میخورند جو بدهند و در حدیث است که اگر یک صاع خرما بدهم
در فطره دوستر میدارم از آنکه یک صاع طلا بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی یک صاع
باید داد و صاع موافق حساب مشهور [illegible]
و احوط انست که [illegible] بدهند و نهایت احتیاط انست که [illegible]
قوت سالیانه خود و عیال خود را نداشته باشد و سائل بکف نباشد و احوط [illegible]
[illegible] باشد و صالح باشد و احوط انست که در زمان غیبت امام بمجتهد جامع الشرایط
عادل بدهند که او بمستحقان برساند چون مصارف او بهتر میداند و بعضی علما این را
واجب دانسته اند و احوط انست که فقیر را کمتر از یک صاع ندهند و [illegible]
داد و فطره را بواجب النفقه نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب النفقه دادن بهتر است [illegible]
[illegible] بر ایشان و بعد از آن بکسانیکه فاضل و صالح [illegible] باشند
و فطره غیر سید را بسید نمیتوان داد و فطره سید را بسید و غیر سید میتوان داد و سنتست
که در روز عید پیش از نماز عید در اول روز افطار کند و سنتست که بر خرما افطار کند
و غسل روز عید سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت صادق منقولست
که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو اللهم ایمانا بک و تصدیقا
بکتابک و اتباع سنة نبیک صلی الله علیه و آله [illegible]
[illegible]
بگو اللهم اجعله کفارة لذنوبی و طهر دینی اللهم اذهب عنی الدنس [illegible]
[illegible]
روز عید [illegible] و نماز عید [illegible]

نماز عید

امام واجبست و در نماز عید بی امام اگر علما سنت میدانند و بجماعت کردن را سنت
میدانند و میگویند تنها نیز میتوان کردن و بگمان فقیر واجبست که بجماعت بکنند و بنماز جمعه
عادل حاضر شوند و اگر نتوانند حاضر شد تنها کردن سنتست و نماز عید دو رکعتست و در رکعت
اول بعد از قرائت پنج تکبیر میگوید و بعد از هر تکبیری یک قنوت میخوانند و در رکعت دوم بعد
از قرائت چهار تکبیر میگوید و چهار قنوت میخوانند و قنوت مخصوصی دارد و اگر کسی از اندانند
آنچه در قنوت نمازهای دیگر میخوانند بخوانند و هرگاه بجماعت کنند پیش نماز دو خطبه بعد از
نماز میخواند و قنوت مخصوص نماز عید اینست اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِیَاۤءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُودِ
وَالْجَبَرُوتِ وَعَلَی الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوٰی خداوندا ای سزاوار بزرگیها و بزرگی و سزاوار بخشش
و بزرگی و بر عفو و رحمت و سزاوار پرهیزکاری وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الْیَوْمِ الَّذِی
جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِینَ عِیدًا وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ و مغفرت سوال میکنم ترا بحق این روز که
گردانیده آنرا از برای مسلمانان عید و از برای محمد صلی الله علیه و آله ذُخْرًا وَشَرَفًا وَكَرَامَةً وَمَزِیدًا اَنْ تُصَلِّیَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنِی فِی كُلِّ خَیْرٍ اَدْخَلْتَ ذخیره و زیادتی و بزرگی و زیادتی اینکه رحمت فرستی
بر محمد و آل محمد و اینکه داخل کنی مرا در هر خیری که داخل کردی فِیهِ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَنِی مِنْ كُلِّ
سُوۤءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ در آن محمد و آل محمد را و اینکه بیرون کنی مرا از هر
بدی که بیرون آوردهٔ از آن محمد و آل محمد را رحمت تو بر او وَعَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ خَیْرَ مَا سَئَلَكَ
بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَاَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ و بر ایشان باد خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم ترا بهترین آنچه سوال کرده
ترا بان بندگان تو که صالح اند و پناه میبرم بتو از آنچه پناه برده مِنْهُ عِبَادُكَ الْمُخْلَصُونَ و بعد از نماز عید
دعا بسیاری وارد شده است و بهترین دعاها دعائی است از آن بندگان تو که خالص اند از صحیفهٔ کامله
و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر منقولست که در روز جمعه و عید فطر و عید قربان در
هنگامیکه مهیای رفتن بسوی نماز جمعه و عید فطر و عید قربان میشوی این دعا بخوان
اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَیَّاَ وَاَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلٰی مَخْلُوقٍ رَجَاۤءَ رِفْدِهِ وَنَوَافِلِهِ وَفَوَاضِلِهِ
خداوندا کسی که مهیا شود و آماده شود و مستعد شود از برای رسیدن بسوی مخلوقی بامید دارنده جایزه او و زیادتیهای او
وَعَطَایَاهُ فَاِنَّ اِلَیْكَ یَا سَیِّدِی تَهْیِئَتِی وَتَعْبِئَتِی وَاِعْدَادِی وَاسْتِعْدَادِی رَجَاۤءَ رِفْدِكَ
و عطاهای او پس بدرستیکه بسوی تو ای آقای من مهیا شدن من و ساز کردن و آماده شدن من و آماده شدن من بامید صله تو
وَجَوَاۤئِزِكَ وَنَوَافِلِكَ وَفَوَاضِلِكَ وَفَضَاۤئِلِكَ وَعَطَایَاكَ وَقَدْ غَدَوْتُ اِلٰی عِیدٍ مِنْ
و طلب جایزهای تو و نوافل تو و زیادتیهای تو و زیادتیهای تو و عطاهای تو و بتحقیق که صبح کرده ام بسوی عیدی از

اعیاد

دعای فطر

اَعْیَادِ اُمَّةِ نَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَلَمْ اَفِدْ اِلَیْكَ الْیَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ
از عیدهای امت پیغمبر تو که محمد است درود فرستد خدا بر او و آل او و نیامده ام بسوی تو امروز بکردار صالحی که وثوق دارم بان
وَلَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ اَمَّلْتُهُ وَلٰكِنْ اَتَیْتُكَ خَاضِعًا مُقِرًّا بِذُنُوبِی وَاِسَاۤءَتِی اِلٰی نَفْسِی فَیَا
از آن و متوجه نشده ام بمخلوقی که امید داشته باشم او را و لیکن آمده ام ترا خشوع کننده و اقرار کننده بگناهان خود و به بدی که با نفس خود کرده ام
عَظِیمُ یَا عَظِیمُ اغْفِرْ لِیَ الْعَظِیمَ مِنْ ذُنُوبِی فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ اِلَّا اَنْتَ
پس ای بزرگوار ای بزرگوار بیامرز از برای من بزرگ از گناهان من پس بدرستیکه نمی آمرزد گناهان بزرگ را مگر تو ای
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ و در حدیث معتبر از حضرت صاحب الامر منقولست اَللّٰهُمَّ اِنِّی تَوَجَّهْتُ
ای رحم کننده ترین رحم کنندگان که بعد از نماز صبح روز فطر این دعا را بخوانند خداوندا بدرستیکه من رو کردم
اِلَیْكَ بِمُحَمَّدٍ اَمَامِی وَعَلِیٍّ مِنْ خَلْفِی وَعَنْ یَمِینِی وَاَئِمَّتِی عَنْ یَسَارِی اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ وَ
بسوی تو بحق محمد که پیش روی من است و بحق علی که از پس سر من است و از راست و از یسار من که امامان من اند پنهان میشوم بحق ایشان از عذاب تو
اَتَقَرَّبُ اِلَیْكَ زُلْفٰی لَا اَجِدُ اَحَدًا اَقْرَبَ اِلَیْكَ مِنْهُمْ فَهُمْ اَئِمَّتِی فَاٰمِنْ بِهِمْ خَوْفِی مِنْ عِقَابِكَ
و نزدیکی میجویم بسوی تو نزدیکی که نمی یابم احدی را نزدیکتر بسوی تو از ایشان پس ایشان امامان منند پس ایمن کن بحق ایشان ترس مرا از عقاب
وَسَخَطِكَ وَاَدْخِلْنِی بِرَحْمَتِكَ فِی عِبَادِكَ الصَّالِحِینَ اَصْبَحْتُ بِاللّٰهِ مُؤْمِنًا مُوقِنًا
و سخط خود و داخل کن مرا برحمت خود در بندگان تو که صالح اند صبح کردم بخدا در حالتی که ایمان آورنده اخلاص را
مُخْلِصًا عَلٰی دِینِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَعَلٰی دِینِ عَلِیٍّ وَسُنَّتِهِ وَعَلٰی دِینِ الْاَوْصِیَاۤءِ وَسُنَّتِهِمْ
بر دین محمد و سنت او و بر دین علی و سنت او و بر دین اوصیا و سنت ایشان
اٰمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِیَتِهِمْ وَاَرْغَبُ اِلَی اللّٰهِ فِیمَا رَغِبَ فِیهِ اِلَیْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِیٌّ وَالْاَوْصِیَاۤءُ
ایمان آورده ام بسر ایشان و ظاهر ایشان و رغبت میکنم بسوی خدا در آنچه رغبت کرده اند در آن بسوی او محمد و علی و اوصیا
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا عِزَّةَ وَلَا مَنَعَةَ وَلَا سُلْطَانَ اِلَّا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْعَزِیزِ
و نیست حولی و قوتی مگر بخدا و نیست عزتی و منعتی و نه پادشاهی مگر از برای خدا که یگانه است قهار است و عزیز
الْجَبَّارِ تَوَكَّلْتُ عَلَی اللّٰهِ وَمَنْ یَتَوَكَّلْ عَلَی اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی
جبار است توکل کردم بر خدا و هر که توکل کند بر خدا پس او بس است او را بدرستیکه خدا رساننده است امر خود را خداوندا
اَرَدْتُكَ فَاَرِدْنِی وَاَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَیَسِّرْهُ لِی وَاقْضِ لِی حَوَاۤئِجِی فَاِنَّكَ قُلْتَ فِی كِتَابِكَ
من اراده کرده ام ترا پس اراده کن مرا و طلب میکنم آنچه نزد تو است پس آسان کن او را از برای من و بر آور از برای من حوائج مرا بدرستیکه تو گفته در کتاب خود
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِیۤ اُنْزِلَ فِیهِ الْقُرْاٰنُ هُدًی لِلنَّاسِ وَبَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰی
و گفتن تو حق است ماه مبارک رمضان که فرستاده در آن قرآن را هدایت کننده از برای مردمان و گواه از هدایت

والفرقان فعظمت حرمة شهر رمضان بما انزلت فيه من القرآن وخصصته وعظمته
و فرق كننده پس بزرگ شمردى حرمت ماه مبارك رمضان را بآنچه نازل كرده در آن از قرآن و خاص گردانيده او را و بزرگ كرده او را
بتصييرك فيه ليلة القدر وقلت ليلة القدر خير من الف شهر تنزل الملائكة والروح فيها
بگردانيدن تو در آن شب قدر را پس گفتى شب قدر بهتر است از هزار ماه كه فرود مى آيد ملائكه و روح در آن شب
باذن ربهم من كل امر سلام هي حتى مطلع الفجر اللهم وهذه ايام شهر رمضان قد انقضت
بفرمان پروردگار ايشان از هر امر سلامتست اين شب تا طلوع صبح خداوندا و اين روزهاى ماه رمضان است بتحقيق منقضى شد
ولياليه قد تصرمت وقد صرت منه يا الهي الى ما انت اعلم به مني واحصى لعدده من عدده
و شبهاى او بتحقيق كه بريد از من و بتحقيق كه برگشتم من از آن اى خداى من بسوى آنچه تو دانا ترى بآن از من و احصا كرده شمردن آن
فاسئلك يا الهي بما سئلك به عبادك الصالحون ان تصلي على محمد وآل محمد واهل بيت
پس سوال ميكنم ترا اى خداى من بآنچه سوال كرده بآن بندگان تو كه صالحند اينكه درود فرستى بر محمد و آل محمد و اهل بيت
محمد وان تتقبل مني ما تقربت به اليك وتتفضل علي بتضعيف عملي وقبول تقربي وقرباتي
محمد و اينكه قبول كنى از من آنچه نزديكى جستم بآن بسوى تو و تفضل كنى بر من بچند برابر عمل مرا و قبول بودن نزديكى مرا
واستجابة دعائي وهب لي منك عتق رقبتي من النار ومن علي بالفوز بالجنة و
و استجابت كردن دعاى مرا و ببخش براى من از تو آزاد كردن گردن مرا از آتش جهنم و منت گذار بر من در رسيدن ببهشت
الامن يوم الخوف من كل فزع ومن كل هول اعددته ليوم القيمة اعوذ بحرمة و
و ايمن بودن روز ترس از همه ترسها و از همه هولها كه آماده كرده او را از براى روز قيامت پناه ميبرم بحرمت
جهك الكريم وحرمة نبيك وحرمة الصالحين ان ينصرم هذا اليوم ولك قبلي
ذات تو كه كريمست و حرمت پيغمبر تو و حرمت صالحان اينكه بگذرد اين روز و از براى تو نزد من
تبعة تريد ان تؤاخذني بها او ذنب تريد ان تقايسني به وتشقيني وتفضحني به او
گناهى باشد كه اراده كنى كه مؤاخذه كنى مرا بآن گناهى كه اراده كنى اينكه تقاص كنى بآن و شقى گردانى مرا و رسوا گردانى مرا بآن يا
خطيئة تريد ان تقايسني بها وتقتصها مني لم تغفرها لي واسئلك بحرمة وجهك
خطيئه كه اراده كنى مرا اينكه مقايسه كنى بآن و گرو گيرى بآن از من و نيامرزى از من و سوال ميكنم بحرمت ذات تو
الكريم الفعال لما يريد الذي تقول للشيء كن فيكون لا اله الا هو اللهم اني اسئلك
كريم تو كننده است آنچه را اراده دارى كه ميگوئى از براى چيزى كه باش پس ميباشد نيست خدائى مگر او خداوندا بدرستيكه من سوال ميكنم
بلا اله الا انت ان كنت رضيت عني في هذا الشهر ان تزيد فيما بقي من عمري رضا
بحق خدائى كه نيست خدائى مگر تو اگر بوده باشى راضى از من در اين ماه آنكه زياد كنى در آنچه باقى مانده از عمر من خوشنودى

وان كنت

وان كنت لم ترض عني في هذا الشهر فمن الآن فارض عني الساعة الساعة و
و اگر نبودى تو راضى از من در اين ماه پس الحال پس راضى شو از من اين ساعت اين ساعت
اجعلني في هذه الساعة وفي هذا المجلس من عتقائك من النار وطلقائك من جهنم و
و بگردان مرا در اين ساعت و در اين مجلس از آزاد كردهاى خود از آتش و رها يافتگان از جهنم
سعداء خلقك بمغفرتك ورحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك بحرمة وجهك
و نيك بختان خلق تو بسبب آمرزش و رحمت تو اى رحم كننده ترين رحم كنندگان خداوندا بدرستيكه من سوال ميكنم ترا بحرمت ذات
الكريم ان تجعل شهري هذا خير شهر رمضان عبدتك فيه وصمته وتقربت به اليك
كريم تو اينكه بگردانى اين ماه مرا بهترين ماه مبارك رمضان كه عبادت كرده ام ترا در آن و روزه داشته ام و نزديكى جسته ام
منذ اسكنتني فيه اعظمه اجرا واتمه نعمة واعمه مغفرة واكمله رضوانا واقربه الى ما
ابتدا از زمانى كه ساكن كرده مرا در آن بزرگ شمرده اجر و تمام از روى نعمت و عام گردانيده آمرزش و كامل كرده از براى خوشنودى و نزديك
تحب وترضى اللهم لا تجعله آخر شهر رمضان صمته لك وارزقني العود فيه ثم
دوست ميدارى و راضى ميشوى خداوندا مگردان او را آخر ماه مبارك رمضان كه روزه گرفته ام آنرا براى تو و روزى كن مرا عود كردن در آن پس
العود فيه حتى ترضى وبعد الرضا وحتى تخرجني من الدنيا سالما وانت عني راض
عود كردن تا آنكه راضى شوى از من و بعد از راضى شدن و تا اينكه بيرون برى مرا از دنيا بسلامت و حال آنكه تو از من راضى
وانا لك مرضي اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم الذي لا يرد ولا يبدل
و من از براى تو پسنديده خداوندا بگردان در آنچه حكم كرده و تقدير كرده از امر محتوم كه رد كرده نميشود و تبديل نميشود
ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام في هذا العام وفي كل عام المبرور حجهم المشكور سعيهم
اينكه بنويسى مرا از حجاج بيت الله الحرام در اين سال و در هر سال پسنديده حج ايشان شكر كرده سعى
المغفور ذنوبهم المتقبل مناسكهم المعافين على اسفارهم المقبلين على نسكهم المحفوظين
آمرزيده گناهان ايشان قبول كرده عبادتهاى ايشان عافيت داشته بر سفرهاى ايشان قبول كننده بر عبادتهاى ايشان حفظ
في انفسهم واموالهم وذراريهم وكل ما انعمت به عليهم اللهم اقلبني من مجلسي هذا
در نفسهاى ايشان و مالهاى ايشان و ذريت ايشان و هر چه را انعام كرده بآن بر ايشان خداوندا برگردان مرا از مجلس من اين
في شهري هذا في يومي هذا في ساعتي هذه مفلحا منجحا مستجابا لي مغفورا ذنبي معافا
در ماه من اين در روز من اين در ساعت من اين رستگار رستگار اجابت را از براى من آمرزيده گناه
من النار ومعتقا منها عتقا لا رق بعده ابدا ولا رهبة يا رب الارباب اللهم اني
معاف بودن از آتش و آزاد شدن از آن آزادى كه نباشد بندگى بعد از آن هرگز و نه ترسى اى پروردگار پروردگاران خداوندا بدرستيكه

أسئلك أن تجعل فيما شئت وأردت وقضيت وقدّرت وحتمت وأنفذت أن
سؤال میکنم ترا اینکه گردانی در آنچه خواهی تو و اراده کرده تو و حکم کرده تو و تقدیر کرده و حتم کرده و پیش برده تو اینکه
تطيل عمري وتنسئ في أجلي وأن تقوّي ضعفي وأن تغني فقري وأن تجبر فاقتي وأن
دراز کنی عمر مرا و بر گردانی در مدت من و اینکه قوی گردانی ضعف او اینکه بی‌نیاز کنی درویشی و دارسم شکستگی درویشی مرا و اینکه
ترحم مسكنتي وأن تعزّ ذلّي وأن ترفع ضعتي وأن تغني عائلتي وأن تؤنس وحشتي وأن تكثر
رحم کنی بیچارگی مرا و اینکه عزیز کنی ذلت مرا و اینکه بلند کنی پستی مرا و اینکه غنی گردانی فقر مرا و اینکه موانست کنی وحشت مرا و اینکه
قلّتي وأن تدرّ رزقي في عافية ويسر وخفض وأن تكفيني ما أهمّني من أمر دنياي و
بسیار گردانی مرا و اینکه بسیار کنی روزی مرا در عافیت و آسانی و سستی و اینکه کفایت کنی مرا مهموم کرده مرا از امر دنیای من
آخرتي ولا تكلني إلى نفسي فأعجز عنها ولا إلى الناس فيرفضوني وأن تعافيني في ديني
و آخرت من و وامگذاری مرا بسوی نفس من پس عاجز شوم از آن و نه بسوی مردمان پس کنار بنهند مرا و اینکه عافیت دهی مرا در دین من
وبدني وجسدي وروحي وولدي وأهلي وأهل مودّتي وإخواني وجيراني من المؤمنين
و بدن من و جسد من و روح من و اولاد من و اهل من و اهل دوستان من و برادران من و همسایگان من از مؤمنین
والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الأحياء منهم والأموات وأن تمنّ عليّ بالأمن و
و مؤمنات و مسلمین و مسلمات زندگان ایشان و مردگان ایشان و اینکه منت گذاری بر من با
الإيمان ما أبقيتني فإنك وليّي ومولاي وثقتي ورجائي ومعدن مسألتي وموضع
و ایمان آنچه باقی گذاری مرا پس بدرستیکه تو دوست منی و مولای منی و امید منی و کان مسئلت من و مکان
شكواي ومنتهى رغبتي فلا تخيبني في رجائي يا سيدي ومولاي ولا تبطل طمعي ورجائي
شکوهای من و منتهای رغبت منی پس ناامید مگردان مرا در امید ای من ای آقای من و مولای من و باطل مکن طمع مرا و امید مرا
فقد توجهت إليك بمحمد وآل محمد وقدّمتهم إليك أمامي وأمام حاجتي وطلبتي وتضرعي
پس تحقیق که متوجه شده‌ام بسوی تو بحق محمد و آل محمد و پیش داشته‌ام ایشان را بسوی تو پیش من و پیش حاجت من و طلب من و تضرع
ومسألتي فاجعلني بهم وجيهاً في الدنيا والآخرة ومن المقربين فإنك مننت عليّ بهم
و مسئلت من پس بگردان مرا بایشان خوب در دنیا و آخرت و از مقربین پس بدرستیکه منت نهاده بر من بایشان
بمعرفتهم فاختم لي بالسعادة والسلامة والأمن والإيمان والمغفرة والرضوان و
بمعرفت ایشان پس ختم کن از برای من به سعادت و سلامت و امن و ایمان و مغفرت و رضوان
السعادة والحفظ يا الله أنت لكل حاجة لنا فصلّ على محمد وآله وعافنا ولا تسلّط علينا
و سعادت و حفظ ای خدا تو از برای هر حاجت از برای ما پس رحمت فرست بر محمد و آله و عافیت ده ما را و مسلط مکن

سال ۱۳۴۸ خورشیدی
بازبینی شد

أحداً من خلقك بما لا طاقة لنا به واكفنا كلّ أمر من أمر الدنيا والآخرة يا ذا الجلال و
و مسلط مکن بر ما احدی را از خلق خود که نباشد طاقتی از برای ما بآن و کفایت کن ما را همه امور از امر دنیا و آخرت ای صاحب بزرگی
الإكرام صلّ على محمد وآل محمد وترحّم على محمد وآل محمد وسلّم على محمد وآل محمد كأفضل
و اکرام درود فرست بر محمد و آل محمد و رحم کن بر محمد و آل محمد و سلام بفرست بر محمد و آل محمد بهتر چون افضل
ما صلّيت وباركت وترحّمت وتحنّنت على إبراهيم وآل إبراهيم إنك حميد مجيد
آنچه درود فرستاده و برکت داده و رحم کرده و مهربانی کرده بر ابراهیم و آل ابراهیم بدرستیکه حمید مجید

واستحباب روزه داشتن شش روز بعد از عید در بعضی از روایات وارد شده است ولکن از آن نهی
وارد شده است و ظاهراً روزه داشتن محمول بر تقیه است چنانچه در میان سنیان مشهور
و ترکش بهتر است و همچنین کراهت نکاح کردن در میان عید فطر و عید قربان اصلی
ندارد و شاید اصلش از عامه بوده باشد و در ماه شوال چون عقد
عائشه در آن واقع شده و اکثر مفاسد اسلام بر آن
مترتب شده است و از بعض روایات کراهت
مستفاد میشود اگر در خصوص
شوال احتراز کنند بهتر
است

تمام شد اعمال جمیع ماهها در بیستم شهر رجب المرجب فی بلد تبریز قلم المذنب عبد الرحیم

کتابخانه آستان قدس

سال ۱۳۴۸ خورشیدی
بازرسی شد